IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2022/72

z dne 18. januarja 2022

o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2021/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ([1]) (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba) ter zlasti člena 15 in člena 24(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

1.1 Začetek

(1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 21. decembra 2020 na podlagi člena 10 osnovne uredbe začela protisubvencijski postopek v zvezi z uvozom kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: Kitajska, LRK ali zadevna država). Obvestilo o začetku je objavila v *Uradnem listu Evropske unije* (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku) ([2]).

(2) Komisija je preiskavo začela po prejemu pritožbe, ki jo je v imenu proizvajalcev Unije vložilo združenje Europacable (v nadaljnjem besedilu: pritožnik). Pritožnik je predstavljal več kot 25 % celotne proizvodnje kablov iz optičnih vlaken v Uniji. Pritožba je vsebovala dokaze o subvencioniranju in posledični znatni škodi, ki so zadostovali za začetek preiskave.

(3) Komisija je pred začetkom protisubvencijske preiskave v skladu s členom 10(7) osnovne uredbe kitajsko vlado uradno obvestila ([3]), da je prejela pravilno dokumentirano pritožbo, in jo povabila na posvetovanje. Posvetovanje s kitajsko vlado je potekalo 16. decembra 2020. Kljub temu sporazumne rešitve ni bilo mogoče doseči.

(4) Evropska komisija je 24. septembra 2020 začela ločeno protidampinško preiskavo v zvezi z enakim izdelkom s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ([4]) (v nadaljnjem besedilu: ločena protidampinška preiskava). Analize škode, vzročne zveze in interesa Unije, izvedene v tej protisubvencijski in ločeni protidampinški preiskavi, so smiselno enake, saj je opredelitev industrije Unije enaka, vzorčeni proizvajalci Unije, obravnavano obdobje in obdobje preiskave pa isti v obeh preiskavah.

1.2 Pripombe v zvezi z začetkom postopka

(5) Komisija je pripombe glede začetka preiskave prejela od kitajske vlade, kitajske gospodarske zbornice za uvoz in izvoz strojev in elektronskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: zbornica CCCME), enega uvoznika (družbe Connect Com) in pritožnika.

([1]) UL L 176, 30.6.2016, str. 55.
([2]) UL C 442, 21.12.2020, str. 18.
([3]) Izraz „kitajska vlada“ se v tej uredbi uporablja široko, tako da vključuje državni svet ter vsa ministrstva, službe, agencije in uprave na centralni, regionalni ali lokalni ravni.
([4]) Obvestilo o začetku protidampinškega postopka za uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C 316, 24.9.2020, str. 10).

(6) Kitajska vlada je trdila, da se preiskava ne bi smela začeti, ker pritožba ni zadostila zahtevam glede dokazovanja iz člena 11(2) in (3) Sporazuma STO o subvencijah in izravnalnih ukrepih (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih) ter člena 10(2) osnovne uredbe. Po mnenju kitajske vlade ni bilo zadostnih dokazov o obstoju subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, škode in vzročne zveze med subvencioniranim uvozom in škodo. Pritožnik je v odziv na to trditev kitajske vlade trdil, da je pritožba vsebovala informacije, ki so mu bile razumno na voljo, in da je predložil več kot zadostne dokaze o obstoju subvencioniranja, škode in vzročne zveze med njima. Kitajska vlada je ponovila, da pritožba ni vsebovala dovolj dokazov, da bi izpolnjevala dokazni standard, in da morajo ne glede na to, katere informacije so morda pritožniku razumno na voljo, vedno obstajati zadostni dokazi o obstoju in naravi subvencije, znatne škode in vzročne zveze.

(7) Komisija je zavrnila trditev kitajske vlade. Dokazi, predloženi v pritožbi, so dejansko vsebovali informacije, ki so bile pritožniku takrat razumno na voljo. Kot je razvidno iz memoranduma o zadostnosti dokazov, ki vsebuje oceno Komisije glede vseh dokazov v zvezi z LRK, ki so ji bili na voljo, in na podlagi katerega je Komisija začela preiskavo, so bili v začetni fazi na voljo zadostni dokazi, da se lahko proti domnevnim subvencijam uvedejo izravnalni ukrepi glede na njihov obstoj, višino in naravo. Pritožba je vsebovala tudi zadostne dokaze o obstoju škode za industrijo Unije, ki je bila posledica subvencioniranega uvoza.

(8) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija ni mogla uporabiti razpoložljivih dejstev za odpravo pomanjkanja dokazov iz pritožbe. Komisija je opozorila, da je kitajska vlada napačno razumela, kaj je Komisija storila v začetni fazi. Kot je navedeno v uvodni izjavi 7, je pritožba v skladu s členom 10(2) osnovne uredbe vsebovala dovolj dokazov za utemeljitev začetka preiskave. Logično je, da pritožba ni mogla vsebovati vseh potrebnih informacij, ki jih je zahtevala kitajska vlada, saj so bile te del podrobne ocene, ki jo je Komisija izvedla med preiskavo. Poleg tega je Komisija proučila pritožbo glede na vse razpoložljive informacije, ki jih je prejela v zvezi z domnevnim subvencioniranjem, vključno z njeno preteklo prakso. To ne pomeni, da Komisija uporablja razpoložljiva dejstva, ampak da uporablja vse razpoložljive informacije za potrditev obtožb iz pritožbe. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(9) Kitajska vlada je med posvetovanji pred začetkom preiskave in v svojih pripombah po začetku preiskave natančneje trdila, da je pritožnik uporabljal kitajske zakone selektivno in napačno razlagal njihovo povezavo, kar zadeva industrijo kablov iz optičnih vlaken, ter navedla, da so politični dokumenti, kot so kitajski katalog visokotehnoloških izdelkov, strategija „Broadband China“, 13. petletni načrt ali strategija „Made in China 2025“, zgolj smernice, ki niso zavezujoče. Kitajska gospodarska zbornica za uvoz in izvoz strojev in elektronskih izdelkov (v nadaljnjem besedilu: zbornica CCCME) je ponovila to trditev. Kitajska vlada je navedla še, da se dokument „Made in China 2025“ ne nanaša izrecno na kable iz optičnih vlaken. Pritožnik je trdil, da je Komisija že v prejšnjih preiskavah ugotovila, da so petletni načrti Kitajske zavezujoči.

(10) Komisija je ugotovila, da kitajska vlada ne izpodbija obstoja takih načrtov, programov ali priporočil, ampak oporeka le temu, koliko so zavezujoči za industrijo kablov iz optičnih vlaken. Komisija je nadalje ugotovila, da je pritožnik predložil dokaze, ki kažejo, da so „optična vlakna“ omenjena v več vladnih dokumentih, medtem ko je „optično omrežje“ omenjeno v strategiji „Made in China 2025“. Kitajska vlada ni predložila nobenih dokazov, da navedene omembe ne veljajo za zadevni izdelek.

(11) Kitajska vlada je navedla še, da podjetij v državni lasti, bank v državni lasti ali družbe Chinese Export & Credit Insurance Corporation (v nadaljnjem besedilu: družba Sinosure) ni mogoče šteti za javne organe in da se je pritožnik neupravičeno zanašal na prejšnje ugotovitve Komisije za povsem nepovezane industrije. Zbornica CCCME je ponovila trditev, da bank v državni lasti ni mogoče šteti za javne organe. Pritožnik je trdil, da je Komisija v prejšnjih preiskavah priznala banke v državni lasti in družbo Sinosure kot javne organe. Kitajska vlada je trdila, da pretekle ugotovitve Komisije v zvezi z nepovezanimi industrijami niso mogle predstavljati zadostnih dokazov v pritožbi, da so banke v državni lasti in družba Sinosure v sedanji preiskavi delovale kot javni organi.

(12) Komisija je ugotovila, da je ta trditev kitajske vlade povezana z zgoraj navedeno trditvijo in da je v pritožbi med drugim naveden zakon o bankah na Kitajskem, v zvezi s katerim kitajska vlada ne oporeka, da spada v kitajsko zakonodajo. Komisija je poudarila tudi, da so bili v okviru nedavnih protisubvencijskih preiskav EU v zvezi s tem sprejeti drugačni sklepi ([5]). Dejstvo, da so te preiskave zajemale industrije, ki niso povezane z industrijo kablov iz optičnih vlaken, ne preprečuje, da bi se navedene institucije opredelile kot javni organi. Poleg tega se za „dokaze o državnem lastništvu lahko šteje, da prispevajo k dokazom, ‚ki potrjujejo ali nakazujejo', da je subjekt javni organ, ki lahko dodeli finančni prispevek" ([6]).

(13) Kitajska vlada je po začetku preiskave trdila še, da pritožnik ni vzpostavil pogojev za uporabo tuje referenčne vrednosti za posojila in pravice do uporabe zemljišč. Vendar je Komisija ugotovila, da so trditve iz pritožbe podprte z zadnjimi protisubvencijskimi preiskavami EU, v katerih je bila v zvezi s tem ugotovljena potreba po tujih referenčnih vrednostih, prilagojenih prevladujočim pogojem v LRK ([7]).

(14) Poleg tega je kitajska vlada trdila, da se različne subvencijske sheme, ki jih je navedel pritožnik, ne morejo šteti za subvencijo, saj pritožnik ni predložil podrobnih dokazov v zvezi z obstojem, višino in naravo teh subvencij ali neposredno povezavo med subvencijo in zadevnim izdelkom.

(15) Pritožnik je trdil, da je pritožba vsebovala primere posameznih neposrednih prenosov sredstev in se je izrecno nanašala na letna poročila številnih kitajskih proizvajalcev izvoznikov kablov iz optičnih vlaken, v katerih so bili jasno navedeni neposredni prenosi sredstev, prejetih v obliki nepovratnih sredstev. Poleg tega je pritožnik predložil dokument, ki ga je objavil eden od proizvajalcev izvoznikov in v katerem je opredeljena finančna podpora, ki jo je prejel od kitajske vlade.

(16) Kitajska vlada je v zvezi z različnimi subvencijami trdila še, da pritožnik ni predložil dokazov o ugodnostih in specifičnosti. Komisija meni, da je pritožnik predložil dovolj dokazov o ugodnostih in specifičnosti, ki so mu bili razumno na voljo. Komisija je vsekakor proučila dokaze, navedene v pritožbi, in v memorandumu o zadostnosti dokazov, ki je bil ob začetku preiskave vložen v odprto dokumentacijo, zagotovila svojo oceno vseh zadevnih elementov. Kitajska vlada je po začetku preiskave ponovila svoje pripombe, vendar ni predložila nobenih dodatnih dokazov.

(17) Zato je Komisija ugotovila, da je bilo v pritožbi predloženih dovolj dokazov, ki kažejo na obstoj domnevnega subvencioniranja s strani kitajske vlade.

(18) Kitajska vlada in zbornica CCCME sta po začetku preiskave trdili, da je pritožnik nepravilno prezrl, da so bile industriji kablov iz optičnih vlaken v Uniji dodeljene subvencije, ki so bile zelo podobne subvencijam v LRK, in da Komisija ne bi smela uporabljati dvojnih standardov. Pritožnik je trdil, da te trditve niso relevantne v tej preiskavi. Kitajska vlada se s tem ni strinjala in je trdila, da Komisija s preiskovanjem domnevnih subvencij na Kitajskem izkrivlja trg v škodo konkurentov iz držav zunaj Unije. Tak pristop bi privedel do protekcionističnih ukrepov ter na koncu oviral mednarodno trgovino in razvoj.

([5]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/969 z dne 8. junija 2017 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 146, 9.6.2017, str. 17) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki), Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1690 z dne 9. novembra 2018 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2018/1579 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih novih ali protektiranih pnevmatik iz gume, ki se uporabljajo za avtobuse ali tovornjake, z indeksom obremenitve nad 121, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ter o razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2018/163 (UL L 283, 12.11.2018, str. 1) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi s pnevmatikami), Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/72 z dne 17. januarja 2019 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz električnih koles s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 16, 18.1.2019, str. 5) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi z električnimi kolesi) ter Izvedbena uredba Komisije (EU) 2020/776 z dne 12. junija 2020 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta ter o spremembi Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Egipta (UL L 189, 15.6.2020, str. 33) (v nadaljnjem besedilu: zadeva v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken).

([6]) Glej poročilo odbora, United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China (Združene države – ukrepi izravnalnih dajatev na nekatere izdelke iz Kitajske), WT/DS437/R, sprejeto 16. januarja 2015, točka 7.152.

([7]) Glej zadeve, navedene v opombi 5.

(19) Ta trditev v zvezi s subvencijami v EU ni vplivala na oceno Komisije, ki je podlaga za začetek te zadeve, saj ne spada med dejavnike, ki se upoštevajo v ta namen.

(20) Nazadnje, kitajska vlada je v pripombah po začetku preiskave trdila, da v izračunu nelojalnega nižanja cen/nelojalnega nižanja prodajnih cen niso bile navedene informacije o dejanski prodaji in da izpolnjeni vprašalniki vzorčenih proizvajalcev Unije niso zagotovili smiselnega povzetka občutljivih informacij. Kitajska vlada je trdila, da zaradi tega ni mogla ustrezno ovreči trditev pritožnika glede škode in da se je zdelo, da so bili ti izpolnjeni vprašalniki v nasprotju s pritožbo v zvezi z domnevno škodo.

(21) Komisija je menila, da so različica pritožbe, ki je bila zainteresiranim stranem na voljo za pregled, in izpolnjeni vprašalniki vsebovali vse bistvene dokaze in nezaupne povzetke podatkov, za katere je bila zagotovljena zaupna obravnava, da so lahko zainteresirane strani v celotnem postopku uveljavljale svojo pravico do obrambe. Opozoriti je treba, da člen 29 osnovne uredbe omogoča varovanje zaupnih informacij v okoliščinah, v katerih bi razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije predložila, ali pa osebi, od katere je te informacije prejela. Zato so bile trditve kitajske vlade v zvezi s tem zavrnjene.

(22) V zvezi z vsebinskimi zahtevami glede začetka preiskave sta kitajska vlada in zbornica CCCME trdili, da pritožnik ni predložil primerljivih podatkov o prodajnih cenah in dobičkonosnosti. Trdila sta tudi, da ciljni dobiček, ki so ga navedli pritožniki, ni bil utemeljen, in da škode, ki so jo utrpeli pritožniki, niso mogli povzročiti drugi elementi, vključno s presežnimi zalogami enega proizvajalca Unije.

(23) Družba Connect Com je podprla trditve kitajske vlade o začetku postopka. Trdila je zlasti, da bi bil rezultat protidampinške in vzporedne protisubvencijske preiskave verjetno dvojna pomoč za industrijo EU in da bi ti preiskavi lahko privedli do zlorabe izravnalnih ukrepov. Poleg tega je trdila, da trditve v pritožbi o obstoju subvencije, škodi in vzročni zvezi med subvencijo in škodo niso bile podprte z zadostnimi dokazi. Kar zadeva pomanjkanje dokazov o vzročni zvezi, je družba Connect Com trdila, da je obstajalo več alternativnih razlogov za zmanjšanje tržnega deleža industrije EU, kot je povečanje uvoza iz drugih tretjih držav v obravnavanem obdobju, in da je v EU obstajala presežna zmogljivost. Poleg tega je trdila, da je bila pritožba zgolj kopija pritožbe v zvezi s protidampinško preiskavo in da bi moral pritožnik razlikovati med domnevno škodo zaradi dampinga in domnevno škodo zaradi subvencije.

(24) Kitajska vlada in zbornica GOC sta trdili še, da v pritožbi ni bila izkazana škoda, saj je industrija Unije povečala svojo proizvodnjo, rahlo zmanjšanje proizvodne zmogljivosti, ki je posledica nezmožnosti industrije Unije, da bi zadostila celotni novonastali potrošnji v Evropi, pa samo po sebi ni kazalnik znatne škode. Povečal se je tudi obseg prodaje, čeprav je industrija Unije ohranila skoraj 80-odstotni tržni delež, gibanje dobičkonosnosti pa je bilo nejasno in ni izkazovalo škode. V zvezi s tem je pritožnik trdil, da je povečanje potrošnje Unije koristilo kitajskemu uvozu, da preostali tržni delež ni bil pomemben za oceno škode in da bi se učinki razpisov, na katerih so zmagali kitajski proizvajalci, pokazali po določenem času. Zbornica CCCME je odgovorila, da podatki o potrošnji, proizvodnji in proizvodni zmogljivosti kažejo, da je industrija Unije večinoma lahko zadostila povečanju potrošnje EU, hkrati pa razširila svoje poslovanje.

(25) Poleg tega sta kitajska vlada in zbornica CCCME trdili, da pritožba ni vsebovala dokazov o vzročni zvezi med subvencioniranim uvozom in škodo. Prvič, kitajska vlada in zbornica CCCME sta trdili, da ni bilo korelacije med uvozom iz Kitajske in razvojem industrije Unije. Navedli sta na primer, da se je dobičkonosnost industrije Unije najizraziteje povečala med letoma 2017 in 2018, sredi najmočnejšega povečanja obsega uvoza iz Kitajske. Drugič, uvoz iz tretjih držav se je v nasprotju z uvozom iz Kitajske povečal med letoma 2018 in 2019, zaradi česar njegovega učinka ni bilo mogoče pripisati Kitajski, in, če obstaja škoda, je šlo za samopovzročeno škodo zaradi počasnega odzivanja industrije Unije na tržna gibanja.

(26) Pritožnik je na to trditev odgovoril, da je mogoče ugotoviti vzročno zvezo, saj je škoda nastala hkrati s povečanjem uvoza iz Kitajske, in da uvoza iz tretjih držav ni bilo mogoče upoštevati, ker je bil bodisi *de minimis* bodisi ni bilo dokazov o škodljivem oblikovanju cen.

(27) Zbornica CCCME je odgovorila, da je treba spomniti, da se je dobičkonosnost industrije Unije najizraziteje povečala med letoma 2017 in 2018, sredi najmočnejšega povečanja obsega uvoza iz Kitajske, ter da ni bilo nikakršne korelacije med povečanjem uvoza iz Kitajske in zmanjšanjem obsega prodaje industrije Unije. V zvezi z uvozom iz tretjih držav je zbornica CCCME namesto tega opozorila, da se je skupni uvoz iz tretjih držav povečal, čeprav se je uvoz iz Kitajske med letoma 2018 in 2019 zmanjšal. Nazadnje, zbornica CCCME je ugotovila, da pritožnik ni izpodbijal trditev, da so skoraj vsi kazalniki škode v pritožbi kazali pozitivna gibanja in da je bila domnevna škoda vsaj v določeni meri samopovzročena. Poleg tega je zbornica CCCME trdila, da bi bilo treba pri ocenjevanju vpliva subvencioniranega uvoza na razmere v industriji Unije upoštevati tudi učinke pandemije COVID-19 in trditve o obstoju kartela električnih kablov. Kitajska vlada in zbornica CCCME sta navedli še, da podatki o uvozu, ki jih je predložil pritožnik, niso bili zanesljivi, saj so bili zastareli in so temeljili na predpostavkah v zvezi s težo zadevnega izdelka in njegovim deležem v oznaki KN 8544 70 00. Poleg tega so bili po navedbah kitajske vlade in zbornice CCCME izračuni nelojalnega nižanja prodajnih cen v pritožbi napačni, saj so se nanašali le na enega izvoznika v enem konkretnem javnem naročilu.

(28) Pritožnik se je skliceval na svoj odgovor v vzporedni protidampinški preiskavi, da bi bilo treba upoštevati daljše obdobje, da bi se videlo povečanje obsega uvoza, čemur zbornica CCCME ni oporekala in kar so potrdile tržne informacije tretjih oseb (CRU), ter da izračuni niso napačni, saj je moral pritožnik predložiti le razumno razpoložljive informacije, ki so vsebovale informacije več proizvajalcev v Uniji in na Kitajskem.

(29) Zbornica CCCME je odgovorila, da mora pritožnik utemeljiti svoje trditve in predložiti dokaze v zvezi s podatki o uvozu ter da se tržni podatki (CRU) nanašajo na optična vlakna in ne na kable iz optičnih vlaken. V zvezi z izračuni nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen je zbornica CCCME ponovno poudarila, da ti ne izpolnjujejo standarda zadostnih dokazov in da se je pritožnik pri pomembnih izračunih skliceval le na cene enega kitajskega proizvajalca (npr. izvozna cena v prostem prometu, ki se je uporabila za izračun stopnje škode za prvo polovico leta 2019, in izvozna cena, ki se je uporabila za stroške proizvodnje za izračun stopnje nelojalnega nižanja ciljnih cen za drugo polovico leta 2019).

(30) Komisija je menila, da nobena od trditev o začetku preiskave ni ovrgla sklepa, da obstajajo zadostni dokazi za uvedbo protisubvencijskega postopka. Dejansko je pritožba vsebovala dovolj dokazov, da je subvencionirani uvoz povzročil znatno škodo industriji Unije. Posebna analiza škode v okviru pritožbe je pokazala povečan prodor uvoza iz Kitajske na trg EU (v absolutnem in relativnem smislu) po cenah, ki močno nelojalno nižajo prodajne cene industrije Unije. To pomeni, da je domnevni subvencionirani uvoz povzročil znatno škodo industriji Unije, kar se je kazalo na primer v zmanjšanju prodaje in tržnega deleža ali poslabšanju finančnih rezultatov.

(31) Dokazi, predloženi v pritožbi, so vsebovali ločene izračune nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen za vsako reprezentativno vrsto izdelka. Komisija je bila zadovoljna z ravnjo dokazov o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen, ki jih je predložil pritožnik, in je menila, da je pritožba izpolnila standard zadostnih dokazov, ki se zahteva za začetek preiskave.

(32) V odgovor na trditev, da pritožnik ni predložil zanesljivih/primerljivih podatkov o prodajnih cenah, je Komisija menila, da je različica pritožbe, ki je bila zainteresiranim stranem na voljo za pregled, vsebovala vse bistvene dokaze in nezaupne povzetke podatkov, ki so se predložili zaupno, da so lahko zainteresirane strani v celotnem postopku uveljavljale svojo pravico do obrambe.

(33) Člen 29 osnovne uredbe (in člen 12(4) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih) omogoča varovanje zaupnih informacij v okoliščinah, v katerih bi razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije dostavila, ali pa osebi, od katere je oseba, ki je dostavila informacije, informacije prejela.

(34) V zvezi z zadostnimi dokazi o vzročni zvezi bi bilo treba opozoriti na naslednje. Prvič, v pritožbi je bilo navedeno, da so se razmere industrije Unije poslabšale hkrati s povečanjem subvencioniranega uvoza po cenah, ki so znatno nelojalno nižale prodajne cene industrije Unije. To je že kazalo na obstoj vzročne zveze. Drugič, kar zadeva druge dejavnike, kot so uvoz iz tretjih držav in drugi elementi, ki sta jih navedla kitajska vlada in zbornica CCCME, njihov vpliv ni bil tak, da bi povzročil poslabšanje položaja industrije Unije, saj analiza ni razkrila samopovzročene škode. Poleg tega je Komisija v zvezi s trditvijo, da bi protisubvencijska preiskava povzročila dvojno uvedbo, kot je

navedeno v uvodni izjavi 765, poskrbela, da uvedba skupne dajatve, ki izraža stopnjo subvencioniranja in celotno stopnjo dampinga, ne bi dvakrat izravnala učinkov subvencioniranja. Nazadnje, v zvezi z obsegom uvoza je pritožnik predložil podatke, ki so temeljili na razumnih predpostavkah, kot je teža zadevnega izdelka, ki ga proizvaja in prodaja industrija Unije, ter uporabil tržne informacije za izvedbo analize, kadar javne informacije niso bile na voljo. V zvezi z obdobjem merjenja uvoza iz pritožbe so domnevno škodo povzročile dampinške in subvencijske prakse, zaradi česar bi bilo drugačno obdobje preiskave nerazumno breme za industrijo, ki pritožbo vlaga.

1.3 **Registracija uvoza**

(35) Komisija je 24. avgusta 2021 v skladu s členom 29a(2) osnovne uredbe zainteresirane strani obvestila, da ne namerava uvesti začasnih izravnalnih ukrepov in da namerava nadaljevati preiskavo.

(36) Ker začasni izravnalni ukrepi niso bili uvedeni, uvoz ni bil registriran.

1.4 **Obdobje preiskave in obravnavano obdobje**

(37) Preiskava subvencioniranja in škode je zajemala obdobje od 1. julija 2019 do 30. junija 2020 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave ali OP). Proučitev gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2017 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

(38) Ta protisubvencijska preiskava in ločena protidampinška preiskava iz uvodne izjave 4 se nanašata na isto obdobje preiskave in isto obravnavano obdobje.

1.5 **Zainteresirane strani**

(39) Komisija je v obvestilu o začetku zainteresirane strani pozvala, naj se obrnejo nanjo, če želijo sodelovati v preiskavi. Poleg tega je Komisija pritožnika, kitajsko vlado, druge znane proizvajalce Unije, znane proizvajalce izvoznike, znane uvoznike in uporabnike izrecno obvestila o začetku preiskave ter jih povabila k sodelovanju.

(40) Zainteresirane strani so imele možnost, da izrazijo pripombe glede začetka preiskave in zahtevajo zaslišanje pred Komisijo in/ali pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih. Nihče ni zahteval posredovanja.

1.6 **Vzorčenje**

1.6.1 *Vzorčenje proizvajalcev Unije*

(41) Komisija je v obvestilu o začetku navedla, da je začasno izbrala vzorec proizvajalcev Unije. Komisija je vzorec izbrala na podlagi obsega proizvodnje in prodaje podobnega izdelka v Uniji v obdobju preiskave. Ta vzorec je zajemal tri proizvajalce Unije. Vzorčeni proizvajalci Unije so predstavljali 52 % proizvodnje Unije v obdobju preiskave, za vzorec pa se je štelo, da je reprezentativen za industrijo Unije. Komisija je zainteresirane strani pozvala, naj predložijo pripombe glede začasnega vzorca. Komisija ni prejela nobenih pripomb, zato je bil vzorec potrjen.

1.6.2 *Vzorčenje uvoznikov*

(42) Da bi se Komisija lahko odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru lahko izbrala vzorec, je nepovezane uvoznike pozvala, naj predložijo informacije, navedene v obvestilu o začetku.

(43) Pet nepovezanih uvoznikov je predložilo zahtevane informacije in se strinjalo z vključitvijo v vzorec. Komisija se je po analizi vzorčenih informacij, ki so jih predložili uvozniki, odločila, da vzorčenje ni potrebno, od vseh sodelujočih uvoznikov pa zahtevala, naj predložijo svoje izpolnjene vprašalnike.

1.6.3 *Vzorčenje proizvajalcev izvoznikov na Kitajskem*

(44) Da bi se lahko Komisija odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi lahko v tem primeru izbrala vzorec, je vse proizvajalce izvoznike na Kitajskem pozvala, naj predložijo informacije, določene v obvestilu o začetku. Poleg tega je misijo Ljudske republike Kitajske pozvala, naj opredeli morebitne druge proizvajalce izvoznike, ki bi bili lahko zainteresirani za sodelovanje v preiskavi, in/ali stopi v stik z njimi.

(45) Petindvajset proizvajalcev izvoznikov iz zadevne države je zagotovilo zahtevane informacije in se strinjalo z vključitvijo v vzorec. Komisija je v skladu s členom 27(1) osnovne uredbe izbrala vzorec dveh skupin proizvajalcev izvoznikov na podlagi največjega reprezentativnega obsega izvoza v Unijo, ki ga je bilo mogoče ustrezno preiskati v razpoložljivem času. Vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov so predstavljale več kot 40 % izvoza kablov iz optičnih vlaken iz Kitajske v Unijo v obdobju preiskave, ki so ga sporočili sodelujoči proizvajalci izvozniki.

(46) V skladu s členom 27(2) osnovne uredbe so bila z vsemi zadevnimi znanimi proizvajalci izvozniki in organi zadevne države opravljena posvetovanja o izbiri vzorca.

(47) Pripombe glede izbire vzorca je poslal en nevzorčeni proizvajalec izvoznik, tj. družba Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company (v nadaljnjem besedilu: družba YOFC), ki je želela biti vključena v vzorec.

(48) Družba YOFC je trdila, da glede na veliko število sodelujočih proizvajalcev izvoznikov dve vzorčeni družbi predstavljata razmeroma majhen delež obsega izvoza v Unijo, ki ni reprezentativen za kitajske izvoznike, in da so se v skladu s prakso Komisije v predhodnih protidampinških preiskavah vzorčile najmanj tri družbe. Poleg tega je trdila, da bi bilo mogoče z vzorcem treh družb lažje preprečiti, da bi se zaradi sprememb vzorčenih družb vzorec lahko zmanjšal na eno družbo. Nazadnje, trdila je, da so nekateri programi subvencij regionalni, zaradi česar bi bilo treba za celovitejši pregled subvencijskih shem na Kitajskem pri izbiri vzorca upoštevati geografsko porazdelitev.

(49) V skladu s členom 27(1) osnovne uredbe bi morala izbira vzorca temeljiti na največjem reprezentativnem obsegu proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče v razpoložljivem času ustrezno preiskati. Kot je navedeno v uvodni izjavi 45, sta vzorčeni skupini proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave predstavljali več kot 40 % sporočenega izvoza iz Kitajske v Unijo, tj. reprezentativen obseg. Komisija je menila, da je tako izbrani vzorec vseboval največji obseg uvoza, ki bi ga bilo mogoče v razpoložljivem času ustrezno preiskati. V tem okviru sta dve vzorčeni skupini proizvajalcev izvoznikov vključevali veliko subjektov (štiri proizvajalce izvoznike, sedem prodajnih subjektov in več kot 20 povezanih družb, ki so zagotavljale vhodne materiale ali financiranje). Poleg tega je to, ali bo vzorčena družba po vzorčenju dejansko sodelovala ali ne, potreben, vendar ne zadosten pogoj za to, da proizvajalec izvoznik pride v poštev za izbiro vzorca v skladu s členom 27(1) osnovne uredbe. Komisija je upoštevala tudi geografsko porazdelitev družb, izbranih v vzorec, ta porazdelitev pa je zajemala dve kitajski provinci z dvema skupinama proizvajalcev izvoznikov in številne druge province z vsemi povezanimi družbami, ki zagotavljajo vhodne materiale ali financiranje. Ker so bile tako izpolnjene vse zahteve iz člena 27(1) osnovne uredbe, ni bilo obveznosti, da bi se vzorčila tretja družba.

(50) Družba YOFC je trdila še, da bi jo bilo treba vključiti v vzorec, saj je izkušena proizvajalka, ki izvaža visokokakovostne kable iz optičnih vlaken v Unijo, njen proizvodni proces pa je drugačen kot pri drugih kitajskih proizvajalcih (je vertikalno integrirana, za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken uporablja evropsko tehnologijo, uporablja napredne tehnologije, je edini nacionalni pametni proizvodno-predstavitveni obrat na Kitajskem in je v proizvodnji optičnih kabel dosegla visoko stopnjo avtomatizacije). Nadalje je trdila, da je bil obseg njenega uvoza v Unijo v obdobju preiskave razmeroma velik. Poleg tega je družba YOFC navedla, da je eden od vzorčenih proizvajalcev Unije posredni delničar družbe YOFC in dveh zadevnih povezanih družb YOFC, ter da bi zato vključitev družbe YOFC v vzorec Komisiji omogočila celovitejše poznavanje strukture industrije. Trdila je tudi, da je v skupini pet proizvajalcev izvoznikov, ki delujejo v provincah Hubej, Guangdong, Sečuan in Jiangsu ter mestu Šanghaj, kar pomeni, da bi Komisija z vključitvijo družbe YOFC v vzorec pridobila informacije o programih subvencij v več provincah.

(51) Kot je pojasnjeno zgoraj, je bil vzorec proizvajalcev izvoznikov izbran na podlagi največjega deleža obsega izvoza iz zadevne države, ki bi ga bilo mogoče v razpoložljivem času ustrezno preiskati in za katerega je bila po celotni Kitajski dosežena dobra geografska porazdelitev. Družba YOFC ni bila med največjimi proizvajalci izvozniki in zato ni bila vzorčena. Vsekakor sta tudi dve vzorčeni skupini proizvajalcev izvoznikov veliki skupini izkušenih družb, ki proizvajajo in prodajajo visokokakovostne kable iz optičnih vlaken v Unijo, tudi z vertikalno integriranimi subjekti. Poleg tega v spisu ni nobenih informacij, ki bi kazale na to, da bi bila tehnologija vzorčenih proizvajalcev izvoznikov manj napredna od drugih kitajskih proizvajalcev izvoznikov. Družba YOFC ni predložila nobenega dokaza, ki bi bil v nasprotju s tem dejstvom. Poleg tega dejstvo, da je en vzorčeni proizvajalec Unije delničar v družbi proizvajalca izvoznika, ni pomembno za izbiro vzorca proizvajalcev izvoznikov. Zato so bile te trditve zavrnjene.

1.7 **Individualna preiskava**

(52) Šest nevzorčenih kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so vrnili obrazec za vzorčenje, je Komisijo obvestilo, da nameravajo zahtevati individualno preiskavo na podlagi člena 27(3) osnovne uredbe. Komisija je na dan začetka postopka vprašalnik objavila na spletu. Poleg tega je nevzorčene proizvajalce izvoznike obvestila, da morajo za individualno preiskavo predložiti izpolnjen vprašalnik. Vprašalnik sta izpolnili dve družbi.

(53) Ena od družb, ki je predložila izpolnjen vprašalnik, je zahtevala individualno preiskavo iz istih razlogov kot v svoji zahtevi za vključitev v vzorec, kot je navedeno v uvodnih izjavah 48 in 50.

(54) Druga družba, ki je predložila izpolnjen vprašalnik, je zahtevala individualno preiskavo, ker je bila povezana z uvoznikom iz Unije, in je trdila, da ni prejela nobene od domnevnih subvencij.

(55) Zaradi zapletenosti preiskave in zapletene strukture vzorčenih proizvajalcev izvoznikov se je Komisija odločila, da ne bo odobrila individualne preiskave, saj bi to pomenilo preveliko obremenitev in bi lahko Komisijo oviralo pri dokončanju preiskave v predpisanih rokih.

1.8 **Izpolnjeni vprašalniki in preveritveni obiski**

(56) Komisija je poslala vprašalnik pritožniku, vprašalniki za proizvajalce Unije, uvoznike, uporabnike in proizvajalce izvoznike iz Kitajske pa so bili na dan začetka preiskave objavljeni na spletu ([8]).

(57) Komisija je vprašalnik poslala tudi kitajski vladi, vključeval pa je specifične vprašalnike za družbo Sinosure, banke in druge finančne institucije, ki so vzorčenim proizvajalcem izvoznikom zagotavljale financiranje ali izvozne kredite, ter desetim največjim proizvajalcem in distributerjem vhodnih materialov, ki jih uporabljajo vzorčeni proizvajalci izvozniki. Od kitajske vlade se je zaradi poenostavitve upravnih postopkov tudi zahtevalo, naj zbere vse odgovore teh finančnih institucij in jih pošlje neposredno Komisiji.

(58) Komisija je izpolnjen vprašalnik prejela od kitajske vlade, ki je vključeval izpolnjen vprašalnik Kitajske izvozno-uvozne banke. Ob tem pa ni prejela odgovora družbe Sinosure, nobene od drugih bank ali finančnih institucij ali od glavnih proizvajalcev in distributerjev vhodnih materialov.

(59) Komisija je brez poseganja v uporabo člena 28 osnovne uredbe zbrala in navzkrižno preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za določitev subvencije, nastale škode in interesa Unije. Zaradi izbruha pandemije COVID-19 in posledičnih ukrepov, sprejetih za obvladovanje izbruha (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o COVID-19) ([9]), Komisija ni mogla opraviti preveritvenih obiskov v prostorih kitajske vlade, vzorčenih družb ter sodelujočih uvoznikov in uporabnikov. Namesto tega je na daljavo izvedla navzkrižno preverjanje informacij, ki jih je predložila kitajska vlada, med katerim so sodelovali uradniki iz ustreznih ministrstev in drugi vladni organi. Poleg tega je na daljavo prek videokonference izvedla navzkrižna preverjanja naslednjih družb.

([8]) Na voljo na spletni povezavi https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2508.

([9]) Obvestilo o posledicah, ki jih ima izbruh COVID-19 na protidampinške in protisubvencijske preiskave (2020/C 86/06) (UL C 86, 16.3.2020, str. 6).

Proizvajalci Unije:

— Acome S. A. (Francija),

— Corning Optical Communications Sp. z o.o. in njene povezane družbe (Poljska, Danska, Francija, Nemčija, Italija, Španija),

— Prysmian S.p.A. in njene povezane družbe (Danska, Finska, Francija, Nemčija, Italija, Nizozemska, Romunija, Slovaška, Španija, Švedska).

Uvozniki:

— Cable 77 Danmark ApS (Danska),

— Connect Com GmbH (Nemčija),

— Eku Kabel GmbH (Nemčija),

— Har&Ca S.r.l. (Italija),

— Infraconcepts B.V. (Nizozemska).

Uporabnik:

— Deutsche Telekom GmbH (Nemčija).

Proizvajalci izvozniki na Kitajskem:

Skupina FTT:

— FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd, Wuhan,

— Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd., Nanjing,

— Fiberhome Technologies Group Co., Ltd., Wuhan,

— China Information Communication Technologies Group Corporation, Wuhan,

— Jiangsu Telecom Industrial Co., Ltd., Nanjing,

Skupina ZTT:

— Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd., Nantong,

— Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd., Nantong.

1.9 **Neuvedba začasnih ukrepov in naknadni postopek**

(60) Komisija je 10. maja 2021 poslala dodatno zahtevo po informacijah sodelujočim nevzorčenim proizvajalcem izvoznikom, vzorčenim proizvajalcem izvoznikom in vzorčenim proizvajalcem Unije, med drugim za podatke o prodaji na podlagi skupin kontrolnih številk izdelka, naložbah in razpisih. Odgovore je preverila med navzkrižnimi preverjanji na daljavo.

(61) Komisija je 24. avgusta 2021 v skladu s členom 29a(2) osnovne uredbe zainteresirane strani obvestila, da ne namerava uvesti začasnih ukrepov in da namerava nadaljevati preiskavo.

(62) Nadaljevala je iskanje in preverjanje vseh informacij, ki so bile po njenem mnenju potrebne za njene dokončne ugotovitve.

1.10 **Dokončno razkritje**

(63) Komisija je 14. septembra 2021 obvestila vse strani o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno protisubvencijsko dajatev na uvoz zadevnega izdelka (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje).

(64) Za vse strani je bil določen 20-dnevni rok, v katerem so lahko predložile pripombe k dokončnemu razkritju. Zainteresirane strani so imele možnost, da izrazijo pripombe glede začetka preiskave in zahtevajo zaslišanje pred Komisijo in/ali pooblaščencem za zaslišanje v trgovinskih postopkih.

(65) Pripombe so predložili pritožnik, kitajska vlada, zbornica CCCME, dva vzorčena proizvajalca izvoznika in en nepovezan uvoznik, in sicer družba Connect Com GmbH (v nadaljnjem besedilu: Connect Com). Dva sodelujoča nevzorčena proizvajalca izvoznika sta pojasnila napake Komisije k zapisu glede njunega statusa sodelujočega in natančnega imena, te so bile ustrezno popravljene.

(66) Po dokončnem razkritju so zainteresirane strani imele možnost zaslišanja v skladu z določbami iz točke 5.7 obvestila o začetku. Zaslišanje je potekalo z zbornico CCCME.

(67) Komisija je v tej uredbi obravnavala pripombe, predložene med protisubvencijskim postopkom. Pripombe, predložene v okviru ločene protidampinške preiskave, v tej uredbi niso bile obravnavane, razen če so strani izrecno navedle, da predložene pripombe veljajo za oba postopka.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1 Zadevni izdelek

(68) Zadevni izdelek so monomodalni kabli iz optičnih vlaken, izdelani iz enega ali več posamično oplaščenih vlaken, z zaščitnim ovojem, kombinirani z električnimi vodniki ali ne, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN ex 8544 70 00 (oznaka TARIC 8544 70 00 10), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljnjem besedilu: zadevni izdelek).

(69) Izključeni so naslednji izdelki:

(i) kabli, pri katerih so vsa optična vlakna posamično opremljena z operativnimi konektorji na enem koncu ali na obeh, in

(ii) kabli za podvodno uporabo. Kabli za podvodno uporabo so kabli iz optičnih vlaken s plastično izolacijo, ki vsebujejo bakreni ali aluminijasti vodnik in v katerih so vlakna v kovinskih modulih.

(70) Kabli iz optičnih vlaken se uporabljajo kot optični medij za prenos v telekomunikacijskih omrežjih na dolgih razdaljah, podzemni železnici in dostopovnih omrežjih.

2.2 Podobni izdelek

(71) Preiskava je pokazala, da imajo naslednji izdelki enake osnovne fizikalne, kemijske in tehnične lastnosti ter enake osnovne uporabe:

— zadevni izdelek,

— izdelek, ki se proizvaja in prodaja na domačem trgu zadevne države, in

— izdelek, ki ga v Uniji proizvaja in prodaja industrija Unije.

(72) Komisija se je v tej fazi odločila, da sta ta izdelka zato podobna izdelka v smislu člena 2, točka (c), osnovne uredbe.

2.3 Trditve glede obsega izdelka

(73) Skupina ZTT je zahtevala izključitev optičnih ozemljitvenih kablov in kablov optičnega faznega vodnika iz preiskave. Trdila je, da čeprav ti kabli spadajo v opredelitev izdelka, imajo drugačne fizikalne lastnosti in se drugače uporabljajo (npr. prenos električne energije), zanje veljajo drugačni tehnični standardi, se proizvajajo iz drugačnih surovin in v skladu z drugačnimi proizvodnimi postopki ter se prodajajo na ločenih trgih. Poleg tega je trdila, da optični ozemljitveni kabli in kabli optičnega faznega vodnika predstavljajo le majhen delež prodaje v Unijo. Skupina ZTT je zahtevala tudi, da se, če bo Komisija menila, da optični ozemljitveni kabli in kabli optičnega faznega vodnika spadajo v obseg izdelka v preiskavi, v preiskavi upoštevajo dejavniki, kot so posebne značilnosti, končna uporaba ali tržni segment.

(74) Optični ozemljitveni kabli in kabli optičnega faznega vodnika se uporabljajo za prenos podatkov ter imajo enake osnovne lastnosti kot drugi kabli iz optičnih vlaken, vključno z naslednjim: (i) vsebujejo optična vlakna, (ii) premer oplaščenega optičnega vlakna je enakega razpona, (iii) tudi število vlaken je enakega razpona, (iv) tudi število vlaken na posamezni modul je enako in (v) zgradba jedra kabla je enaka. Dejstvo, da imajo optični ozemljitveni kabli in kabli optičnega faznega vodnika dodatno uporabo (prenos električne energije) in nekatere značilnosti (kot so električne značilnosti, brez zahteve po negorljivosti, z zahtevo po visoki natezni trdnosti itd.), na to ne vpliva.

(75) Poleg tega za vse vrste kablov v določeni meri veljajo različne tehnične specifikacije in standardi. V zvezi s surovinami je dejstvo, da se en material, ki se uporablja za en gradnik kablov iz optičnih vlaken, morda razlikuje od ene do druge vrste kabla, nepomembno: vse vrste kablov iz optičnih vlaken se proizvajajo z uporabo optičnih vlaken. V zvezi s proizvodnimi postopki je preiskava razkrila, da so imeli nekateri posebno zaščiteni modeli standardnih kablov okoli svojega plašča plast jeklene žice, ti kabli pa so bili izdelani na enakih strojih, na katerih se izdelujejo optični ozemljitveni kabli. Poleg tega je proizvodnja oklepov optičnih ozemljitvenih kablov in kablov optičnega faznega vodnika veljala le za eno fazo konstrukcije teh kablov in ni upravičevala njihove izključitve iz obsega izdelka v preiskavi. Še več, dejstvo, da je prodaja optičnih ozemljitvenih kablov in kablov optičnega faznega vodnika obsegala manjši delež prodaje v Unijo med obdobjem preiskave, je za oceno verige nepomembno. Nazadnje, tudi industrija Unije proizvaja optične ozemljitvene kable in kable optičnega faznega vodnika, zato tudi neposredno konkurira kitajskim izvoznikom teh kablov.

(76) Na podlagi navedenega je Komisija sklenila, da so optični ozemljitveni kabli in kabli optičnega faznega vodnika kabli iz optičnih vlaken, ki imajo enake osnovne fizikalne, tehnične in kemične lastnosti kot drugi kabli iz optičnih vlaken, zajeti v opredelitvi zadevnega izdelka, in zato ločena analiza teh izdelkov ni potrebna. Dejansko kontrolne številke izdelka, ki jih je uporabila Komisija za izračun stopenj dampinga in škode, pravilno označujejo optične ozemljitvene kable in kable optičnega faznega vodnika ter Komisiji ustrezno omogočajo izvedbo poštene primerjave cen med proizvajalci Unije in kitajskimi proizvajalci. Zahtevek je bil zato zavrnjen.

(77) Skupina ZTT je predlagala tudi štiri metode za obravnavanje in preprečevanje vseh morebitnih vprašanj v zvezi z izogibanjem, če bi bili optični ozemljitveni kabli in kabli optičnega faznega vodnika izključeni iz obsega izdelka v preiskavi, kot so (i) vizualni pregled in dokumentacijski pregled carinskih uradnikov, (ii) sistem certificiranja, (iii) carinski postopek nadzora končne uporabe in (iv) sistem spremljanja. Ker je bilo ugotovljeno, da so optični ozemljitveni kabli in kabli optičnega faznega vodnika zajeti v preiskavi, predlaganih metod za preprečevanje izogibanja ni bilo treba obravnavati.

3. **SUBVENCIONIRANJE**

3.1 **Uvod: vladni načrti, projekti in drugi dokumenti**

(78) Komisija je pred analizo domnevnega subvencioniranja v obliki subvencij ali programov subvencij ocenila vladne načrte, projekte in druge dokumente, ki so bili pomembni za sektor zadevnega izdelka in/ali njegovih vhodnih materialov ter so zato predstavljali celovit okvir za vsebinske ugotovitve. Ugotovila je, da so vse subvencije ali programi subvencij, ki se ocenjujejo, del izvajanja centralnega načrtovanja kitajske vlade za spodbujanje industrije kablov iz optičnih vlaken iz naslednjih razlogov.

(79) Usmeritev kitajskega gospodarstva večinoma določa izpopolnjen sistem načrtovanja, ki opredeljuje prednostne naloge in predpisuje cilje, na katere se morajo osredotočiti osrednje in lokalne oblasti. Ustrezni načrti so na voljo na vseh ravneh upravljanja in zajemajo vse gospodarske sektorje. Cilji, določeni v instrumentih načrtovanja, so zavezujoči, organi na posamezni ravni upravljanja pa spremljajo izvajanje načrtov na ustrezni nižji ravni upravljanja. Sistem načrtovanja v LRK na splošno prispeva k temu, da se sredstva usmerjajo v sektorje, ki jih je vlada opredelila kot strateške ali kako drugače politično pomembne, in se ne dodeljujejo v skladu s tržnimi silami ([10]).

(80) Kitajska vlada opremo kablov iz optičnih vlaken šteje za ključni izdelek, kot je bilo ugotovljeno na podlagi javnih političnih dokumentov in seznamov ([11]). Taka razvrstitev je zelo pomembna, saj se na njeni podlagi za zadevne sektorje šteje, da so upravičeni do uvrstitve na področje uporabe najrazličnejših posebnih politik in podpornih ukrepov, namenjenih spodbujanju razvoja v vsakem sektorju ([12]). Ker so kabli iz optičnih vlaken ključni gradnik infrastrukture internetnih omrežij, imajo poglavitno vlogo pri uvedbi optičnih omrežij in širokopasovnega interneta. Razvoj teh se v LRK vodi in upravlja na podlagi številnih načrtov, direktiv in drugih dokumentov, ki se izdajajo na nacionalni, regionalni in občinski ravni ter so medsebojno povezani. Primeri takih ključnih dokumentov politike vključujejo naslednje načrte, projekte in druge dokumente.

([10]) Commission Staff Working Document on Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations (Delovni dokument služb Komisije o znatnem izkrivljanju v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite), 20. december 2017 (SWD(2017) 483 final/2) (v nadaljnjem besedilu: poročilo) – poglavje 4, str. 41, 42 in 83.

([11]) Glej katalog smernic za ključne izdelke in storitve v nastajajočih strateških industrijah, http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf, in katalog „štirih osnov" „Made in China 2025", http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html in http://www.cm2025.org/uploadfile/2016/1122/20161122053929266.pdf, vse nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

([12]) Poročilo – poglavje 2, str. 17.

(81) V 13. petletnem načrtu za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj LRK (v nadaljnjem besedilu: 13. petletni načrt), ki zajema obdobje 2016–2020, je poudarjena strateška vizija kitajske vlade za izboljšanje in spodbujanje ključnih industrij. V 13. petletnem načrtu je poudarjena namera kitajske vlade, da bo okrepila razvoj strateških visokih tehnologij, med katerimi je informacijska tehnologija vključena v poglavje 6. V poglavju 23 je dodatno določeno, da se informacijske mreže, v katere spadajo kabli iz optičnih vlaken, štejejo za „nastajajočo strateško industrijo“. V zvezi s tem je v 13. petletnem načrtu navedeno, da bo kitajska vlada „pomagala zagotoviti hiter razvoj proizvodnih in inovacijskih verig nastajajočih industrij za pospešitev oblikovanja industrijskih grozdov v skladu z njihovimi posebnimi značilnostmi“ in „spodbujala kitajska podjetja k dodeljevanju sredstev za inovacije po vsem svetu“.

(82) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da se 13. petletni načrt ne nanaša na kable iz optičnih vlaken in da je Komisija preprosto domnevala, da kabli iz optičnih vlaken spadajo v kategorijo „informacijskih mrež“. Po navedbah kitajske vlade je v poglavju 6 13. petletnega načrta jasno navedeno, da bodo v ospredju tehnologije za „splošno rabo“, da v poglavju 23 ni navedena industrija kablov iz optičnih vlaken ter da je iz izraza „informacijska mreža“ v poglavju 23 jasno razvidno, da se ne nanaša na kable iz optičnih vlaken ali posebne izdelke, temveč na splošno infrastrukturo. Podobno poglavje 25 govori o „optičnih omrežjih“ in ne o posebnih izdelkih, kot so kabli iz optičnih vlaken.

(83) V poglavju 4 „Razvojna filozofija“ 13. petletnega načrta je med razvojnimi prednostnimi nalogami navedena „uvedba informacijske tehnologije“. V tem poglavju so opredeljene usmeritev in prednostne naloge za doseganje ciljev 13. petletnega načrta, v njem navedeni elementi pa so strateško pomembni. Zato se „informacijska tehnologija“ šteje za ključni element razvoja države v obdobju, ki ga zajema 13. petletni načrt. Poleg tega se 13. petletni načrt sklicuje na „informacijsko tehnologijo“ v številnih poglavjih, ki se nanašajo na različne gospodarske in družbene sektorje.

(84) V oddelku 2 „Strateške industrije“ poglavja 23 „Razvoj novih strateških industrij“ 13. petletnega načrta je določeno, da „bomo spodbujali strateške industrije na področjih vesoljske in oceanografske industrije, informacijskih mrež, znanosti o življenju in jedrske tehnologije“. Poleg tega je v poglavju 25 „Gradnja vseprisotne, učinkovite informacijske mreže“ določeno, da „bomo pospešili gradnjo hitre, mobilne, varne in vseprisotne informacijske infrastrukture naslednje generacije ter širili uporabo tehnologije informacijskih mrež“, ki vključuje „novo generacijo hitrih optičnih omrežij“, „napredno in vseprisotno brezžično širokopasovno omrežje“ ter „novo tehnologijo informacijskih mrež“. Poleg tega je v okviru 9 seznam projektov na področju informacijske tehnologije, med katerimi je tudi nacionalni program za širokopasovne povezave, katerega cilj je „vzpostavitev optičnega telekomunikacijskega sistema visoke hitrosti in visoke zmogljivosti“.

(85) 13. petletni načrt je ključni politični dokument, ki določa prednostne naloge nacionalnega gospodarskega in družbenega razvoja LRK ter kot tak poudarja prednostna področja, ne da bi nujno zagotavljal vse podrobnosti za konkretno uresničevanje prednostnih nalog. Zato dejstvo, da kabli iz optičnih vlaken kot taki niso navedeni v 13. petletnem načrtu, ne pomeni, da se ne štejejo za ključni in nepogrešljivi element za doseganje splošnejšega strateškega cilja razvoja informacijske tehnologije in infrastrukture informacijske mreže.

(86) Tudi „nova generacija industrije informacijske tehnologije“, ki vključuje kable iz optičnih vlaken kot informacijsko in komunikacijsko napravo, je spodbujana industrija v skladu s pobudo „Made in China 2025“ ([13]). V tej pobudi je spodbujana informacijska in komunikacijska oprema opredeljena tudi kot „pametna tehnologija za optične prenosne sisteme zelo visoke hitrosti in visoke zmogljivosti“, v nadaljevanju pa je v oddelku „Strateške in prednostne naloge“ prednost dana pospeševanju uporabe in izgradnje „optičnih omrežij“.

(87) Ker se industrija kablov iz optičnih vlaken spodbuja v okviru strategije „Made in China 2025“, je upravičena do precejšnjega državnega financiranja. Ustanovljenih je bilo več skladov, namenjenih podpori pobudi „Made in China 2025“ ([14]) in s tem posredni podpori industriji kablov iz optičnih vlaken, kot so nacionalni sklad za industrijo integriranih vezij (National Integrated Circuit Industry Fund) ([15]), sklad za napredno proizvodnjo (Advanced Manufacturing Fund) ([16]) in investicijski sklad za nastajajoče industrije (Emerging Industries Investment Fund) ([17]).

([13]) Notice of the State Council on the Issue of Made in China 2025 (Guofa (2015) No. 28) - Government Information Disclosure Column (Obvestilo državnega sveta o objavi pobude „Made in China 2025“ (Guofa (2015) št. 28) – stolpec o razkritju vladnih informacij) (www.gov.cn), nazadnje obiskano 28. junija 2021.

([14]) Glej US-China Economic and Security Review Commission: The 13th Five-Year Plan (Komisija ZDA in Kitajske za pregled gospodarstva in varnosti: 13. petletni načrt), stran 12.

([15]) http://www.gov.cn/xinwen/2014-10/14/content_2764849.htm, nazadnje obiskano 6. avgusta 2021.

([16]) http://www.forestry.gov.cn/lczb/5/20210429/101204144404645.html, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

([17]) https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123, nazadnje obiskano 6. avgusta 2021.

(88) Z vključitvijo izgradnje optičnega omrežja kot enega od ciljev v strategijo „Made in China 2025“ ali v kateri koli drug dokument strateškega načrtovanja izdelki, ki so ključni za doseganje okrepljene in izboljšane širitve gradnje takih omrežij, kot so kabli iz optičnih vlaken, ki se uporabljajo za prenos, spadajo na področje uporabe zadevnih strateških načrtov in so tako upravičeni do ustreznih preferencialnih ukrepov.

(89) Poleg tega kabli iz optičnih vlaken pogosto spadajo pod okrilje „nove generacije industrije informacijske tehnologije“, zlasti kot „informacijska in komunikacijska oprema“. V časovnem načrtu pobude „Made in China 2025“ ([18]) je navedenih deset strateških sektorjev, ki jih kitajska vlada šteje za ključne industrije. V sektorju 1 „Nova generacija industrije informacijske tehnologije“/1.2 Informacijska in komunikacijska oprema sta kategoriji izdelkov „oprema za optične prenosne sisteme visoke hitrosti in visoke zmogljivosti (400 G/1 Tb/s)“ in „oprema za optični dostop visoke hitrosti (10 G/100 Gb/s)“ opisani kot izdelki, ki spadajo med razvojne prednostne naloge tega sektorja. Nova generacija informacijske tehnologije torej izkorišča prednosti, ki izhajajo iz podpornih mehanizmov, ki so navedeni v dokumentu in med drugim vključujejo politike finančne podpore, fiskalno in davčno politiko ter nadzor in podporo državnega sveta ([19]).

(90) Poleg tega so kabli iz optičnih vlaken povezani s kategorijo „novi materiali“. V časovnem načrtu „Made in China 2025“ so v oddelku 9 navedeni „novi materiali“ in njihove podkategorije, vključno s ključnimi strateškimi materiali (točka 9.2), visokozmogljivimi vlakni in kompozitnimi materiali. Kot je razvidno iz kataloga visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologij (2006) v št. 6020004 in 6020005, se za izdelke iz optičnih vlaken, zlasti tiste, ki so povezani s predobliko optičnih vlaken, ki je glavni vhodni material za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, šteje, da predstavljajo „nove materiale“.

(91) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija ni pojasnila, na kateri podlagi je kable iz optičnih vlaken štela za „nove materiale“. Poudarila je, da se oddelek 9.2.3 časovnega načrta nanaša le na „visokozmogljiva vlakna in kompozitne materiale“ ter da se za „nove materiale“ šteje samo glavni vhodni material za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, ne pa kabli optičnih vlaken kot taki.

(92) V zvezi s tem je Komisija znova poudarila, da se v katalogu visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo (2006) izdelki iz optičnih vlaken, vključno zlasti s predobliko optičnih vlaken, štejejo za „nove materiale“. Predoblika optičnih vlaken je ključni vhodni material z visoko dodano vrednostjo za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, ki predstavlja znaten del proizvodnih stroškov. Zato je Komisija sklenila, da ker je predoblika optičnih vlaken, ki je polizdelek kablov iz optičnih vlaken, navedena kot „nov material“, obstaja neposredna povezava med kabli iz optičnih vlaken in kategorijo „novi materiali“.

(93) Poleg časovnega načrta „Made in China 2025“ je bil novembra 2016 na podlagi seznama desetih strateških sektorjev pripravljen katalog štirih osnov (Catalogue of Four Essentials) ([20]), ki ga je objavil nacionalni svetovalni odbor za proizvodno strategijo (NMSAC), ki je svetovalna skupina nacionalne vodilne ozke skupine za vzpostavitev nacionalne proizvodne zmogljivosti. To skupino je ustanovila kitajska vlada, da bi razvila načrte, politike, projekte in delovne ureditve za spodbujanje razvoja proizvodne industrije in usklajevanje zadev v regijah in okrožjih ([21]). V tem katalogu je vsak od desetih strateških sektorjev razdeljen na štiri poglavja: (i) glavni osnovni nadomestni deli, (ii) ključni osnovni materiali, (iii) napredni osnovni postopki/tehnologije in (iv) tehnološke platforme industrije. Kabli iz optičnih vlaken so obravnavani v sektorju 1: informacijska tehnologija nove generacije, točka (i) glavni osnovni nadomestni deli, podtočka 38 optična vlakna z zelo nizkimi izgubami, ki temeljijo na pasovni širini 400 G (napajalno omrežje) in pod točko (ii) ključni osnovni materiali, podtočka 22 materiali iz optičnih vlaken nove generacije.

(94) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju ponovila svoje stališče, da 13. petletni načrt in pobuda „Made in China 2025“ nista obvezna ali pravno zavezujoča dokumenta.

(95) V zvezi s tem je Komisija poudarila, da v načrtu niso navedene le splošne izjave o spodbujanju, ampak je v njem uporabljeno besedilo, ki kaže na njegovo zavezujočo naravo. Kot je navedeno v uvodni izjavi 85, je 13. petletni načrt vsekakor ključni politični dokument, ki določa prednostne naloge za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj ter je podlaga za različne zavezujoče pravne akte, ki jih morajo organi upoštevati in izvajati pri sprejemanju novih pravil ali razdeljevanju javnih sredstev.

([18]) https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf, nazadnje obiskano 28. junija 2021.
([19]) Glej časovni načrt „Made in China 2025“, poglavje 4: Strateška podpora in oskrba.
([20]) http://www.cm2025.org/show-14-126-1.html, nazadnje obiskano 6. avgusta 2021.
([21]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-06/24/content_9972.htm, nazadnje obiskano 6. avgusta 2021.

(96) Kar zadeva pobudo „Made in China 2025“, jo je treba razlagati v povezavi s časovnim načrtom „Made in China 2025“ in ob upoštevanju skladov, ki so bili oblikovani v podporo pobudi „Made in China 2025“. Čeprav pobuda „Made in China 2025“ določa zlasti splošna načela, ki jih je treba upoštevati, je njeno izvajanje z izplačevanjem državnih sredstev nekaterim spodbujanim industrijam zavezujoče, zaradi česar je posebej namenjena takšnim spodbujanim industrijam in se ne uporablja splošno. Poleg tega so v strategiji „Made in China 2025“ uporabljeni izrazi, ki izražajo cilje, ki jih je treba doseči, na primer: „pospešili bomo uvajanje in gradnjo optičnih omrežij“ in „odločno bomo spodbujali prebojni razvoj na ključnih področjih“, kadar gre za sklicevanje na „novo generacijo industrije informacijske tehnologije“, vključno z „informacijskimi in komunikacijskimi napravami“.

(97) Komisija je zato zavrnila trditve kitajske vlade.

(98) Industrija kablov iz optičnih vlaken je zajeta tudi v načrtu za razvoj pametne proizvodnje (2016–2020), ki ga je objavilo kitajsko ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo ([22]). Njegov cilj je izvesti 13. petletni načrt in določa deset ključnih nalog, katerih namen je skrajšati razvojni cikel izdelkov, izboljšati učinkovitost proizvodnje in kakovost izdelkov, znižati obratovalne stroške, zmanjšati porabo virov in energije ter pospešiti razvoj pametne proizvodnje. Državni svet je leta 2018 razglasil, da namerava Kitajska istega leta dodati približno 100 pilotnih projektov in tako razširiti svoj program za pametno proizvodnjo, glede na javno dostopne podatke pa je kitajsko ministrstvo za industrijo in informacijsko tehnologijo dve družbi, povezani z vzorčenimi proizvajalci izvozniki, tj. Zhongtian technology precision materials Ltd. in Fiberhome Communication Technology, uvrstilo na seznam pilotnih predstavitvenih projektov na področju pametne proizvodnje, in sicer prvo leta 2017 ([23]), drugo pa leta 2018 ([24]). Poleg tega je eden od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, tj. družba Yangtze Optical Fibre and Cable, prejel priznanje National First Batch Smart Manufacturing Pilot Enterprise (nacionalno pilotno podjetje na področju pametne proizvodnje prvih serij) ([25]).

(99) Obstajajo jasni znaki, da uvrstitev na enega od teh seznamov, ki sta povezana s strategijo „Made in China 2025“, ne pomeni le pohvale, ampak da so z njo povezane tudi finančne ugodnosti. V dokumentu z naslovom „Obvestilo ministrstva za finance v zvezi s prenesenimi zneski za programe za preoblikovanje in posodobitev lokalne industrije za leto 2017“ je v vrstici 151 ustrezen vpis, ki navaja, da je družba Fiberhome Communication Technology v okviru programa „Nov način proizvodnje osnovne opreme za komunikacijska omrežja 5G“ prejela subvencijo v znesku 12 milijonov RMB.

(100) Številni dodatni dokumenti podpirajo ugotovitev, da je kitajska vlada ustvarila širok okvir podpore za infrastrukturo internetne tehnologije in širokopasovnih omrežij, ki med drugim zajema industrijo kablov iz optičnih vlaken. Kitajska vlada je že leta 2009 v načrtu za prilagoditev in oživitev industrije elektronskih informacij ([26]) izrecno izrazila svoj cilj, da bo „usmerjala in spodbujala izgradnjo […] širokopasovnega optičnega dostopovnega omrežja“.

(101) V strategiji „Broadband China“ iz leta 2013 ([27]) je kitajska vlada oblikovala cilj, da se bo spodbujala izgradnja „dostopovnih omrežij […] v skladu z idejami o hitrem dostopu“ in določila, da „se bodo v mestih pri gradnji in prenovi dostopovnih omrežij uporabljale tehnične metode, kot sta optika do doma in optika do zgradbe“. Poleg tega se v skladu s to strategijo spodbuja „razširitev optike na stran uporabnika “ in se postopoma zgradi „fiksno širokopasovno dostopovno omrežje z optičnimi vlakni kot glavnim virom“.

(102) V poglavju strategije „Broadband China“, ki obravnava instrumente politike, kitajska vlada opisuje instrumente, ki se uporabljajo za doseganje ciljev te strategije, tj. „celovito izkoriščanje različnih posebnih skladov na centralni ravni države za usmerjanje ustreznih lokalnih skladov za naložbe v raziskave in razvoj ter industrializacijo širokopasovnih omrežij“ in za zagotavljanje „podpore s subvencioniranimi obrestnimi merami za posojila za upravičene projekte gradnje širokopasovnih omrežij na nacionalnih razvojnih območjih v zahodni regiji“ ter nazadnje za okrepitev „podpore za davčne koncesije“ in „podporo za gradnjo širokopasovnih omrežij“. Kot je navedeno v uvodni izjavi 80, je Komisija menila, da so kabli iz optičnih vlaken ključen sestavni del infrastrukture internetnih omrežij in nepogrešljivi za vzpostavitev širokopasovnih sistemov.

([22]) http://www.gov.cn/xinwen/2016-12/08/content_5145162.htm, nazadnje obiskano 6. avgusta 2021.
([23]) http://www.miit.gov.cn/n1146295/n1652858/n1652930/n4509627/c5862297/part/5862506.doc, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.
([24]) https://www.miit.gov.cn/ztzl/rdzt/znzzxggz/wjfb/art/2020/art_4430cca546bd4f4c9dd7c96b31bc7c11.html, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.
([25]) https://www.directindustry.com/soc/yangtze-optical-fibre-cable-joint-stock-limited-company-212621.html, nazadnje obiskano 6. avgusta 2021.
([26]) http://www.gov.cn/zwgk/2009-04/15/content_1282430.htm, nazadnje obiskano 2. avgusta 2021.
([27]) http://www.gov.cn/zwgk/2013-08/17/content_2468348.htm, nazadnje obiskano 2. avgusta 2021.

(103) V strategiji „Broadband China“ niso navedeni zgolj nezavezujoči cilji v zvezi z razvojem internetne infrastrukture. Če jo obravnavamo skupaj z drugimi dokumenti, je jasno, da so finančni prispevki kitajske vlade bistven element, ki se uporablja za doseganje ciljev te strategije. V mnenjih o spodbujanju gradnje optičnih širokopasovnih omrežij ([28]) je navedeno, da „se lokalne oblasti na vseh ravneh spodbujajo k zagotavljanju finančnih subvencij za uporabo optičnih širokopasovnih omrežij v institucijah, ki zagotavljajo javne storitve“, da se povečajo „naložbe in podpora politike na področju raziskav in razvoja jedrnih čipov, naprav, sistemske opreme in aplikacij za optično širokopasovno komunikacijo“ ter da se spodbujajo „tehnološke inovacije na področju optične komunikacije“.

(104) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da strategija „Broadband China“ predstavlja zgolj smernice v zvezi s širokopasovno infrastrukturo. V zvezi s tem je kitajska vlada opozorila, da je odbor v poročilu v zadevi „Kitajska – GOES“ ugotovil, da „splošne informacije o vladni politiki, ki niso neposredno povezane z nobenim zadevnim programom, niso ‚zadosten dokaz' specifičnosti“.

(105) V zvezi s tem je Komisija opozorila, da, kot je navedeno v uvodni izjavi 102, v poglavju Strategija „Broadband China“, ki obravnava instrumente politike, kitajska vlada opisuje instrumente, ki se uporabljajo za doseganje ciljev te strategije, kot so uporaba različnih posebnih skladov, podpora s subvencioniranimi obrestnimi merami, podpora z davčnimi koncesijami itd. Zato je Komisija v uvodni izjavi 103 menila, da je ob upoštevanju tudi drugih dokumentov jasno, da so finančni prispevki kitajske vlade bistveni element za doseganje ciljev te strategije. Čeprav se za strategijo „Broadband China“ trdi, da je usmeritvene narave, je zaradi njenega izvajanja z izplačevanjem državnih sredstev nekaterim spodbujanim industrijam zavezujoča le za takšne spodbujane industrije in nanje posebej osredotočena ter se ne uporablja splošno. V vsakem primeru sklicevanje na poročilo odbora v zadevi „Kitajska – GOES“ ni odločilno, kar zadeva specifičnost, saj v tem primeru številni načrti in politični dokumenti, ki jih je izdala kitajska vlada, zajeti v tem oddelku, zagotavljajo posebne smernice in podporo za zadevni izdelek. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

(106) V usmerjevalnih mnenjih državnega sveta o dejavni promociji načrta „Internet Plus“ ([29]) od leta 2015 je oblikovan jasen cilj z navedbo, da ta dokument prispeva k „pospešiti izvajanja strategije „Broadband China“, organizaciji in izvajanju nacionalnega projekta izgradnje informacijske infrastrukture nove generacije ter spodbujanju preobrazbe optičnega širokopasovnega omrežja“. Način za dosego tega cilja je opisan v „točki (6) Okrepitev smernic in podpore“, kjer je podrobno navedeno, da se poveča fiskalna in davčna podpora, ter so opredeljene naloge, kot sta „dejavno vlaganje v raziskave in razvoj ter predstavitev uporabe kvalificiranih integriranih inovacijskih ključnih tehnologij ‚Internet +'. Usklajuje se uporaba obstoječih posebnih finančnih skladov za podporo izgradnji platform, povezanih s tehnologijami ‚Internet +', in predstavitvam uporabe“.

(107) Poleg tega je kitajska vlada leta 2015 predstavila načrt za finančne naložbe, predvidene za „pospešitev gradnje infrastrukture“, v „smernicah generalnega urada državnega sveta o pospešitvi gradnje visokohitrostnih širokopasovnih omrežij ter spodbujanju pospešitve omrežja in znižanja pristojbin“ ([30]). V tem dokumentu je navedeno, da bo kitajska vlada za dosego tega cilja *„pospešila gradnjo mest z vsemi optičnimi omrežji in omrežij četrte generacije mobilnih komunikacij (4G), pri čemer je bilo v gradnjo omrežij leta 2015 vloženih več kot 430 milijard juanov, v obdobju 2016–2017 pa vsaj 700 milijard juanov“, ter „spodbujala proces napeljave optike do doma, leta 2015 dokončala optično preobrazbo 45 000 območij dostopa z bakrenimi kabli in s tem ustvarila več kot 80 milijonov novih gospodinjstev z optiko do doma“*.

(108) Pristop kitajske vlade, da v katalogih opredeli spodbujane industrije in izdelke, da bi ustrezno dodelila sredstva na podlagi njihovega strateškega ali političnega pomena, kot ga pripisuje kitajska vlada, ter da izvaja in nadzoruje načrte na vsaki upravni ravni, je mogoče zaznati tudi ob pregledu kataloga strateških in novih izdelkov in storitev nacionalne komisije za razvoj in reforme (NDRC) iz leta 2016 ([31]). Predvidena je vzpostavitev nove generacije industrije informacijske tehnologije, vključno z novo generacijo industrije informacijskih omrežij. Za dosego tega cilja so nekateri izdelki vključeni v katalog strateških in novih izdelkov. Kabli iz optičnih vlaken so očitno eden od takih izdelkov, saj je sklicevanje na „optično komunikacijsko opremo, vključno z vlakni“ nedvoumno. Naštevanje

([28]) http://www.gov.cn/zwgk/2010-04/08/content_1576039.htm, nazadnje obiskano 2. avgusta 2021.
([29]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-07/04/content_10002.htm, nazadnje obiskano 2. avgusta 2021.
([30]) http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/20/content_9789.htm, nazadnje obiskano 5. avgusta 2021.
([31]) https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123, nazadnje obiskano 3. avgusta 2021.

tehnoloških posebnosti zadevne opreme, kot so „vlakna G.657 za FTTx, vlakna G.655 z veliko učinkovito površino, vlakna G.656, svetloba z nizkimi in zelo nizkimi izgubami, ki ustreza vlaknom standarda G.652, […] optična prenosna oprema, enokanalna linijska hitrost 10 Gbit/s, 40 Gbit/s, 100 Gbit/s, 200 Gbit/s in 400 Gbit/s“, kaže, da kitajska vlada kable iz optičnih vlaken šteje za strateški in novi izdelek, pa tudi stopnjo podrobnega načrtovanja s strani kitajske vlade, ki sega do ravni nekaterih tehnoloških izdelkov.

(109) Enak pristop – opredelitev ciljev v načrtih in njihovo nadaljnje izvajanje z opredelitvijo tehničnih podrobnosti v katalogih – je uporabljen v katalogu visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo ([32]), v katerem so kabli iz optičnih vlaken zajeti kot komunikacijski izdelek pod št. 1020011, ki vključuje „optični prenosni sistem SDH z enomodnim optičnim prenosnim medijem, visokohitrostni podatkovni kanal, hitrost prenosa 10 Gbit/s in 40 Gbit/s, za komunikacijske linije in hrbtenično omrežje podzemne železnice“. Kabli iz optičnih vlaken so bili že leta 2003 uvrščeni v katalog spodbujanih visokotehnoloških izdelkov za tuje naložbe v kategoriji Komunikacijska oprema in izdelki ([33]) pod številko 42 kot „optična komunikacijska oprema SDH s hitrostjo 10 Gb/s in več“.

(110) Kitajska vlada in družba Connect Com sta po dokončnem razkritju trdili, da Komisija ni dokazala, da različni dokumenti iz oddelka 3.1 „posebej“ podpirajo ali spodbujajo industrijo kablov iz optičnih vlaken, čeprav člen 4(2), točka (a), osnovne uredbe določa, da mora Komisija dokazati, da dokument kitajska vlade „izrecno omejuje dostop“ na nekatera podjetja, in da takšna zahteva iz člena 2.1, točka (a), Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepi vključuje dokazilo o omejitvi, ki je „izrecna [...], nedvoumna in jasna“ ([34]). Družba Connect Com se je nadalje sklicevala na člen 4(5) osnovne uredbe, ki določa, da mora biti specifičnost jasno utemeljena na podlagi pozitivnih dokazov, in trdila, da Komisija ni izpolnila te zahteve. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da se Komisija opira na napačno predpostavko, da če se domnevno spodbuja omrežna infrastruktura, se spodbuja tudi vse, kar sestavlja zadevno omrežje. Kitajska vlada je navedla, da se številni dokumenti, ki jih omenja Komisija, kot so 13. petletni načrt, pobuda „Made in China 2025“, načrt za razvoj pametne proizvodnje (2016–2020), načrt za prilagoditev in oživitev industrije elektronskih informacij iz leta 2009 in strategija „Broadband China“ iz leta 2013, ne nanašajo na kable iz optičnih vlaken ali industrijo kablov iz optičnih vlaken, temveč na omrežja nižje omrežne ravni ali uvajanje širokopasovnih povezav, tj. splošno infrastrukturo. Po mnenju kitajske vlade bi morala Komisija glede na to, da so za izgradnjo omrežij potrebni številni viri in izdelki, jasno pojasniti, katere izdelke in storitve, ki sestavljajo infrastrukturo, je treba spodbujati. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da „uvajanje“ omrežja ali širokopasovne povezave ni povezano z blagom, temveč z razvojem infrastrukture in storitvami, saj takšno uvajanje zadeva izboljšanje splošnih telekomunikacijskih storitev.

(111) Komisija se s tem ni strinjala. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 80, so kabli iz optičnih vlaken ključen sestavni del infrastrukture internetnih omrežij ter imajo bistveno vlogo pri uvajanju optičnih omrežij in širokopasovnega interneta. Širokopasovna infrastruktura se nanaša na omrežja nameščene telekomunikacijske opreme in tehnologije, potrebne za zagotavljanje dostopa do hitrega interneta in drugih naprednih telekomunikacijskih storitev ([35]), kabli iz optičnih vlaken pa so glavni del prenosne opreme. Zato izgradnja širokopasovne infrastrukture in omrežij zahteva uporabo izdelkov, ki so potrebni za prenos podatkov, in ne pomeni večinoma zagotavljanje storitev, kot se zdi, da namiguje kitajska vlada. Dejansko bi bilo zagotavljanje storitev rezultat obstoja takšne infrastrukture, ko bi bila zgrajena. Če torej kitajska vlada spodbuja gradnjo širokopasovne infrastrukture, spodbuja tudi ključne izdelke, ki so nepogrešljivi za gradnjo takšne infrastrukture in so njen sestavni del. Komisija meni, da normativni okvir, ki izhaja iz izvajanja različnih dokumentov iz oddelka 3.1, „izrecno omejuje dostop“ do prednostne obravnave na nekatera podjetja v spodbujanih industrijah, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, ki je del informacijske tehnologije in širokopasovnih omrežij. Zato so različni dokumenti, navedeni v oddelku 3.1, predstavljali zadostne pozitivne dokaze za ugotovitev specifičnosti podpore in spodbujanja industrije kablov iz optičnih vlaken s strani kitajske vlade. Zato so bile trditve kitajske vlade in družbe Connect Com zavrnjene.

(112) Poleg tega so v skladu z navedbami kitajske vlade omrežja za dostop do interneta in širokopasovna infrastruktura splošna infrastruktura. Kitajska vlada se je sklicevala na razlago „splošne infrastrukture“ s strani odbora v zadevi Evropske skupnosti in nekatere države članice – Veliki civilni zrakoplovi kot „infrastrukturo, ki ni zagotovljena samo enemu subjektu ali omejeni skupini subjektov ali v njihovo korist, temveč je na voljo vsem ali skoraj vsem subjektom“. Kitajska vlada je nadalje trdila, da je pritožbeni organ v zadevi „ZDA – Sečnja mehkega lesa IV“ potrdil, da je „edina izrecna izjema od splošnega načela, da bo zagotavljanje ‚blaga‘ s stani vlade zagotovilo finančni prispevek, kadar se takšno blago zagotavlja v obliki ‚splošne infrastrukture‘“.

([32]) http://www.gov.cn/zwgk/2006-12/21/content_474651.htm, nazadnje obiskano 7. avgusta 2021.
([33]) http://www.most.gov.cn/xwzx/xwfb/200312/t20031214_10451.html, nazadnje obiskano 7. avgusta 2021.
([34]) Poročilo pritožbenega organa, „Evropske skupnosti in nekatere države članice – Ukrepi, ki vplivajo na trgovino z velikimi civilnimi zrakoplovi“.
([35]) https://itlaw.wikia.org/wiki/Broadband_infrastructure, nazadnje obiskano 26. oktobra 2021, https://www.investopedia.com/terms/b/broadband.asp, nazadnje obiskano 26. oktobra 2021.

(113) V zvezi s tem je Komisija poudarila, da se razlaga „splošne infrastrukture“, na katero se je sklicevala kitajska vlada, nanaša na opredelitev zagotavljanja blaga s strani vlade v obliki splošne infrastrukture. Ta razlaga se ne nanaša na analizo specifičnosti programa subvencij. Poleg tega predmet te preiskave ni zagotavljanje kablov iz optičnih vlaken s strani vlade, za katere je kitajska vlada trdila, da spadajo v „splošno infrastrukturo“, temveč vse izravnalne subvencije, dodeljene proizvajalcem izvoznikom kablov iz optičnih vlaken, ki te kable iz optičnih vlaken izvažajo telekomunikacijskim operaterjem v Uniji. Zato je Komisija menila, da je trditev neutemeljena in nepomembna za oceno spodbujanja industrije kablov iz optičnih vlaken s strani kitajske vlade, zato jo je zavrnila.

(114) Družba Connect Com je po dokončnem razkritju trdila, da splošno financiranje za širitev optičnega omrežja ne pomeni posebne subvencije za kable iz optičnih vlaken, in se sklicevala na uvodno izjavo 749, v skladu s katero kabli iz optičnih vlaken ne predstavljajo več kot 5 % celotnega obsega optičnega omrežja.

(115) V zvezi s tem je Komisija poudarila, da se uvodna izjava 749 glasi: „V preiskavi je bilo ugotovljeno, da kabli iz optičnih vlaken predstavljajo samo majhen delež celotnih stroškov uvajanja pri projektih digitalnih omrežij – v primeru 5G precej manj kot 5 %.“ Prvič, ta izjava se nanaša na proizvodne stroške in ne na obseg. Drugič, dejstvo, da kabli iz optičnih vlaken morda predstavljajo manjši delež celotnega uvajanja omrežja, ne razveljavlja dejstva, da so kabli iz optičnih vlaken ključen in nepogrešljiv izdelek za uvajanje takega omrežja. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 80 in 111, so kabli iz optičnih vlaken sestavni del visokohitrostnih širokopasovnih omrežij zadnje generacije, ki temeljijo na tej tehnologiji, ki zato brez njih ne bi mogla delovati. Subvencije za ta ključni sestavni del so torej po definiciji specifične in ključne za uspešno delovanje celotnega optičnega omrežja. Trditev je bila zato zavrnjena.

(116) Poglavje III začasnih določb o spodbujanju prilagajanja industrijske strukture (sklep št. 40 državnega sveta iz leta 2005, v nadaljnjem besedilu: sklep št. 40) se sklicuje na „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“, ki vsebuje tri vrste vsebin, in sicer spodbujane vsebine projektov, omejene vsebine projektov in izločene vsebine projektov. Člen XVII sklepa določa, da če „naložbeni projekt spada v spodbujano kategorijo, se prouči, odobri in evidentira v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi o naložbah; vse finančne institucije zagotavljajo kreditno podporo v skladu s kreditnimi načeli; uvožena oprema za lastno uporabo, katere vrednost je zajeta v skupnem znesku naložbe, razen blaga, navedenega v dokumentu ‚Uvoženo blago v okviru domačih naložbenih projektov, ki ni oproščeno‘ (spremenjen leta 2000), ki ga je izdalo ministrstvo za finance, je lahko oproščena uvoznih dajatev in davka na dodano vrednost v zvezi z uvozom, razen če so bili sprejeti novi predpisi o vsebini naložbenih projektov, ki ni oproščena. Druge priljubljene politike v zvezi s spodbujanimi industrijskimi projekti se izvajajo v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi“.

(117) Zato sklep št. 40, bran v povezavi s katalogom smernic za prestrukturiranje industrije, določa posebno obravnavo nekaterih projektov v nekaterih spodbujanih industrijah.

(118) V katalogu smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013) ([36]) in katalogu smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2019) ([37]), odobrenem z odlokom št. 29 komisije Ljudske republike Kitajske za nacionalni razvoj in reforme z dne 27. avgusta 2019, ki je začel veljati 1. januarja 2020, so pod naslovom „Kategorija I Spodbujanje“ navedeni:

„XXVIII. *Informacijska industrija*

[…]

13. *Proizvodnja opreme za optične prenosne sisteme za multipleksiranje z delitvijo valovne dolžine (WDM) s hitrostjo 32 valov ali več;*

14. *Proizvodnja opreme za optične komunikacijske sisteme za serije digitalne sinhronizacije s hitrostjo 10 GB/s ali več;*

[…]

([36]) Katalog smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011) (sprememba iz leta 2013) (izdan na podlagi odredbe št. 9 komisije za nacionalni razvoj in reforme z dne 27. marca 2011 ter spremenjen v skladu s sklepom komisije za nacionalni razvoj in reforme o spremembi ustreznih klavzul kataloga smernic za prestrukturiranje industrije (različica iz leta 2011), izdanim 16. februarja 2013 na podlagi odredbe št. 21 komisije za nacionalni razvoj in reforme).

([37]) http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

28. *Proizvodnja novih (nedisperzijskih) predoblik enomodnih in optičnih vlaken.*“

(119) Katalog smernic za prestrukturiranje industrije pod naslovom Industrijska industrija vsebuje posebne projekte, povezane z industrijo kablov iz optičnih vlaken, ki so spodbujani.

(120) Kitajska vlada je trdila, da sklep št. 40 ni obvezen ali pravno zavezujoč, temveč je zgolj dokument s smernicami. Poleg tega po mnenju kitajske vlade člen V sklepa št. 40, ki se nanaša na „okrepitev gradnje informacijske infrastrukture, vključno s širokopasovnimi komunikacijami“, jasno zadeva le izboljšanje infrastrukture in ne omenja kablov iz optičnih vlaken. Zato je kitajska vlada trdila, da ta dokument ne bi mogel zagotoviti podpore ali spodbude industriji kablov iz optičnih vlaken.

(121) Prvič, Komisija se ni strinjala, da sklep št. 40 ni obvezen. Sklep št. 40 dejansko določa začasne predpise, ki spodbujajo prestrukturiranje industrije, in se sklicuje na „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“, ki opredeljuje tri vrste vsebine: spodbujane vsebine projektov, omejene vsebine projektov in izločene vsebine projektov. Člen XVII sklepa št. 40 določa obvezno obravnavo naložbenih projektov, ki spadajo v spodbujane vsebine, saj je v njem navedeno na primer: „vse finančne institucije zagotavljajo kreditno podporo v skladu s kreditnimi načeli“ in „druge priljubljene politike v zvezi s spodbujanimi industrijskimi projekti se izvajajo v skladu z veljavnimi nacionalnimi predpisi“. Poleg tega člen XXI določa, da „se ustrezne preferenčne politike, ki se izvajajo v skladu z dokumentom ‚Vsebine glede industrije, izdelkov in tehnologij, ki jih država trenutno posebej spodbuja‘ (spremenjen leta 2000), prilagodijo tako, da se izvajajo v skladu s spodbujano vsebino kataloga smernic za prestrukturiranje industrije“. Zato je sklep št. 40 v zvezi s tem obvezen.

(122) Drugič, člen V sklepa št. 40, ki spada v poglavje II „Usmeritve in prednostne naloge industrijskega prestrukturiranja“, kot prednostno nalogo določa krepitev „gradnje informacijske infrastrukture, vključno s širokopasovno komunikacijo“, in kot je razvidno iz uvodne izjave 80 in je dodatno pojasnjeno v uvodni izjavi 111, so kabli iz optičnih vlaken ključen in nepogrešljiv sestavni del takšne infrastrukture. Kot je Komisija sklenila v uvodni izjavi 111, če kitajska vlada spodbuja gradnjo širokopasovne infrastrukture, spodbuja tudi ključne izdelke, ki so nepogrešljivi za gradnjo takšne infrastrukture in so njen sestavni del. Poleg tega člen XIV sklepa št. 40, ki spada v poglavje III „kataloga smernic za prestrukturiranje industrije“ določa, da „spodbujana vsebina vključuje večinoma ključne tehnologije, opremo in izdelke, ki lahko spodbujajo družbeni in gospodarski razvoj, so koristni za varčevanje z viri, varstvo okolja ter optimizacijo in nadgradnjo industrijske strukture ter jih je treba spodbujati in podpirati z ustreznimi politikami in ukrepi“. Kot je že navedeno v uvodni izjavi 118, so informacijska industrija in zlasti ključni vhodni materiali za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, kot so enomodna vlakna in predoblike optičnih vlaken, ter izdelki višje v prodajni verigi, kot so optični prenosni sistemi in optični komunikacijski sistemi, navedeni kot spodbujana vsebina. Poleg tega so kabli iz optičnih vlaken ključna oprema za uvajanje „informacijske infrastrukture, vključno s širokopasovnimi komunikacijami“, ki ga spodbuja kitajska vlada. Zato skupna razlaga zgornjih določb kaže, da so kabli iz optičnih vlaken spodbujan izdelek, po eni strani zato, ker so nepogrešljiv sestavni del spodbujane infrastrukture, po drugi strani pa zato, ker kitajska vlada spodbuja tudi njihove osnovne vhodne materiale, ki določajo njihovo dodano vrednost. Trditev je bila zato zavrnjena.

(123) V podpiranje industrije kablov iz optičnih vlaken niso ciljno usmerjeni le načrti in strategije na nacionalni ravni. Na ravni provinc so bila ustanovljena tako imenovana nacionalna visokotehnološka industrijska razvojna območja. Eno od njih je novotehnološko industrijsko razvojno območje East Lake. Kot je opredeljeno v oddelku I.2 13. petletnega načrta za nacionalna visokotehnološka industrijska razvojna območja, naj bi ta območja zagotovila regionalno platformo za izvajanje poglobljenih nacionalnih strategij, kot sta „Internet +“ in „Made in China 2025“ ([38]). Družbe in podjetja, ki delujejo na enem od teh območij in se štejejo za subjekte, ki opravljajo dejavnost, ki spada na področje uporabe zadevnih strategij, so upravičeni do ugodne obravnave. Kot je razvidno iz dokumenta v zvezi s preferenčnimi politikami nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij ([39]), se splošna oprostitev davka od dohodkov odobri v dveh letih od datuma ustanovitve, pozneje pa se prednostna obravnava nadaljuje z odobritvijo znižane stopnje davka od dohodkov pravnih oseb, izvzetja iz izvoznih tarif in drugih davčnih ugodnosti.

([38]) 13. petletni načrt za nacionalna visokotehnološka industrijska razvojna območja (2017), str. 9, http://www.most.gov.cn/xxgk/xinxifenlei/fdzdgknr/fgzc/gfxwj/gfxwj2017/201705/t20170510_132712.html, nazadnje obiskano 10. avgusta 2021.

([39]) Preferenčne politike nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij, stran 1.

(124) Ugodnosti za družbe, ki delujejo v visokotehnološki industriji na nacionalnem visokotehnološkem industrijskem razvojnem območju, niso omejene na davčne olajšave, ampak vključujejo tudi neposredno finančno podporo. Kot je razvidno iz citiranega dokumenta, v katerem so opredeljene preferenčne politike nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij, mora država „vsako leto zagotoviti [...] določeno količino kapitalskih posojil za gradnjo in obseg naložb ter lahko izda določeno količino dolgoročnih obveznic za pridobitev sredstev od družbe“ ([40]). Natančnejši opis je podan v tem dokumentu, kjer je navedeno, da je „finančna podpora kitajske vlade visokotehnološkim industrijskim razvojnim območjem večinoma namenjena dodeljevanju nekaterih zagonskih sredstev razvojnim območjem na nacionalni ravni in izvajanju nekaterih načrtovanih projektov na nacionalni ravni za podjetja na razvojnih območjih. Večino razvojnih območij na Kitajskem lokalne oblasti podpirajo zlasti z oddajanjem zemljišč v najem po nizkih cenah“.

(125) Poleg tega se „preferenčne politike za nacionalna razvojna območja“ sklicujejo na katalog ključnih visokotehnoloških področij, ki jih podpira država, iz leta 2016, v katerem so navedena podprta ključna visokotehnološka področja. V tem katalogu sta pod naslovom „I. Elektronske informacije“, točka 4 „Komunikacijska tehnologija“ jasno navedena „optično prenosno omrežje“ in „tehnologija optičnega prenosnega sistema“, ki zajemata kable iz optičnih vlaken, kot visokotehnološki področji, ki jih podpira država. Eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov kablov iz optičnih vlaken ima sedež v provinci Vuhan, večina družb v skupini pa ima sedež na novotehnološkem industrijskem razvojnem območje East Lake. Zato so te družbe upravičene do ugodne obravnave, zagotovljene v okviru sheme nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij.

(126) To posebno industrijsko razvojno območje v Vuhanu, ki ga podpira kitajska vlada – novotehnološko industrijsko razvojno območje East Lake –, je delovalo kot glavna baza proizvodnje kablov iz optičnih vlaken. Kot eno od „nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij“, ki jih je odobril državni svet, in „nacionalno avtohtono inovacijsko predstavitveno območje“ je postalo prva industrijska baza optoelektronike v LRK (imenovana tudi „kitajska dolina optike“). Proizvajalci kablov iz optičnih vlaken na območju imajo koristi od številnih oblik spodbud in državne podpore.

(127) V zvezi z vhodnimi materiali, ki se uporabljajo za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, je Komisija ugotovila, da je kitajska vlada uvrstila aramid, kemično pridobljeno sintetično vlakno in vhodni material za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, kot ključni izdelek v katalog smernic za ključne izdelke in storitve v nastajajočih strateških industrijah ([41]). Zaradi te uvrstitve je ta surovina v ospredju številnih politik kitajske vlade.

(128) Širše gledano veljajo za kemična vlakna državni predpisi in politike za upravljanje trga ne le na centralni ravni, temveč tudi v skladu s podcentralnimi dokumenti o načrtovanju, kot je akcijski načrt province Zhejiang za celovito preoblikovanje in posodobitev tradicionalnih predelovalnih industrij – v katerem so kemična vlakna predstavljena kot ena od desetih ključnih industrij, za katere velja posebno politično upravljanje ([42]) – ali 13. petletni načrt za razvoj kemijske industrije v provinci Jiangsu (2016–2020). Določbe zadnjenavedenega zadevajo nove kemične materiale, v ospredju pa je zlasti podpiranje razvoja in industrializacije aplikacij z visoko dodano vrednostjo nižje v prodajni verigi, kot so „visokozmogljivostna vlakna“, ki zajemajo vlakna, ki se uporabljajo v proizvodnji kablov iz optičnih vlaken.

(129) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da različni dokumenti, ki jih je navedla Komisija, kot so „katalog štirih osnov“, „katalog strateških in novih izdelkov in storitev nacionalne komisije za razvoj in reforme (NDRC) iz leta 2016“ in „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“, ne omenjajo kablov iz optičnih vlaken kot takih, ampak se nanašajo na vhodne materiale. Kitajska vlada je navedla še, da Komisija ni izvedla analize prenosa ali vračila, s katero bi dokazala, da so bile domnevne subvencije, ki so jih prejele industrije višje ali nižje v prodajni verigi, prenesene na industrijo kablov iz optičnih vlaken.

([40]) Preferenčne politike nacionalnih visokotehnoloških industrijskih razvojnih območij, stran 1.

([41]) Glej oddelek 3.3.1 kataloga, http://www.gov.cn/xinwen/2018-09/22/5324533/files/dcf470fe4eac413cabb686a51d080eec.pdf, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

([42]) Glej obvestilo Ljudske vlade province Zhejiang o izdaji „akcijskega načrta province Zhejiang za celovito preoblikovanje in posodobitev tradicionalnih predelovalnih industrij (2017–2020)“, http://jxt.zj.gov.cn/art/2017/6/4/art_1657971_35695741.htm, nazadnje obiskano 11. avgusta 2021.

(130) Komisija je v zvezi z industrijami višje v prodajni verigi ugotovila, da so bili vzorčeni proizvajalci izvozniki vertikalno integrirani, zato se je štelo, da so se subvencije, ki so jih prejeli njihovi povezani dobavitelji, prenesle na proizvajalce izvoznike kablov iz optičnih vlaken. Poleg tega so dokumenti, ki jih je navedla kitajska vlada in ki zajemajo vhodne materiale za kable iz optičnih vlaken, tudi ob predpostavki, da ne zajemajo vsaj posredno ali implicitno tudi kablov iz optičnih vlaken, *quod non*, v vsakem primeru pomembni skupaj z vsemi drugimi preferenčnimi politikami in dokumenti kitajske vlade, ki so zajeti v tem oddelku. Vsi dokumenti v tem oddelku zajemajo bodisi optična omrežja, v katerih so kabli iz optičnih vlaken ključni sestavni del, bodisi njihove glavne vhodne materiale, kar kaže, kako se spodbuja celoten sektor kablov iz optičnih vlaken, od proizvodnje višje v prodajni verigi do izdelave zadevnega izdelka nižje v prodajni verigi. Ti dokumenti so pomembni tudi za prikaz specifičnosti različnih programov subvencij. Analiza prenosa je potrebna samo za subvencije, ki se dejansko dodelijo za surovine, dobavljene za plačilo, nižje od primernega, ki jih proizvajalci izvozniki uporabljajo za proizvodnjo zadevnega izdelka, in samo, če prodajalec in kupec teh vhodnih materialov nista povezana. Kot je pojasnjeno v oddelku 3.8.2, surovine, ki jih dobavljajo nepovezani dobavitelji za plačilo, ki je nižje od primernega, v tej preiskavi niso bile predmet izravnalnih ukrepov. Poleg tega so sodelujoči proizvajalci izvozniki, kot je navedeno zgoraj v tej uvodni izjavi, večinoma integrirani.

(131) Ob upoštevanju zgoraj navedenih načrtov in programov se torej industrija kablov iz optičnih vlaken šteje za ključno/strateško industrijo, kitajska vlada pa si dejavno prizadeva, da bi se kot cilj politike ustrezno razvijala. Kabli iz optičnih vlaken izstopajo kot izdelek bistvenega pomena za kitajsko vlado za izgradnjo omrežij in infrastrukture, ki so podlaga za vse plasti ključne povezljivosti in področja digitalne politike, ki jih razvija in nadzoruje država. Na podlagi političnih dokumentov iz tega oddelka je Komisija sklenila, da kitajska vlada posreduje v industriji kablov iz optičnih vlaken pri izvajanju povezanih politik in vpliva na svobodno delovanje tržnih sil v sektorju kablov iz optičnih vlaken, zlasti s spodbujanjem in podpiranjem sektorja na različne načine.

3.2 **Delno nesodelovanje in uporaba razpoložljivih dejstev**

(132) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju podala nekaj splošnih pripomb glede odločitve Komisije, da uporabi določbe člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi s preferenčnimi posojili, zavarovanjem izvoznih kreditov in vhodnimi materiali.

(133) Kitajska vlada je trdila, da so bile vse zahteve Komisije po informacijah, na katere kitajska vlada ni mogla odgovoriti, nerazumne, saj so predpostavljale obstoj pravnih pooblastil, ki jih kitajska vlada ni imela.

(134) Poleg tega je kitajska vlada trdila, da Komisija ni ustrezno ocenila dejstev, ki jih je imela na voljo, in ni ustrezno pojasnila, zakaj so razpoložljiva dejstva razumno nadomestila vse potrebne manjkajoče informacije.

(135) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 146, 160 in 168, je Komisija menila, da je imela kitajska vlada kot delničarka ali odgovorni organ subjektov, za katere je Komisija zahtevala informacije, pravno pooblastilo za pridobitev zahtevanih informacij. Komisija je v svojem sporočilu kitajski vladi, ki se ponovi v oddelkih 3.2.1 do 3.2.3 v nadaljevanju, navedla, zakaj se je morala zanašati na razpoložljiva dejstva. Menila je, da so javno dostopne informacije razumno nadomestilo za informacije, ki jih kitajska vlada ni zagotovila. Komisija je zato zavrnila trditve kitajske vlade.

3.2.1 *Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi s preferenčnimi posojili*

(136) Komisija je zaradi poenostavitve upravnih postopkov od kitajske vlade zahtevala, naj posebne vprašalnike pošlje vsem finančnim institucijam, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila ali izvozne kredite.

(137) Sprva je prejela samo odgovor Kitajske izvozno-uvozno banke. Kitajska vlada se ni odzvala na zahtevo Komisije, naj predloži izpolnjene vprašalnike vseh finančnih institucij, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila ali izvozne kredite. Zato je Komisija v pozivu k dopolnitvi ponovila svojo zahtevo v zvezi s finančnimi institucijami, da bi povečala možnosti za njihovo sodelovanje v preiskavi z zagotovitvijo potrebnih informacij za ugotovitev obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja.

(138) Kitajska vlada je na podlagi poziva k dopolnitvi navedla, da izpolnjeni vprašalniki finančnih institucij, ki so zagotavljale posojila, niso bili relevantni za preiskavo, saj nobeno izmed posojil in nobeden od izvoznih kreditov ni bil(-o) dodeljen(-o) v skladu z vladnimi načrti in projekti, kot se je domnevalo v pritožbi in kot je opredeljeno v vprašalniku.

(139) Komisija se s tem stališčem ni strinjala. Prvič, Komisija meni, da so informacije, zahtevane od subjektov v državni lasti, kitajski vladi na voljo za vse subjekte, v katerih je kitajska vlada glavni ali večinski delničar. Poleg tega ima kitajska vlada potrebna pooblastila za sodelovanje s finančnimi institucijami, tudi če niso v državni lasti, saj so vse v pristojnosti kitajskega bančnega regulativnega organa.

(140) Komisija je informacije o strukturi, upravljanju in lastništvu podjetij nazadnje prejela le od ene banke v državni lasti, ne pa tudi od drugih finančnih institucij, ki so zagotavljale posojila vzorčenim družbam. Poleg tega Komisija od bank, razen Kitajske izvozno-uvozno banke, ni prejela preverljivih informacij o posameznih družbah.

(141) Poleg tega Kitajska izvozno-uvozna banka, čeprav je zagotovila nekaj splošnih pojasnil o delovanju svojih sistemov odobritve posojil in obvladovanja tveganja, ni zagotovila posebnih informacij v zvezi z oceno posojil, zagotovljenih vzorčenim družbam. Trdila je, da teh dokumentov ni mogla razkriti, saj so se šteli za notranje in zaupne poslovne dokumente.

(142) Zato je Komisija od vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov zahtevala, naj odobrijo dostop do informacij o posameznih družbah, ki so jih imele vse banke, državne in zasebne, od katerih so prejeli posojila. Čeprav so vzorčene družbe dale soglasje, da bodo zagotovile dostop do podatkov bank, ki se nanašajo nanje, delno sodelujoča banka ni hotela zagotoviti zahtevanih podrobnih informacij.

(143) Ker Komisija ni prejela informacij v zvezi z večino bank, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila, je menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(144) Zato je kitajsko vlado obvestila, da bo pri proučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja, dodeljenega s preferenčnimi posojili, morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe.

(145) Kitajska vlada je v odgovoru na dopis Komisije ugovarjala uporabi člena 28(1) osnovne uredbe. Trdila je, da kitajska vlada ni dolžna zagotoviti zahtevanih informacij in da zahtevane informacije niso potrebne informacije.

(146) Komisija je vztrajala pri svojem stališču, da je kitajska vlada kot regulativni organ pristojna za zagotavljanje odgovorov na posamezna vprašanja, zastavljena finančnim institucijam, ki so zagotavljale financiranje vzorčenim proizvajalcem izvoznikom. Kot je navedeno v dopisu Komisije, so informacije, ki so se zahtevale od subjektov v državni lasti, na voljo kitajski vladi za vse subjekte, v katerih je kitajska vlada glavni ali večinski delničar, in kitajska vlada ima potrebna pooblastila za sodelovanje s finančnimi institucijami, tudi če niso v državni lasti, saj so vse v pristojnosti kitajskega bančnega regulativnega organa.

(147) Komisija je menila tudi, da so zahtevane informacije bistvene za oceno nadzora kitajske vlade nad države nad ravnanjem finančnih institucij v zvezi z njihovimi posojilnimi politikami in oceno tveganja v primeru dajanja posojil industriji kablov iz optičnih vlaken.

(148) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da informacije, ki jih je Komisija zahtevala v zvezi z informacijami finančnih institucij, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila ali izvozne kredite, niso bile potrebne ali so bile celo nepomembne za dokončanje analize Komisije, saj nobeno od zadevnih posojil ni bilo odobreno v skladu z vladnimi načrti ali drugimi dokumenti kitajske vlade.

(149) Manjkajoče informacije so se nanašale na dva vidika. Prvič, informacije o lastništvu in strukturi upravljanja nesodelujočih bank je Komisija potrebovala, da bi ugotovila, ali so te banke javni organi ali ne. Drugič, informacije o posameznih družbah, ki jih je posredovala delno sodelujoča Kitajska izvozno-uvozna banka, kot so postopek odobritve posojila in ocena kreditne sposobnosti, ki jo je banka izvedla za posojila, zagotovljena vzorčenim proizvajalcem izvoznikom, so bile potrebne za ugotovitev, ali so bila posojila tem proizvajalcem zagotovljena po preferenčnih obrestnih merah. Takšne notranje dokumente bi lahko zagotovile le banke in kitajska vlada, saj vzorčeni proizvajalci izvozniki do njih ne bi imeli dostopa.

(150) Kitajska vlada je trdila še, da zahtevanih informacij ni imela na voljo. Trdila je, da je bilo pravno nemogoče pridobiti zahtevane informacije, ker v kitajski zakonodaji ni podlage za to, da bi lahko kitajska vlada finančne institucije prisilila k razkritju takšnih zaupnih informacij. Komisija je z zahtevanjem teh informacij kitajski vladi naložila nerazumno breme.

(151) Komisija je opozorila, da je bila vsaka družba posebej zaprošena za soglasje za posojilne transakcije vsake posamezne banke. Menila je, da bi moralo tako posebno soglasje samo po sebi zadostovati za odobritev dostopa do evidenc v zvezi z vzorčenimi družbami. Poleg tega je delno sodelujoča banka dejansko predložila pregled neodplačanih posojil, ki so jih pri njej najele družbe, kar kaže, da ni bila omejena pri zagotavljanju informacij o posameznih transakcijah. Vendar nobena od bank ni predložila nobenih informacij v zvezi z lastno notranjo oceno razkritih transakcij.

(152) Nazadnje, Komisija je menila, da kitajski vladi z zahtevanjem informacij o preferenčnih posojilih ni naložila nerazumnega bremena. Na začetku je svojo preiskavo omejila na tiste finančne institucije, ki so zagotovile posojila vzorčenim družbam. Komisija je opredelila te finančne institucije, zahteva za posredovanje vprašalnikov pa je bila posredovana kitajski vladi skupaj z vprašalnikom, ki ga je morala kitajska vlada izpolniti v zgodnji fazi preiskave. S tem je imela kitajska vlada na voljo dovolj časa za izpolnitev zahteve Komisije. Zato je Komisija menila, da je storila vse, kar je bilo v njeni moči, da bi olajšala svojo zahtevo, naslovljeno na kitajsko vlado.

(153) Komisija je zato trdila, da se je morala pri proučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja, dodeljenega s preferenčnimi posojili, delno zanašati na razpoložljiva dejstva.

(154) Pritožnik je po dokončnem razkritju trdil, da Komisija od kitajske vlade ni prejela ključnih informacij v zvezi s preferenčnimi posojili, zaradi česar stopnje subvencij verjetno nezadostno izražajo dejansko ugodnost, zagotovljeno s preferenčnimi posojili, dodeljenimi proizvajalcem izvoznikom.

(155) Vzorčeni proizvajalci izvozniki so sodelovali v preiskavi in predložili podrobne informacije o posojilih, ki so jih prejeli od bank. Ker je bila ugodnost izračunana na podlagi razlike med temi informacijami in referenčno obrestno mero, se je štelo, da stopnja subvencije predstavlja dejansko ugodnost za vzorčene proizvajalce izvoznike. Trditev je bilo zato treba zavrniti.

3.2.2 *Uporaba določb člena 28(1) osnovne uredbe v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov*

(156) Komisija je zaradi poenostavitve upravnega postopka od kitajske vlade zahtevala, naj družbi Sinosure posreduje poseben vprašalnik.

(157) Kitajska vlada je v svojem prvotnem izpolnjenem vprašalniku trdila, da družba Sinosure ni zagotavljala subvencij industriji kablov iz optičnih vlaken, zaradi česar je menila, da posebni vprašalnik, namenjen družbi Sinosure, ni bil relevanten. Kitajska vlada je predložila le letno poročilo družbe Sinosure.

(158) Po pozivu k dopolnitvi je ponovila svoje stališče, da družba Sinosure ni zagotavljala subvencij vzorčenim proizvajalcem izvoznikom ali industriji kablov iz optičnih vlaken, čeprav je predložila delni odgovor na poseben vprašalnik. Vendar niti kitajska vlada niti družba Sinosure nista predložili nobenega od zahtevanih dokazil v zvezi z upravljanjem družbe Sinosure, kot je statut družbe, niti nista predložili popolnega in pravilnega seznama izvoznih kreditov, zagotovljenih vzorčenim proizvajalcem izvoznikom. Poleg tega nista predložili posebnih informacij o zavarovanju izvoznih kreditov, zagotovljenih industriji kablov iz optičnih vlaken, višini premij ali podrobnih podatkov v zvezi z dobičkonosnostjo svoje dejavnosti zavarovanja izvoznih kreditov.

(159) Ker take informacije niso bile predložene, je Komisija menila, da ni prejela bistvenih informacij v zvezi s tem vidikom preiskave.

(160) Po mnenju Komisije so informacije, ki so se zahtevale od subjektov v državni lasti (družb ali javnih/finančnih institucij), kitajski vladi na voljo za vse subjekte, v katerih je kitajska vlada glavni ali večinski delničar. To velja tudi za družbo Sinosure, ki je subjekt, ki je v celoti v državni lasti. Zato je Komisija kitajsko vlado obvestila, da bo pri proučevanju obstoja in obsega domnevnega subvencioniranja, dodeljenega z zavarovanjem izvoznih kreditov, morda morala uporabiti razpoložljiva dejstva v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe.

(161) V odgovoru na dopis Komisije je kitajska vlada vztrajala pri svojem stališču, da družba Sinosure ni zagotavljala subvencij, namenjenih industriji kablov iz optičnih vlaken, in da pri izvajanju zadevnih zavarovalnih poslov upošteva tržno usmerjeno načelo ter da nima posebne prednostne obravnave v zvezi z industrijo kablov iz optičnih vlaken, kot je zahtevano v katerem koli političnem dokumentu.

(162) Informacije, ki jih je v zvezi z družbo Sinosure predložila kitajska vlada, so bile nepopolne in Komisiji niso omogočile, da bi sprejela sklepe o ključnih delih preiskave v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov, zlasti o tem, ali je družba Sinosure javni organ in ali so bile premije, zaračunane vzorčenim družbam, skladne s trgom.

(163) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da so bile Komisiji predložene vse potrebne informacije in ker družba Sinosure ni zagotavljala subvencij, ki so specifične za industrijo kablov iz optičnih vlaken, zahtevane informacije v sedanji preiskavi niso bile relevantne.

(164) Kot je navedeno v uvodni izjavi 162, Komisija od družbe Sinosure ni prejela informacij, da bi lahko ocenila pravilnost trditve kitajske vlade, da družba Sinosure ni javni organ, in ali so bile premije, ki jih je družba Sinosure zaračunavala, skladne s trgom. Te informacije so se štele za potrebne, da bi Komisija lahko ugotovila, ali je zavarovanje izvoznih kreditov, ki ga je zagotovila družba Sinosure, predstavljalo subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi in s katero je bila zagotovljena ugodnost vzorčenim proizvajalcem izvoznikom.

(165) Komisija je zato sklenila, da se je morala pri svojih ugotovitvah v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov delno zanašati na razpoložljiva dejstva.

(166) Pritožnik je po dokončnem razkritju trdil, da je Komisija od kitajske vlade prejela nepopolne informacije v zvezi z družbo Sinosure, zaradi česar ni mogla sklepati o ključnih delih preiskave v zvezi z zavarovanjem izvoznih kreditov. Zato bi lahko stopnja subvencije, izračunana za vsakega vzorčenega proizvajalca izvoznika, zelo verjetno nezadostno izražala dejansko ugodnost zaradi zavarovanja izvoznih kreditov, zagotovljeno proizvajalcem izvoznikom. Pritožnik je menil, da bi morala Komisija najvišjo stopnjo, ugotovljeno za enega proizvajalca izvoznika, samodejno uporabiti za drugega proizvajalca izvoznika.

(167) Vzorčeni proizvajalci izvozniki so sodelovali v preiskavi in predložili podrobne informacije o zavarovanju izvoznih kreditov, ki so jih prejeli od družbe Sinosure. Ker je bila ugodnost izračunana na podlagi razlike med temi informacijami in ustrezno zunanjo referenčno vrednostjo, se je štelo, da znesek subvencije predstavlja dejansko ugodnost za vzorčene proizvajalce izvoznike. Trditev je bilo zato treba zavrniti.

3.2.3 *Uporaba razpoložljivih dejstev v zvezi z vhodnimi materiali*

(168) Komisija je od kitajske vlade zahtevala, naj posreduje poseben vprašalnik desetim največjim proizvajalcem in distributerjem vhodnih materialov, ki se uporabljajo pri proizvodnji kablov iz optičnih vlaken, ter vsem drugim dobaviteljem zadevnih materialov, ki so vzorčenim družbam dobavljali vhodne materiale. Kitajska vlada je v izpolnjenem vprašalniku trdila, da nima nadzora nad dobavitelji vhodnih materialov, da bi od njih zahtevala zaupne informacije, zahtevane v vprašalniku, in da bi usklajevanje z zelo velikim številom dobaviteljev vhodnih materialov vzorčenih družb zanjo pomenilo nerazumno breme. Vendar je Komisija na podlagi javno dostopnih podatkov ugotovila, da so glavni proizvajalci germanija (delno) v državni lasti, kot je navedeno v oddelku 3.8.2. Zato je lahko kitajska vlada predložila zahtevane informacije.

(169) Na zahtevo Komisije je predložila vladne načrte in obvestila, ki jih je izdala vlada province Junan in ki vplivajo na industrijo germanija. Vendar pa je kitajska vlada zavrnila zahtevo Komisije, naj posreduje vprašalnik dobaviteljem vhodnih materialov, da bi pridobila podrobnejše informacije o lastniški strukturi podjetij, ki proizvajajo in dobavljajo zadevne vhodne materiale. Zato Komisija zaradi le delnega sodelovanja kitajske vlade v zvezi z vhodnimi materiali, ki se uporabljajo pri proizvodnji kablov iz optičnih vlaken, ni pridobila potrebnih informacij o dobaviteljih vhodnih materialov.

(170) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da je Komisija nezakonito uporabila razpoložljiva dejstva v zvezi z informacijami proizvajalcev in distributerjev vhodnih materialov, in trdila, da ni razumno pričakovati, da se bo kitajska vlada usklajevala z neštetimi proizvajalci vhodnih materialov.

(171) Komisija je v pozivu k dopolnitvi, naslovljenem na kitajsko vlado, izjemoma zastavila dodatna vprašanja le o enem od glavnih vhodnih materialov, germaniju, iz razlogov, pojasnjenih v oddelku 3.8.2 v nadaljevanju. Vendar pa kitajska vlada ni v celoti predložila potrebnih informacij v zvezi s tem vhodnim materialom.

(172) Te manjkajoče informacije so se večinoma nanašale na dva vidika: prvič, informacije o lastništvu in strukturi upravljanja nesodelujočih proizvajalcev vhodnih materialov. Komisija brez takih informacij ni mogla ugotoviti, ali so ti proizvajalci javni organi ali ne. Drugič, informacije za posamezne družbe, ki so jih zagotovili nesodelujoči proizvajalci vhodnih materialov, kot so na primer informacije o določanju cen vhodnih materialov, ki so jih zagotovile vzorčene družbe. Take informacije so potrebne v smislu člena 28 osnovne uredbe, da se ugotovi, ali so bili vhodni materiali vzorčenim družbam zagotovljeni za plačilo, nižje od primernega. Poleg tega lahko take informacije zagotovijo samo proizvajalci in jih tako ni mogoče predložiti z izpolnjenimi vprašalniki vzorčenih družb.

(173) Zato je Komisija sklenila, da se mora pri svojih ugotovitvah glede zagotavljanja vhodnih materialov za plačilo, nižje od primernega, v skladu s členom 28(1) osnovne uredbe delno zanašati na razpoložljiva dejstva.

3.3 **Subvencije in programi subvencij, ki spadajo na področje uporabe sedanje preiskave**

(174) Na podlagi informacij iz pritožbe, obvestila o začetku in izpolnjenih vprašalnikov Komisije je bilo preverjeno domnevno subvencioniranje kitajske vlade prek naslednjih subvencij:

(i) programi nepovratnih sredstev:

— nepovratna in druga sredstva za tehnologijo, inovacije in razvoj,

— skladi za industrijsko preoblikovanje in posodobitve,

— nepovratna sredstva na podlagi projektov,

— nepovratna sredstva, povezana s premoženjem,

— nepovratna sredstva za opremo in gradbene storitve,

— sredstva za raziskave in razvoj,

— subvencije, povezane s surovinami,

— druga nepovratna sredstva;

(ii) zagotavljanje preferenčnega financiranja, usmerjenih kreditov in financiranja z lastniškim kapitalom, navideznim lastniškim kapitalom in drugimi kapitalskimi instrumenti (npr. posojila politike, kreditne linije, bančni menični akcepti in financiranje izvoza);

(iii) preferenčni izvozni krediti ter zavarovanje in jamstvo za izvozne kredite;

(iv) prihodki, opuščeni prek programov oprostitve davka in znižanja davka:

— znižanje davka od dohodkov podjetij za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo,

— preferenčni odbitek stroškov za raziskave in razvoj pred davkom,

— pospešena amortizacija instrumentov in opreme, ki jih visokotehnološka podjetja uporabljajo za visokotehnološki razvoj in proizvodnjo,

— oprostitev plačila davka na dohodek od dividend med rezidenčnimi podjetji, ki izpolnjujejo pogoje,

— oprostitev ali opustitev davkov na nepremičnine in uporabo zemljišč,

— zagotavljanje električne energije po znižani ceni;

(v) blago in storitve, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega:

— pravice do uporabe zemljišč, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega,

— vhodni materiali, ki jih vlada zagotovi za plačilo, nižje od primernega.

3.4 **Programi nepovratnih sredstev**

(175) Komisija je ugotovila, da sta bili vzorčeni skupini družb upravičeni do različnih programov nepovratnih sredstev, kot so nepovratna sredstva, povezana s tehnologijo, inovacijami in razvojem, nepovratna sredstva, povezana s premoženjem, popusti pri obrestih na posojila, nepovratna sredstva v podporo izvozu, nepovratna sredstva, ki so ciljno usmerjena v razvoj malih in srednjih podjetij, ter posebna nepovratna sredstva, povezana z gospodarskim vplivom pandemije COVID-19. Nepovratna sredstva, povezana s tehnologijo, inovacijami in razvojem, so predstavljale pomemben del nepovratnih sredstev, o katerih sta poročali vzorčeni skupini družb. Zato je Komisija razdelila nepovratna sredstva v dve kategoriji: (i) nepovratna sredstva, povezana s tehnologijo, inovacijami in razvojem, ter (ii) druga nepovratna sredstva.

3.4.1 *Nepovratna sredstva, povezana s tehnologijo, inovacijami in razvojem*

(176) Obe vzorčeni skupini sta v obdobju preiskave prejeli nepovratna sredstva, povezana z raziskavami in razvojem ter industrializacijo, tehnološkimi izboljšavami in inovacijami.

(a) Pravna podlaga:

— 13. petletni načrt za tehnološke inovacije,

— obvestilo o vzpostavitvi letnih projektov za leto 2018 za ključne posebne projekte na področju optoelektronskih in mikroelektronskih naprav ter integracije, ministrstvo za znanost in tehnologijo, Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2019) št. 49,

— obvestilo o vzpostavitvi ključnih posebnih projektov na področju širokopasovnih komunikacij in novih omrežij v okviru nacionalnega ključnega programa za raziskave in razvoj v letu 2019, ministrstvo za znanost in tehnologijo, Guo Ke Gao Fa Ji Zi (2020) št. 6,

— skladi za podporo industriji in posebni skladi za raziskave in razvoj ter industrializacijo, Dong Ban Fa (2018) št. 62,

— ukrepi za upravljanje nacionalnega programa za raziskave in razvoj na področju visoke tehnologije (863),

— obvestilo pokrajinskega ministrstva za znanost in tehnologijo o razvoju in industrializaciji konvergentne opreme za optične prenosne sisteme –13. petletni načrt province Hubej za znanstveni in tehnološki razvoj (2014), št. 10 , objava projektov znanstvenega in tehnološkega načrta province Hubej za leto 2014 (prvi sklop),

— projektni skladi za platformo dvojnih inovacijskih storitev,

— obvestilo o izdaji prvega sklopa kazalnikov posebnega sklada za preoblikovanje in posodobitev industrijske in informacijske industrije v provincah v letu 2019,

— neposredno financiranje z dodeljevanjem sredstev za projektne raziskave tretjega raziskovalnega inštituta ministrstva za javno varnost,

— obvestila o dodelitvi posebnih sredstev za tehnično prenovo, posebnih sredstev za oživitev industrije, posebnih sredstev za tehnično preoblikovanje in posebnih sredstev za industrijski razvoj,

— projekti za ohranjanje visoke vrednosti, dodeljeni v okviru lokalnih programov vuhanske občinske uprave za nadzor trga, in

— dokument odbora za upravljanje gospodarskih in tehnoloških razvojnih območij v Nanjingu, 2018, št. 149.

(b) Ugotovitve

(177) Komisija je ugotovila, da se je večina nepovratnih sredstev, povezanih s tehnološko posodobitvijo, prenovo ali preoblikovanjem, ki so jih prejele vzorčene družbe, izrecno nanašala na raziskave in razvoj. Nekaj nepovratnih sredstev se je nanašalo na preoblikovanje in inovacije družb ali njihovega proizvodnega procesa in s tem posredno na raziskave in razvoj.

(178) En proizvajalec izvoznik v eni od vzorčenih skupin je poročal o 113 nepovratnih sredstvih za obdobje preiskave, od katerih je bilo po vrednosti več kot 80 % povezanih s projekti raziskav in razvoja. Vrednost nepovratnih sredstev za raziskave in razvoj drugega proizvajalca izvoznika v isti skupini je predstavljala več kot 70 % vseh nepovratnih sredstev, o katerih je poročal za obdobje preiskave.

(179) V zvezi s to skupino družb je Komisija ugotovila še, da je kitajska vlada zagotovila nepovratna sredstva za raziskave in razvoj ter industrializacijo na različnih ravneh v skupini. Zlasti je kitajska vlada matičnim družbam, od katerih eno neposredno upravlja komisija za nadzor in upravljanje premoženja v državni lasti (v nadaljnjem besedilu: SASAC), dodelila sredstva za posebne namene, ki so bila nato dodeljena odvisnim družbam, vključno z enim od proizvajalcev izvoznikov, za projekte raziskav in razvoja.

(180) Eden od proizvajalcev izvoznikov v skupini je od svojih matičnih družb prejel določen znesek sredstev v okviru pogodb za storitve na področju raziskav in razvoja, ki so mu jih naložile matične družbe in jih je zagotavljal matičnim družbam. Nepovratna sredstva je matičnim družbam dodelila kitajska vlada. Vendar je Komisija med navzkrižnim preverjanjem na daljavo ugotovila, da so bila nepovratna sredstva, ki jih je dodelila kitajska vlada, na koncu plačana v obliki pristojbin za storitve na področju raziskav in razvoja proizvajalcu izvozniku. Poleg tega je bilo v določbah pogodb navedeno, da rezultati raziskav in razvoja, vključno z vsemi pravicami intelektualne lastnine, ki izhajajo iz teh storitev, pripadajo obema stranema in da pravico do uporabe ohrani družba, ki izvaja projekt raziskav in razvoja, tj. proizvajalec izvoznik. Komisija je ugotovila, da so zadevne storitve na področju raziskav in razvoja zajemale tudi zadevni izdelek. Zato je Komisija na podlagi navedenega sredstva, zagotovljena v obliki pristojbin za raziskave in razvoj, obravnavala kot nepovratna sredstva, ki jih je kitajska vlada v celoti dodelila proizvajalcu izvozniku. Tudi povezani dobavitelji v skupini so prejeli znatna nepovratna sredstva za projekte raziskav in razvoja.

(181) Velik delež družb v vzorčeni skupini ima sedež na novotehnološkem industrijskem razvojnem območju East Lake v Vuhanu in so prejele sredstva za raziskave in razvoj, ker imajo sedež na tem območju. To visokotehnološko območje zaradi svoje osredotočenosti na proizvodnjo optoelektronike, vključno s kabli iz optičnih vlaken, pogosto poimenovano kot „dolina optike“ ([43]). Kot je opisano v uvodnih izjavah 123 do 125 zgoraj, je bilo novotehnološko industrijsko razvojno območje East Lake v Vuhanu glavna proizvodna baza za kable iz optičnih vlaken, proizvajalci kablov iz optičnih vlaken, ki so dejavni na tem območju, pa imajo koristi od številnih oblik spodbud in državne podpore, vključno z nepovratnimi sredstvi ([44]).

(182) V zvezi z drugo vzorčeno skupino je Komisija ugotovila, da je vrednost nepovratnih sredstev, ki podpirajo raziskave in razvoj ali so namenjena preoblikovanju ali inovacijam, predstavljala približno 90 % nepovratnih sredstev, prejetih v obdobju preiskave, za eno od družb izvoznic in več kot 40 % za drugo družbo izvoznico.

(183) Izvajanje načrtov in programov, opisanih v uvodnih izjavah 81 do 126, se je preoblikovalo v konkretna denarna plačila. Dejansko so med instrumenti, s katerimi kitajska vlada usmerja razvoj sektorja kablov iz optičnih vlaken, tudi neposredne državne subvencije. Javno dostopno letno poročilo proizvajalca izvoznika skupine FTT za leto 2019 potrjuje, da je imela družba konec leta 2019 odložene prihodke v vladnih subvencijah v višini 393,8 milijona RMB in vladne subvencije v višini 45,8 milijona RMB, razporejene kot „druge prihodke“ ([45]). Javno dostopno letno poročilo proizvajalca izvoznika skupine ZTT potrjuje, da je imela družba konec leta 2019 odložene prihodke v vladnih subvencijah v višini 150,3 milijona RMB in vladne subvencije v višini 361,1 milijona RMB, povezane z vsakodnevnim poslovanjem družbe konec leta 2019 ([46]).

([43]) https://asiatimes.com/tag/donghu-high-tech-zone/, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

([44]) Glej članek z naslovom „Wuhan East Lake: a National High Tech Zone mixing investment and tax benefit policies“ (East Lake (Wuhan): nacionalno visokotehnološko območje združuje naložbene politike s politikami davčnih ugodnosti), spletno mesto Pedata, 27. februar 2013, https://free.pedata.cn/755314.html, nazadnje obiskano 10. avgusta 2021. Glej izvleček: „Deset družb je na seznamu ‚izvenborznega sistema NEEQ (imenovanega tudi New Third Board)‘ in prejemajo ustrezne vladne subvencije […] Kar zadeva pritegnitev institucij za kapitalske naložbe, da bi v parku registrirale svoje sedeže ali vložile v podjetja v parku, so ustrezna ministrstva province Hubej, občina Vuhan oziroma visokotehnološko območje East Lake ustanovile jamstvene sklade tveganega kapitala. V primerjavi z visokotehnološkimi območji na obalnih območjih je kljub temu, da se je industrija kapitalskih naložb na kopnem visokotehnološkem območju East Lake zagnala pozneje, zaradi njene majhne ovire za registracijo podjetja, močne podpore politike spodbud in velikega števila vladnih jamstvenih skladov njena privlačnost za institucije tveganega/zasebnega kapitala razmeroma velika.“

([45]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379049397_1.pdf, str. 133, 138–139, nazadnje obiskano 11. avgusta 2021.

([46]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202004291379029468_1.pdf, str. 205 in 215, nazadnje obiskano 11. avgusta 2021.

(184) Programi nepovratnih sredstev, do katerih sta bili upravičeni vzorčeni skupini družb, so si po zasnovi zelo podobni. Glede na namen so določena merila, na podlagi katerih se lahko podjetja prijavijo, in če so merila izpolnjena, se dodeli finančna podpora.

(185) Za nekatera nepovratna sredstva, dodeljena vzorčenim družbam, je pravna podlaga „nacionalni program za raziskave in razvoj na področju visoke tehnologije“, tako imenovani „ukrepi za upravljanje 863“. Ti ukrepi za upravljanje ponovno ponazarjajo delovanje državnega načrtovanja v LRK, kot je opisano v uvodni izjavi 79. V členu 2 je navedeno, da je „nacionalni načrt za raziskave in razvoj na področju visoke tehnologije (863) znanstveni in tehnološki program z jasnimi nacionalnimi cilji, ki se podpira s finančnimi dodelitvami na centralni ravni“. Člen 29 istega dokumenta določa postopek za odobritev upravičenih projektov. Odraža zgoraj opisani mehanizem: po prijavi, njenem sprejetju in oceni bo strokovna skupina predložila predloge projekta in ocene financiranja projekta, na koncu pa bo skupni urad odobril in podpisal nepovratna sredstva.

(186) Obstajajo še druge pravne določbe, ki so podlaga za programe subvencij, v katerih sodelujejo proizvajalci kablov iz optičnih vlaken.

(187) Eden od teh pravnih dokumentov je „obvestilo o vzpostavitvi letnih projektov za leto 2018 za ključne posebne projekte na področju optoelektronskih in mikroelektronskih naprav ter integracije“. V tem obvestilu je navedeno, da so za usklajevanje in spremljanje izvajanja projektov odgovorne tako imenovane vodilne enote projektov, ki so izbrane družbe, ki imajo koristi od zadevnega programa in nadzorujejo druge upravičence.

(188) Posebna vsebina nepovratnih sredstev, ki se dodelijo na podlagi tega programa, je določena v njegovih prilogah. Eden od programov, ki se izvaja v OP, je na primer opisan kot „hibridna fotonska integrirana vezja in moduli 25 G/100 G v pasivnem optičnem omrežju (PON)“, njegova sredstva pa znašajo 50,54 milijona RMB. Enemu od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov so bila v okviru tega programa dodeljena nepovratna sredstva. Cilj kitajske vlade, tj. spodbujanje raziskav in razvoja s temi nepovratnimi sredstvi, je razviden iz „ciljev projekta“, ki so med drugim opisani kot „raziskave o tehnologiji visokozmogljivih laserskih vezij 25G za pasivno optično omrežje (PON)“. Pasivno optično omrežje je telekomunikacijska tehnologija optičnih vlaken za zagotavljanje širokopasovnega dostopa do omrežja končnim uporabnikom.

(189) Na podlagi istega pravnega dokumenta se odobri projekt, imenovan „projekt optoelektronskih vezij in podsistema na osnovi silicija za optični dostop do pasivnega optičnega omrežja 25 G/50 G/100 G“ s skupnimi sredstvi v višini 64,17 milijona RMB. Cilj nepovratnih sredstev ne dopušča nobenega dvoma glede tega, da so nepovratna sredstva namenjena raziskavam na področju optičnih modulatorjev, optičnih detektorjev, fotodetektorjev in večkanalne tehnologije na osnovi silicija za pasivno optično omrežje 100Gb/s, ki se vsi uporabljajo za optična omrežja.

(190) Drug projekt iz tega obvestila se imenuje „projekt na področju integriranih vezij za optično sevanje in nadzor v koherentnem optičnem komunikacijskem sistemu“, in je financiran v višini 41,77 milijona RMB ter se bo predvidoma izvajal od avgusta 2019 do julija 2022. Z opredelitvijo raziskovalnih ciljev v zvezi z laserji, laserskimi čipi in modulatorji ta nepovratna sredstva podpirajo proizvajalce v industriji optičnih omrežij na splošno in natančneje proizvajalce kablov iz optičnih vlaken. Eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov je med upravičenci do tega programa.

(191) Dodatna shema, ki podpira internetno industrijo in zlasti proizvajalce kablov iz optičnih vlaken, izhaja iz „obvestila o vzpostavitvi ključnih posebnih projektov na področju širokopasovnih komunikacij in novih omrežij v okviru nacionalnega ključnega programa za raziskave in razvoj v letu 2019“. Na podlagi tega obvestila je bil odobren projekt, imenovan „Raziskave in predstavitev uporabe optičnega prenosnega sistema 100G z nizko porabo energije, visoko integracijo in visoko zmogljivostjo“ za katerega so zagotovljena sredstva v višini 95,47 milijona RMB. V opisu ciljev projekta je navedeno, da bodo ta nepovratna sredstva pripomogla k neodvisnosti od dobave tujih naprav, potrebnih za tehnologijo optičnega prenosa visoke hitrosti 100G, ter da so za to potrebne raziskave in izdelava optoelektronskih naprav in modulov visoke hitrosti ter opreme za optične prenosne platforme 100G, ki temelji na neodvisnih napravah z integriranim vezjem. Eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov je na podlagi tega programa prejel nepovratna sredstva za raziskave in razvoj v vrednosti 8 360 000 juanov.

(c) Sklep

(192) Z nepovratnimi sredstvi, povezanimi s tehnologijo, inovacijami in razvojem, vključno z nepovratnimi sredstvi za projekte na področju raziskav in razvoja, opisane v uvodnih izjavah 184 do 191, se dodeljujejo subvencije v smislu člena 3(1)(a)(i) in člena 3(2) osnovne uredbe, tj. prenos sredstev s kitajske vlade na proizvajalce zadevnega izdelka v obliki nepovratnih sredstev. Kot je navedeno v uvodni izjavi 183, je večina teh sredstev v računovodskih izkazih vzorčenih proizvajalcev izvoznikov knjižena kot državne subvencije.

(193) Te subvencije so specifične v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj so do njih upravičene le družbe, ki delujejo na ključnih področjih ali v ključnih tehnologijah, navedenih v smernicah, upravnih ukrepih in katalogih, ki se redno objavljajo, med upravičenimi sektorji pa je tudi sektor kablov iz optičnih vlaken.

(194) Kitajska vlada in družba Connect Com sta po dokončnem razkritju trdili, da nobeno od nepovratnih sredstev za raziskave in razvoj ni namenjeno industriji kablov iz optičnih vlaken in da novotehnološko industrijsko razvojno območje East Lake v Vuhanu ne zagotavlja podpore družbam, ki proizvajajo kable iz optičnih vlaken, saj se vsa domnevna podpora s tega območja nanaša na industrije kablov iz optičnih vlaken višje in nižje v prodajni verigi. Kitajska vlada je nadalje trdila, da Komisija ni dokazala, da so zadevna nepovratna sredstva specifična v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, in da ni izpolnila zahteve, ki jo je določila posebna skupina v zadevi „Evropske skupnosti – Zrakoplovi“ in v skladu s katero je treba za ugotovitev specifičnosti ugotoviti izrecno omejitev domnevne subvencije, pri čemer mora omejitev „ razločno izražati vse, kar pomeni, ničesar pa ne sme zgolj nakazovati ali namigovati“. Kitajska vlada je trdila še, da je sklep Komisije, da so ta nepovratna sredstva izrecno omejena na industrijo kablov iz optičnih vlaken, očitno napačen, pri čemer se je sklicevala na poročilo pritožbenega organa v zadevi „ZDA – Veliki civilni zrakoplovi“, v skladu s katerim se preiskava, ali je subvencija izrecno omejena, ne osredotoča le na to, „ali je bila subvencija zagotovljena določenim prejemnikom, navedenim v pritožbi, temveč tudi na vsa podjetja ali industrije, ki so upravičeni do prejema enake subvencije“.

(195) Komisija je specifičnost nepovratnih sredstev že dokazala v uvodni izjavi 193. Dejansko so do njih upravičene le družbe, ki delujejo na ključnih področjih ali v ključnih tehnologijah, navedenih v smernicah, upravnih ukrepih in katalogih. Poleg tega so sodelujoči proizvajalci izvozniki predložili dokumente, povezane z nepovratnimi sredstvi, na primer pravne dokumente in obvestila o dodelitvi, iz katerih je bilo razvidno, da so bila nepovratna sredstva zagotovljena družbam, ki spadajo v nekatere določene industrije ali sektorje in/ali so vključene v posebne industrijske projekte, ki jih spodbuja država. Zato je Komisija ponovila svojo ugotovitev, da so ta nepovratna sredstva na voljo le natančno določeni podskupini nekaterih podjetij in/ali gospodarskih sektorjev, ki so vsekakor veliko ožje in natančneje opredeljeni kot tisti, ki so predmet spora v zadevi „Evropske skupnosti – Zrakoplovi“. Poleg tega je Komisija ugotovila, da pogoji za upravičenost do teh nepovratnih sredstev niso jasni in objektivni ter se ne uporabljajo samodejno, zato ne izpolnjujejo zahtev za nespecifičnost iz člena 4(2), točka (b), osnovne uredbe.

(196) Komisija se ni strinjala z izjavo kitajske vlade, da novotehnološko industrijsko razvojno območje East Lake v Vuhanu ne zagotavlja podpore družbam, ki proizvajajo kable iz optičnih vlaken, in da se vsa domnevna podpora s tega območja nanaša na industrije kablov iz optičnih vlaken višje in nižje v prodajni verigi. Prvič, Komisija je ugotovila, da je imel eden od proizvajalcev izvoznikov koristi od sredstev za raziskave in razvoj, ki so jih organi novotehnološkega industrijskega razvojnega območja East Lake v Vuhanu dodelili njegovi matični družbi. Drugič, tudi če bi bila trditev kitajske vlade, da se domnevna podpora, ki izhaja s tega območja, nanaša samo na industrije kablov iz optičnih vlaken višje in nižje v prodajni verigi, resnična, to ne dokazuje, da povezani proizvajalci kablov iz optičnih vlaken niso imeli koristi od takih nepovratnih sredstev. Komisija je dejansko preiskala vse povezane družbe, ki so proizvajalcem izvoznikom dobavljale vhodne materiale in del svojih subvencij, vključno z nepovratnimi sredstvi, dodelile zadevnemu izdelku. Ta trditev se je zato štela za neutemeljeno.

(d) Izračun zneska subvencije

(197) Komisija je za določitev ugodnosti v obdobju preiskave upoštevala nepovratna sredstva, prejeta v obdobju preiskave, in nepovratna sredstva, prejeta pred obdobjem preiskave, za katere se je obdobje amortizacije nadaljevalo v obdobju preiskave. V zvezi z nepovratnimi sredstvi, ki se ne amortizirajo, se je za ugodnost štel znesek, prejet v obdobju preiskave. V zvezi z nepovratnimi sredstvi, povezanimi s projekti, in nepovratnimi sredstvi, povezanimi s premoženjem, se je za ugodnost štel del celotnega zneska nepovratnih sredstev, ki se je amortiziral v obdobju preiskave.

(198) V zvezi z nepovratnimi sredstvi, prejetimi kot plačilo za storitve na področju raziskav in razvoja, opisane v uvodni izjavi 180, je Komisija upoštevala zneske, prejete kot plačila za raziskave in razvoj v obdobju preiskave, in jih dodelila zadevnemu izdelku na podlagi deleža, ki ga ima promet zadevnega izdelka v celotnem prometu proizvajalca izvoznika.

(199) Družba Connect Com je po dokončnem razkritju od Komisije zahtevala, naj razkrije znesek deleža nepovratnih sredstev, ki so bila posebej dodeljena za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken in za proizvodnjo zadevnega izdelka sodelujočim proizvajalcem izvoznikom, pri čemer je trdila, da ne more učinkovito uveljavljati svojih pravic do obrambe.

(200) Komisija ni mogla deliti takih informacij, saj se štejejo za občutljive poslovne informacije. Družba tudi ni pojasnila, zakaj bi bilo poznavanje takšnega zneska ključno za uveljavljanje pravic družbe. Trditev je bila zato zavrnjena.

(201) Komisija je proučila, ali bi uporabila dodatno komercialno letno obrestno mero v skladu z oddelkom F(a) smernic Komisije za izračun višine subvencij ([47]). Vendar bi tak pristop vključeval številne zapletene hipotetične dejavnike, za katere točne informacije niso na voljo. Komisija je zato menila, da je zneske obdobju preiskave primerneje dodeliti glede na amortizacijske stopnje projektov na področju raziskav in razvoja ter sredstev v skladu z metodologijo izračunavanja, uporabljeno v prejšnjih zadevah ([48]).

3.4.2 *Druga nepovratna sredstva*

(202) Kot je navedeno v uvodni izjavi 175, je Komisija ugotovila, da sta obe vzorčeni skupini družb prejeli tudi druga nepovratna sredstva, kot so nepovratna sredstva, povezana s premoženjem, popusti na obresti za posojila, nepovratna sredstva za podporo izvozu ter nepovratna sredstva, namenjena razvoju malih in srednjih podjetij.

(a) Pravna podlaga

(203) Družbe so ta nepovratna sredstva prejele od nacionalnih, pokrajinskih, mestnih, deželnih ali okrajnih vladnih organov, pri čemer se zdi, da so bila vsa specifična za vzorčene družbe ali specifična v smislu geografske lokacije ali vrste industrije. Vse vzorčene družbe niso razkrile informacij o pravni podlagi, na podlagi katere so bila ta nepovratna sredstva dodeljena. Vendar je Komisija od nekaterih družb prejela kopijo dokumentov, ki jih je izdal vladni organ, ki je dodelil nepovratna sredstva, imenovanih „obvestilo“.

(b) Ugotovitve preiskave

(204) Taka druga nepovratna sredstva so bila na primer nepovratna sredstva na podlagi premoženja, sredstva za patente, sredstva in nagrade za znanost in tehnologijo, sredstva za razvoj podjetništva, sredstva za spodbujanje izvoza, nepovratna sredstva za izboljšanje kakovosti in učinkovitosti industrije, sredstva za podporo trgovini na ravni občin, sredstva za zunanji gospodarski in trgovinski razvoj ter nagrade za varnost proizvodnje.

(205) Glede na visok znesek nepovratnih sredstev, ki ga je Komisija odkrila v poslovnih knjigah vzorčenih družb, je v tej uredbi predstavljen le povzetek ključnih ugotovitev. Dokaz o obstoju številnih nepovratnih sredstev in dejstvo, da so bila dodeljena na različnih ravneh kitajske vlade, sta bila prvotno pridobljena od dveh vzorčenih skupin. Podrobne ugotovitve o teh nepovratnih sredstvih so posameznim družbam zagotovljene v posebnih dokumentih o razkritju.

([47]) UL C 394, 17.12.1998, str. 6.

([48]) Kot so Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 452/2011 (UL L 128, 14.5.2011, str. 18) (premazani fini papir), Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 215/2013 (UL L 73, 11.3.2013, str. 16) (jekleni izdelki, prevlečeni z organskimi premazi), Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/366 (UL L 56, 3.3.2017, str. 1) (solarni paneli), Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1379/2014 (UL L 367, 23.12.2014, str. 22) (steklena vlakna) in Izvedbeni sklep Komisije 2014/918/EU (UL L 360, 17.12.2014, str. 65) (rezana poliestrska vlakna).

(c) Sklep

(206) Ta nepovratna sredstva pomenijo subvencije v smislu člena 3(1), točka (a)(i), in (2) osnovne uredbe, saj je kitajska vlada na proizvajalce zadevnega izdelka prenesla sredstva v obliki nepovratnih sredstev, s čimer jim je bila dodeljena ugodnost.

(207) Vzorčeni skupini družb sta zagotovili informacije o znesku nepovratnih sredstev in organu, ki je dodelil in izplačal posamezna nepovratna sredstva. Poleg tega so zadene družbe ta dohodek v računovodskih izkazih večinoma knjižile pod postavko „dohodek od subvencij“ in so te izkaze neodvisno revidirale. Informacije o teh nepovratnih sredstvih je Komisija štela za pozitiven dokaz o subvenciji, s katero je bila zagotovljena ugodnost.

(208) Ker se zdi, da so ta nepovratna sredstva glede na s tem povezane dokumente, ki so jih predložili sodelujoči proizvajalci izvozniki, omejena na nekatere družbe, nekatere industrije, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, ali posebne projekte v določenih regijah, so tudi specifična v smislu člena 4(2)(a) in člena 4(3) osnovne uredbe. Poleg tega so nekatera nepovratna sredstva pogojena z izvozom v smislu člena 4(4), točka (a).

(209) Poleg tega glede na to, da pogoji za upravičenost in dejanska merila za izbor podjetij, upravičenih do ugodnosti, niso pregledni in objektivni ter se ne uporabljajo samodejno, ta nepovratna sredstva ne izpolnjujejo zahtev za nespecifičnost iz člena 4(2), točka (b), osnovne uredbe.

(210) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da se domnevna nepovratna sredstva, če so jih zagotovili lokalni in/ali regionalni vladni organi, ne morejo šteti za regionalno specifične subvencije. Kitajska vlada je poudarila, da regionalne subvencije v skladu s členom 2.2 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ni mogoče šteti za specifično, če jo dodeli regija sama (tj. regionalni ali lokalni vladni organi) ([49]), in da mora Komisija dokazati, da obstaja omejitev dostopa do nepovratnih sredstev samo na podlagi geografske lokacije ([50]).

(211) V zvezi s tem je Komisija poudarila, da je v uvodni izjavi 208 ugotovila, da so nepovratna sredstva, razen nepovratnih sredstev, povezanih s tehnologijo, inovacijami in razvojem, specifična v smislu člena 4(2)(a), člena 4(3) in člena 4(4)(a) osnovne uredbe. Zdi se, da je bila večina teh nepovratnih sredstev omejena na nekatere družbe, ki so delovale v določenih industrijah, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken. Zdi se tudi, da so se le nekatera nepovratna sredstva nanašala na posebne projekte v določenih regijah. Dejstvo, da so ta nepovratna sredstva družbam dodelili nacionalni, pokrajinski, mestni, deželni ali okrajni vladni organi, ne pomeni, da ta nepovratna sredstva nimajo pravne podlage na nacionalni ravni in da se niso nanašala na posebne projekte v določenih regijah. Kitajska vlada ni predložila nobenih konkretnih dokazov, da ta nepovratna sredstva niso specifična (na primer, da so bila nepovratna sredstva zagotovljena vsem družbam v pristojnosti lokalnega subjekta, ki je deloval kot organ, ki dodeljuje sredstva). Zato je Komisija ponovno poudarila, da je na podlagi dokazov, ki jih je imela na voljo, sklenila, da ta nepovratna sredstva ne izpolnjujejo zahtev glede nespecifičnosti iz člena 4(2)(b) osnovne uredbe ter so specifična v skladu s členom 4(2)(a), členom 4(3) in členom 4(4)(a) osnovne uredbe, zato je zavrnila trditev kitajske vlade.

(212) Družba Connect Com je po dokončnem razkritju trdila, da je subvencija specifična le, če se neposredno nanaša na industrijo kablov iz optičnih vlaken, in ne, če zadeva več industrij, „kot je“ proizvodnja kablov iz optičnih vlaken, kot je navedla Komisija v uvodni izjavi 208.

(213) Komisija je v zvezi s tem pojasnila, da člen 4(2) osnovne uredbe določa: „Da bi ugotovili, ali je subvencija specifična za podjetje ali industrijo ali za skupino podjetij ali industrij (v nadaljnjem besedilu: nekatera podjetja) v pristojnosti organa, ki jo dodeljuje, se uporabijo naslednja načela [...]“. Iz besedila te določbe izhaja, da se specifičnost lahko nanaša tudi na „skupino podjetij ali industrij“. Komisija je zato trditev zavrnila.

(214) Družba Connect Com je trdila tudi, da Komisija ni upoštevala člena 4(2), točka (b), osnovne uredbe, v skladu s katerim specifičnost ne obstaja, če organ, ki dodeljuje subvencije, določi objektivna merila, ki urejajo upravičenost do subvencije in njen znesek.

([49]) Poročilo odbora, Evropske skupnosti – Veliki civilni zrakoplovi, točke 7.1230–7.1231; poročilo odbora, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska), točke 9.138–9.139.

([50]) Poročilo odbora, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske (WT/DS379/R), točke 9.140–9.144, 9.157.

(215) V zvezi s tem je Komisija pojasnila, da, kot je poudarjeno v uvodnih izjavah 195 in 209, glede na to, da pogoji za upravičenost in dejanska merila za izbor podjetij, upravičenih do ugodnosti, niso pregledni in objektivni ter se ne uporabljajo samodejno, ta nepovratna sredstva ne izpolnjujejo zahtev za nespecifičnost iz člena 4(2), točka (b), osnovne uredbe. Trditev je bila zato zavrnjena.

(d) Izračun zneska subvencije

(216) Komisija je ugodnost izračunala v skladu z metodologijo, opisano v uvodni izjavi 197.

3.4.3 *Sklep o programih nepovratnih sredstev*

(217) Stopnje subvencij, določene v zvezi z vsemi nepovratnimi sredstvi v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Nepovratna sredstva

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	1,79 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,33 %

3.5 **Preferenčno financiranje**

3.5.1 *Finančne institucije, ki zagotavljajo preferenčno financiranje*

(218) Glede na informacije, ki sta jih predložili dve vzorčeni skupini proizvajalcev izvoznikov, jima je financiranje zagotavljalo 32 finančnih institucij s sedežem v LRK. Od teh 32 finančnih institucij jih je bilo 25 v državni lasti. Nekatere od ostalih finančnih institucij so bile v zasebni lasti, za nekatere pa Komisija ni mogla ugotoviti, ali so v državni ali zasebni lasti. Vendar je posebni vprašalnik kljub pozivu, ki je bil poslan kitajski vladi in je zajemal vse finančne institucije, ki so zagotavljale posojila vzorčenim družbam, izpolnila le ena banka v državni lasti.

3.5.1.1 Finančne institucije v državni lasti, ki delujejo kot javni organ

(219) Komisija je ugotavljala, ali banke v državni lasti delujejo kot javni organi v smislu člena 3 in člena 2, točka (b), osnovne uredbe. Na podlagi razlage osnovne uredbe v skladu z obveznostmi EU v okviru STO je preskusni postopek za preverjanje, ali je podjetje v državni lasti javni organ, naslednji ([51]): „Pomembno je, ali je subjektu zaupano pooblastilo za izvajanje vladnih funkcij, ne pa, kako je to doseženo. Obstaja veliko različnih načinov, na katere vlada v ožjem smislu pooblasti subjekte. Skladno s tem so lahko ustrezne različne vrste dokazov, ki kažejo, da je bil določen subjekt pooblaščen. Dokaz, da subjekt dejansko izvaja vladne funkcije, se lahko uporablja kot dokaz, da ima ali mu je bilo zaupano pooblastilo za izvajanje vladnih funkcij, zlasti kadar tak dokaz kaže na stalno in sistematično prakso. Po našem mnenju lahko zato dokaz, da vlada izvaja smiseln nadzor nad subjektom in njegovim ravnanjem, v določenih okoliščinah dokazuje, da ima zadevni subjekt pooblastilo vlade, na podlagi katerega izvaja vladne funkcije. Vendar poudarjamo, da razen izrecnega prenosa pooblastila s pravnim

([51]) WT/DS379/AB/R (ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske), poročilo pritožbenega organa z dne 11 marca 2011, DS 379, točka 318. Glej tudi WT/DS436/AB/R (ZDA – Ogljikovo jeklo (Indija)), poročilo pritožbenega organa z dne 8. decembra 2014, točke 4.9 in 4.10 ter 4.17 do 4.20, in WT/DS437/AB/R (ZDA – Ukrepi izravnalnih dajatev na nekatere izdelke iz Kitajske), poročilo pritožbenega organa z dne 18. decembra 2014, točka 4.92.

instrumentom obstoj zgolj formalnih povezav med subjektom in vlado v ožjem smislu verjetno ne zadostuje za ugotovitev, da ima subjekt pooblastilo vlade. Tako na primer zgolj dejstvo, da je vlada večinski delničar subjekta, ne dokazuje, da izvaja smiseln nadzor nad ravnanjem tega subjekta, še manj pa, da ga je pooblastila za izvajanje vladnih funkcij. Vendar je v nekaterih primerih, kadar dokazi kažejo, da so formalni indici vladnega nadzora večplastni, in kadar obstajajo tudi dokazi, da se je tak nadzor smiselno izvajal, na podlagi teh dokazov mogoče sklepati, da zadevni subjekt izvaja pooblastilo vlade."

(220) Komisija je želela pridobiti informacije o državnem lastništvu in formalne indice vladnega nadzora v bankah v državni lasti. Analizirala je tudi, ali se je nadzor smiselno izvajal. V ta namen se je morala delno zanašati na razpoložljiva dejstva, ker kitajska vlada in banke v državni lasti niso hotele predložiti dokazov o postopku odločanja, ki je vodil do preferenčnih posojil, kot je navedeno v uvodnih izjavah 136 do 153.

(221) Da bi Komisija izvedla to analizo, je najprej proučila informacije banke v državni lasti, ki je izpolnila posebni vprašalnik.

(1) ***Delno sodelujoče finančne institucije v državni lasti***

(222) Samo ena banka v državni lasti, tj. Kitajska izvozno-uvozna banka, je predložila izpolnjen vprašalnik.

(a) Lastništvo in formalni indici nadzora, ki ga izvaja kitajska vlada

(223) Komisija je na podlagi informacij, prejetih v izpolnjenem vprašalniku, ugotovila, da je imela kitajska vlada neposredno ali posredno v lasti več kot 50 % delnic v tej finančni instituciji.

(224) Kar zadeva formalne indice vladnega nadzora nad sodelujočo banko v državni lasti, jo je Komisija štela za „ključno finančno institucijo v državni lasti". Zlasti v obvestilu „Začasne določbe o nadzornih odborih v ključnih finančnih institucijah v državni lasti" ([52]) je navedeno: „Ključne finančne institucije v državni lasti, ki so navedene v teh določbah, so državne banke, ki izvajajo državno politiko, poslovne banke, družbe za upravljanje finančnih sredstev, delniške družbe, zavarovalnice itd. (v nadaljnjem besedilu: državne finančne institucije), v katere državni svet razpošlje nadzorne odbore."

(225) Nadzorni odbor ključnih finančnih institucij v državni lasti je imenovan v skladu z „Začasnimi določbami o nadzornih odborih v ključnih finančnih institucijah v državni lasti". Komisija je na podlagi členov 3 in 5 teh začasnih določb ugotovila, da člane nadzornega odbora imenuje državni svet, ki mu tudi odgovarjajo, iz česar je razviden institucionalni nadzor države nad poslovnimi dejavnostmi sodelujoče banke v državni lasti.

(226) Poleg teh splošno veljavnih indicev je v zvezi s Kitajsko izvozno-uvozno banko ugotovila naslednje: Kitajska izvozno-uvozna banka je bila ustanovljena in deluje v skladu z obvestilom o ustanovitvi, ki ga je izdal državni svet, ter svojim statutom. V skladu s statutom te banke država neposredno imenuje njeno upravo. Nadzorni odbor imenuje državni svet v skladu z „Začasnimi določbami o nadzornih odborih v ključnih finančnih institucijah v državni lasti" ter drugimi zakoni in predpisi, poleg tega odbor odgovarja državnemu svetu.

(227) V statutu je navedeno še, da ima partijski odbor Kitajske izvozno-uvozne banke vodilno in osrednjo politično vlogo pri zagotavljanju, da ta banka izvaja politike in pomemben razvoj partije in države. Vodstvo partije je vključeno v vse vidike korporativnega upravljanja.

(228) Poleg tega je v statutu navedeno, da je Kitajska izvozno-uvozna banka namenjena zagotavljanju podpore za razvoj zunanje trgovine in gospodarskega sodelovanja, čezmejne naložbe, pobudo „En pas, ena pot", sodelovanje na področju mednarodne zmogljivosti in proizvodnjo opreme. Njeno področje delovanja vključuje kratko-, srednje- in dolgoročna posojila, kot so odobrena in usklajena z državno politiko za zunanjo trgovino, ter spodbujanje naložb po svetu, kot so izvozni krediti, uvozni krediti, tuja pogodbena posojila na področju inženirstva, posojila za naložbe v tujini, posojila kitajske vlade za tujo pomoč in izvozna posojila za prodajalce.

([52]) Odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske (št. 283).

(229) Poleg tega je Kitajska izvozno-uvozna banka v svojem letnem poročilu za leto 2019 navedla, da je v celoti izvedla vse glavne politike in sklepe centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta.

(230) Komisija je ugotovila tudi, da so finančne institucije, ki so v državni lasti, leta 2017 spremenile svoje statute, da bi povečale vlogo Komunistične partije Kitajske na najvišji ravni odločanja bank ([53]).

(231) Ti novi statuti določajo, da:

— sta predsednik upravnega odbora in sekretar partijskega odbora ista oseba,

— je naloga Komunistične partije Kitajske zagotavljati in nadzorovati izvajanje politik in smernic Komunistične partije Kitajske in države s strani banke ter imeti vodilno in nadzorno vlogo pri imenovanju osebja (vključno z višjimi vodstvenimi delavci) in

— da pred sprejetjem kakšnih koli pomembnih odločitev upravni odbor obravnava mnenja partijskega odbora.

(b) Smiseln nadzor s strani kitajske vlade

(232) Komisija je želela pridobiti tudi informacije o tem, ali je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem Kitajske izvozno-uvozne banke v zvezi z njenimi posojilnimi politikami in oceno tveganja, kadar je ta dajala posojila industriji kablov iz optičnih vlaken. V zvezi s tem so se upoštevali naslednji regulativni dokumenti:

— člen 34 zakona LRK o poslovnih bankah (v nadaljnjem besedilu: zakon o bankah),

— člen 15 splošnih pravil o posojilih (ki jih izvaja Ljudska banka Kitajske),

— sklep št. 40,

— izvedbeni ukrepi komisije bančnih in zavarovalniških regulatorjev Kitajske (v nadaljnjem besedilu: komisija CBIRC) za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj za poslovne banke, ki jih financira Kitajska (odlok komisije CBIRC (2017) št. 1),

— izvedbeni ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj, povezana s poslovnimi bankami, ki se financirajo s tujim kapitalom (odlok komisije CBIRC (2015) št. 4),

— upravni ukrepi za kvalifikacije direktorjev in višjih uradnikov finančnih institucij v bančnem sektorju (odlok komisije CBIRC (2013) št. 3).

(233) Komisija je pri pregledovanju teh regulativnih dokumentov ugotovila, da finančne institucije v LRK poslujejo v splošnem pravnem okolju, ki jim nalaga, da se pri sprejemanju finančnih odločitev iz naslednjih razlogov prilagodijo ciljem industrijske politike kitajske vlade.

(234) Kar zadeva Kitajsko izvozno-uvozno banko, so njena pooblastila v okviru javne politike določena v obvestilu o njeni ustanovitvi in v njenem statutu.

(235) Člen 34 zakona o bankah se uporablja za vse finančne institucije, ki delujejo na Kitajskem, in na splošni ravni določa, da „poslovne banke svojo posojilno dejavnost izvajajo v skladu s potrebami nacionalnega gospodarskega in družbenega razvoja ter smernicami industrijske politike države“. Čeprav člen 4 zakona o bankah določa, da „poslovne banke opravljajo posle brez vmešavanja katere koli enote ali posameznika. Z vsem svojim premoženjem, ki ga imajo kot pravne osebe, so civilno odgovorne,“ je preiskava pokazala, da se člen 4 zakona o bankah uporablja v skladu s členom 34 zakona o bankah, tj. kadar država določi javno politiko, jo banke izvajajo in sledijo njenim navodilom.

(236) Poleg tega člen 15 splošnih pravil o posojilih določa: „V skladu z državno politiko lahko ustrezne službe subvencionirajo posojilne obresti, in sicer z namenom spodbujanja rasti nekaterih industrij in gospodarskega razvoja na nekaterih območjih.“

([53]) https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN, nazadnje obiskano 13. avgusta 2021.

(237) Podobno se s sklepom št. 40 vsem finančnim institucijam daje navodilo, naj kreditno podporo zagotavljajo zlasti „spodbujanim“ projektom. Kot je pojasnjeno že v oddelku 3.1 in natančneje v uvodnih izjavah 81 in 86, spadajo projekti industrije kablov iz optičnih vlaken v „spodbujano“ kategorijo. Sklep št. 40 torej potrjuje predhodno ugotovitev v zvezi z zakonom o bankah, in sicer da banke izvajajo pooblastila vlade v obliki preferenčnih kreditnih poslov. Komisija je tudi ugotovila, da ima komisija CBIRC obsežna pooblastila za odobritev vseh vidikov upravljanja vseh finančnih institucij s sedežem v LRK (vključno s finančnimi institucijami v zasebni in tuji lasti), kot so ([54]):

— odobritev imenovanja vseh vodstvenih delavcev finančnih institucij, tako na ravni sedežev kot na ravni lokalnih podružnic. Odobritev komisije CBIRC se zahteva pri zaposlovanju vodstvenega osebja na vseh ravneh, od najvišjih funkcij do vodij podružnic, in vključuje celo vodstvene delavce, imenovane v podružnicah v tujini, pa tudi vodstvene delavce, pristojne za podporne funkcije (npr. upravljavce IT), in

— zelo dolg seznam upravnih odobritev, vključno z odobritvami za ustanovitev podružnic, uvedbo novih poslovnih področij ali prodajo novih produktov, spremembo statuta banke, prodajo več kot 5 % njihovih delnic, povečanje kapitala, spremembe sedeža, spremembe organizacijske oblike itd.

(238) Zakon o bankah je pravno zavezujoč. V oddelku 3.1 je bilo ugotovljeno, da je narava petletnih načrtov in sklepa št. 40 zavezujoča. Zavezujoča narava regulativnih dokumentov komisije CBIRC izhaja iz njenih pooblastil kot bančnega regulativnega organa. Zavezujoča narava drugih dokumentov je razvidna iz klavzul o nadzoru in vrednotenju, ki jih vsebujejo.

(239) Sklep št. 40 državnega sveta vsem finančnim institucijam daje navodilo, naj kreditno podporo zagotovijo samo spodbujanim projektom, ter napoveduje izvajanje „drugih preferenčnih politik za spodbujane projekte“. Na tej podlagi morajo banke zagotavljati kreditno podporo industriji kablov iz optičnih vlaken kot spodbujani industriji.

(240) Zato je Komisija sklenila, da je kitajska vlada vzpostavila normativni okvir, ki ga morajo upoštevati vodstveni delavci in nadzorniki sodelujoče banke v državni lasti, ki jih imenuje kitajska vlada in ki tej tudi odgovarjajo. Kitajska vlada se je torej pri izvajanju smiselnega nadzora nad ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti, kadar je ta zagotavljala posojila industriji kablov iz optičnih vlaken, opirala na ta normativni okvir.

(241) Komisija je želela pridobiti tudi oprijemljive dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih posojil, zagotovljenih vzorčenim proizvajalcem izvoznikom. Delno sodelujoča banka v državni lasti je v izpolnjenem vprašalniku pojasnila, da pri dodeljevanju spornih posojil uporablja napredne politike in modele za oceno kreditnega tveganja. Kitajska izvozno-uvozna banka je nadalje pojasnila, da se politika ne razlikuje glede na industrijo, v kateri deluje posojilojemalec, kreditni položaj, status kapitala itd.; vendar pa takšni dejavniki vplivajo na bonitetno oceno in stroške tveganja posojilojemalca. Pri zagotavljanju posojil se lahko sklicuje na ustrezne načrte in politike; vendar pri določanju posameznih posojilnih projektov uporablja oceno, ki temelji na trgu.

(242) Kot je že navedeno v uvodni izjavi 141, delno sodelujoča banka v državni lasti ni hotela navesti konkretnih primerov svoje ocene kreditnega tveganja v zvezi z vzorčenimi družbami z utemeljitvijo, da so zahtevane informacije notranje informacije banke in vključujejo zaupne poslovne informacije, ki jih ni dovoljeno razkriti, čeprav je imela Komisija pisno soglasje vzorčenih družb o odpovedi pravicam do zaupnosti.

(243) Ker ni bilo oprijemljivih dokazov o ocenah kreditne sposobnosti, je Komisija proučila splošno pravno okolje, kot je opisano v uvodnih izjavah 232 do 239, ter ravnanje sodelujoče banke v državni lasti v zvezi s posojili, zagotovljenimi vzorčenim družbam. To ravnanje je bilo v nasprotju z njenim uradnim stališčem, saj v praksi ni ravnala, kot bi finančne institucije običajno ravnale na podlagi temeljitih ocen tveganja, ki temeljijo na trgu.

([54]) V skladu z izvedbenimi ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj za poslovne banke, ki jih financira Kitajska (odlok komisije CBIRC (2017) št. 1), izvedbenimi ukrepi komisije CBIRC za vprašanja pridobitve upravnih dovoljenj v zvezi z bankami, ki se financirajo s tujim kapitalom (odlok komisije CBIRC (2015) št. 4) in upravnimi ukrepi za kvalifikacije direktorjev in višjih uradnikov finančnih institucij v bančnem sektorju (odlok komisije CBIRC (2013) št. 3).

(244) Med preiskavo je Komisija ugotovila, da so se posojila obema vzorčenima skupinama proizvajalcev izvoznikov zagotavljala po obrestnih merah, podobnih referenčni obrestni meri posojil Ljudske banke Kitajske ali nižjih od nje in nižjih od prednostne obrestne mere posojil, ki jo je objavilo nacionalno središče za medbančno financiranje in je bila uvedena 20. avgusta 2019 ([55]), ne glede na finančni položaj in kreditno tveganje družb. Posojila so se torej zagotavljala pod tržnimi obrestnimi merami, če jih primerjamo z obrestno mero, ki bi ustrezala profilu tveganja vzorčenih proizvajalcev izvoznikov.

(245) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija ni dokazala, da je sodelujoča banka v državni lasti, tj. Kitajska izvozno-uvozna banka, javni organ in da je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad to banko. Kitajska vlada je poudarila, da „lastništvo in formalni indici nadzora“ ne zadostujejo za dokaz obstoja javnega organa in da Komisija ni dokazala pomanjkanja neodvisnosti upravljanja Kitajske izvozno-uvozne banke s trditvijo, da kitajska vlada izvaja nadzor nad Kitajsko izvozno-uvozno banko samo pri nadzoru imenovanja uprave banke in njenega odbora.

(246) Kitajska vlada je trdila še, da zadevne finančne institucije ne opravljajo nobene funkcije, ki bi se lahko štela za vladno, in da kitajska vlada ni izvajala smiselnega nadzora nad Kitajsko izvozno-uvozno banko. Čeprav člen 34 kitajskega zakona o bankah določa, da morajo poslovne banke delovati „v skladu s smernicami industrijskih politik“ kitajske vlade, nikjer v tej določbi ni določeno, da bi morale banke delovati na določen način, in po mnenju kitajske vlade bi se morala ta določba šteti za vodilno načelo za kitajske banke. Kitajska vlada je navedla še, da kitajski zakon o bankah izrecno prepoveduje, da bi kitajska vlada izvajala kakršno koli obliko nadzora nad odločitvami poslovnih bank. V zvezi s tem se je sklicevala na člena 4 in 5 kitajskega zakona o bankah, ki določata, da poslovne banke „same sprejemajo odločitve“ in poslujejo „brez vmešavanja katere koli enote ali posameznika“. Kitajska vlada je poudarila še, da člen 41 kitajskega zakona o bankah določa, da „noben subjekt ali posameznik ne sme prisiliti poslovne banke, da dodeli posojila ali zagotovi garancijo“. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da člen 15 splošnih pravil o posojilih in sklep št. 40 nista obvezna, temveč le usmeritvene narave. Nazadnje, kitajska vlada se ni strinjala s trditvijo, da je Kitajska izvozno-uvozna banka zagotavljala posojila po obrestnih merah, ugodnejših od tržnih, saj upošteva mednarodno sprejete standarde za oceno tveganja in izplačilo posojil ter deluje neodvisno od kitajske vlade.

(247) Komisija se ni strinjala s trditvami kitajske vlade. Komisija se ni odzvala le v zvezi z „lastništvom in formalnimi indici nadzora“, da bi se sodelujoča Kitajska izvozno-uvozna banka v državni lasti štela za javni organ, ampak je tudi dokazala, da je kitajska vlada izvajala pomemben nadzor nad banko iz naslednjih razlogov.

(248) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 238, je Komisija menila, da kitajski zakon o bankah in sklep št. 40 nista obvezna. Poleg tega ugotovitve te preiskave in ugotovitve Komisije v prejšnjih preiskavah v zvezi z istim programom subvencij ([56]) niso podprle trditve, da banke pri sprejemanju odločitev o posojilih ne upoštevajo vladne politike in načrtov. Komisija je na primer ugotovila, da so imeli proizvajalci izvozniki koristi zaradi preferenčnih posojil po obrestnih merah, nižjih od tržnih. Eden od proizvajalcev izvoznikov je imel koristi od preferenčnih posojil sklada Kitajske razvojne banke, ki je, kot je opisano v uvodni izjavi 285, politično usmerjena naložbena organizacija, ki večinoma podpira „projekte v ključnih sektorjih, ki jih je priznala država“.

(249) Preiskava je pokazala, da se člen 15 splošnih pravil o posojilih dejansko uporablja v praksi ter da se členi 4, 5 in 41 zakona o bankah uporabljajo v skladu s členom 34 zakona o bankah, tj. kadar država vzpostavi javno politiko, jo banke izvajajo in sledijo njenim navodilom. Člena 4 in 5 zakona o bankah sta del poglavja I, ki vsebuje splošne določbe, člen 34 pa je del poglavja IV, ki določa osnovna pravila za posojila. Besedilo člena 34: „poslovne banke opravljajo posojilne posle na podlagi potreb nacionalnega gospodarstva in družbenega razvoja ter v skladu s smernicami industrijskih politik države“ kaže, da ta določba ni usmeritvene narave, temveč obvezna in da bankam daje jasno navodilo, naj pri opravljanju posojilnih poslov upoštevajo industrijske politike države. Komisija je ugotovila tudi, da sklep št. 40 državnega sveta vsem finančnim institucijam daje navodilo, naj kreditno podporo zagotovijo samo spodbujanim projektom, ter napoveduje izvajanje „drugih preferenčnih politik za spodbujane projekte.“ Člen 17 istega sklepa določa, da morajo banke upoštevati kreditna načela, vendar Komisija med preiskavo ni ugotovila, da bi se ta zahteva izvajala v praksi. Nasprotno, posojila so bila proizvajalcem izvoznikom zagotovljena ne glede na njihov finančni položaj in kreditno sposobnost.

([55]) http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html, nazadnje obiskano 3. avgusta 2021.

([56]) Glej na primer zadeve v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki, pnevmatikami in električnimi kolesi, navedene v opombi 5, oddelke 3.4.1.1.b, 3.4.1.1.b oziroma 3.5.1.1.

(250) Poleg tega je, kar zadeva posebej Kitajsko izvozno-uvozno banko, nesporno, da je to banka, ki, kot je sama priznala, neposredno izvaja vladne politike. Kot je pojasnjeno na njenem spletnem mestu ([57]), je Kitajska izvozno-uvozna banka banka, ki jo financira država in ki neposredno pod vodstvom državnega sveta izvaja državno politiko ter je med drugim namenjena podpiranju kitajske zunanje trgovine in izvajanju strategije „globalnega poslovanja“.

(251) Komisija je na podlagi navedenega ugotovila, da je kitajska vlada vzpostavila normativni okvir ob upoštevanju posojil za spodbujane industrije, ki ga morajo upoštevati vodstveni delavci in nadzorniki banke, ki jih imenuje kitajska vlada in ki tej vladi tudi odgovarjajo. Ta normativni okvir vodstvenim delavcem in nadzornikom banke ni puščal manevrskega prostora za odločanje o tem, ali bodo v zvezi z vzorčenimi proizvajalci izvozniki upoštevali ta okvir ali ne, s čimer so bili vodstveni delavci zadevne banke postavljeni v odvisni položaj. Kitajska vlada se je torej pri izvajanju smiselnega nadzora nad ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti, kadar je ta zagotavljala posojila industriji kablov iz optičnih vlaken, opirala na normativni okvir.

(252) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 241, je Komisija želela pridobiti tudi dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih posojil. Vendar sodelujoča banka v državni lasti ni zagotovila nekaterih potrebnih informacij, vključno s svojo posebno oceno kreditnega tveganja v zvezi z vzorčenimi družbami. Ker ni bilo konkretnih dokazov o takšnih ocenah kreditnega tveganja, je Komisija proučila splošno pravno okolje, ki se uporablja za dajanje posojil spodbujanim panogam, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, v povezavi z ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti in ugotovila, da banka ni delovala na podlagi temeljitih ocen tveganja, ki temeljijo na trgu. Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 244, so bila posojila dvema vzorčenima skupinama proizvajalcev izvoznikov zagotovljena po obrestnih merah, podobnih netveganim referenčnim obrestnim meram posojil Ljudske banke Kitajske ali prednostni obrestni meri posojil ali nižjih od njih, in sicer ne glede na njihov finančni položaj in kreditno tveganje. Zato je Komisija ob upoštevanju profila tveganja vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, opisanega v oddelku 3.5.3.3, in dejstva, da bi morali proizvajalci izvozniki v skladu z analizo tveganja, ki jo je izvedla Komisija, prejeti bonitetno oceno BB in bi morali zato plačati obrestne mere, ki bi bile precej višje od netvegane obrestne mere, sklenila, da so bila zadevna posojila zagotovljena pod tržnimi obrestnimi merami.

(253) Komisija je zato sklenila, da je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem sodelujoče banke v državni lasti v zvezi z njenimi posojilnimi politikami in oceno tveganja v zvezi z industrijo kablov iz optičnih vlaken.

(c) Sklep o bankah v državni lasti

(254) Komisija je ugotovila, da je delno sodelujoča banka v državni lasti pri opravljanju vladnih nalog v zvezi s sektorjem kablov iz optičnih vlaken izvajala zgoraj navedeni pravni okvir. Zato je delovala kot javni organ v smislu člena 2, točka (b), osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1), točka (a)(i), osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO.

(2) ***Nesodelujoče finančne institucije v državni lasti***

(255) Kot je navedeno v uvodni izjavi 218, nobena od drugih finančnih institucij v državni lasti, ki so zagotavljale posojila vzorčenim družbam, ni izpolnila vprašalnika. Kitajska vlada je predložila le nekaj informacij o lastništvu več bank, ne pa tudi o njihovi strukturi upravljanja, oceni tveganja ali primerih v zvezi s posebnimi posojili industriji kablov iz optičnih vlaken.

(256) Zato se je Komisija v skladu s sklepi iz oddelka 3.2.1 odločila, da bo pri ugotavljanju, ali se navedene finančne institucije v državni lasti štejejo za javne organe, uporabila razpoložljiva dejstva.

(257) Kitajska vlada je navedla, da so naslednje banke, ki so zagotavljale posojila vzorčenim skupinam proizvajalcev izvoznikov v tej preiskavi, delno ali v celoti v lasti države ali pravnih oseb v lasti države: Kitajska kmetijska banka, Banka Kitajske, Komunikacijska banka, Banka province Jiangsu, Kunlunska banka, Nanjingska banka, Banka China CITIC, Kitajska razvojna banka, Konstrukcijska banka Kitajske, Banka China Everbright, Banka China Guangfa, Poslovna banka Kitajske, Banka China Minsheng, Banka Hankou, Industrijska banka, Industrijska in poslovna banka Kitajske, Banka Ping An, Poštna hranilnica, Razvojna banka Shanghai Pudong in Banka Zheshang.

([57]) Glej http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/, nazadnje obiskano 28. oktobra 2021.

(258) Poleg tega je Komisija na podlagi javno dostopnih informacij, kot so spletno mesto, letna poročila in informacije iz bančnih imenikov ali z interneta, ugotovila, da so naslednje finančne institucije, ki so dvema vzorčenima skupinama proizvajalcev izvoznikov zagotavljale posojila, delno ali v celoti v lasti države ali pravnih oseb v lasti države:

Ime	Informacije o lastniški strukturi
Pekinška banka	vsaj 21 % delnic je v lasti lokalne in nacionalne vlade ter podjetij v državni lasti
Sinomach Finance Ltd.	pripada podjetju v državni lasti China National Machinery Industry Corporation Ltd (Sinomach)

(259) Ker zadevne finančne institucije niso predložile posebnih informacij, ki bi dokazovale nasprotno, je Komisija ugotovila še lastništvo in nadzor kitajske vlade na podlagi formalnih indicev iz istih razlogov, kot so navedeni v točki (1). Zlasti se na podlagi razpoložljivih dejstev zdi, da kitajska vlada vodstvene delavce in nadzornike v nesodelujočih finančnih institucijah v državni lasti imenuje enako kot v sodelujoči banki v državni lasti in da ji ti delavci tudi odgovarjajo.

(260) Kar zadeva izvajanje smiselnega nadzora, je Komisija menila, da bi se lahko ugotovitve v zvezi s sodelujočo finančno institucijo v državni lasti štele za reprezentativne tudi za nesodelujoče finančne institucije v državni lasti. Zanje enako velja normativni okvir, analiziran v točki (1). Ker ni dokazov o nasprotnem, na podlagi razpoložljivih dejstev ([58]) velja zanje neobstoj konkretnih dokazov o ocenah kreditne sposobnosti tako kot glede sodelujoče banke v državni lasti.

(261) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da so argumenti Komisije nezadostni, saj je ugotovila, da so vse finančne institucije v državni lasti, razen Kitajske izvozno-uvozne banke, tudi javni organi. Kitajska vlada je trdila, da se je Komisija oprla na prejšnje protisubvencijske preiskave in lastne ugotovitve v zvezi s sodelujočimi finančnimi institucijami v državni lasti ter da ni izvedla analize vsakega primera posebej, ki bi bila posebej pomembna za posebne okoliščine posameznega primera in za vsako od nesodelujočih finančnih institucij. Kitajska vlada je trdila še, da Komisija ni predložila zadostnih dokazov za ugotovitev obstoja smiselnega nadzora nad finančnimi institucijami v državni lasti, saj se zdi, da je njihove vodstvene delavce in nadzornike imenovala kitajska vlada.

(262) V zvezi s tem je Komisija spomnila, da se je morala zaradi nesodelovanja drugih bank v državni lasti zanašati na razpoložljiva dejstva. Komisija je sklenila, da so informacije iz prejšnjih preiskav skupaj s formalnimi indici nadzora in ugotovitvami same preiskave v zvezi s Kitajsko izvozno-uvozno banko in dejanskim ravnanjem bank v odnosu s proizvajalci izvozniki v tem primeru najboljša razpoložljiva dejstva. Vsekakor kitajska vlada ni predložila nobenih dokazov ali trditev, s katerimi bi izpodbijala ugotovitve Komisije glede dejstva, da so druge banke v državni lasti, ki so vzorčenim družbam zagotavljale posojila, javni organi v smislu člena 2, točka (b), v povezavi s členom 3(1), točka (a)(i), osnovne uredbe. Komisija je zato vztrajala pri svojem stališču.

(3) ***Sklep o finančnih institucijah v državni lasti***

(263) Komisija je ob upoštevanju navedenih premislekov sklenila, da se vse kitajske finančne institucije v državni lasti, ki so zadevnima skupinama sodelujočih proizvajalcev izvoznikov zagotavljale financiranje, štejejo za javne organe v smislu člena 2, točka (b), v povezavi s členom 3(1), točka (a)(i), osnovne uredbe.

([58]) Glej zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 5.

(264) Poleg tega je Komisija na podlagi istih informacij ugotovila, da tudi če se za finančne institucije v državni lasti ne bi štelo, da so javni organi, bi se v smislu člena 3(1), točka (a)(iv), osnovne uredbe iz enakih razlogov, kot so navedeni v oddelku 3.5.1.2, kljub temu štelo, da jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije, ki so po navadi v pristojnosti vlade. Njihovo ravnanje bi se zato v vsakem primeru pripisalo kitajski vladi.

3.5.1.2 Zasebne finančne institucije, ki jim je država zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije

(265) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjih protisubvencijskih preiskav ([59]), dopolnjenih z javno dostopnimi informacijami, se je štelo, da so v zasebni lasti naslednje finančne institucije: HSBC, CITI Bank China, Zijinska podeželska poslovna banka, Banka Mizuho, Sumitomo Mitsui Banking (China), Banka MUFG, Bohai international Trust Co., Ltd. in Podeželska kreditna zadruga Hubei. Komisija je proučila, ali je tem finančnim institucijam kitajska vlada zaupala ali jim ukazala, naj dodelijo subvencije sektorju kablov iz optičnih vlaken v smislu člena 3(1), točka (a)(iv), osnovne uredbe.

(266) Po mnenju pritožbenega organa STO gre za „zaupanje“, kadar vlada zasebnemu organu naloži odgovornost, „ukazovanje“ pa se nanaša na primere, kadar vlada nad zasebnim organom izvaja nadzor ([60]). Vlada v obeh primerih uporablja zasebni organ kot pooblaščenca za izvršitev finančnega prispevka, pri čemer bi se „v večini primerov […] pričakovalo, da zaupanje ali ukazovanje, dano zasebnemu organu, vključuje neko obliko grožnje ali spodbude“ ([61]). Hkrati članice v skladu s členom 3(1), točka (a)(iv), ne smejo uvesti izravnalnih ukrepov za izdelke, „kadar vlada zgolj izvaja svoje splošne regulativne pristojnosti“ ([62]) ali kadar ima poseganje države „lahko ali pa tudi ne določen učinek zgolj na podlagi navedenih dejanskih okoliščin in uveljavljanja proste izbire akterjev na zadevnem trgu“ ([63]). Zaupanje ali ukazovanje pomeni „aktivnejšo vlogo vlade, ne zgolj spodbude“ ([64]).

(267) Komisija je opozorila, da normativni okvir v zvezi z industrijo iz uvodnih izjav 232 do 238 velja za vse finančne institucije v LRK, vključno s finančnimi institucijami v zasebni lasti. Za ponazoritev, zakon o bankah in različni odloki komisije CBIRC zajemajo vse banke, ki jih financira Kitajska, in banke s tujimi naložbami v okviru upravljanja komisije CBIRC.

(268) Poleg tega je imela večina posojilnih pogodb z zasebnimi finančnimi institucijami pogoje, ki so bili podobni pogojem pogodb z bankami v državni lasti, posojilne obrestne mere zasebnih finančnih institucij pa so bile podobne posojilnim obrestnim meram finančnih institucij v državni lasti.

(269) Ker Komisija od zasebnih finančnih institucij ni prejela nasprotnih informacij, je sklenila, da je država, kar zadeva industrijo kablov iz optičnih vlaken, vsem finančnim institucijam (vključno z zasebnimi finančnimi institucijami), ki na Kitajskem poslujejo pod nadzorom komisije CBIRC, v smislu prve alinee člena 3(1), točka (a)(iv), osnovne uredbe zaupala ali ukazala izvajanje vladnih politik in zagotavljanje posojil industriji kablov iz optičnih vlaken po preferenčnih obrestnih merah. ([65])

(270) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da Komisija ni dokazala zaupanja ali ukazovanja s strani kitajske vlade, zlasti povezave med vlado in posebnim ravnanjem vseh finančnih institucij. Kitajska vlada trdi, da izvajanje njenih splošnih regulativnih pooblastil z zagotavljanjem zgolj smernic ali spodbud ne zadošča za dokazovanje zaupanja in ukazovanja; obstajati mora neka oblika grožnje ali prisile. Po mnenju kitajske vlade zakon o bankah izrecno prepoveduje vmešavanje kitajske vlade, splošna pravila o posojilih in sklep št. 40 pa zagotavljajo le smernice in niso obvezni ali pravno zavezujoči. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da Komisija ni izpolnila svoje dolžnosti in izvedla takšne analize za vsak subjekt.

([59]) Glej zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 5.
([60]) WT/DS/296 (DS 296 ZDA – Preiskava o izravnalni dajatvi za dinamične bralno-pisalne pomnilnike (DRAMS) iz Koreje), poročilo pritožbenega organa z dne 21. februarja 2005, točka 116.
([61]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 116.
([62]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.
([63]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 114, o strinjanju s poročilom odbora, DS 194, točka 8.31, v zvezi s tem.
([64]) Poročilo pritožbenega organa, DS 296, točka 115.
([65]) Glej zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken in zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeni v opombi 5.

(271) Komisija se s tem stališčem ni strinjala. Ker je normativni okvir, ki je pojasnjen v uvodnih izjavah 232 do 239 ter velja za vse banke na Kitajskem, pravno zavezujoč, kot je nadalje potrjeno v uvodnih izjavah 248 in 249, ne pomeni zgolj spodbujanja ali usmerjanja s strani vlade. Komisija je že v uvodni izjavi 239 ugotovila, da sklep št. 40 vsem finančnim institucijam daje navodilo, naj kreditno podporo zagotavljajo samo spodbujanim projektom, čeprav člen 17 istega sklepa od bank zahteva tudi, naj upoštevajo kreditna načela. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 251 ugotovila, da se je kitajska vlada zanašala na ta normativni okvir, da bi smiselno izvajala nadzor nad finančnimi institucijami, pri čemer jim ni pustila manevrskega prostora glede tega, ali ga bodo izvajale ali ne. Zato obstaja jasna povezava med kitajsko vlado in posebnim ravnanjem zasebnih bank, kar dokazuje zaupanje in ukazovanje s strani kitajske vlade.

(272) Poleg tega je Komisija spomnila, da se je morala zaradi nesodelovanja zasebnih bank zanašati na razpoložljiva dejstva. Ker je delno sodelovala samo ena banka v državni lasti, je Komisija uporabila informacije, ki so bile na voljo za to banko, za katero se je dokazalo, da je javni organ, in jih primerjala s pogoji dodeljevanja posojil, ki jih ponujajo nesodelujoče zasebne banke. Poleg tega navzkrižna preverjanja vzorčenih družb na daljavo niso razkrila bistvenih razlik med posojilnimi pogoji ali obrestnimi merami posojil, ki jih zagotavljajo zasebne finančne institucije, in tistimi, ki jih zagotavljajo finančne institucije v državni lasti. Dejstvo, da so se obrestne mere prekrivale, kaže, da so zasebne banke prav tako zagotavljale posojila pod pogoji, ki ne dosegajo tržnih, v skladu z zgoraj navedenim normativnim okvirom. Zato je trditev kitajske vlade, da Komisija ni izpolnila svoje dolžnosti in izvedla takšne analize za vsak subjekt, neutemeljena.

(273) Posledično je Komisija potrdila svoj sklep, da je država, kar zadeva industrijo kablov iz optičnih vlaken, vsem finančnim institucijam, vključno z zasebnimi finančnimi institucijami, ki poslujejo na Kitajskem, v smislu člena 3(1), točka (a)(iv), prva alinea, osnovne uredbe zaupala ali ukazala izvajanje vladnih politik in zagotavljanje posojil industriji kablov iz optičnih vlaken po preferenčnih obrestnih merah.

3.5.2 *Bonitetne ocene*

(274) Komisija je v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah na podlagi študije, ki jo je objavil Mednarodni denarni sklad (MDS) ([66]) ter je pokazala neskladje med mednarodnimi in kitajskimi bonitetnimi ocenami, ter ugotovitev preiskave v zvezi z vzorčenimi družbami že ugotovila, da domače bonitetne ocene, dodeljene kitajskim družbam, niso zanesljive. Dejansko so po navedbah MDS lokalne bonitetne agencije več kot 90 % kitajskih obveznic ocenile z oceno od AA do AAA. To ni primerljivo z drugimi trgi, kot so Unija ali Združene države Amerike (v nadaljnjem besedilu: ZDA). Na trgu ZDA ima na primer tako visoko oceno manj kot 2 % družb. Kitajske bonitetne agencije so torej močno nagnjene k dodeljevanju najvišjih ocen na bonitetni lestvici. Imajo bonitetne lestvice z zelo širokim razponom in običajno obveznice z zelo različnimi tveganji zaradi neplačila obveznosti združijo v eno obsežno bonitetno kategorijo ([67]). Glede na študijo družbe Bloomberg China bond market insight 2021 (Vpogled v kitajski trg obveznic leta 2021) ([68]) na trgu obveznic prevladuje pet kitajskih lokalnih bonitetnih agencij: China Chengxin, Dagong, Lianhe, Shanghai Brilliance in Golden credit rating, pri čemer so lokalne bonitetne agencije približno 90 % obveznic ocenile z oceno AAA. Vendar je veliko izdajateljev od družbe S&P prejelo nižjo globalno bonitetno oceno izdajatelja, in sicer A in BBB ([69]).

(275) Poleg tega tuje bonitetne agencije, kot sta bonitetni agenciji Standard and Poor's in Moody's, pri ocenjevanju kitajskih obveznic, izdanih v tujini, običajno zvišajo izhodiščno bonitetno oceno izdajatelja na podlagi ocene strateškega pomena družbe za kitajsko vlado in trdnosti morebitnega implicitnega jamstva ([70]).

(276) Komisija je pridobila tudi dodatne informacije, s katerimi je dopolnila to analizo. Prvič, Komisija je odločila, da lahko država izvaja določen vpliv na trg bonitetnega ocenjevanja.

([66]) Delovni dokument MDS „Resolving China's Corporate Debt Problem" (Reševanje težave z dolgom podjetij na Kitajskem), Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

([67]) Livingston, M., Poon, W. P. H., in Zhou, L. (2017). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry (Ali so kitajske bonitetne ocene ustrezne? Študija o kitajskem trgu obveznic in panogi bonitetnega ocenjevanja), objavljeno v: Journal of Banking & Finance, str. 24.

([68]) China bond market insight 2021, https://assets.bbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf, nazadnje obiskano 8. avgusta 2021.

([69]) China bond market insight 2021, opomba 59, str. 31.

([70]) Price, A. H., Brightbill, T. C., DeFrancesco, R. E., Claeys, S. J., Teslik, A., in Neelakantan, U. (2017). China's broken promises: why it is not a market-economy (Prelomljene obljube Kitajske: zakaj njeno gospodarstvo ni tržno), Wiley Rein LLP, str. 68.

(277) Glede na informacije, ki jih je predložila kitajska vlada, je bilo v obdobju preiskave na kitajskem trgu obveznic dejavnih 14 bonitetnih agencij, od tega 12 domačih bonitetnih agencij.

(278) Drugič, na kitajski trg bonitetnega ocenjevanja ni mogoče prosto vstopiti. V bistvu gre za zaprt trg, saj mora bonitetne agencije pred začetkom njihovega delovanja odobriti kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje ali Ljudska banka Kitajske ([71]). Ljudska banka Kitajske je sredi leta 2017 naznanila, da bodo tuje bonitetne agencije pod nekaterimi pogoji lahko izvajale kreditno ocenjevanje na delu domačega trga obveznic. V obdobju preiskave so na kitajskem trgu delovale dve bonitetni agenciji v tuji lasti in dve bonitetni agenciji, ki sta bili skupni podjetji s kitajskimi in drugimi tujimi vlagatelji. Vendar te bonitetne agencije uporabljajo kitajske bonitetne lestvice, zato ocene niso povsem primerljive z mednarodnimi bonitetnimi ocenami, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 275.

(279) Nazadnje, študija iz leta 2017, ki jo je opravila sama Ljudska banka Kitajske, potrjuje ugotovitve Komisije, saj je bilo v njenih sklepih ugotovljeno, da „če je naložbeni razred tujih obveznic določen z mednarodno bonitetno oceno BBB– in več, bi se lahko naložbeni razred domačih obveznic ob upoštevanju dejstva, da se povprečna domača in mednarodna bonitetna ocena razlikujeta za 6 stopenj ali več, ocenil z oceno AA– in več“ ([72]).

(280) Glede na stanje, opisano v uvodnih izjavah 274 do 279, je Komisija sklenila, da kitajske bonitetne ocene ne zagotavljajo zanesljive ocene kreditnega tveganja temeljnega sredstva. Poleg tega so izkrivljene zaradi ciljev politike za spodbujanje ključnih strateških industrij, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken.

3.5.3 *Preferenčno financiranje: Posojila*

3.5.3.1 Vrste posojil

(1) ***Kratkoročna in dolgoročna posojila***

(281) Komisija je ugotovila, da so družbe v obeh vzorčenih skupinah za financiranje svojih dejavnosti uporabljala različna kratkoročna in dolgoročna posojila. Ta posojila so bila večinoma uporabljena za vsakodnevno poslovanje, potrebe po obratnem kapitalu, za posebne projekte, naložbe ali za nadomestitev drugih posojil. Obe skupini sta uporabljali tudi kratkoročne in dolgoročne izvozne kredite.

(2) ***Posojila s posebnim namenom nadomestitve drugih posojil***

(282) Komisija je med preiskavo ugotovila, da so nekatere vzorčene družbe najele posojila s posebnim namenom nadomestitve posojil drugih bank. S to prakso so lahko družbe preuredile svoje obveznosti in pridobile sredstva za poplačilo svojih prejšnjih obveznosti, kar kaže na težave pri odplačevanju dolga, če za to ni bilo nobenega drugega razloga.

(283) Uporaba posojil izključno za odplačilo drugih tekočih posojil se šteje kot pokazatelj, da družba ni sposobna poravnati svojih tekočih obveznosti iz posojil in tako predstavlja dodatno tveganje, povezano s kratkoročnim in dolgoročnim financiranjem.

(3) ***Delničarsko posojilo***

(284) Komisija je ugotovila, da je eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov prek svoje matične družbe prejel bančno posojilo od Kitajske razvojne banke. Matična družba je z banko sklenila pogodbo o posojilu v okviru tako imenovanega „delničarskega posojila“ ali „zaupanega posojila“ za projekt na področju raziskav in razvoja, ki ga je izvedel proizvajalec izvoznik, in je prihodke od posojila nakazala proizvajalcu izvozniku pod enakimi pogodbenimi

([71]) Glej okvirne ukrepe za upravljanje bonitetnega ocenjevanja v zvezi s trgom vrednostnih papirjev, ki jih je objavila kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje, odlok kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje (2007) št. 50, 24. avgust 2007; obvestilo Ljudske banke Kitajske o kvalifikacijah družbe China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. in drugih institucij, vključenih v bonitetno ocenjevanje obveznic, Yinfa (1997) št. 547, 16. december 1997, ter obvestilo št. 14 (2018) Ljudske banke Kitajske in kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje o težavah v zvezi z zagotavljanjem storitev bonitetnega ocenjevanja s strani bonitetnih agencij na medbančnem trgu obveznic in borznem trgu obveznic.

([72]) Delovni dokument Ljudske banke Kitajske št. 2017/5, 25. maj 2017, str. 28.

pogoji, kot so bili podpisani z banko. Zadevna družba je med navzkrižnim preverjanjem na daljavo pojasnila, da ima Kitajska razvojna banka posebna sredstva za projekte, ki jih lahko v obliki posojil zagotovi le subjektom v centralni lasti, ki so pod neposrednim nadzorom komisije SASAC. Vendar sta se o posojilu neposredno pogajala proizvajalec izvoznik in banka. Poleg tega posojilna pogodba določa, da banka pooblasti matično družbo za odobritev „zaupanega posojila“ proizvajalcu izvozniku za kapitalski vložek projekta.

(285) Komisija je nadalje ugotovila, da je sklad Kitajske razvojne banke politično usmerjena naložbena organizacija, ki večinoma podpira „projekte v ključnih sektorjih, ki jih je priznala država“, s „kapitalskimi naložbami v projekte, naložbami subjektov, delničarskimi posojili ter naložbami v sklade lokalnih naložbenih in finančnih družb, da bi se zapolnile vrzeli v ključnih projektih“ ([73]).

(286) Komisija je ob upoštevanju dejstva, da je vzorčeni proizvajalec izvoznik prihodke od posojila uporabil za lastne projekte, da sta se o posojilu neposredno pogajala vzorčeni proizvajalec izvoznik in banka ter da je imel proizvajalec izvoznik s svojo matično družbo sklenjeno posojilno pogodbo, ki odraža delničarsko pogodbo med matično družbo in banko, menila, da je imela matična družba le vlogo posrednika in da se je s Kitajsko razvojno banko dogovorila, da bo proizvajalcu izvozniku zagotovila posojilo. Zato je Komisija vključila zadevno posojilo kot financiranje, ki ga je banka zagotovila zadevnemu proizvajalcu izvozniku.

3.5.3.2 Specifičnost

(287) Kot je razvidno iz uvodnih izjav 232 do 238, več pravnih dokumentov, ki so posebej namenjeni družbam v sektorju, finančnim institucijam nalaga, naj industriji kablov iz optičnih vlaken zagotavljajo posojila po preferenčnih obrestnih merah. Ti dokumenti dokazujejo, da finančne institucije preferenčno financiranje zagotavljajo le omejenemu številu industrij/družb, ki delujejo v skladu z ustreznimi politikami kitajske vlade. Komisija je menila, da so sklicevanja na industrijo kablov iz optičnih vlaken dovolj jasna, saj je ta opredeljena bodisi z imenom bodisi s sklicevanjem na izdelek, ki ga izdeluje, ali panožno skupino podjetij, ki ji pripada. Poleg tega je, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 286, eden od vzorčenih proizvajalcev izvoznikov izkoristil posojilo, ki ga je zagotovil sklad Kitajske razvojne banke, ki podpira „projekte v ključnih sektorjih, ki jih je priznala država“. Zato je zaradi dejstva, da kitajska vlada podpira omejeno skupino spodbujanih industrij, vključno z industrijo kablov iz optičnih vlaken, ta subvencija specifična.

(288) Kitajska vlada in skupina ZTT sta po dokončnem razkritju trdili, da zadevna posojila niso specifična. Po mnenju kitajske vlade Komisija ni dokazala, da zakonodaja, v skladu s katero se zagotavlja finančna podpora, izrecno omejuje dostop do podpore, in nobeden od dokumentov, na katere se sklicuje Komisija, ni namenjen industriji kablov iz optičnih vlaken, ki po mnenju kitajske vlade ni spodbujana industrija v LRK.

(289) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da čeprav dokumenti, navedeni v uvodni izjavi 232, in zlasti sklep št. 40, zakon o bankah in splošna pravila o posojilih ne opredeljujejo spodbujanih industrij na tako podrobni ravni, da bi vključevali industrijo kablov iz optičnih vlaken kot tako, se sklicujejo na industrijske politike kitajske vlade za podporo spodbujanih industrij. Kot je ugotovljeno v oddelku 3.1, je industrija kablov iz optičnih vlaken spodbujana industrija. Skupno branje zadevnih dokumentov je pokazalo, da je kitajska vlada naročila finančnim institucijam, naj pri svojih posojilnih poslih upoštevajo industrijske politike kitajske vlade in da morajo finančne institucije v skladu s temi industrijskimi politikami kitajske vlade zagotoviti kreditno podporo spodbujanim projektom. Posledično kitajska vlada izrecno podpira omejeno skupino spodbujanih industrij, vključno z industrijo kablov iz optičnih vlaken. Zato je ta subvencija specifična. Komisija je zato vztrajala pri svojih sklepih.

(290) Sklenila je, da subvencije v obliki preferenčnih posojil niso na splošno na voljo vsem industrijam, ampak so specifične v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe.

([73]) Glej spletno mesto sklada Kitajske razvojne banke: http://www.cdb.com.cn/English/ywgl/zhjryw/gkfzjj/, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

3.5.3.3 Ugodnost in izračun zneska subvencije

(291) Komisija je znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, izračunala na podlagi ugodnosti za prejemnike v obdobju preiskave. V skladu s členom 6, točka (b), osnovne uredbe je ugodnost za prejemnike razlika med zneskom obresti, ki ga je družba plačala za preferenčno posojilo, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo komercialno posojilo, ki bi ga dobila na trgu.

(292) Kot je pojasnjeno v oddelkih 3.5.1 in 3.5.2, posojila, ki so jih zagotavljale kitajske finančne institucije, kažejo znatno poseganje države in ne izražajo obrestnih mer, ki bi bile običajne na delujočem trgu.

(293) Vzorčeni skupini družb se razlikujeta glede na svoj splošni finančni položaj. Vsaka od njih je bila v obdobju preiskave deležna različnih vrst posojil, pri čemer so razlike v zapadlosti, zavarovanju, garancijah in drugih pogojih. Iz navedenih dveh razlogov je imela vsaka družba povprečno obrestno mero na podlagi sklopa posojil, ki jih je prejela.

(294) Komisija je ocenila finančni položaj vsake vzorčene skupine proizvajalcev izvoznikov posebej, da bi upoštevala te posebnosti. V zvezi s tem je uporabila metodologijo izračuna za preferenčno financiranje prek posojil, ki je bila uvedena v protisubvencijski preiskavi o vroče valjanih ploščatih izdelkih iz jekla s poreklom iz LRK ter protisubvencijskih preiskavah o pnevmatikah s poreklom iz LRK in nekaterih tkanih in/ali šivanih tkanin iz steklenih vlaken s poreklom iz LRK ([74]) ter je pojasnjena v uvodnih izjavah v nadaljevanju. Na podlagi tega je za vsako vzorčeno skupino proizvajalcev izvoznikov posebej izračunala ugodnost, ki jo je ta prejela zaradi preferenčnega financiranja, in tako ugodnost dodelila zadevnemu izdelku.

(1) ***Skupina FTT***

(295) Komisija je ugotovila, da so kitajske bonitetne agencije proizvajalcem izvoznikom iz skupine FTT dodelile bonitetno oceno AAA, medtem ko so se bonitetne ocene njihovih povezanih družb gibale med B in AAA. Ob upoštevanju splošnega izkrivljanja kitajskih bonitetnih ocen iz oddelka 3.5.2 je sklenila, da te bonitetne ocene niso zanesljive.

(296) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 243 do 253, kitajske finančne institucije, ki so zagotavljale posojila, v tej preiskavi niso predložile nobene ocene kreditne sposobnosti. Da bi Komisija lahko določila ugodnost, je morala oceniti, ali so bile obrestne mere za posojila, dodeljena skupini FTT, na tržni ravni.

(297) Proizvajalci izvozniki iz skupine FTT so bili glede na svoja finančna poročila na splošno v dobičkonosnem finančnem položaju s stopnjami dobička med 1 % in 3 %, čeprav so bile te stopnje dobička precej nižje od stopnje dobička, ki se na splošno pričakuje v industriji kablov iz optičnih vlaken in je v ločeni protidampinški preiskavi znašala 12,4 %.

(298) Eden od proizvajalcev izvoznikov iz skupine FTT je za financiranje svojih dejavnosti uporabil kratkoročni in dolgoročni dolg. Komisija je ocenila stanje kratkoročne likvidnosti in dolgoročne plačilne sposobnosti družbe.

(299) V zvezi s kratkoročno likvidnostjo je Komisija uporabila koeficiente likvidnosti, kot so kratkoročni koeficient, pospešeni koeficient, denarni koeficient in koeficient denarnega toka. Ti koeficienti merijo sposobnost družbe za poravnavo kratkoročnih obveznosti, vključno s kratkoročnim dolgom. Družba je imela v OP povprečni kratkoročni koeficient 1,1. Čeprav je kratkoročni koeficient nekoliko višji od 1, kratkoročna sredstva družbe zadostujejo le za poravnavo kratkoročnih obveznosti, kar ne zadostuje za utemeljitev visoke bonitetne ocene, za katero mora imeti družba koeficient najmanj 2. Pospešeni koeficient družbe je leta 2019 znašal 0,8, leta 2020 pa 0,6, za referenčnega pa se šteje koeficient najmanj 1. Dejansko se lahko zgodi, da družba, ki ima pospešeni koeficient nižji od 1, kratkoročno ne bo mogla poravnati svojih kratkoročnih obveznosti. Denarni koeficient družbe je v OP v povprečju znašal 0,1, zato družba ni imela na voljo dovolj denarnih sredstev za odplačilo kratkoročnega dolga. Družba je v letih 2019 in 2020 izkazovala tudi negativen denarni tok iz poslovanja. Koeficient denarnega toka je leta 2019 znašal –0,07, leta 2020 pa –0,00007. Koeficient denarnega toka, nižji od 1, pomeni, da družba ni ustvarilo dovolj denarnih sredstev za kritje svojih kratkoročnih obveznosti.

([74]) Glej zadevo v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki (uvodne izjave 152 do 244), zadevo v zvezi s pnevmatikami (uvodna izjava 236) in zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken (uvodna izjava 300), navedene v opombi 5.

(300) Komisija je ob upoštevanju kazalnikov likvidnosti, opisanih v uvodni izjavi 299, ugotovila, da je imela zadevna družba kratkoročne likvidnostne težave, zaradi česar ima profil dolžnika z visokim tveganjem.

(301) Komisija je oceno tveganja dolgoročne plačilne sposobnosti utemeljila na različnih kazalnikih solventnosti, kot so deleži dolga in stopnje kritja. Kazalniki solventnosti merijo sposobnost družbe za poravnavo njenih dolgoročnih dolžniških obveznosti. Uporabljajo jih posojilodajalci in vlagatelji v obveznice pri ocenjevanju kreditne sposobnosti družbe.

(302) Deleži dolga merijo znesek obveznosti, zlasti dolgoročni dolg. Družba je imela visoko razmerje med dolgom in sredstvi, ki je znašalo 0,67, kar pomeni, da se 67 % sredstev družbe financira z zadolževanjem. Razmerje med dolžniškim in lastniškim kapitalom je leta 2019 znašalo 1,9, leta 2020 pa 2,8, kar kaže, da družba svojo dejavnost financira večinoma z zadolževanjem. Večje ko je razmerje med dolgom in sredstvi in razmerje med dolžniškim in lastniškim kapitalom, večje je finančno tveganje družbe.

(303) Stopnje kritja merijo sposobnost družbe za odplačilo dolga in izpolnitev finančnih obveznosti. Družba je svojo oceno utemeljila na stopnji kritja obresti in razmerju med negativnim denarnim tokom iz poslovanja in dolgom. Stopnja kritja obresti kaže sposobnost družbe za financiranje stroškov obresti. Ta stopnja je leta 2019 znašala 1,4, leta 2020 pa 0,6. V smislu finančne analize stopnja kritja obresti, nižja od 1,5, kaže, da ima družbe težave pri kritju stroškov obresti. Razmerje med negativnim denarnim tokom iz poslovanja in dolgom kaže sposobnost družbe odplačilo svojega dolga z denarnimi sredstvi, ustvarjenimi iz poslovanja. Povprečno razmerje med negativnim denarnim tokom iz poslovanja in dolgom družbe v OP je leta 2019 znašalo –6 %, leta 2020 pa –0,006 %. To pomeni, da bi družba glede na razmerje iz leta 2019 potrebovala 16 let, da bi z denarnim tokom iz poslovanja, ki ga ustvari, odplačala celoten dolg. Podatki iz leta 2020 kažejo še slabše stanje. To kaže, da ima družba resne težave z ustvarjanjem zadostnih denarnih sredstev za odplačilo dolga.

(304) Poleg tega je ta družba najela posojila izključno za odplačilo posojil drugih bank. Kot je opisano v uvodnih izjavah 282 in 283, se tovrstna posojila štejejo za pokazatelj, da družba ni sposobna poravnati svojih tekočih obveznosti iz posojil in tako predstavlja dodatno tveganje, povezano s kratkoročnim in dolgoročnim financiranjem.

(305) Zato je Komisija ob upoštevanju vprašanj glede likvidnosti in solventnosti, opisanih v uvodnih izjavah 299 do 304, menila, da je bila družba v ranljivem finančnem položaju in je imela visok profil tveganja za morebitne posojilodajalce in vlagatelje.

(306) Drugi proizvajalec izvoznik v skupini ni imel nobenih posojil. Vendar je Komisija ugotovila, da je 35 % svojih nakupov financiral z bančnimi meničnimi akcepti, ki so, kot je navedeno v oddelku 3.5.4.2, prednostni kratkoročni finančni instrument. Dolg tega proizvajalca je v povprečju predstavljal 61 % vseh sredstev v OP, pri čemer je razmerje med dolgom in sredstvi znašalo 0,6, medtem ko je povprečno razmerje med dolžniškim in lastniškim kapitalom v OP znašalo 1,6. To pomeni, da je družba svoje poslovanje večinoma financirala z zadolževanjem, kar je dejavnik tveganja.

(307) Ker je ta družba svoje dejavnosti financirala večinoma s kratkoročnim financiranjem, se je Komisija pri analizi osredotočila na likvidnostni položaj družbe. Družba je v OP v povprečju izkazovala kratkoročni koeficient 0,9, pospešeni koeficient 0,7, denarni koeficient 0,1 in koeficient denarnega toka 0,1. Ti koeficienti kažejo na likvidnostne težave, saj skupne kratkoročne obveznosti presegajo skupna kratkoročna sredstva, družba pa je v položaju, ko ne more poravnati svojih kratkoročnih obveznosti z denarnimi sredstvi, ustvarjenimi z njenimi kratkoročnimi sredstvi in poslovanjem. V smislu finančne analize na splošno velja, da so koeficienti likvidnosti, nižji od 1, znak likvidnostnih težav, kar posojilne institucije obravnavajo kot tveganje.

(308) Ob upoštevanju resnih težav z likvidnostjo in solventnostjo, na katere je opozorila finančna analiza dveh proizvajalcev izvoznikov iz skupine FTT, kot je opisano v uvodnih izjavah 298 do 307, je Komisija menila, da splošno finančno stanje skupine FTT ustreza oceni BB, kar je najvišja ocena, ki se ne šteje več za „naložbeni razred“. „Naložbeni razred“ pomeni, da bodo obveznice, ki jih izda družba, po presoji bonitetne agencije dovolj verjetno izpolnile plačilne obveznosti, da lahko banke vlagajo vanje.

(309) Komisija je na podlagi javno dostopnih podatkov družbe Bloomberg za določitev tržne obrestne mere kot referenčno vrednost uporabila premijo, pričakovano za obveznice, ki so jih izdala podjetja z bonitetno oceno BB, ki jo je uporabila za referenčno obrestno mero posojil Ljudske banke Kitajske, po 20. avgustu 2019 pa za prednostno obrestno mero posojil, ki jo je objavilo nacionalno središče za medbančno financiranje ([75]).

([75]) Glej uvodno izjavo 189.

(310) Navedeni pribitek se je določil z izračunom relativnega razmika med indeksi podjetniških obveznic z bonitetno oceno AA in podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB v ZDA na podlagi podatkov družbe Bloomberg za industrijske segmente. Tako izračunani relativni razmik se je nato prištel referenčni obrestni meri posojil, ki jo je objavila Ljudska banka Kitajske, po 20. avgustu 2019 pa k prednostni obrestni meri posojil, ki jo je nacionalno središče za medbančno financiranje objavilo na datum dodelitve posojila ([76]), in za tako dolgo obdobje, kot traja zadevno posojilo. To se je izvedlo za vsako posojilo, zagotovljeno skupini družb.

(311) Enake razmere v zvezi z izkrivljanjem trga in neobstojem veljavnih bonitetnih ocen veljajo za posojila, izražena v tujih valutah, ker tudi ta posojila dodeljujejo iste kitajske finančne institucije. Zato so se za določitev ustrezne referenčne vrednosti, kot je bilo že ugotovljeno, uporabile podjetniške obveznice z bonitetno oceno BB, izražene v ustreznih valutah in izdane v obdobju preiskave.

(312) Ugodnost je bila določena z uporabo referenčne vrednosti, opisane v uvodni izjavi 310, za obdobje financiranja s posojili v obdobju preiskave.

(2) ***Skupina ZTT***

(313) Komisija je ugotovila, da je kitajska bonitetna agencija leta 2018 skupini ZTT dodelila bonitetno oceno AA+. Ob upoštevanju splošnega izkrivljanja kitajskih bonitetnih ocen iz oddelka 3.5.2 je sklenila, da bonitetna ocena AA+, dodeljena skupini ZTT, ni zanesljiva.

(314) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 243 do 253, kitajske finančne institucije, ki so zagotavljale posojila, niso predložile nobene ocene kreditne sposobnosti. Da bi Komisija lahko določila ugodnost, je morala oceniti, ali so bile obrestne mere za posojila, dodeljena skupini ZTT, na tržni ravni.

(315) Proizvajalci izvozniki iz skupine ZTT so bili glede na svoja finančna poročila na splošno v dobičkonosnem finančnem položaju.

(316) Vendar je analiza enega od proizvajalcev izvoznikov v skupini pokazala zmanjšanje prometa ob hkratnem znatnem povečanju njegovih obveznosti od leta 2018. Komisija je ugotovila, da družba spreminja svoj finančni vzvod, izražen kot razmerje med dolžniškim in lastniškim kapitalom ([77]), povečuje svojo odvisnost od zunanjega financiranja in omejuje delež sredstev, ki so v celoti v njeni lasti, za financiranje svoje rasti. Poleg tega je družba sicer dobičkonosna, vendar je treba opozoriti, da sta se stopnja dobička in donosnost lastniškega kapitala ([78]) od leta 2018 zmanjšala Podobno je Komisija določila splošno uporabo kratkoročnih posojil za financiranje obratnega kapitala za tekoče poslovanje obeh proizvajalcev izvoznikov in drugih povezanih družb v skupini.

(317) Komisija je pri analizi skupine ZTT na podlagi celovitega pristopa ugotovila, da je skupina izdala obveznice z namenom, da bi poleg drugih projektov dopolnila obratni kapital družbe. S tem dejanjem skupina priznava potrebo po dopolnitvi obratnega kapitala, da bi zagotovila zadostno likvidnost za trenutno širitev poslovanja. Poleg tega se je stopnja bruto dobička skupine ZTT v obdobju 2015–2018 zmanjševala in je bila tudi pod povprečjem primerljivih družb, ki proizvajajo optična vlakna ([79]). V preiskavi je bilo tudi ugotovljeno, da je družba Zhongtian Technology Group Co., Ltd, matična družba proizvajalcev izvoznikov, izdala kratkoročne obveznice za odplačilo dolga. Ugotovljeno je bilo tudi, da je bil dolg pretvorjen v lastniški delež ([80]).

([76]) V primeru posojil s stalno obrestno mero. Za posojila s spremenljivo obrestno mero je bila uporabljena referenčna obrestna mera Ljudske banke Kitajske, po 20. avgustu 2019 pa prednostna obrestna mera posojil.

([77]) Razmerje med dolžniškim in lastniškim kapitalom je razmerje, ki se uporablja za oceno finančnega vzvoda družbe. Izračuna se na podlagi primerjave vseh obveznosti družbe z lastniškim kapitalom njenih delničarjev.

([78]) Donosnost lastniškega kapitala meri dobičkonosnost družbe glede na lastniški kapital delničarjev. Donosnost lastniškega kapitala se izračuna tako, da se dobiček pred obdavčitvijo deli z lastniškim kapitalom delničarjev.

([79]) *Vir*: Capital IQ, 2018, vsebovan v pregledu obveznic družbe Jiangsu Zhongtian Technology.

([80]) V okviru tega dogovora je lahko družba del svojega dolga pretvorila v delnice in tako zmanjšala obveznosti v svoji bilanci stanja.

(318) Komisija je na podlagi navedenega menila, da splošni finančni položaj skupine ustreza bonitetni oceni BB, tj. najvišji oceni, ki se ne šteje več za „naložbeni razred“. „Naložbeni razred“ pomeni, da bodo obveznice, ki jih izda družba, po presoji bonitetne agencije dovolj verjetno izpolnile plačilne obveznosti, da lahko banke vlagajo vanje.

(319) Premija, ki se pričakuje za obveznice, ki jih izdajo podjetja s to oceno BB, se je nato uporabila za standardno posojilno obrestno mero referenčne obrestne mere posojil Ljudske banke Kitajske, po 20. avgustu 2019 pa za prednostno obrestno mero posojil, ki jo je objavilo nacionalno središče za medbančno financiranje, da bi se določila tržna obrestna mera.

(320) Navedeni pribitek se je določil z izračunom relativnega razmika med indeksi podjetniških obveznic z bonitetno oceno AA in podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB v ZDA na podlagi podatkov družbe Bloomberg za industrijske segmente. Tako izračunani relativni razmik se je nato prištel referenčni obrestni meri posojil ali prednostni obrestni meri posojil, na datum dodelitve posojila, in za tako dolgo obdobje, kot traja zadevno posojilo. To se je izvedlo za vsako posojilo, zagotovljeno skupini družb.

(321) Enake razmere v zvezi z izkrivljanjem trga in neobstojem veljavnih bonitetnih ocen veljajo za posojila, izražena v tujih valutah, ker tudi ta posojila dodeljujejo iste kitajske finančne institucije. Zato so se za določitev ustrezne referenčne vrednosti, kot je bilo že ugotovljeno, uporabile podjetniške obveznice z bonitetno oceno BB, izražene v ustreznih valutah in izdane v obdobju preiskave.

(322) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da zadevna posojila niso zagotovila ugodnosti v smislu člena 3(2) osnovne uredbe in člena 1(1), točka (b), Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Kitajska vlada je menila, da Komisija nezakonito ni upoštevala bonitetne ocene sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, in se ni strinjala z metodologijo, ki jo je Komisija uporabila za določitev referenčne vrednosti in ki temelji na neupoštevanju bonitetnih ocen proizvajalcev izvoznikov. Kitajska vlada je opozorila, da čeprav ugotovitve Komisije glede posojil v veliki meri temeljijo na njeni oceni domnevno slabega finančnega položaja zadevnih družb, je ocena Komisije v zvezi s tem napačna, zlasti v zvezi s posojili revolving, ki so jih prejele družbe.

(323) Komisija se je v zvezi s tem sklicevala na svoje ugotovitve in sklepe iz oddelka 3.5.2, pri čemer je dokazala, da kitajske bonitetne ocene ne zagotavljajo zanesljive ocene kreditnega tveganja in da so te bonitetne ocene izkrivljene zaradi ciljev politike kitajske vlade za spodbujanje ključnih strateških industrij. Zato je trditev kitajske vlade glede bonitetnih ocen sodelujočih proizvajalcev izvoznikov neutemeljena. Komisija je za določitev bonitetne ocene, ki ustreza profilu tveganja sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, izvedla finančno analizo družb, ki jih zadevata točki (1) in (2) zgoraj, ki je pokazala, da finančni položaj družb ustreza bonitetni oceni BB. Zato je bila trditev kitajske vlade zavrnjena.

(324) Kitajska vlada je trdila tudi, da Komisija ni utemeljila, zakaj ni uporabila primerljivega posojila na kitajskem trgu, in na podlagi pozitivnih dokazov ni dokazala, da je trg posojil v LRK izkrivljen zaradi poseganja države. Kitajska vlada je trdila še, da Komisija tudi pri uporabi zunanjih referenčnih vrednosti za določitev ugodnosti, ni izvedla zahtevanih prilagoditev svojemu približku referenčne vrednosti in ni ustrezno pojasnila, kako se s takim približkom oceni primerljivo komercialno posojilo, ki je na voljo na trgu. Po mnenju kitajske vlade bi morala Komisija upoštevati razlike, ki so med drugim obstajale pri višini posojil, pogojih odplačevanja in premislekih o tem, ali so bila posojila dejansko dodeljena ali ne, kar vpliva na posojilne obrestne mere.

(325) Kot je pojasnjeno zgoraj, so bile v zvezi s tem domače bonitetne ocene, dodeljene kitajskim družbam, po mnenju kitajske vlade izkrivljene zaradi ciljev politike za spodbujanje ključnih strateških industrij in zato nezanesljive. Zato je morala Komisija poiskati referenčno vrednost, ki temelji na neizkrivljenih bonitetnih ocenah. Komisija se ni strinjala s stališčem kitajske vlade, da ni izvedla zahtevanih prilagoditev svoje nadomestne referenčne vrednosti. Komisija se ni strinjala s stališčem kitajske vlade, da ni izvedla zahtevanih prilagoditev svojemu približku referenčne vrednosti. Prvič, Komisija je kot izhodišče za izračun uporabila referenčno obrestno mero posojil Ljudske banke Kitajske in prednostno obrestno mero posojil. Drugič, uporaba relativnega razmika vključuje spremembe tržnih razmer iz posamezne države, ki niso izražene, če se uporablja logika absolutnega razmika. Komisija je navedla, da v približek ni mogoče vključiti vseh dejavnikov posamezne ocene tveganja banke. Vendar njena metodologija izračuna upošteva parametre posameznih posojil, kot so datum začetka in trajanje posojila ter spremenljivost obrestne mere. Trditve kitajske vlade so bile zato zavrnjene.

(326) Kitajska vlada je nasprotovala uporabi relativnega razmika med obveznicami z bonitetno oceno AA in BB kot pribitka in njegovemu dodajanju obrestnim meram Ljudske banke Kitajske. Po mnenju kitajske vlade uporaba relativnega razmika dodatno izkrivlja izračun referenčne obrestne mere, po kateri bi kitajske družbe z bonitetno oceno BB lahko pridobile „primerljivo komercialno posojilo na trgu“, saj so bile referenčne obrestne mere Ljudske republike Kitajske v LRK v zadevnih letih precej višje od referenčne obrestne mere v ZDA. Poleg tega je kitajska vlada navedla, da je iz javno dostopnih informacij razvidno, da proizvajalci kablov iz optičnih vlaken iz EU z bonitetno oceno BB izdajajo obveznice po precej nižjih obrestnih merah od tistih, ki se uporabljajo za kitajske proizvajalce.

(327) Skupina ZTT je pripomnila, da bi morala Komisija za referenčno obrestno mero posojil Ljudske banke Kitajske uporabiti absolutni razmik med ameriškimi podjetniškimi obveznicami z oceno AA in ameriškimi podjetniškimi obveznicami z oceno BB, s čimer bi se zadostno upoštevala izpostavljenost tveganju med podjetniškimi obveznicami z različnimi bonitetnimi ocenami. Po mnenju te stranke Komisija ni pojasnila, zakaj je uporabila relativni razmik in zakaj je menila, da je referenčna obrestna mera, ki jo objavi Ljudska banka Kitajske, ali prednostna obrestna mera posojil. ki jo objavi nacionalno središče za medbančno financiranje, enaka obrestni meri z bonitetno oceno AA.

(328) V zvezi s pripombo o uporabi referenčne obrestne mere, ki jo objavi Ljudska banka Kitajske, ali prednostno obrestno mero posojil, ki jo objavi nacionalno središče za medbančno financiranje, kot izhodišča za izračun referenčne vrednosti je Komisija poudarila, da se te obrestne mere štejejo za netvegane obrestne mere, ki bi se pri konservativnem pristopu uporabljale za podjetja z bonitetno oceno AA.

(329) Vprašanje uporabe relativnega razmika namesto absolutnega razmika je bilo pojasnjeno že v prejšnjih preiskavah ([81]).

(330) Prvič, čeprav je Komisija priznala, da poslovne banke običajno uporabljajo pribitek, izražen v absolutnem smislu, je ugotovila, da so razlogi za to prakso večinoma praktični, kajti obrestna mera je navsezadnje absolutno število. Vendar absolutno število izraža oceno tveganja, ki temelji na relativnem vrednotenju. Relativna ocena pomeni, da je tveganje neplačila za družbo, ocenjeno z BB, X % verjetnejše kot plačilna nesposobnost vlade ali netvegane družbe.

(331) Drugič, obrestne mere ne izražajo le profilov tveganja, specifičnih za določeno družbo, ampak tudi tveganja, specifična za določeno državo in valuto. Relativni razmik tako zajema spremembe tržnih razmer, ki niso izražene, če se uporablja logika absolutnega razmika. Pogosto, kot tudi v tej zadevi, se tveganja, odvisna od države in valute, spreminjajo skozi čas, pri čemer so tveganja od države do države različna. Zato se netvegane obrestne mere precej spreminjajo skozi čas in so včasih nižje v ZDA, včasih pa na Kitajskem. Te razlike so povezane z dejavniki, kot so ugotovljena in pričakovana rast BDP, zaupanje v gospodarstvo in stopnje inflacije. Ker se stopnje netveganih obrestnih mer skozi čas spreminjajo, lahko iste nominalne absolutne vrednosti pomenijo zelo različne ocene tveganja. Na primer, če banka oceni, da je za družbo specifično tveganje neplačila pri 10 % večje kot netvegana obrestna mera (relativna ocena), se lahko absolutna vrednost razmika, ki tako nastane, giba med 0,1 % (pri stopnji netvegane obrestne mere 1 %) in 1 % (pri stopnji netvegane obrestne mere 10 %). Z vidika vlagatelja je torej relativni razmik boljši merilni instrument, saj odraža obseg razmika donosa in način, kako nanj vpliva raven temeljne obrestne mere.

(332) Tretjič, relativni razmik je tudi neodvisen od države. Na primer, če bo netvegana obrestna mera v ZDA nižja od netvegane obrestne mere na Kitajskem, bodo z uporabo te metode absolutne vrednosti pribitkov višje. Če pa bo netvegana obrestna mera na Kitajskem nižja kot v ZDA, bodo absolutne vrednosti pribitkov nižje.

(333) Komisija je menila, da so pripombe kitajske vlade, ki se nanašajo na obrestne mere, ki se uporabljajo za družb z bonitetno oceno BB v Evropski uniji, neutemeljene, saj netvegana obrestna mera v Evropski uniji ni enaka netvegani obrestni meri v LRK, zato obrestnih mer ni mogoče primerjati v absolutnem smislu.

(334) Skupina ZTT je trdila še, da tudi če se uporabi relativni razmik, se uporabi za del bazičnih točk v spremenljivih obrestnih merah (običajno izraženih v strukturi referenčna obrestna mera plus bazične točke) in da to velja za posojila v tujih valutah, kjer so obrestne mere izražene v obliki LIBOR plus bazične točke. Zato se izpostavljenost tveganju pri najemanju posojil ustrezno odraža v bazičnih točkah, ki se prištejejo obrestni meri LIBOR, z uporabo relativnega razmika pri obrestni meri LIBOR pa je komisija izračunala referenčno obrestno mero, ki nima nikakršne povezave z bonitetno oceno družbe. Pri posojilih, denominiranih v CNY, se enaka prilagoditev razmika izvede samo za bazične točke, kadar so spremenljive obrestne mere izražene kot prednostna obrestna mera plus bazične točke.

([81]) Zadevi v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki in pnevmatikami, navedeni v opombi 5, uvodne izjave 175 do 187 v zadevi v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki ter od uvodne izjave 256 v zadevi v zvezi s pnevmatikami.

(335) V zvezi s tem je Komisija za posojila, denominirana v tujih valutah, upoštevala konservativen pristop z uporabo obrestne mere LIBOR kot netvegane referenčne obrestne mere. Bazične točke, prištete obrestni meri LIBOR, kažejo posebna tveganja družbe. Prvič, takšno razlikovanje med referenčno obrestno mero in baznimi točkami se je upoštevalo samo za nekatera posojila vzorčenih proizvajalcev izvoznikov. Drugič, te bazne točke so se štele tudi za tržno izkrivljene. Zato je Komisija menila, da je netvegana obrestna mera, zvišana za relativni razmik, ustrezen približek, ki odraža dodatno tveganje družbe z oceno BB, kot so vzorčeni proizvajalci izvozniki.

(336) Kitajska vlada je tudi trdila, da je treba referenčno vrednost za posojila, ki temelji na relativnem razmiku med podjetniškimi obveznicami, prilagoditi navzdol zaradi razlike med tema obema finančnima instrumentoma.

(337) Komisija je v zvezi s tem poudarila, da so posojila in podjetniške obveznice podobni finančni dolžniški instrumenti. Pravzaprav je podjetniška obveznica neke vrste posojilo, ki ga veliki subjekti uporabljajo za zbiranje kapitala. Dejansko je podjetniška obveznica vrsta posojila, ki ga veliki subjekti uporabljajo za zbiranje kapitala. Posojila in podjetniške obveznice se pogodbeno zagotovijo/izdajo za določeno obdobje in imajo obrestno mero/kuponsko obrestno mero. Dejstvo, da financiranje s posojilom zagotovi finančna institucija in da financiranje s podjetniško obveznico zagotovijo vlagatelji, ki so v večini primerov prav tako finančne institucije, ni pomembno za določitev glavnih značilnosti obeh instrumentov. Dejansko se oba instrumenta uporabljata za financiranje poslovnih dejavnosti, zagotavljata enako vrsto nadomestila ter imata podoben rok in pogoje odplačila. Poleg tega je Komisija med preiskavo ugotovila, da je imela podjetniška obveznica, ki jo je izdal eden od sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, kuponsko obrestno mero in namen, ki sta bila zelo podobna obrestnim meram in namenu posojil s podobnim trajanjem, zato bi se z vidika proizvajalca lahko štela za zamenljiva. Na tej podlagi je Komisija zavrnila trditve kitajske vlade.

3.5.3.4 Sklep o preferenčnem financiranju: posojila

(338) Komisija je ugotovila, da sta imeli obe vzorčeni skupini proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave ugodnosti od preferenčnega financiranja prek posojil. Zaradi obstoja finančnega prispevka, ugodnosti za proizvajalce izvoznike in specifičnosti je Komisija preferenčno financiranje prek posojil štela za subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(339) Stopnje subvencij, določene v zvezi s preferenčnim financiranjem prek posojil v obdobju preiskave za vzorčene skupine družb:

Preferenčno financiranje: posojila

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,90 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,38 %

3.5.4 *Preferenčno financiranje: druge vrste financiranja*

3.5.4.1 Kreditne linije

(a) Splošno

(340) Namen kreditne linije je določiti omejitev najemanja posojil, v okviru katere lahko družba kadar koli uporabi posojila za financiranje svojega tekočega poslovanja, s čimer financiranje obratnega kapitala postane prilagodljivo in je na voljo takoj, ko ga družba potrebuje. Zato je Komisija menila, da bi moralo biti načeloma vse kratkoročno financiranje vzorčenih družb, kot so kratkoročna posojila, bančni menični akcepti itd., zajeto z instrumentom kreditne linije.

(b) Ugotovitve

(341) Komisija je ugotovila, da so kitajske finančne institucije obema vzorčenima skupinama zagotovile kreditne linije v zvezi z zagotavljanjem financiranja. Te kreditne linije so vključevale okvirne sporazume, v skladu s katerimi banka vzorčenim družbam dovoli, da uporabljajo različne dolžniške instrumente, kot so posojila za obratni kapital, bančni menični akcepti, druge oblike financiranja trgovanja itd., do določenega najvišjega zneska.

(342) Kot je navedeno v uvodni izjavi 340, bi moralo biti vse kratkoročno financiranje zajeto s kreditno linijo. Zato je Komisija znesek kreditnih linij, ki so jih imele sodelujoče družbe na voljo v obdobju preiskave, primerjala z zneskom kratkoročnega financiranja, ki so ga te družbe porabile v istem obdobju, da bi ugotovila, ali je bilo vse kratkoročno financiranje zajeto s kreditno linijo. Če je znesek kratkoročnega financiranja presegel omejitev kreditne linije, je Komisija znesek obstoječe kreditne linije zvišala za znesek nad omejitvijo kreditne linije, ki so ga proizvajalci izvozniki dejansko porabili.

(343) V normalnih tržnih razmerah bi bile kreditne linije predmet tako imenovane pogodbene provizije ali provizije za prevzete obveznosti za kritje stroškov in tveganj banke ob odprtju kreditne linije ter provizije za podaljšanje, ki se na letni osnovi zaračunava za podaljšanje veljavnosti kreditnih linij. Vendar je Komisija ugotovila, da sta obe vzorčeni skupini družb uživali ugodnosti kreditnih linij, ki so bile zagotovljene brezplačno. Zato je bila ugodnost dodeljena obema skupinama družb v smislu člena 6, točka (d), osnovne uredbe.

(c) Specifičnost

(344) Kot je navedeno v uvodni izjavi 116, finančne institucije v skladu s sklepom št. 40 zagotavljajo kreditno podporo spodbujanim industrijam.

(345) Komisija je menila, da so kreditne linije oblika preferenčne finančne podpore, ki jo finančne institucije zagotavljajo spodbujanim industrijam, kot je sektor kablov iz optičnih vlaken. Kot je navedeno v oddelku 3.1, je sektor kablov iz optičnih vlaken med spodbujanimi industrijami in je zato upravičen do vse možne finančne podpore.

(346) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da kreditne linije, ki naj bi bile zagotovljene industriji kablov iz optičnih vlaken, niso specifične in da Komisija ni dokazala, kako je bil dostop do kreditnih linij izrecno omejen na industrijo kablov iz optičnih vlaken. Kitajska vlada je poudarila, da so vsa podjetja v LRK, ne glede na vrsto industrije, enako upravičena do pridobitve kreditnih linij. To trditev je ponovila tudi skupina FTT.

(347) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da je trditev kitajske vlade, da lahko vsa podjetja v LRK uživajo ugodnosti kreditnih linij, neustrezna. Kitajska vlada ni dokazala, da lahko družbe v LRK enako koristijo preferenčne pogoje, ugotovljene v zvezi z industrijo kablov iz optičnih vlaken. Ker so kreditne linije neločljivo povezane z drugimi vrstami preferenčnih posojilnih instrumentov, kot so posojila, in ker so del kreditne podpore, ki se zagotavlja zlasti spodbujanim industrijam, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 239, se analiza specifičnosti, kot je za posojila predstavljena v oddelku 3.5.3.2, velja tudi za kreditne linije. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(d) Izračun ugodnosti

(348) Komisija je v skladu s členom 6, točka (d)(ii), osnovne uredbe štela, da je dodeljena ugodnost za prejemnike razlika med zneskom, ki ga je družba plačala kot provizijo za odprtje ali podaljšanje veljavnosti kreditnih linij s strani kitajskih finančnih institucij, in zneskom, ki bi ga družba plačala za primerljivo poslovno kreditno linijo, pridobljeno na trgu.

(349) Ustrezni referenčni vrednosti za pogodbeno provizijo in provizijo za podaljšanje sta bili določeni pri 1,5 % oziroma 1,25 % s sklicevanjem na javno dostopne podatke ([82]) in referenčne vrednosti, uporabljene v prejšnjih preiskavah ([83]).

(350) Načeloma se pogodbena provizija in provizija za podaljšanje plačata ob odprtju nove kreditne linije na podlagi pavšalnega zneska oziroma ob podaljšanju veljavnosti obstoječe kreditne linije. Vendar je Komisija za namene izračuna upoštevala kreditne linije, ki so bile odprte ali podaljšane pred obdobjem preiskave, vendar so bile vzorčenima skupinama na voljo v obdobju preiskave, in kreditne linije, ki so bile odprte ali podaljšane v obdobju preiskave. Komisija je nato izračunala ugodnost na podlagi obdobja znotraj obdobja preiskave, v katerem je bila kreditna linija na voljo.

(351) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju pripomnila, da Komisija ni dokazala, da je bila s kreditnimi linijami zagotovljena ugodnost. Trdila je, da Komisija ni dokazala, da je zaradi zadevne finančne pomoči prejemnik v boljšem položaju, kot bi bil, če tega prispevka ne bi bilo.

(352) V zvezi s tem so, kot je poudarjeno v uvodni izjavi 343, v normalnih tržnih razmerah kreditne linije predmet pogodbene provizije ali provizije za prevzete obveznosti ter provizije za podaljšanje, ki se na letni osnovi zaračunava za podaljšanje veljavnosti kreditnih linij. Ob upoštevanju dejstva, da so bili sodelujoči proizvajalci izvozniki uživali ugodnosti brezplačnih kreditnih linij, je bila ugodnost sestavljena iz zneska pogodbenih provizij in provizij za podaljšanje, ki bi ga morale družbe plačati. Zaradi prihrankov družb pri provizijah so bile te s finančnega vidika v boljšem položaju. Trditev je bila zato zavrnjena.

(353) Skupina FTT je trdila, da odprtje kreditne linije ni finančni prispevek. Navedla je, da kreditne linije določajo le omejitev najemanja posojil, ki jo lahko družba uporabi za pridobitev obratnega kapitala ali finančnih instrumentov, in da ni svetovno sprejetih standardov glede načina ureditve odpiranja kreditnih linij ter da ni dokazov, da se provizije splošno in obvezno uporabljajo pri vseh bankah na svetu, ter da je Komisija svojo oceno in referenčno provizijo utemeljila le na eni banki, in sicer banka HSBC. Poleg tega je skupina FTT trdila, da so veljavne provizije zgolj bančni stroški poslovanja, ki niso povezani s tveganjem odprtja ali podaljšanja kreditne linije. Kitajska vlada je tudi trdila, da je Komisija napačno določila ustrezno referenčno vrednost.

(354) V zvezi s tem je Komisija pojasnila, da je njen sklep o uporabi pogodbenih provizij in provizij za podaljšanje ter o ustrezni referenčni vrednosti temeljil na javno dostopnih podatkih. V uvodni izjavi 349 se je Komisija sklicevala na ugotovitve v prejšnjih protisubvencijskih preiskav in na prakso dveh velikih mednarodno delujočih bank, tj. HSBC in Barclays ([84]), da bi določila ustrezno referenčno vrednost. Glede na razpoložljive informacije je Komisija ocenila, da je bila uporaba referenčne pogodbene provizije v višini 1,5 % in referenčne provizije za podaljšanje v višini 1,25 % razumna. Komisija se ni strinjala s trditvijo skupine FTT, da so veljavne provizije zgolj stroški bančnega poslovanja, ki niso povezani s tveganjem odprtja ali podaljšanja kreditne linije. V skladu s poslovno prakso posojilodajalec zaračuna posojilojemalcu provizijo za prevzete obveznosti kot nadomestilo posojilodajalcu za ohranjanje odprte kreditne linije in razpoložljivih finančnih sredstev; provizija zagotavlja tudi obljubo posojilodajalca, da bo zagotovil kreditno linijo pod dogovorjenimi pogoji, in nadomestilo posojilodajalcu za tveganja, povezana z odprto kreditno linijo ([85]). Dejansko poslovna kreditna linija deluje na enak način kot osebna kreditna kartica, za katero banke vedno zaračunavajo provizije, povezane z uporabo kreditne kartice in razpoložljivostjo določenega zneska denarja. Te trditve so bile zato zavrnjene.

(355) Skupina ZTT se ni strinjala z izjavo Komisije, da je sporazum z banko o kreditni liniji temeljni pogoj za pridobitev financiranja od banke, in je navedla primere bank po svetu, ki za najemanje *ad hoc* posojil ne zahtevajo kreditnih linij. Po navedbah skupine ZTT so kreditne linije okvirni sporazumi, na podlagi katerih banka družbi brez ponovnih pogajanj dovoli uporabo različnih dolžniških instrumentov v okviru določenega najvišjega dovoljenega zneska kredita; vendar to ne izključuje samostojnih posojil družbi, ki se ocenijo in dodelijo za vsak primer posebej brez

([82]) Glej https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021, provizije za prekoračitev stanj na izvršnih računih – *„za prekoračitve stanj na računih za več kot 15 000 GBP se zaračunata provizija, ki je določena v višini 1,5 % pogodbeno določenega najvišjega dovoljenega zneska prekoračitve, in provizija za podaljšanje v višini 1,5 %“*.

([83]) Glej zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken, navedeno v opombi 5 (uvodni izjavi 354 in 355).

([84]) Glej opombo 79.

([85]) https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/finance/commitment-fee/

predhodne kreditne linije. Skupina ZTT se tudi ni strinjala, da so vse kreditne linije, zlasti tiste, ki so dogovorjene z velikimi in zahtevnimi strankami, predmet pogodbenih provizij ali provizij za podaljšanje. Trdila je, da so referenčne provizije, ki jih uporablja Komisija, previsoke, in navedla primere provizij, ki jih zaračunavata banki Lloyds (do 1,5 % pogodbene provizije in 1 % provizije za podaljšanje) in HSBC, pri katerih se zdi, da je natančna provizija določena dvostransko/pogodbeno.

(356) Prvič, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 340, je namen kreditne linije določiti omejitev najemanja posojil, v okviru katere lahko družba kadar koli uporabi posojila za financiranje svojega tekočega poslovanja, s čimer financiranje obratnega kapitala postane prilagodljivo in je na voljo takoj, ko ga družba potrebuje. Ob upoštevanju praks kratkoročnega financiranja vzorčenih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov v obliki bančnih meničnih akceptov in kratkoročnih posojil za obratni kapital, za katere morajo biti finančna sredstva takoj na voljo, ter dejstva, da so družbe večinoma imele le ustne dogovore o kreditni liniji brez kakršnih koli pisnih dokazil, je Komisija menila, da mora biti vse kratkoročno financiranje vzorčenih družb zajeto z instrumentom kreditne linije. Ta ugotovitev velja le za kratkoročno financiranje in se ne nanaša na dolgoročno financiranje, ki je predmet pogajanj za vsak primer posebej. Drugič, glede trditve, da so vse kreditne linije, zlasti tiste, ki so dogovorjene z velikimi in zahtevnimi strankami, predmet pogodbenih provizij ali provizij za podaljšanje, je Komisija ugotovila, da skupina ZTT ni predložila dokazov o kreditnih linijah brez provizij. Tretjič, glede referenčnih provizij, ki jih je uporabila Komisija, kot je navedeno v uvodni izjavi 354, je Komisija na podlagi ugotovitev v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah in javno dostopnih podatkov ugotovila, da je bila uporaba referenčne pogodbene provizije v višini 1,5 % in referenčne provizije za podaljšanje v višini 1,25 % razumna. V zvezi s tem je Komisija poudarila, da na primer banka Barclays zaračunava provizijo za ureditev prekoračitve, ki je določena na 1,5 % dogovorjene najvišje dovoljene prekoračitve in provizijo za podaljšanje v višini 1,5 % za prekoračitve nad 15 000 GBP. V tem primeru je referenčna provizija za podaljšanje, ki jo je uporabila Komisija, nižja. Nadaljnje iskanje je pokazalo, da banka Barclays zaračunava provizije za poslovno prekoračitev v višini od 1,6 % do 2,5 % najvišjih dovoljenih prekoračitev za poslovna razreda od 15 001 do 20 000 GBP in od 20 001 do 25 000 GBP ([86]). Zato je Komisija ponovila svojo ugotovitev, da so referenčne provizije, ki jih je uporabila, razumne in temeljijo na razpoložljivih tržnih podatkih, ter zato zavrnila trditev.

3.5.4.2 Bančni menični akcepti

(a) Splošno

(357) Bančni menični akcepti so finančni produkti, katerih namen je s širitvijo oblik posojil razviti aktivnejši domači denarni trg. So oblika kratkoročnega financiranja, ki lahko *„zmanjša stroške financiranja in poveča učinkovitost kapitala“* izdajatelja menice ([87]). Poleg tega, kot je Ljudska banka Kitajske navedla na svojem spletnem mestu, „se lahko z bančnim meničnim akceptom zagotovita sklenitev in izvajanje pogodbe med kupcem in prodajalcem ter se spodbuja obračanje kapitala prek posojil Banke Kitajske“ ([88]). Poleg tega banka DBS na svojem spletnem mestu oglašuje bančne menične akcepte kot sredstvo za „izboljšanje obratnega kapitala z odložitvijo plačil“ ([89]).

(358) Bančni menični akcepti se lahko uporabljajo samo za poravnavo pravih trgovinskih poslov, izdajatelj menice pa mora predložiti zadostne dokaze v zvezi s tem, na primer kupoprodajno pogodbo, račun in dobavnico itd. Bančni menični akcepti se lahko v prodajnih pogodbah uporabljajo kot standardna plačilna sredstva skupaj z drugimi sredstvi, na primer položnico ali nakaznico.

(359) Bančni menični akcept izda vlagatelj (izdajatelj menice, ki je tudi kupec v osnovnem trgovinskem poslu), sprejme pa ga banka. Banka se s sprejetjem bančnega akcepta strinja, da bo prejemniku plačila/imetniku na določen datum (datum zapadlosti) brezpogojno plačala znesek denarja, naveden v akceptu.

([86]) https://www.barclays.co.uk/business-banking/borrow/overdrafts/.

([87]) Glej spletno mesto Kitajske ljudske banke: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

([88]) Prav tam.

([89]) Glej spletno mesto banke DBS: https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

(360) Pogodbe o bančnih meničnih akceptih na splošno vsebujejo seznam poslov, pokritih z zneskom bančnega akcepta, ter navedbo roka plačila obveznosti do dobavitelja in datuma zapadlosti bančnega meničnega akcepta.

(361) Bančni menični akcepti se na splošno izdajajo v okviru pogodbe o bančnem meničnem akceptu, v kateri so navedeni identiteta banke, dobaviteljev in kupca, obveznosti banke in kupca ter vrednost na dobavitelja, rok plačila, dogovorjen z dobaviteljem, in datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta.

(362) Komisija je ugotovila, da so bančni menični akcepti v sporazumih o kreditnih linijah običajno navedeni kot instrumenti, ki se lahko uporabljajo v okviru omejitve finančnih sredstev skupaj z drugimi kratkoročnimi finančnimi instrumenti, kot so posojila za obratni kapital.

(363) Glede na pogoje, ki jih določi posamezna banka, se lahko od izdajatelja menice zahteva, da nakaže manjši polog na namenski račun, sprejme zavezo in plača akceptno provizijo. Izdajatelj menice mora celotni znesek bančnega meničnega akcepta na namenski račun vsekakor prenesti najpozneje na datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta.

(364) Ko banka sprejme bančni menični akcept, ga izdajatelj menice indosira in kot plačilo računa prenese prejemniku plačila, ki je tudi dobavitelj v osnovnem trgovinskem poslu. Posledično se plačilna obveznost kupca (izdajatelja menice) do dobavitelja (prejemnika plačila) prekliče. Nastane nova plačilna obveznost kupca do banke akceptantke v istem znesku (izdajatelj menice mora ta znesek banki plačati v gotovini pred zapadlostjo bančnega meničnega akcepta). Z izdajo bančnih meničnih akceptov se torej obveznost izdajatelja menice do njegovega dobavitelja nadomesti z obveznostjo do banke.

(365) Zapadlost bančnih meničnih akceptov se razlikuje glede na pogoje, ki jih določi posamezna banka, obdobje zapadlosti pa lahko traja do enega leta.

(366) Prejemnik plačila (ali imetnik) bančnega meničnega akcepta ima pred zapadlostjo tri možnosti:

— lahko počaka do zapadlosti, da mu banka akceptantka v gotovini plača celotni znesek, enak nominalni vrednosti bančnega akcepta,

— bančni menični akcept lahko indosira, tj. lahko ga uporabi kot plačilno sredstvo za svoje obveznosti do drugih oseb, ali

— bančni menični akcept lahko predloži banki akceptantki ali drugi banki v diskontiranje in pridobi denarne prejemke proti plačilu diskontne stopnje.

(367) Datum izdaje bančnega meničnega akcepta na splošno ustreza roku plačila, dogovorjenemu z dobaviteljem. Komisija je v zvezi z vzorčenimi družbami ugotovila, da se je datum izdaje na splošno ujemal z datumom roka plačila, dogovorjenega z dobaviteljem, ali je bil pred tem datumom, v nekaterih primerih pa celo nekaj dni po njem. Komisija je ugotovila, da je bil datum zapadlosti bančnih meničnih akceptov vzorčenih družb tri do dvanajst mesecev po datumu zapadlosti računa.

(368) Kar zadeva računovodsko obravnavo bančnih meničnih akceptov, so ti v računovodskih izkazih izdajateljev, tj. vzorčenih proizvajalcev izvoznikov, izkazani kot obveznosti do banke.

(369) Kreditni bonitetni center Ljudske banke Kitajske (v nadaljnjem besedilu: CRCP) bančne menične akcepte priznava kot „neporavnani kredit“, ki ga zagotovijo banke, na isti ravni kot posojila, akreditive ali financiranje trgovine. Opozoriti je treba tudi, da se center CRCP napaja iz finančnih institucij, ki dajejo različne vrste posojil, in da so te finančne institucije zato bančne menične akcepte izkazale kot obveznosti do njih. Poleg tega pogodbe o bančnih meničnih akceptih, zbrane med preiskavo, določajo, da banka ob nepopolnem kupčevem plačilu na datum zapadlosti bančnih meničnih akceptov neplačani znesek obravnava kot zapadlo posojilo pri banki.

(370) Komisija je ugotovila, da se bančni menični akcepti večinoma uporabljajo kot plačilno sredstvo v trgovinskih poslih kot nadomestek za nakazilo, s čimer spodbujajo obračanje denarja in obratni kapital izdajatelja menice. Z denarnega vidika se s tem instrumentom izdajatelju menice dejansko odobri odložitev roka plačila za največ eno leto, ker se dejansko gotovinsko plačilo zneska posla izvede ob zapadlosti bančnega meničnega akcepta in ne v trenutku, ko bi moral izdajatelj menice plačati svojemu dobavitelju. Brez takega finančnega instrumenta bi moral izdajatelj menice uporabiti svoj obratni kapital, kar pomeni stroške, ali pri banki najeti kratkoročno posojilo za obratni kapital, da bi plačal svojim dobaviteljem, kar prav tako pomeni stroške. Izdajatelj menice s plačilom z bančnim meničnim akceptom dobavljeno blago ali zagotovljene storitve dejansko uporablja tri mesece do enega leta, ne da bi plačal gotovinski predujem in kril kakršne koli stroške.

(371) V normalnih tržnih razmerah bi bančni menični akcepti kot finančni instrument pomenili stroške financiranja za izdajatelja menice. Preiskava je pokazala, da so vse vzorčene družbe, ki so v obdobju preiskave uporabljale bančne menične akcepte, plačale samo akceptno provizijo za storitev, ki jo je opravila banka, pri čemer je ta provizija na splošno znašala 0,05 % nominalne vrednosti bančnega akcepta. Vendar nobena od vzorčenih družb ni krila stroškov za financiranje z bančnimi meničnimi akcepti, s katerimi je bilo odloženo gotovinsko plačilo za dobavo blaga in zagotovitev storitev. Zato je Komisija menila, da so imele preiskovane družbe ugodnosti od financiranja v obliki bančnih meničnih akceptov, za katere niso krile nobenih stroškov.

(372) Ob upoštevanju navedenega je Komisija sklenila, da je sistem bančnih meničnih akceptov, ki ga je vzpostavila LRK, vsem proizvajalcem izvoznikom zagotovil brezplačno financiranje tekočega poslovanja, s čimer jim je zagotovil ugodnost, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kot je opisano v uvodnih izjavah 384 do 388, v skladu s členom 3(1)(a)(i) in členom 3(2) osnovne uredbe.

(373) Komisija je v prejšnji preiskavi ([90]) ugotovila, da imajo bančni menični akcepti dejansko enak namen in učinke kot kratkoročna posojila za obratni kapital, saj jih družbe uporabljajo za financiranje svojega tekočega poslovanja, namesto da bi uporabljale kratkoročna posojila za obratni kapital, zaradi česar bi morale kriti stroške, enake tistim za kratkoročno financiranje obratnega kapitala.

(374) Skupina ZTT se po dokončnem razkritju ni strinjala s Komisijo, da so bančni menični akcepti oblika kratkoročnega financiranja in da delujejo kot bančna garancija. Po navedbah te strani je bančni menični akcept instrument, s katerim banka prevzame obveznost zagotovitve plačila stranki in ne prvotnemu dolžniku, ki je še vedno dolžan plačati banki. Namen takega instrumenta ni kratkoročno financiranje, temveč olajšanje prodaje blaga. Skupina ZTT je trdila, da sta se stranki transakcij z dogovorom o plačilu z bančnimi meničnimi akcepti strinjali s plačilnim rokom za poravnavo dolga med njima, kar pomeni, da je prodajalec pristal na kreditni pogoj do zapadlosti akcepta proti plačilu z bančno garancijo, kupec pa se je zavezal, da bo najpozneje na dan zapadlosti dal banki na voljo enako vrednost.

(375) Komisija se ni strinjala, da bančni menični akcepti delujejo zgolj kot bančna garancija za plačilo na datum zapadlosti. Komisija je ugotovila, da je v primeru vzorčenih proizvajalcev izvoznikov bančni menični akcept dejansko plačilno sredstvo, priznano v prodajni pogodbi, in da se plačilna obveznost izdajatelja menice do dobavitelja ob plačilu z bančnim meničnim akceptom prekliče. Plačilo izdajatelja menice dobavitelju se izvede ob indosiranju bančnega meničnega akcepta, ob zapadlosti pa izdajatelj menice izpolni svojo plačilno obveznost do banke. Zato bančnega meničnega akcepta ni mogoče opredeliti zgolj kot dodatno garancijo za prihodnje plačilo in trditev je bila zavrnjena.

(376) Komisija je zato ponovila svoj sklep, da so bančni menični akcepti z vidika njihovih učinkov oblika kratkoročnega financiranja, saj proizvajalcem izvoznikom omogočajo financiranje njihovih nakupov. Ugodnost, dodeljena sodelujočim proizvajalcem izvoznikom, je prihranek stroškov za financiranje zaradi dejstva, da niso plačevali za uporabo financiranja prek bančnih meničnih akceptov.

([90]) Glej zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken, navedeno v opombi 5, uvodna izjava 385.

(b) Specifičnost

(377) Kar zadeva specifičnost, sklep št. 40 določa, da finančne institucije spodbujanim industrijam zagotavljajo kreditno podporo, kot je navedeno v uvodni izjavi 116.

(378) Komisija je menila, da so bančni menični akcepti druga oblika preferenčne finančne podpore, ki jo finančne institucije zagotavljajo spodbujanim industrijam, kot je sektor kablov iz optičnih vlaken. Kot je navedeno v oddelku 3.1, je sektor kablov iz optičnih vlaken dejansko med spodbujanimi industrijami in je zato upravičen do vse možne finančne podpore. Bančni menični akcepti so kot oblika financiranja del sistema preferenčne finančne podpore, ki jo finančne institucije zagotavljajo spodbujanim industrijam, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken.

(379) Predložen ni bil noben dokaz, da lahko vsako podjetje v LRK (razen podjetja v spodbujanih industrijah) izkoristi bančne menične akcepte pod enakimi preferenčnimi pogoji.

(380) Skupina ZTT je po dokončnem razkritju trdila, da bančni menični akcepti niso specifični, saj jih pogosto uporabljajo skoraj vsi poslovni subjekti v LRK in tako niso omejeni na sektor kablov iz optičnih vlaken ali skupino ZTT.

(381) V zvezi s tem se je Komisija sklicevala na uvodno izjavo 116, v kateri je predstavila dokaze, da morajo finančne institucije spodbujanim industrijam v skladu s sklepom št. 40 zagotavljati kreditno podporo.

(382) Komisija je svojo oceno glede specifičnosti subvencijske sheme utemeljila na razpoložljivih vladnih dokumentih o spodbujanih industrijah, kot so načrti in predpisi. Kitajska vlada je jasno določila, katere industrije se spodbujajo, s čimer je specifične ugodnosti preferenčnega financiranja omejila samo na te industrije. Zato tudi če je več drugih industrij, ki so posebej opredeljene kot spodbujane, prav tako uživalo enake ali podobne preferenčne pogoje kot industrija kablov iz optičnih vlaken, to ne pomeni, da so preferenčno financiranje in zlasti bančni menični akcepti na splošno na voljo vsem industrijam.

(383) Poleg tega, tudi če bi bila lahko oblika financiranja načeloma na voljo družbam v drugih industrijah, bi lahko bila specifična zaradi konkretnih pogojev, pod katerimi se tako financiranje ponuja družbam iz določene industrije, na primer pogojev glede nadomestila za financiranje in obsega financiranja. Nobena od zainteresiranih strani ni predložila dokazov o tem, da preferenčno financiranje z bančnimi meničnimi akcepti družb v industriji kablov iz optičnih vlaken temelji na objektivnih merilih ali pogojih v smislu člena 4(2), točka (b), osnovne uredbe. Trditev je bila zato zavrnjena.

(c) Izračun ugodnosti

(384) Komisija je pri izračunu zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ocenila ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave.

(385) Kot je bilo navedeno že v uvodnih izjavah 357 in 370, so bančni menični akcepti oblika kratkoročnega financiranja, ki poveča učinkovitost kapitala izdajatelja menice, tako da spodbuja obratni kapital in izpolni potrebe izdajatelja po denarnih sredstvih, saj se bančni menični akcepti večinoma uporabljajo namesto gotovine kot plačilno sredstvo v trgovinskih poslih. Komisija je ugotovila, da so vzorčeni proizvajalci izvozniki za izpolnitev svojih potreb po kratkoročnem financiranju uporabljali bančne menične akcepte, ne da bi plačali nadomestilo.

(386) Zato je sklenila, da bi morali izdajatelji bančnih meničnih akceptov plačati nadomestilo za obdobje financiranja. Komisija je menila, da se je obdobje financiranja začelo na datum izdaje bančnega meničnega akcepta in končalo na datum zapadlosti bančnega meničnega akcepta. V zvezi z bančnimi meničnimi akcepti, izdanimi pred obdobjem preiskave, in bančnimi meničnimi akcepti z datumom zapadlosti po koncu obdobja preiskave je Komisija izračunala ugodnost samo za obdobje financiranja, ki ga je zajemalo obdobje preiskave.

(387) V skladu s členom 6, točka (b), osnovne uredbe je Komisija štela, da je ugodnost, ki je bila tako dodeljena prejemnikom, razlika med zneskom, ki ga je družba dejansko plačala kot nadomestilo za financiranje z bančnimi meničnimi akcepti, in zneskom, ki bi ga morala plačati ob uporabi obrestne mere za kratkoročno financiranje.

(388) Komisija je določila ugodnost, ki izhaja iz neplačila stroškov kratkoročnega financiranja. Ker so bančni menični akcepti oblika kratkoročnega financiranja in imajo dejansko enak namen kot kratkoročna posojila za obratni kapital, je Komisija menila, kot je bilo ugotovljeno v prejšnjih preiskavah ([91]), da bi bilo treba za bančne menične akcepte kriti enake stroške kot pri kratkoročnem financiranju s posojili. Zato je uporabila enako metodologijo kot za kratkoročno financiranje s posojili v RMB, opisano v oddelku 3.5.3.1.

(389) Skupina FTT je po dokončnem razkritju trdila, da bi morala Komisija pri izračunu ugodnosti upoštevati provizije, ki jih je plačala skupina.

(390) Komisije je že v uvodni izjavi 371 ugotovila, da so vzorčene družbe, ki so v obdobju preiskave uporabljale bančne menične akcepte, plačale samo akceptno provizijo za storitev, ki jo je opravila banka, pri čemer je ta provizija na splošno znašala 0,05 % nominalne vrednosti bančnega akcepta. Dejansko je ta provizija, plačana za obdelavo bančnega meničnega akcepta s strani banke, element, ločen od financiranja, ki ga je odobrila banka in za katerega sodelujoči proizvajalci izvozniki niso krili nobenih stroškov. Ta provizija se plača za pokritje administrativnih stroškov banke za obdelavo bančnih meničnih akceptov. Komisija je uvedla izravnalne ukrepe samo finančni del bančnih meničnih akceptov (in sicer za del, ki je enakovreden kratkoročnemu financiranju), ni pa proučila, ali je tudi akceptna provizija vključevala subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Trditev je bila zato zavrnjena.

(391) Skupina ZTT se ni strinjala z uporabo referenčne vrednosti za kratkoročna posojila, saj je menila, da so bančni menični akcepti garancija, za katero je treba zaračunati provizijo. V zvezi s tem se je skupina ZTT sklicevala na newyorška banka zveznih rezerv, ki pojasnjuje, da so bančni menični akcepti bolj garancija kot posojilo.

(392) Komisija se ni strinjala s stališčem skupine ZTT. Glede na javno dostopne podatke o bančnih meničnih akceptih v ZDA banka v praksi običajno odkupi bančni menični akcept od izdajatelja menice z uporabo diskontne stopnje, ki je podobna obrestni meri, zato se akcept uporablja kot sredstvo, s katerim banka odobri posojilo ([92]). Poleg tega v drugih jurisdikcijah, kot sta Kanada in Malezija, banka ob sprejemu menice izplača sredstva po odbitku veljavne diskontne stopnje ([93]). Dejansko je v dokumentu Banke Kanade za razpravo: A Primer on the Canadian Bankers' Acceptance Market (Priročnik o kanadskem trgu bančnih akceptov) navedeno, da „posojilodajalci kupijo menice z diskontom na njihovo nominalno vrednost, posojilojemalec pa prejme diskontirani prejemek kot posojilo. Diskontna stopnja, po kateri posojilodajalci kupujejo menice, pogosto temelji na ponujeni obrestni meri za kanadski dolar". V skladu s členom 14(4) malezijskih smernic o bančnih akceptih (2004) „izdajatelj bančnega akcepta diskontira bančni akcept pri banki akceptantki, če nakup še ni bil plačan; v tem primeru mora banka akceptantka plačati diskontirani prejemek dobavitelju blaga". Zato bančni menični akcepti delujejo predvsem kot vrsta financiranja in ne kot garancija. Trditev je bila zato zavrnjena.

3.5.4.3 Zamenljive podjetniške obveznice

(393) Družbe iz dveh vzorčenih skupin so v obdobju preiskave izdajale zamenljive podjetniške obveznice. Zamenljive obveznice obeh skupin imajo progresivno strukturo obrestnih mer z zelo nizkimi obrestnimi merami, ki se gibljejo med 0,2 % in 2 %, kar je precej pod referenčno obrestno mero posojil Ljudske banke Kitajske in prednostno obrestno mero nacionalnega središča za medbančno financiranje ([94]).

(394) Komisija je ugotovila, da sta imeli obe vzorčeni skupini ugodnosti od preferenčnega financiranja v obliki zamenljivih obveznic.

— Pravna podlaga ([95]):

— zakon o vrednostnih papirjih Ljudske republike Kitajske (različica iz leta 2014) (v nadaljnjem besedilu: zakon o vrednostnih papirjih) ([96]),

([91]) Glej zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken, navedeno v opombi 5, uvodna izjava 399.
([92]) „Quarterly Review, Summer 1981".
([93]) Glej Bank of Canada Discussion Paper: A Primer on the Canadian Bankers' Acceptance Market in https://fast.bnm.gov.my/fastweb/public/files/BA_Apr2004_Updated.pdf.
([94]) Glej uvodno izjavo 189.
([95]) Zakonodaja, ki se je uporabljala ob izdaji zamenljivih obveznic.
([96]) Nazadnje spremenjen 28. decembra 2019 s predsedniškim odlokom št. 37, ki je začel veljati 1. marca 2020.

— upravni ukrepi za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi (različica iz leta 2008) ([97]),

— upravni ukrepi za sponzoriranje izdaj in kotacij vrednostnih papirjev (različica iz leta 2008) ([98]),

— upravni ukrepi za izdajanje in odkup vrednostnih papirjev (različica iz leta 2018),

— predpisi o upravljanju podjetniških obveznic, ki jih je 18. januarja 2011 izdal državni svet,

— upravni ukrepi za izdajanje podjetniških obveznic in trgovanje z njimi, odlok kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje št. 113, 15. januar 2015,

— ukrepi za upravljanje dolžniških finančnih instrumentov nefinančnih podjetij na medbančnem trgu obveznic, ki jih izdaja Ljudska banka Kitajske, odlok Ljudske banke Kitajske (2008) št. 12, 9. april 2008.

— Regulativni okvir, ki ureja zamenljive obveznice

(395) Predpisi o upravljanju podjetniških obveznic in upravni ukrepi za izdajanje podjetniških obveznic in trgovanje z njimi določajo splošni pravni okvir, ki se uporablja za podjetniške obveznice. Vendar se za zamenljive podjetniške obveznice uporablja posebna zakonodaja, in sicer upravni ukrepi za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, upravni ukrepi za izdajanje in odkup vrednostnih papirjev ter upravni ukrepi za sponzoriranje izdaj in kotacij vrednostnih papirjev.

(396) V členu 14 upravnih ukrepov za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, so „zamenljive podjetniške obveznice“ opredeljene kot „podjetniške obveznice, ki jih izda družba izdajateljica v skladu z zakonom in ki se lahko v določenem obdobju in pod določenimi pogoji zamenjajo za delnice“.

(397) V skladu s členom 11 zakona o vrednostnih papirjih (različica iz leta 2014), ki je veljal ob izdaji zamenljivih obveznic s strani vzorčenih družb, členom 45 upravnih ukrepov za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, in členom 2 upravnih ukrepov za sponzoriranje izdaj in kotacij vrednostnih papirjev, morajo družbe, ki želijo izdati zamenljive podjetniške obveznice, zaprositi za storitve sponzorja vrednostnih papirjev, ki deluje kot zavarovatelj. Sponzor organizira izdajo obveznic, priporoči izdajatelja, predloži dokumentacijo vloge v odobritev kitajski nadzorni komisiji za vrednostne papirje, se pogaja o obrestnih merah, po katerih bo obveznica ponujena vlagateljem, in je odgovoren za iskanje vlagateljev, ki bi sprejeli dogovorjene pogoje izdaje obveznice, vključno z obrestno mero.

(398) V skladu z regulativnim okvirom zamenljivih obveznic na Kitajskem ni mogoče prosto izdajati ali z njimi prosto trgovati. Izdajo vsake obveznice mora odobriti kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje. Člen 16 zakona o vrednostnih papirjih (različica iz leta 2014) določa, da „družbe, ki kotirajo na borzi, ki izdajajo zamenljive obveznice […] izpolnjujejo zahteve, ki so v tem zakonu določene za javno ponudbo delnic; in pridobijo odobritev regulativnih organov državnega sveta za vrednostne papirje“. V skladu s členom 3 upravnih ukrepov za izdajanje in odkup vrednostnih papirjev, ki se uporabljajo za zamenljive obveznice, „nadzorna komisija za vrednostne papirje nadzira in upravlja ponudbo in odkup vrednostnih papirjev v skladu z zakonom“. Poleg tega v skladu s členom 10 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic obstajajo letne kvote za izdajanje podjetniških obveznic.

(399) V skladu s členom 16 zakona o vrednostnih papirjih (različica iz leta 2014) bi morale biti za javno izdajanje obveznic izpolnjene naslednje zahteve: „namen uporabe prihodkov je v skladu z industrijskimi politikami države“ in „prihodki iz javnega ponujanja podjetniških obveznic se uporabijo samo za odobrene namene“. V členu 12 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic je ponovno poudarjeno, da mora biti namen pridobljenih sredstev skladen z industrijskimi politikami države. Poleg tega člen 10(2) upravnih ukrepov za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, ki je *lex specialis* in se uporablja za zamenljive obveznice, določa, da „so nameni uporabe zbranih sredstev v skladu z industrijsko politiko države“.

([97]) Nazadnje spremenjeni 14. februarja 2020 v skladu s sklepom o reviziji „upravnih ukrepov o izdaji vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi“ kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje, ki je začel veljati 14. februarja 2020.

([98]) Nadomeščeni z upravnimi ukrepi za storitev sponzoriranja izdaj in kotacij vrednostnih papirjev, odlok št. 170 kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje z dne 12. junija 2020, ki so začeli veljati 12. junija 2020.

(400) Kitajska vlada je med navzkrižnim preverjanjem na daljavo pojasnila, da ta stavek pomeni, da zbrana sredstva ne smejo biti namenjena projektom, ki spadajo med „omejene“ industrije iz „kataloga smernic za prestrukturiranje industrije“. Ta katalog vključuje tri kategorije projektov, tj. „spodbujane“, „omejene“ in „izločene“. V kategoriji „omejenih“ so novi projekti prepovedani, tekoča proizvodnja pa je usmerjena v inovacije in posodobitev, medtem ko je v kategoriji „izločenih“ obstoječim projektom prepovedano iskati naložbe. Zato je mogoče sklepati, da „v skladu z industrijskimi politikami države“ to lahko pomeni le, da naložbeni projekt spada v „spodbujano“ vsebino, ki je upravičena do kreditne podpore finančnih institucij.

(401) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 116, se sklep št. 40 sklicuje na „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“ in določa, da če „naložbeni projekt spada v spodbujano vsebino, se pregleda in odobri ter evidentira v skladu z ustreznimi nacionalnimi predpisi o naložbah, vse finančne institucije zagotavljajo kreditno podporo v skladu s kreditnimi načeli“. Iz tega sledi, da izdaja zamenljivih podjetniških obveznic, ki so, kot je prikazano, nujno usmerjene v spodbujano industrijo, ustreza praksi finančnih institucij, da podpirajo te industrije.

(402) Tudi obrestne mere za podjetniške obveznice so strogo regulirane. Člen 16 upravnih ukrepov za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, določa, da „obrestno mero zamenljive podjetniške obveznice določita družba izdajateljica in vodilni zavarovatelj s pogajanji, vendar upošteva ustrezne predpise države“. V skladu s členom 16(5) zakona o vrednostnih papirjih (različica iz leta 2014) „kuponska obrestna mera podjetniških obveznic ne presega kuponske obrestne mere, ki jo določi državni svet“. Poleg tega člen 18 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic, ki se na splošno uporablja za vse obveznice, določa, da „obrestna mera, ponujena za katero koli podjetniško obveznico, ni za več kot 40 % višja od prevladujoče obrestne mere, ki jo banke plačujejo posameznikom za vezane hranilne vloge z enako zapadlostjo“.

(403) V skladu s členom 17 upravnih ukrepov za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, „družba za javno izdajanje zamenljivih podjetniških obveznic pooblasti usposobljeno bonitetno agencijo za izdelavo bonitetnih ocen in nadaljnjih ocen“. Poleg tega člen 18 splošno veljavnih upravnih ukrepov za izdajanje podjetniških obveznic in trgovanje z njimi določa, da se lahko samo nekatere obveznice, ki izpolnjujejo stroga merila kakovosti, kot je bonitetna ocena AAA, javno izdajo javnim vlagateljem ali pa se javno izdajo poučenim vlagateljem samo po lastni presoji izdajatelja. Podjetniške obveznice, ki ne izpolnjujejo teh standardov, se lahko javno izdajo samo poučenim vlagateljem.

(a) Finančne institucije, ki delujejo kot javni organi

(404) Glede na študijo družbe Bloomberg China bond market insight 2021 (Vpogled v kitajski trg obveznic leta 2021) je večina vlagateljev institucionalnih vlagateljev, vključno s finančnimi institucijami. Komercialne banke predstavljajo 57 % vlagateljev, banke, ki izvajajo državno politiko, pa 3 % ([99]). Poleg tega je Komisija ugotovila, da je 85 % vlagateljev v zamenljive obveznice, ki jih je izdala eno od vzorčenih družb, institucionalnih vlagateljev, tj. kategorija vlagateljev, ki vključuje finančne institucije.

(405) Poleg tega je industrija kablov iz optičnih vlaken kot spodbujana industrija v skladu s „katalogom smernic za prestrukturiranje industrije“ na podlagi sklepa št. 40 upravičena do kreditne podpore finančnih institucij. Dejstvo, da imajo zamenljive obveznice, kot so zamenljive obveznice, ki so jih izdale vzorčene družbe, nizko obrestno mero, jasno kaže, da so finančne institucije glavni vlagatelj v te obveznice. Tem družbam morajo zagotoviti „kreditno podporo“ pri sprejemanju odločitev o naložbah/financiranju pa poleg nadomestila za obresti upoštevajo tudi druge vidike, kot so cilji politike. Vlagatelj, ki deluje v tržnih razmerah, bi bil namreč bolj občutljiv na finančni donos svoje naložbe in najverjetneje ne bi vlagal v zamenljive obveznice z zelo nizko obrestno mero. Poleg tega ugotovitve Komisije o finančnem stanju obeh skupin proizvajalcev izvoznikov iz oddelka 3.5.3.3 glede njunih profilov likvidnosti in solventnosti tudi kažejo, da vlagatelji, ki delujejo v tržnih razmerah, ne bi vlagali v finančne instrumente, kot so zamenljive obveznice, ki ponujajo majhen finančni donos, medtem ko izdajatelj predstavlja visoko likvidnostno in solventnostno tveganje. Zato bi po mnenju Komisije takšno naložbo izvedli le vlagatelji, ki imajo druge motive kot finančni donos na naložbo, kot je izpolnjevanje zakonske obveznosti zagotavljanja financiranja družbam v spodbujanih industrijah.

([99]) Glej China bond market insight 2021 (Vpogled v kitajski trg obveznic leta 2021), opomba 59, str. 33.

(406) Zato je Komisija ob upoštevanju dejstev iz uvodnih izjav 404 in 405 menila, da obstajajo številni dokazi, ki potrjujejo, da velik delež vlagateljev v zamenljive obveznice, ki so jih izdale vzorčene družbe, predstavljajo finančne institucije, ki imajo zakonsko obveznost zagotavljati kreditno podporo proizvajalcem kablov iz optičnih vlaken.

(407) Poleg tega je, kot je opisano v oddelku 3.5.1, za te finančne institucije značilna močna prisotnost države, kitajska vlada pa lahko pomembno vpliva nanje. Splošni pravni okvir, v katerem delujejo te finančne institucije, se uporablja tudi za zamenljive obveznice.

(408) Komisija je v oddelkih 1 in 2 ugotovila, da so finančne institucije v državni lasti javni organi v smislu člena 2, točka (b), v povezavi s členom 3(1), točka (a)(i), osnovne uredbe in da se v vsakem primeru štejejo za organe, ki jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije, ki so po navadi v pristojnosti vlade, v smislu člena 3(1), točka (a)(iv), osnovne uredbe. V oddelku 3.5.1.2 je Komisija ugotovila, da so zaupanja in ukazov vlade deležne tudi zasebne finančne institucije.

(409) Komisija je zahtevala tudi konkretne dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih izdaj zamenljivih obveznic. Zato je proučila splošno pravno okolje, kot je opisano v uvodnih izjavah 395 do 403, in konkretne ugotovitve preiskave.

(410) Ugotovila je, da sta obe skupini vzorčenih proizvajalcev izvoznikov izdajali zamenljive obveznice po zelo nizkih in podobnih obrestnih merah, ne glede na finančno in kreditno tveganje družb.

(411) V praksi na obrestne mere zamenljivih obveznic podobno kot pri posojilih vpliva bonitetna ocena. Kot je Komisija ugotovila v uvodni izjavi 280, je lokalni trg bonitetnega ocenjevanja izkrivljen, bonitetne ocene pa niso zanesljive. Kot je navedeno v uvodni izjavi 274, na trgu obveznic prevladuje pet kitajskih lokalnih bonitetnih agencij, lokalne bonitetne agencije pa so približno 90 % obveznic ocenile z bonitetno oceno AAA, medtem ko je veliko izdajateljev od bonitetne agencije S&P prejelo nižjo globalno bonitetno oceno izdajatelja, in sicer A in BBB.

(412) To je bilo ponazorjeno z dejstvom, da se poročila o bonitetnih ocenah za obveznice, ki so jih izdale vzorčene družbe, niso ujemala z dejanskim finančnim položajem družb.

(413) Glede na zgornje premisleke je Komisija sklenila, da so kitajske finančne institucije, ki so glavni vlagatelj v zamenljive obveznice, ki so jih izdale vzorčene družbe, sledile usmeritvam politike, določenim v sklepu št. 40, z zagotavljanjem prednostnega financiranja družbam po zelo nizki obrestni meri, ki se nanaša na spodbujano industrijo, in tako delovale bodisi kot javni organi v smislu člena 2, točka (b), osnovne uredbe bodisi kot organi, ki jim je vlada zaupala ali ukazala v smislu člena 3(1), točka (a)(iv), osnovne uredbe.

(414) Finančne institucije so vzorčenim proizvajalcem izvoznikom zagotovile ugodnost, ker so se strinjale z naložbami v zamenljive obveznice z zelo nizko stopnjo donosa ne glede na profil tveganja izdajatelja.

(415) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju izpodbijala sklep Komisije, da finančne institucije, ki so kupile večji del zadevnih zamenljivih podjetniških obveznic, delujejo kot javni organi. Trdila je, da je nakup podjetniških obveznic in zamenljivih podjetniških obveznic običajna poslovna praksa v vseh večjih jurisdikcijah, vključno z Unijo in ZDA. Po navedbah kitajske vlade je funkcija, ki jo opravljajo finančne institucije pri nakupu obveznic ali pri zagotavljanju posojil, povsem drugačna, zato je bila Komisija dolžna izvesti posebno oceno, ali se finančne institucije lahko štejejo za javne organe za funkcijo nakupa obveznic, in izvesti oceno vsake finančne institucije posebej. Kitajska vlada je navedla še, da Komisija ni proučila, ali so poleg kitajskih bank in finančnih institucij obstajali še drugi kupci podjetniških obveznic in zamenljivih obveznic ter ali so obstajali zasebni kupci. Poleg tega je kitajska vlada navedla, da je namen kitajskega sistema finančnega nadzora v zvezi s podjetniškimi obveznicami in zamenljivimi obveznicami zagotoviti varnost sistema ter zaščititi pravice in interese vlagateljev ter da ta sistem kot tak ne kaže vmešavanja vlade.

(416) Komisija se ni strinjala z izjavo kitajske vlade, da ni izvedla posebne ocene ravnanja finančnih institucij kot javnih organov v zvezi s funkcijo nakupa obveznic. Poleg sklepov Komisije iz oddelka 3.5.1 je Komisija iskala tudi konkretne dokaze o smiselnem izvajanju nadzora na podlagi konkretnih izdaj zamenljivih obveznic in izvedla posebno oceno v uvodnih izjavah 409 do 413. Čeprav se je Komisija strinjala s kitajsko vlado, da je nakup podjetniških obveznic in zamenljivih obveznic načeloma lahko običajna poslovna praksa v vseh večjih jurisdikcijah, je poudarila, da je za nakup podjetniških obveznic s strani kitajskih finančnih institucij značilno vmešavanje države, kot je razvidno iz uvodne izjave 413. Komisija se ni strinjala s trditvijo kitajske vlade niti, da ni proučila, ali so poleg kitajskih bank in finančnih institucij obstajali tudi drugi kupci podjetniških obveznic in zamenljivih obveznic. Komisija je v uvodnih izjavah 404 in 406 poudarila, da je bilo 85 % vlagateljev v zamenljive obveznice, ki jih je izdala ena od vzorčenih družb, institucionalnih vlagateljev, vključno s finančnimi institucijami, in da obstaja vrsta dokazov, ki potrjujejo, da velik delež vlagateljev v zamenljive obveznice, ki so jih izdale vzorčene družbe, predstavljajo finančne institucije, ki imajo zakonsko obveznost zagotavljati kreditno podporo proizvajalcem kablov iz optičnih vlaken. Glede na velik delež institucionalnih vlagateljev, vključno s finančnimi institucijami, je Komisija menila, da so ti določili značilnosti izdanih zamenljivih podjetniških obveznic, zlasti nizko kuponsko obrestno mero, in da so drugi vlagatelji, kot so zasebni vlagatelji, le upoštevali te pogoje. Nazadnje je Komisija menila, da je kitajski sistem finančnega nadzora v zvezi s podjetniškimi obveznicami in zamenljivimi obveznicami le element, ki je skupaj z normativnim okvirom, ki ureja financiranje s strani finančnih institucij, opisanim v uvodnih izjavah 405 in 407, ter s konkretnim ravnanjem finančnih institucij kazal na vmešavanje kitajske vlade. Zato so bile trditve kitajske vlade zavrnjene.

(b) Specifičnost

(417) Komisija je menila, da je preferenčno financiranje z zamenljivimi obveznicami specifično v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe. Zamenljivih obveznic dejansko ni mogoče izdati brez odobritve kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje, ki preveri, ali so izpolnjeni vsi regulativni pogoji za izdajo zamenljivih obveznic. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 399, mora biti v skladu z zakonom o vrednostnih papirjih LRK (različica iz leta 2014) in upravnimi ukrepi za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, ki se posebej uporabljajo za zamenljive obveznice, izdaja zamenljivih obveznic v skladu z industrijsko politiko države. Komisija je v uvodni izjavi 400 menila, da „v skladu z industrijskimi politikami države“ pomeni, da naložbeni projekt spada v „spodbujano“ vsebino iz kataloga smernic za prestrukturiranje industrije, v katero spada industrija kablov iz optičnih vlaken.

(418) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju navedla, da so trgi obveznic regulirani v vsaki državi, saj gre za vprašanje gospodarske stabilnosti. Merila, ki jih mora družba izpolnjevati, da lahko izda obveznice, so finančne narave in niso politično usmerjena. Kitajska vlada se ni strinjala s stališčem, da mora biti izdaja zamenljivih obveznic v skladu z industrijskimi politikami države, in ponovila, da industrija kablov iz optičnih vlaken ni spodbujana industrija. Kitajska vlada je nadalje trdila, da Komisija ni dokazala, da je prodaja obveznic izrecno omejena na nekatere družbe.

(419) Čeprav se je Komisija v zvezi s tem strinjala, da so trgi obveznic regulirani v vsaki državi in da je večina meril, ki jih mora družba izpolnjevati za izdajo obveznic, finančne narave, pa se ni strinjala s trditvijo kitajske vlade, da izdaja zamenljivih obveznic na Kitajskem ni politično usmerjena. Prvič, Komisija je ponovila svoje stališče, da je sektor kablov iz optičnih vlaken spodbujana industrija. Drugič, Komisija je menila, da je besedilo zakona o vrednostnih papirjih LRK (različica iz leta 2014) in upravnih ukrepov za izdajanje vrednostnih papirjev s strani družb, ki kotirajo na borzi, ki se posebej uporabljajo za zamenljive obveznice, v skladu s katerim mora biti izdaja zamenljivih obveznic v skladu z industrijskimi politikami države, dovolj jasno. Nazadnje, Komisija je v uvodni izjavi 414 ugotovila, da so finančne institucije vzorčenim proizvajalcem izvoznikom zagotovile ugodnost, ker so se strinjale z naložbami v zamenljive obveznice z zelo nizko stopnjo donosa ne glede na profil tveganja izdajatelja. Dejansko je finančna ugodnost, zagotovljena z nakupom zamenljivih podjetniških obveznic s tako nizko kuponsko obrestno mero „izrecno omejena“ na spodbujane industrije, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, v normativnem okviru, ki ga je oblikovala kitajska vlada. Zato so bile trditve kitajske vlade zavrnjene.

(c) Izračun ugodnosti

(420) Zamenljive obveznice so hibridni dolžniški instrumenti, ki imajo značilnosti obveznic, kot so plačila obresti, obenem pa zagotavljajo možnost pretvorbe vloženega zneska za delnice pod določenimi pogoji. Komisije je ugotovila, da je bil samo zanemarljiv del zamenljivih obveznic obeh vzorčenih družb pretvorjen v delnice. Zato so v obdobju preiskave zamenljive obveznice obeh vzorčenih družb delovale le kot obveznice in so vlagateljem

zagotavljale donos v obliki obresti, podobno kot posojila. Ker metodologija izračuna za posojila, opisana v uvodni izjavi 310, temelji na obveznicah, se je Komisija glede na posebne okoliščine tega primera odločila, da bo uporabila isto metodologijo ([100]). To pomeni, da se relativni razmik med ameriškimi podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno AA in ameriškimi podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB z enakim trajanjem uporabi za referenčne obrestne mere posojil, ki jih objavi Ljudska banka Kitajske, ali, po 20. avgustu 2019, za prednostno obrestno mero posojil, ki jo objavi nacionalno središče za medbančno financiranje ([101]), da se določi tržna obrestna mera za obveznice.

(421) Kitajska vlada, skupina ZTT in skupina FTT so po dokončnem razkritju ugovarjale uporabi iste referenčne vrednosti za obveznice in zamenljive obveznice kot za posojila, saj so obveznice, zlasti zamenljive, in posojila različni finančni instrumenti in trg obveznic deluje drugače kot trg zasebnih posojil. Kitajska vlada je trdila, da Komisija nima podlage za uporabo referenčne vrednosti Ljudske banke Kitajske kot izhodišča in nato dodajanje pribitka. Kitajska vlada je menila, da bi morala Komisija neposredno uporabiti obrestno mero za obveznice, ki so jih izdale družbe z bonitetno oceno BB, in navedla primere, da so evropski proizvajalci kablov iz optičnih vlaken in jekla z bonitetno oceno BB v istem obdobju izdali obveznice za podobno obdobje zapadlosti po bistveno nižjih obrestnih merah od izračunane referenčne obrestne mere. Skupina ZTT je trdila, da je glavna prednost izdaje obveznic v primerjavi s pridobivanjem posojil pri bankah ta, da je obrestna mera (tj. kuponska obrestna mera), ki jo morajo družbe plačati vlagateljem v obveznice, pogosto nižja od obrestne mere, ki bi jo morale plačati za bančno posojilo. Po navedbah skupine ZTT je izdaja zamenljivih obveznic še bolj privlačna, saj imajo običajno nižjo kuponsko obrestno mero, ker vlagateljem omogočajo, da pretvorijo obveznice v lastniški kapital in s tem prejemajo donose naložbe prek dividend iz lastniškega kapitala. Skupina ZTT je navedla še, da prednost zamenljivih obveznic niso prihodki od obresti, ampak pravica do pretvorbe. Skupina FTT in skupina ZTT sta predlagali, naj se za izračun ugodnosti za obveznice in zamenljive obveznice kot referenčna vrednost uporabi kuponska obrestna mera ameriških podjetniških obveznic z bonitetno oceno BB.

(422) Komisija je v uvodni izjavi 337 pojasnila, zakaj je menila, da so posojila in podjetniške obveznice podobni finančni dolžniški instrumenti, kar upravičuje uporabo iste referenčne vrednosti za oba instrumenta v posebnih okoliščinah tega primera. V uvodnih izjavah 325 do 333 je Komisija pojasnila, zakaj je ocenila, da je referenčna vrednost za posojila in podjetniške obveznice ustrezna, zakaj kot referenčno vrednost ne more uporabiti kuponske obrestne mere za podjetniške obveznice z bonitetno oceno BB v ZDA in zakaj je primerjava z obrestnimi merami/kuponskimi obrestnimi merami EU nepomembna. Strinjala se je, da so zamenljive podjetniške obveznice hibridni dolžniški instrument, ki pod določenimi pogoji omogoča tudi pretvorbo vloženega zneska v delnice in se kot tak načeloma razlikuje od podjetniških obveznic. Proučila je možnost količinske opredelitve tega elementa zamenljivosti in uporabe podjetniških obveznic z bonitetno oceno BB v ZDA, kot so predlagale kitajska vlada, skupina FTT in skupina ZT. Vendar referenčna vrednost, ki so jo predlagale te strani, ni upoštevala takšne zamenljivosti in je bila referenčna vrednost za podjetniške obveznice, ki niso bile povezane s kitajskimi trgi, saj se je nanašala na obveznice, izdane v drugi valuti (tj. USD, ne CNY) in s precej drugačno netvegano obrestno mero. Druge možne referenčne vrednosti niso bile predložene, prav tako pa ni bilo na voljo dodatnih javnih informacij, ki bi zagotovile natančnejšo referenčno vrednost za zamenljive obveznice (npr. indeksi za premijo za zamenljive obveznice z bonitetno oceno AA in BB v ZDA) ali za vidik zamenljivosti teh obveznic. Lastni podatki družb tudi niso omogočali ustrezne primerjave razlike v kuponski obrestni meri med obveznicami in zamenljivimi obveznicami, saj ena od vzorčenih družb ni imela neporavnanih obveznic, obveznice druge vzorčene družbe pa so imele drugačno zapadlost in namen financiranja kot njene zamenljive obveznice. Poleg tega je Komisija v uvodni izjavi 420 ugotovila, da je bil le zanemarljiv del zamenljivih obveznic obeh vzorčenih družb pretvorjen v delnice in da so proizvajalci izvozniki v praksi uporabljali ta finančni instrument izmenično z drugimi finančnimi instrumenti, tj. posojili in podjetniškimi obveznicami. Ker so te zamenljive obveznice v obdobju preiskave delovale le kot obveznice in vlagateljem zagotavljale donos v obliki obresti podobno kot posojila in ker je bila uporaba referenčne vrednosti po netvegani obrestni meri, kot jo objavi Ljudska banka Kitajske ali nacionalno središče za medbančno financiranje, ocenjena kot konservativna, je Komisija potrdila svojo odločitev o uporabi referenčne vrednosti za posojila, kot je navedeno v uvodni izjavi 420.

(423) Ugodnost je razlika med zneskom obresti, ki bi jih družba morala plačati z uporabo tržne obrestne mere iz uvodne izjave 420, in dejanskimi obrestmi, ki jih je družba plačala.

([100]) Ker ni bilo javno dostopnih podatkov o zamenljivih podjetniških obveznicah, je Komisija uporabila podatke, ki so bili na voljo za podjetniške obveznice in ki bi morali vključevati tudi zamenljive podjetniške obveznice.

([101]) Glej uvodno izjavo 189.

3.5.4.4 Podjetniške obveznice

(424) Ena od vzorčenih skupin je imela ugodnosti od preferenčnega financiranja v obliki podjetniških obveznic.

(a) Pravna podlaga:

— zakon o vrednostnih papirjih Ljudske republike Kitajske (različica iz leta 2014) (v nadaljnjem besedilu: zakon o vrednostnih papirjih) ([102]),

— upravni ukrepi za izdajanje podjetniških obveznic in trgovanje z njimi, odlok kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje št. 113, 15. januar 2015,

— predpisi o upravljanju podjetniških obveznic, ki jih je 18. januarja 2011 izdal državni svet,

— ukrepi za upravljanje dolžniških finančnih instrumentov nefinančnih podjetij na medbančnem trgu obveznic, ki jih izdaja Ljudska banka Kitajske, odlok Ljudske banke Kitajske (2008) št. 12, 9. april 2008.

(b) Regulativni okvir, ki ureja zamenljive obveznice

(425) V skladu z regulativnim okvirom obveznic na Kitajskem ni mogoče prosto izdajati ali z njimi prosto trgovati. Izdajo vsake obveznice morajo odobriti različni vladni organi, kot so Ljudska banka Kitajske, komisija za nacionalni razvoj in reforme ali kitajska nadzorna komisija za vrednostne papirje, odvisno od vrste obveznice in vrste izdajatelja. Poleg tega v skladu s predpisi o upravljanju podjetniških obveznic obstajajo letne kvote za izdajanje podjetniških obveznic.

(426) Nadalje, v skladu s členom 16 zakona o vrednostnih papirjih, ki je veljal v OP, bi morale biti za javno ponujanje podjetniških obveznic izpolnjene naslednje zahteve: „namen uporabe prihodkov je v skladu z industrijskimi politikami države […]“ in „prihodki iz javnega ponujanja podjetniških obveznic se uporabijo samo za odobrene namene“. V členu 12 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic je ponovno poudarjeno, da mora biti namen pridobljenih sredstev skladen z industrijskimi politikami države. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 400 in 401, je izdajanje podjetniških obveznic pod takimi pogoji usmerjeno v spodbujano industrijo, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, in je skladno s prakso finančnih institucij, da podpirajo take industrije.

(427) V skladu s členom 16(5) zakona o vrednostnih papirjih (različica iz leta 2014) „kuponska obrestna mera podjetniških obveznic ne presega kuponske obrestne mere, ki jo določi državni svet“. Poleg tega člen 18 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic, določa, da „obrestna mera, ponujena za katero koli podjetniško obveznico, ni za več kot 40 % višja od prevladujoče obrestne mere, ki jo banke plačujejo posameznikom za vezane hranilne vloge z enako zapadlostjo“.

(428) Nadalje, člen 18 upravnih ukrepov za izdajanje podjetniških obveznic in trgovanje z njimi določa, da se lahko samo nekatere obveznice, ki izpolnjujejo stroga merila kakovosti, kot je bonitetna ocena AAA, javno izdajo javnim vlagateljem ali pa se javno izdajo poučenim vlagateljem samo po lastni presoji izdajatelja. Podjetniške obveznice, ki ne izpolnjujejo teh standardov, se lahko javno izdajajo samo poučenim vlagateljem. Iz tega sledi, da se večina podjetniških obveznic izdaja poučenim vlagateljem, ki jih je odobrila Ljudska banka Kitajske in ki so kitajski institucionalni vlagatelji.

(c) Finančne institucije, ki delujejo kot javni organi

(429) Na Kitajskem morajo družbe, ki želijo izdajati podjetniške obveznice, uporabljati storitve finančne institucije, ki deluje kot zavarovatelj. Ta organizira izdajanje obveznic in se pogaja o obrestni meri, po katerih bo obveznica ponujena vlagateljem. Komisija je ugotovila, da je bil zavarovatelj podjetniške obveznice, ki jo je izdala ena od vzorčenih skupin, med finančnimi institucijami, ki so zagotovile tudi prednostno financiranje, kar je bilo pojasnjeno v oddelku 3.5.1.

([102]) Nazadnje spremenjen 28. decembra 2019 s predsedniškim odlokom št. 37, ki je začel veljati 1. marca 2020.

(430) Poleg tega glede na študijo družbe Bloomberg China bond market insight 2021 (Vpogled v kitajski trg obveznic leta 2021) obveznice, ki kotirajo na medbančnem trgu obveznic, predstavljajo 88 % skupnega obsega trgovanja z obveznicami. Glede na isto študijo je večina vlagateljev institucionalnih vlagateljev, vključno s finančnimi institucijami. Komercialne banke predstavljajo 57 % vlagateljev, banke, ki izvajajo državno politiko, pa 3 % ([103]). Zato so vlagatelji, ki kupujejo podjetniške obveznice, večinoma kitajske banke, vključno z bankami v državni lasti.

(431) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 405 in 406, je Komisija menila, da obstajajo številni dokazi, ki potrjujejo, da velik delež vlagateljev v zamenljive obveznice, ki so jih izdale vzorčene družbe, predstavljajo finančne institucije, ki imajo zakonsko obveznost zagotavljati kreditno podporo proizvajalcem kablov iz optičnih vlaken. Enaka utemeljitev in sklep veljata tudi za podjetniške obveznice, saj so pogoji izdaje zelo podobni, zlasti pogoj, da morajo izpolnjevati zahteve nacionalnih zakonov, predpisov in politike ter biti skladne z industrijsko politiko države.

(432) Kot je opisano v uvodni izjavi 426, člen 16 zakona o vrednostnih papirjih (različica iz leta 2014) in člen 12 predpisov o upravljanju podjetniških obveznic zahtevata, da je javno ponujanje podjetniških obveznic skladno z industrijsko politiko države. To pomeni, da se podjetniške obveznice lahko izdajajo samo za namene, ki so v skladu s cilji načrtovanja kitajske vlade v zvezi s spodbujanimi industrijami, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 393 in 394. Institucionalni vlagatelji, ki so, kot je navedeno v uvodnih izjavah 397 in 430, večinoma poslovne banke in banke, ki izvajajo državno politiko, morajo upoštevati usmeritve politike iz sklepa št. 40.

(433) Tako se mehanizem, kot je opisan v uvodnih izjavah 116, 401 in 413, uporablja tudi za podjetniške obveznice, tj. sklep št. 40, bran v povezavi s katalogom smernic za prestrukturiranje industrije, določa posebno obravnavo nekaterih projektov v nekaterih spodbujanih industrijah, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken. Ugodna obravnava, ki je bila uporabljena v korist ene od vzorčenih skupin, se je združila v odločitvi za naložbe v podjetniške obveznice, izdane z obrestno mero, ki ne odraža tržnih meril.

(434) Kot je opisano v oddelku 3.5.1, je za finančne institucije značilna močna prisotnost države in kitajska vlada lahko pomembno vpliva nanje. Splošni pravni okvir, v katerem delujejo te finančne institucije, se uporablja tudi za podjetniške obveznice.

(435) Komisija je v oddelkih 1 in 2 ugotovila, da so finančne institucije v državni lasti javni organi v smislu člena 2, točka (b), v povezavi s členom 3(1), točka (a)(i), osnovne uredbe in da se v vsakem primeru štejejo za organe, ki jim je kitajska vlada zaupala ali ukazala, naj opravljajo funkcije, ki so po navadi v pristojnosti vlade, v smislu člena 3(1), točka (a)(iv), osnovne uredbe. V oddelku 3.5.1.2 je Komisija ugotovila, da so zaupanja in ukazov vlade deležne tudi zasebne finančne institucije.

(436) Komisija je zahtevala tudi konkretne dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih izdaj podjetniških obveznic. Zato je proučila splošno pravno okolje, kot je opisano v uvodnih izjavah 425 do 428, in konkretne ugotovitve preiskave.

(437) Komisija je ugotovila, da je bila podjetniška obveznica izdana z obrestno mero, nižjo od obrestne mere, ki bi jo bilo treba pričakovati glede na finančno stanje in kreditno tveganje družb.

(438) V praksi na obrestne mere podjetniških obveznic podobno kot pri posojilih vpliva bonitetna ocena. Kot je Komisija ugotovila v uvodni izjavi 280, je lokalni trg bonitetnega ocenjevanja izkrivljen, bonitetne ocene pa niso zanesljive. Kot je navedeno v uvodni izjavi 274, na trgu obveznic prevladuje pet kitajskih lokalnih bonitetnih agencij, lokalne bonitetne agencije pa so približno 90 % obveznic ocenile z bonitetno oceno AAA, medtem ko je veliko izdajateljev od bonitetne agencije S&P prejelo nižjo globalno bonitetno oceno izdajatelja, in sicer A in BBB.

(439) To je bilo ponazorjeno z dejstvom, da se poročila o bonitetnih ocenah za podjetniško obveznico, ki jo je izdala vzorčena družba, niso ujemala z dejanskim finančnim položajem družbe.

([103]) Glej China bond market insight 2021, opomba 59, str. 33.

(440) Glede na zgornje premisleke je Komisija sklenila, da so kitajske finančne institucije, ki so pri izdaji podjetniške obveznice s strani vzorčene družbe delovale kot zavarovatelj in ki so glavne vlagateljice v podjetniško obveznico, sledile usmeritvam politike, določenim v sklepu št. 40, z zagotavljanjem preferenčnega financiranja družba, ki spadajo v spodbujano industrijo, in tako delovale bodisi kot javni organi v smislu člena 2, točka (b), osnovne uredbe bodisi kot organi, ki jim je vlada zaupala ali ukazala v smislu člena 3(1), točka (a)(iv), osnovne uredbe.

(441) Finančne institucije so z organizacijo izdaje podjetniških obveznic z obrestno mero, nižjo od tržne, ki ustreza dejanskemu profilu tveganja izdajatelja, in s sprejetjem naložbe v take podjetniške obveznice zagotovile ugodnost vzorčenemu proizvajalcu izvozniku.

(d) Specifičnost

(442) Kot je opisano v uvodni izjavi 417, je Komisija menila, da je preferenčno financiranje z obveznicami specifično v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj obveznic ni mogoče izdajati brez odobritve vladnih organov, zakon o vrednostnih papirjih LRK (različica iz leta 2014) pa določa, da mora biti izdajanje obveznic skladno z industrijskimi politikami države. Kot je že navedeno v uvodni izjavi 131, se industrija kablov iz optičnih vlaken v katalogu smernic za prestrukturiranje industrije šteje za spodbujano industrijo.

(e) Izračun ugodnosti

(443) Ker so obveznice v bistvu le še ena oblika dolžniškega instrumenta, podobna posojilom, in ker metodologija izračunavanja za posojila že temelji na košarici obveznic, se je Komisija odločila, da bo za posojila uporabila metodologijo izračunavanja, opisano v oddelku 3.5.3.3. To pomeni, da se za referenčno obrestno mero posojil Ljudske banke Kitajske oziroma po 20. avgustu 2019 za prednostno obrestno mero posojil, ki jo objavi nacionalno središče za medbančno financiranje, uporabi relativni razmik med podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno AA v ZDA in podjetniškimi obveznicami z bonitetno oceno BB v ZDA z enakim trajanjem za določitev tržne obrestne mere za obveznice, ki se nato primerja z dejansko obrestno mero, ki jo plača družba, da se določi ugodnost.

3.5.4.5 Sklep o preferenčnem financiranju: druge vrste financiranja

(444) Komisija je ugotovila, da sta bili obe vzorčeni skupini proizvajalcev izvoznikov upravičeni do preferenčnega financiranja v obliki kreditnih linij, bančnih meničnih akceptov in zamenljivih obveznic. Zaradi obstoja finančnega prispevka, ugodnosti za proizvajalce izvoznike in specifičnosti je Komisija te vrste preferenčnega financiranja štela za subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(445) Stopnja subvencije, določena v zvezi z zgoraj navedenim preferenčnim financiranjem v obdobju preiskave za vzorčene skupine družb:

Preferenčno financiranje: druge vrste financiranja

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	3,51 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	2,62 %

3.6 **Preferenčno zavarovanje: zavarovanje izvoznih kreditov**

(446) Pritožnik je trdil, da družba Sinosure spodbujanim industrijam pod ugodnejšimi pogoji zagotavlja kratko-, srednje- in dolgoročno zavarovanje izvoznih kreditov, zavarovanje naložb in jamstva za obveznice ter druge storitve. Družba Sinosure na svojem splošnem spletnem mestu navaja, da spodbuja kitajski izvoz blaga, zlasti izvoz visokotehnoloških izdelkov. Glede na študijo, ki jo je izvedla Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), je kitajska visokotehnološka industrija, katere del je industrija kablov iz optičnih vlaken, prejela 21 % vseh zavarovanj izvoznih kreditov, ki jih je zagotovila družba Sinosure ([104]). Poleg tega je družba Sinosure dejavno sodelovala pri izvajanju pobude „Made in China 2025“, pri čemer je podjetja usmerjala k uporabi nacionalnih kreditnih virov, izvajala znanstvene in tehnološke inovacije in tehnološke nadgradnje ter pomagala podjetjem, ki vlagajo po svetu, postati konkurenčnejša na svetovnem trgu ([105]).

(a) Pravna podlaga:

(a) obvestilo o izvajanju strategije spodbujanja trgovine prek znanosti in tehnologije z uporabo zavarovanja izvoznih kreditov (Shang Ji Fa (2004) št. 368), ki sta ga skupaj izdala ministrstvo za trgovino in družba Sinosure;

(b) načrt 840, ki je vključen v obvestilo državnega sveta z dne 27. maja 2009;

(c) obvestilo o Sklepu državnega sveta o pospeševanju pridelave in razvoja strateških nastajajočih industrij (GuoFa (2010) št. 32 z dne 18. oktobra 2010), ki ga je izdal državni svet, in izvedbene smernice državnega sveta (GuoFa (2011) št. 310 z dne 21. oktobra 2011);

(d) obvestilo o izdaji kitajskega izvoznega kataloga visokotehnoloških izdelkov št. 16 iz leta 2006 Nacionalnega oddelka za znanost in tehnologijo.

(b) Ugotovitve preiskave

(447) Vzorčeni skupini družb sta imeli v obdobju preiskave neizpolnjene pogodbe o zavarovanju izvoza, ki so jih sklenile z družbo Sinosure.

(448) Kot je navedeno v uvodni izjavi 158, družba Sinosure ni predložila zahtevanih dokazil v zvezi s svojim upravljanjem, kot je statut. Prav tako ni predložila podrobnejših informacij o zavarovanju izvoznih kreditov, zagotovljenih industriji kablov iz optičnih vlaken, višini zavarovalnih premij ali podrobnih podatkov v zvezi z dobičkonosnostjo dejavnosti zavarovanja izvoznih kreditov.

(449) Zato je morala Komisija zagotovljene informacije dopolniti z razpoložljivimi dejstvi.

(450) Družba Sinosure je glede na informacije, zagotovljene v prejšnjih protisubvencijskih preiskavah ([106]) in informacije, navedene na njenem spletnem mestu ([107]), zavarovalnica v lasti države, ki jo je ustanovila in jo podpira država, da bi podpirala razvoj in sodelovanje LRK na področju zunanjega gospodarstva in trgovine. Družba je v stoodstotni lasti države. Ima upravni odbor in nadzorni odbor. Vlada lahko imenuje in razreši višje vodstvo družbe. Komisija je na podlagi teh informacij sklenila, da obstajajo formalni indici vladnega nadzora v zvezi z družbo Sinosure.

(451) Komisija je želela pridobiti tudi informacije o tem, ali je kitajska vlada izvajala smiseln nadzor nad ravnanjem družbe Sinosure v zvezi z industrijo kablov iz optičnih vlaken.

([104]) Študija OECD o kitajskih politikah in programih za izvozne kredite, stran 7, točka 32, na voljo na spletni povezavi https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

([105]) Glej spletno mesto družbe Sinosure, profil družbe, podpora pobudi „Made in China 2025“, https://www.sinosure.com.cn/en/Resbonsiblity/smic/index.shtml, nazadnje obiskano 17. avgusta 2021.

([106]) Glej zadevo v zvezi s pnevmatikami, navedeno v opombi 5, uvodna izjava 429.

([107]) https://asiatimes.com/tag/donghu-high-tech-zone/, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

(452) Glede na obvestilo o izdaji izvoznega kataloga visokotehnoloških kitajskih izdelkov št. 16 iz leta 2006 „se lahko za izdelke, vključene v izvozni katalog iz leta 2006, uporabljajo preferenčne politike, ki jih odobri država za izvoz visokotehnoloških izdelkov“. V izvoznem katalogu visokotehnoloških izdelkov so izrecno navedeni optična vlakna, oprema za prenos komunikacije prek optičnih vlaken in kabli iz optičnih vlaken ([108]).

(453) Poleg tega bi morala družba Sinosure v skladu z obvestilom o izvajanju strategije spodbujanja trgovine prek znanosti in tehnologije z uporabo zavarovanja izvoznih kreditov ([109]) povečati svojo podporo za ključne industrije in izdelke s krepitvijo svoje splošne podpore za izvoz visokotehnoloških izdelkov in izdelkov z novo tehnologijo, vključno z „informacijskimi in komunikacijskimi“ izdelki. Njeno delovanje bi se moralo osredotočati na visokotehnološke industrije in industrije z novo tehnologijo, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, navedene v kitajskem izvoznem katalogu visokotehnoloških izdelkov, poleg tega pa bi morala zagotavljati celovito podporo v smislu postopkov zavarovanja, odobritve z omejitvami, hitrosti obdelave zahtevkov in prilagodljivosti obrestne mere. Kar zadeva prilagodljivost obrestnih mer, bi morala izdelkom dodeliti najvišji popust na premijsko stopnjo znotraj razpona spreminjanja premije, ki ga zagotavlja družba za zavarovanje kreditov. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 86 in 118, je industrija kablov iz optičnih vlaken vključena v splošnejšo kategorijo „informacijska industrija“. Poleg tega je v letnem poročilu družbe Sinosure za leto 2019 navedeno, de je družba Sinosure „podpirala stabilen razvoj ključnih industrij“ in „pospeševala rast nastajajočih strateških industrij“ ([110]).

(454) Komisija je na tej podlagi sklenila, da je kitajska vlada vzpostavila normativni okvir, ki ga morajo upoštevati vodstveni delavci in nadzorniki, ki jih imenuje kitajska vlada in ki tej tudi odgovarjajo. Kitajska vlada se je torej pri izvajanju smiselnega nadzora nad ravnanjem družbe Sinosure opirala na takšen normativni okvir.

(455) Komisija je želela pridobiti tudi oprijemljive dokaze o izvajanju smiselnega nadzora na podlagi konkretnih zavarovalnih pogodb. Kitajska vlada je med navzkrižnim preverjanjem na daljavo trdila, da so bile v praksi premije družbe Sinosure tržno usmerjene in so temeljile na načelih ocene tveganja. Vendar niso bili predloženi konkretni primeri v zvezi z industrijo kablov iz optičnih vlaken ali vzorčenimi družbami.

(456) Ker ni bilo oprijemljivih dokazov, je Komisija proučila konkretno ravnanje družbe Sinosure v zvezi z zavarovanjem, zagotovljenim vzorčenim družbam. To ravnanje je bilo v nasprotju z njenim uradnim stališčem, saj ni ravnala v skladu s tržnimi načeli.

(457) Po primerjavi vseh plačanih zahtevkov z vsemi zavarovanimi zneski na podlagi podatkov iz letnega poročila družbe Sinosure za leto 2019 ([111]) je Komisija sklenila, da bi morala družba Sinosure v povprečju zaračunavati 0,22 % zavarovanega zneska kot premijo za kritje stroškov zahtevkov (brez upoštevanja splošnih stroškov poslovanja). Vendar so bile v praksi premije, ki so jih plačevale vzorčene družbe, veliko nižje od najnižje pristojbine, potrebne za kritje operativnih stroškov.

(458) Zato je Komisija sklenila, da družba Sinosure izvaja navedeni pravni okvir z izvajanjem vladnih funkcij v zvezi s sektorjem kablov iz optičnih vlaken. Družba Sinosure je delovala kot javni organ v smislu člena 2, točka (b), osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1), točka (a)(i), osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO. Poleg tega so vzorčeni proizvajalci izvozniki prejeli ugodnost, saj je bilo zavarovanje zagotovljeno po obrestnih merah, nižjih od najnižje pristojbine, ki je bila potrebna, da bi družba Sinosure lahko krila svoje stroške poslovanja.

(459) Komisija je tudi ugotovila, da so subvencije, zagotovljene v okviru programa zavarovanja izvoza, specifične, saj jih ne bi bilo mogoče pridobiti brez izvoza in so zato odvisne od njega v smislu člena 4(4), točka (a), osnovne uredbe.

([108]) Kitajski izvozni katalog visokotehnoloških izdelkov, npr. št. 775, 780, 781, 1035, 1098, 1100, 1104, 1107 in 1109.

([109]) http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html, nazadnje obiskano 12. avgusta 2021.

([110]) Letno poročilo družbe Sinosure za leto 2019, str. 11, https://www.sinosure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf, nazadnje obiskano 18. avgusta 2019.

([111]) Prav tam, str. 28 in 29.

(c) Izračun zneska subvencije

(460) Ker je imela družba Sinosure v obdobju preiskave prevladujoč položaj na trgu, Komisija ni našla zavarovalne premije za domači trg. Zato je v skladu s prejšnjimi protisubvencijskimi preiskavami uporabila najprimernejšo zunanjo referenčno vrednost, za katero so bile na voljo informacije, tj. premijske stopnje, ki jih je Izvozno-uvozna banka Združenih držav Amerike uporabljala za nefinančne institucije za izvoz v države OECD.

(461) Komisija je štela, da je ugodnost, ki je bila dodeljena prejemnikom, razlika med zneskom, ki ga je družba dejansko plačala kot zavarovalno premijo, in zneskom, ki bi ga morala plačati z uporabo zunanje referenčne premijske stopnje iz uvodne izjave 460.

(462) Stopnja subvencije, določena v zvezi s to shemo v obdobju preiskave za skupino FTT in skupino ZTT:

Preferenčno financiranje in zavarovanje: zavarovanje izvoznih kreditov

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,08 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,54 %

3.7 **Izpadli prihodki zaradi programov oprostitve in znižanja davkov**

3.7.1 *Oprostitve in znižanja davka*

3.7.1.1 Ugodnosti pri davku od dohodkov podjetij za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo

(463) V skladu z zakonom Ljudske republike Kitajske o davku od dohodkov podjetij (v nadaljnjem besedilu: zakon o davku od dohodkov podjetij) ([112]) so visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki jim mora država zagotavljati ključno podporo, upravičena do znižane 15-odstotne stopnje davka od dohodkov podjetij, namesto da bi se za njih uporabljala standardna 25-odstotna davčna stopnja.

(a) Pravna podlaga

(464) Pravna podlaga za ta program so člen 28 zakona o davku od dohodkov podjetij in člen 93 predpisov za izvajanje zakona LRK o davku od dohodkov podjetij ([113]) ter:

— okrožnica ministrstva za znanost in tehnologijo, ministrstva za finance in državne davčne uprave o revidiranju in izdaji upravnih ukrepov za priznavanje visokotehnoloških podjetij, G. K. F. H. (2016) št. 32,

— okrožnica ministrstva za znanost in tehnologijo, ministrstva za finance in državne davčne uprave o revidiranju in izdaji smernic za upravljanje akreditacij visokotehnoloških podjetij, G. K. F. H. (2016) št. 195,

— objava državne davčne uprave (2017) št. 24 o uporabi preferenčnih politik na področju davka od dohodkov za visokotehnološka podjetja,

— katalog visokotehnoloških področij, ki jih podpira država, iz leta 2016 ([114]) in

— objava ministrstva za finance in državne davčne uprave (2019) št. 68.

([112]) Odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 23.

([113]) Predpisi o izvajanju zakona Ljudske republike Kitajske o davku od dohodkov podjetij (revidiranega leta 2019) – odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske št. 714.

([114]) http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm, nazadnje obiskano 17. avgusta 2021.

(465) Poglavje IV zakona o davku od dohodkov podjetij vsebuje določbe o „preferenčni davčni obravnavi“. Člen 25 zakona o davku od dohodkov podjetij, ki je uvod v poglavje IV, določa, da „država podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja preferenčno obravnavo za namene davka od dohodkov“. Člen 28 navedenega zakona določa, da „se stopnja davka od dohodkov podjetij za visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki potrebujejo posebno podporo države, zniža na 15 %“.

(466) Člen 93 predpisov o izvajanju zakona o davku od dohodkov podjetij pojasnjuje:

„Pomembna visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki jih mora podpirati država, kot je navedeno v odstavku 2 člena 28 zakona o davku od dohodkov podjetij, se nanašajo na podjetja, ki imajo ključne pravice intelektualne lastnine in izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. *spadajo na področje uporabe dokumenta o ključnih področjih visoke in nove tehnologije, ki jih podpira država;*
2. *delež stroškov raziskav in razvoja glede na prihodke od prodaje ni manjši od predpisanega deleža;*
3. *delež prihodkov iz visokotehnološke tehnologije/izdelkov/storitev v skupnih prihodkih podjetja ni manjši od predpisanega deleža;*
4. *delež tehničnega osebja v skupnem številu zaposlenih v podjetju ni manjši od predpisanega deleža;*
5. *izpolnjujejo druge pogoje, predpisane v ukrepih za upravljanje opredelitve visokotehnoloških podjetij.*

Ukrepe za upravljanje opredelitve visokotehnoloških podjetij ter ključna področja visoke in nove tehnologije, ki jih podpira država, skupaj oblikujejo tehnološke, finančne in davčne službe državnega sveta, veljati pa začnejo po odobritvi s strani državnega sveta.“

(467) Zgoraj navedene določbe jasno določajo, da je znižana stopnja davka od dohodkov podjetij omejena na „pomembna visokotehnološka podjetja in podjetja z novo tehnologijo, ki jih mora podpirati država“ ter imajo ključne pravice intelektualne lastnine in izpolnjujejo nekatere pogoje, na primer da „spadajo na področje uporabe dokumenta o ključnih področjih visoke in nove tehnologije, ki jih podpira država“.

(468) V skladu s členom 11 upravnih ukrepov za priznavanje visokotehnoloških podjetij (G. K. F. H (2016) št. 32) mora podjetje, da se prizna kot visokotehnološko podjetje, izpolnjevati nekatere pogoje, med drugim: „da je pridobilo lastništvo pravic intelektualne lastnine, ki ima osrednjo vlogo pri tehnični podpori njegovih glavnih izdelkov (storitev), in sicer z neodvisnimi raziskavami, prenosom, nepovratnimi sredstvi, združitvami in prevzemi itd.“ in „da je tehnologija, ki ima osrednjo vlogo pri tehnični podpori njegovih glavnih izdelkov (storitev), v obsegu, ki je vnaprej določen na visokotehnoloških področjih, ki jih podpira država“.

(469) Ključna visokotehnološka področja, ki jih podpira država, so navedena v katalogu visokotehnoloških področij, ki jih podpira država, iz leta 2016. V tem katalogu sta pod naslovom I. Elektronske informacije, točka 4 Komunikacijska tehnologija jasno navedena „optično prenosno omrežje“ in „tehnologija optičnega prenosnega sistema“, ki zajemata kable iz optičnih vlaken, kot visokotehnološki področji, ki jih podpira država.

(470) Družbe, ki imajo zaradi tega ukrepa ugodnosti, morajo vložiti napoved za odmero davka od dohodkov in ustrezne priloge. Dejanski znesek ugodnosti je vključen v davčno napoved.

(b) Ugotovitve preiskave

(471) Komisija je ugotovila, da so družbe iz vzorčenih skupin proizvajalcev izvoznikov v obdobju preiskave izpolnjevale pogoje za visokotehnološka podjetja in zato uživale znižane stopnje davka od dohodkov podjetij v višini 15 % ali 12,5 %.

(472) Komisija je menila, da je zadevna davčna izravnava subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in člena 3(2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade, ki zadevnim družbam prinaša ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka davčnemu prihranku.

(473) Subvencija je specifična v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj zakonodaja omejuje uporabo te sheme le na podjetja, ki delujejo na nekaterih visokotehnoloških prednostnih področjih, ki jih določi država, kot je razvidno iz uvodnih izjav 466 do 468. Kot je poudarjeno v uvodni izjavi 469, industrija kablov iz optičnih vlaken takšno visokotehnološko prednostno področje.

(474) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da programi oprostitve in znižanja davkov, proti katerim je Komisija uvedla izravnalne ukrepe, ne pomenijo subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Po mnenju kitajske vlade domnevni oprostitve in znižanja davkov izhajajo iz sistema, ki določa objektivna merila ali pogoje za upravičenost do dostopa do finančne podpore, pri čemer je upravičenost samodejna, merila in pogoji, določeni v programih, pa se strogo upoštevajo, ne dajejo prednosti nekaterim podjetjem pred drugimi ter so po naravi izključno ekonomski in horizontalni. Zato je kitajska vlada trdila, da niso specifični v smislu člena 4(2), točka (b), osnovne uredbe.

(475) Komisija se s to trditvijo ni strinjala, saj je menila, da so davčne sheme, opisane v oddelkih 3.7.1.1 do 3.7.1.3, specifične v skladu s členom 4(2), točka (a), osnovne uredbe, ki določa, da „kadar organ, ki dodeljuje subvencije, ali zakonodaja, na podlagi katere ta organ deluje, izrecno omeji dostop do subvencije na nekatera podjetja, je taka subvencija specifična“. Dejansko imajo zadevne subvencijske sheme pravno podlago v poglavju IV Davčne ugodnosti po zakonu o davku od dohodkov podjetij. To poglavje po svojem imenu in vsebini izrecno določa posebno prednostno obravnavo, ki „izrecno omeji dostop do subvencije na nekatera podjetja“. Zato so subvencije, zagotovljene v okviru teh davčnih shem, specifične v skladu s členom 4(2)(a) osnovne uredbe. Trditev je bila zato zavrnjena.

(c) Izračun zneska subvencije

(476) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Ta ugodnost se je izračunala kot razlika med zneskom celotnega davka, ki se plača glede na običajno stopnjo davka, in zneskom celotnega davka, ki se plača po znižani davčni stopnji.

(477) Stopnja subvencije, določena za to posebno shemo, je za skupino FTT znašala 0,10 %, za skupino ZTT pa 0,48 %.

3.7.1.2 Izravnava pri davku od dohodkov podjetij za stroške raziskav in razvoja

(478) Družbe so na podlagi davčne izravnave za raziskave in razvoj upravičene do preferenčne davčne obravnave za dejavnosti raziskav in razvoja na nekaterih visokotehnoloških prednostnih področjih, ki jih določi država, in kadar so doseženi nekateri pragovi porabe za raziskave in razvoj.

(479) Natančneje, izdatki za raziskave in razvoj, ki nastanejo zaradi razvoja novih tehnologij, novih izdelkov in novih tehnik ter niso neopredmetena sredstva in se štejejo med dobiček in izgubo za tekoče obdobje, so po tem, ko se v celoti odbijejo, pri čemer se upošteva dejansko stanje, upravičeni do dodatnega 75-odstotnega odbitka. Kadar so navedeni izdatki za raziskave in razvoj neopredmetena sredstva, se amortizirajo na podlagi 175 % stroškov neopredmetenega sredstva. Od januarja 2021 se je dodatni odbitek stroškov za raziskave in razvoj pred davkom zvišal na 100 % ([115]).

(a) Pravna podlaga

(480) Pravna podlaga za ta program so člen 30(1) zakona o davku od dohodkov podjetij, predpisi o izvajanju zakona LRK o davku od dohodkov podjetij in naslednja obvestila:

— obvestilo ministrstva za finance, državne davčne uprave ter ministrstva za znanost in tehnologijo o izboljšanju politike odbitka stroškov za raziskave in razvoj pred davkom (Cai Shui (2015) št. 119),

— okrožnica o povečanju deleža dodatnega odbitka stroškov za raziskave in razvoj pred davkom (Cai Shui (2018) št. 99),

([115]) Objava ministrstva za finance in državne davčne uprave (2021) št. 13 o nadaljnjih izboljšavah politike tehtanega odbitka stroškov za raziskave in razvoj pred davkom.

— objava državne davčne uprave (2015) št. 97 o pomembnih vprašanjih glede politik dodatnega odbitka stroškov podjetij za raziskave in razvoj pred davkom,

— objava državne davčne uprave (2017) št. 40 o vprašanjih glede upravičenega obsega izračuna dodatnega odbitka stroškov za raziskave in razvoj pred davkom in

— katalog visokotehnoloških področij, ki jih podpira država, iz leta 2016.

(481) Komisija je v prejšnjih preiskavah ([116]) ugotovila, da „nove tehnologije, novi izdelki in nove obrti", upravičeni do znižanja davka, spadajo na nekatera visokotehnološka področja, ki jih podpira država. Kot je navedeno v uvodni izjavi 469, so ključna visokotehnološka področja, ki jih podpira država, navedena v katalogu visokotehnoloških področij, ki jih podpira država, iz leta 2016.

(482) Kot je navedeno v uvodni izjavi 468, poglavje IV zakona o davku od dohodkov podjetij vsebuje določbe o „prednostni davčni obravnavi", zlasti člen 25. V skladu s členom 30(1) zakona o davku od dohodkov podjetij, ki je prav tako del tega poglavja, se lahko „stroški raziskav in razvoja, ki nastanejo podjetjem pri razvoju novih tehnologij, novih izdelkov in novih tehnik", dodatno odbijejo ob izračunu obdavčljivega dohodka. Člen 95 predpisov o izvajanju zakona o davku od dohodkov podjetij pojasnjuje pomen „izdatkov za raziskave in razvoj, ki nastanejo pri razvoju novih tehnologij, novih izdelkov in novih obrti" iz člena 30(1) zakona o davku od dohodkov podjetij.

(483) V skladu z okrožnico o povečanju deleža dodatnega odbitka stroškov raziskav in razvoja pred davkom (Cai Shui (2018) št. 99) *„se v zvezi s stroški raziskav in razvoja, ki so podjetju dejansko nastali med izvajanjem njegovih dejavnosti raziskav in razvoja v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2020 poleg drugih dejanskih odbitkov dodatnih 75 % dejanskega zneska stroškov odšteje pred davkom, če se navedeni stroški ne pretvorijo v neopredmetena sredstva in se ne izravnajo v tekoče dobičke in izgube tega podjetja; če pa so bili zadevni stroški pretvorjeni v neopredmeteno sredstvo, se lahko ti stroški amortizirajo po stopnji 175 % stroškov neopredmetenega sredstva pred obdavčitvijo v zgoraj navedenem obdobju"*.

(b) Ugotovitve preiskave

(484) Komisija je ugotovila, da so bile družbe v vzorčenih skupinah deležne „dodatnega odbitka za stroške raziskav in razvoja, ki so nastali pri raziskavah in razvoju novih tehnologij, novih izdelkov in novih tehnik".

(485) Komisija je menila, da je zadevna davčna izravnava subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in člena 3(2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade, ki zadevnim družbam prinaša ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka davčnemu prihranku.

(486) Subvencija je specifična v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj se v sami zakonodaji uporaba tega ukrepa omejuje le na podjetja, ki imajo izdatke za raziskave in razvoj na nekaterih prednostnih visokotehnoloških področjih, ki jih določi država, kot je sektor kablov iz optičnih vlaken.

(c) Izračun zneska subvencije

(487) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Ta ugodnost se je izračunala kot razlika med zneskom celotnega davka, ki se plača glede na običajno davčno stopnjo, in zneskom celotnega davka, ki se plača po dodatnem 75-odstotnem odbitku dejanskih stroškov za raziskave in razvoj.

(488) Stopnja subvencije, določena za to posebno shemo, je za skupino FTT znašala 1,28 %, za skupino ZTT pa 0,13 %.

([116]) Glej zadeve v zvezi z vroče valjanimi ploščatimi izdelki, pnevmatikami in tkaninami iz steklenih vlaken, navedenih v opombi 5, uvodne izjave 330, 521 oziroma 560.

3.7.1.3 Oprostitev plačila davka na dohodek od dividend med rezidenčnimi podjetji, ki izpolnjujejo pogoje

(489) Zakon o davku od dohodkov podjetij podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja preferenčno obravnavo za namene davka od dohodkov, in sicer zlasti oprostitev plačila davka od dohodkov iz kapitalskih naložb, kot so dividende in bonusi, med upravičenimi rezidenčnimi podjetji.

(a) Pravna podlaga

(490) Pravna podlaga za ta program so člen 26(2) zakona o davku od dohodkov podjetij in predpisi o izvajanju zakona LRK o davku od dohodkov podjetij.

(491) Člen 25 zakona o davku od dohodkov podjetij, ki je uvod v poglavje IV Preferenčne davčne politike, določa, da „država podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja prednostno obravnavo za namene davka od dohodkov“. Poleg tega člen 26(2) določa, da se oprostitev plačila davka uporablja za dohodke iz kapitalskih naložb med „upravičenimi rezidenčnimi podjetji“, zaradi česar se zdi, da je njegovo področje uporabe omejeno le na nekatera rezidenčna podjetja.

(b) Ugotovitve preiskave

(492) Komisija je ugotovila, da so bile nekatere družbe v vzorčenih skupinah oproščene plačila davka od dohodkov od dividend, ki se izplačujejo med rezidenčnimi podjetji, ki izpolnjujejo pogoje.

(493) Komisija je menila, da je ta shema subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in člena 3(2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki opuščenega prihodka kitajske vlade, ki zadevnim družbam prinaša ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka davčnemu prihranku.

(494) Subvencija je specifična v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj se v sami zakonodaji uporaba te oprostitve omejuje le na rezidenčna podjetja, ki izpolnjujejo pogoje ter ki jih država močno podpira in katerih razvoj spodbuja.

(495) Skupina ZTT je po dokončnem razkritju trdila, da je namen izvzetja dividend odpraviti dvojno obdavčitev istega dohodka v matični in odvisni družbi, kar je mednarodno sprejeta davčna praksa.

(496) Čeprav se je Komisija strinjala, da je odprava dvojne obdavčitve mednarodno priznana davčna praksa, je člen 26(2) zakona o davku od dohodkov podjetij, ki spada v poglavje IV Davčne ugodnosti, ki določa številne prednostne davčne obravnave, ki so izjeme od splošnih davčnih predpisov. Poleg tega, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 491, člen 25 zakona o davku od dohodkov podjetij, ki je uvod v poglavje IV Preferenčne davčne politike, določa, da „država podjetjem, ki delujejo v industrijah ali izvajajo projekte, katerih razvoj država posebej podpira in spodbuja, ponuja prednostno obravnavo za namene davka od dohodkov“. Poleg tega člen 26(2) določa, da se oprostitev plačila davka uporablja za dohodke iz kapitalskih naložb med „upravičenimi rezidenčnimi podjetji“, zaradi česar se zdi, da je njegovo področje uporabe omejeno le na nekatera rezidenčna podjetja. Zato je Komisija menila, da je takšna preferenčna davčna politika omejena na nekatere industrije, ki jih država posebej podpira in spodbuja, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, in je zato specifična v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe. Zato je Komisija potrdila svoj sklep iz uvodnih izjav 493 in 494, da je ta shema subvencija, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(c) Izračun zneska subvencije

(497) Komisija je izračunala znesek subvencije, tako da je za dohodek od dividend, odbit od obdavčljivega dohodka, uporabila običajno davčno stopnjo.

(498) Skupina ZTT je po dokončnem razkritju trdila, da bi morala Komisija v napovedi za odmero davka razlikovati med dvema različnima davčnima obravnavama, tj. dohodkom od dividend in zneskom za prilagoditev davka za naložbe, pri čemer slednji ni dohodek od dividend, na katerega se nanašajo določbe člena 26(2) zakona o davku od dohodkov podjetij. Komisija se je s to trditvijo strinjala in izračune ugodnosti ustrezno popravila.

(499) Stopnja subvencije, določena za to posebno shemo, je za skupino FTT znašala 1,05 %, za skupino ZTT pa 0,21 %.

3.7.1.4 Pospešena amortizacija opreme, ki jo uporabljajo visokotehnološka podjetja

(500) Člen 32 zakona o davku od dohodkov podjetij določa naslednje: „[k]adar je pospešena amortizacija osnovnih sredstev podjetja res potrebna zaradi tehnološkega napredka ali drugih razlogov, se lahko število let za amortizacijo zmanjša ali se uporabi metoda pospešene amortizacije“.

(a) Pravna podlaga

(501) Pravna podlaga za ta program so člen 32 zakona o davku od dohodkov podjetij, predpisi o izvajanju zakona LRK o davku od dohodkov podjetij in naslednja obvestila:

— obvestilo ministrstva za finance in državne davčne uprave o politikah odbitkov vrednosti opreme in naprav za namene davka od dohodkov podjetij (Cai Shui (2018) št. 54),

— obvestilo ministrstva za finance in državne davčne uprave o izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2014) št. 75), in

— obvestilo ministrstva za finance in državne davčne uprave o nadaljnjem izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2015) št. 106).

(b) Ugotovitve preiskave

(502) Obvestilo o politikah odbitkov vrednosti opreme in naprav za namene davka od dohodkov podjetij (Cai Shui (2018) št. 54) določa: *„če vrednost na enoto opreme ali naprave, ki jo podjetje na novo kupi v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2020, ne presega 5 milijonov RMB, lahko podjetje njeno vrednost na pavšalni osnovi vključi v stroške in odhodke tekočega obdobja za odbitek pri izračunu svojega obdavčljivega dohodka ter mu ni treba več izračunavati amortizacije na letni osnovi“*. Ta zakonodaja se ne uporablja za posamezno industrijo.

(503) Za sredstva, katerih vrednost na enoto presega 5 milijonov RMB, se še vedno uporabljata obvestilo o izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2014) št. 75), in obvestilo o nadaljnjem izpopolnjevanju politik na področju davka od dohodkov podjetij, ki se uporabljajo za pospešeno amortizacijo osnovnih sredstev (Cai Shui (2015) št. 106). V skladu s tema obvestiloma se lahko družbe v desetih ključnih industrijah odločijo za metodo pospešene amortizacije osnovnih sredstev, ki jih kupijo.

(504) Komisija je ugotovila, da vzorčene družbe v obdobju preiskave niso uporabljale pospešene amortizacije za sredstva, katerih vrednost na enoto presega 5 milijonov RMB. Ker navedena sredstva niso spadala na področje uporabe obvestila Cai Shui (2014) št. 75 in obvestila Cai Shui (2015) št. 106, je Komisija ugotovila, da proizvajalci izvozniki niso prejeli subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(505) Pritožnik je po dokončnem razkritju trdil, da bi lahko imeli vzorčeni proizvajalci izvozniki koristi od pospešene amortizacije hiš in stavb, ki so v skladu s členom 2 obvestila o politikah odbitkov vrednosti opreme in naprav za namene davka od dohodkov podjetij (Cai Shui (2018) št. 54) izključene iz obsega praga 5 milijonov RMB. V zvezi s tem je Komisija potrdila, da vzorčene družbe v obdobju preiskave niso imele koristi od pospešene amortizacije hiš in stavb.

(c) Sklep

(506) Komisija je menila, da v OP proizvajalci izvozniki v okviru tega programa niso prejeli subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

3.7.1.5 Oprostitev davka za uporabo zemljišč

(507) Organizacija ali posameznik, ki uporablja zemljišče v mestih, okrajih in upravnih mestih ter industrijskih in rudarskih okrožjih, običajno plača davek za uporabo mestnih zemljišč. Davek za uporabo zemljišč poberejo lokalni davčni organi v kraju, kjer se zemljišče uporablja. Vendar so iz davka za uporabo zemljišč izvzete nekatere kategorije zemljišč, kot so zemljišča, iztrgana morju, zemljišča, ki naj bi jih vladne institucije, ljudske organizacije in vojaške enote imele za lastno uporabo, zemljišča, ki naj bi jih uporabljale institucije, financirane z vladnimi sredstvi ministrstva za finance, zemljišča, ki jih uporabljajo verski templji, javni parki ter javni zgodovinski in slikoviti kraji, ceste, ulice, javni trgi, trate in druga mestna javna zemljišča.

(a) Pravna podlaga

(508) Pravna podlaga tega programa so:

— začasne določbe Ljudske republike Kitajske o davku na nepremičnine (Guo Fa (1986) št. 90, kot so bile spremenjene leta 2011),

— začasne določbe Ljudske republike Kitajske o davku za uporabo mestnih zemljišč (revidirane leta 2019), odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske, št. 709, in

— več mnenj o odločnem podpiranju trajnostnega in zdravega razvoja zasebnega gospodarstva (EFa (2018) št. 33).

(b) Ugotovitve preiskave

(509) Ena družba iz ene od vzorčenih skupin je bila upravičena do 60-odstotnega znižanja višine davka za uporabo zemljišč na podlagi posebne politike, ki se je v letih 2019 in 2020 uporabljala za visokotehnološke družbe v skladu s členom 2(1) dokumenta „Več mnenj o odločnem podpiranju trajnostnega in zdravega razvoja zasebnega gospodarstva“ (EFa (2018) št. 33)“.

(510) Zadevna družba ni spadala v nobeno od kategorij, oproščenih plačila davka, iz člena 6 začasnih določb Ljudske republike Kitajske o davku za uporabo mestnih zemljišč (revidiranih leta 2019).

(511) Poleg tega je bila ista družba v prvem četrtletju leta 2020 v celoti oproščena plačila davka za uporabo zemljišč na podlagi „obvestila generalnega urada ljudske vlade province Hubej o tiskanju in razširjanju ustreznih politik in ukrepov za obvladovanje razmer v zvezi s COVID-19 ter podpori malim in srednjim podjetjem pri premagovanju težav“ (EZhengBanFa (2020) št. 5) in „obvestila ljudske vlade province Hubej o tiskanju in razširjanju ustreznih politik in ukrepov za pospešitev razvoja gospodarstva in družbe v provinci Hubej“ (EZhengBanFa (2020) št. 6).

(c) Sklep

(512) Komisija je menila, da je zgoraj opisano znižanje davka za uporabo zemljišč za visokotehnološke družbe subvencija v smislu člena 3(1)(a)(i) ali člena 3(1)(a)(ii) in člena 3(2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek v obliki neposrednega prenosa sredstev (vračilo plačanega davka) ali opuščenega prihodka kitajske vlade (davek, ki ni bil plačan), ki zadevnim družbam prinaša ugodnost. Subvencija je specifična, saj je namenjena samo visokotehnološkim družbam.

(513) Ugodnost za prejemnike je enaka povrnjenemu znesku/davčnemu prihranku. Subvencija je specifična v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj je bilo družbi zagotovljeno znižanje davka, čeprav ni izpolnjevala nobenega od objektivnih meril iz uvodne izjave 507.

(514) V zvezi z oprostitvijo davka za uporabo zemljišč v prvem četrtletju leta 2020 je Komisija menila, da ukrep ni specifičen v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj glede na pandemijo COVID ta oprostitev davka ni bila omejena na določeno podjetje ali industrijo ali skupino podjetij ali industrij, ampak se je uporabljala za vse industrije.

(d) Izračun zneska subvencije

(515) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Štelo se je, da je ta ugodnost znesek, vrnjen v obdobju preiskave. Znesek subvencije, določen za to posebno shemo, je bil za skupino FTT zanemarljiv.

3.7.1.6 Skupni znesek za vse sheme oprostitev davka in programe znižanja davka

(516) *Skupna stopnja subvencije, določena v zvezi z vsemi shemami oprostitev davka v* obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, je znašala:

Oprostitve in znižanja davka

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	2,43 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,82 %

3.7.2 *Zagotavljanje električne energije po znižani ceni*

(a) Pravna podlaga:

— okrožnica komisije za nacionalni razvoj in reforme ter nacionalne uprave za energijo o dejavnem spodbujanju tržno usmerjenih poslov z električno energijo in nadaljnjem izboljšanju mehanizma trgovanja, Fa Gai Yun Xing (2018) št. 1027, izdana 16. julija 2018,

— več mnenj centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo, Zhong Fa (2015) št. 9,

— obvestilo o načrtu za popolno liberalizacijo proizvodnje in porabe električne energije (komisija za nacionalni razvoj in reforme) (2019) št. 1105),

— pravila za trgovanje z električno energijo za (začasne) predpise o izvajanju srednje- in dolgoročne transakcije v provinci Hubej z dne 29. novembra 2019,

— pravila za trgovanje z električno energijo za srednje- in dolgoročne transakcije v provinci Jiangsu,

— obvestilo urada za cene province Jiangsu o razumni prilagoditvi strukture cen električne energije, Su Jia Gong (2017) št. 124, in

— okrožnica komisije za nacionalni razvoj in reforme o znižanju stroškov električne energije podjetij za podporo obnovi razvoja dela in proizvodnje ter reformo cen (2020) št. 258.

(b) Ugotovitve preiskave

(517) Vse vzorčene družbe so kupovale električno energijo.

(518) Pri nekaterih podjetjih v vzorčenih skupinah so nakupne cene električne energije sledile uradnim cenam za velike industrijske uporabnike, določenim na ravni provinc. Kot je bilo ugotovljeno v prejšnjih preiskavah ([117]), dobava električne energije po uradno določenih cenah ne zagotavlja posebne prednosti.

(519) Vendar je Komisija ugotovila, da so bile preiskovane družbe v dveh vzorčenih skupinah upravičene do znižanj ali povračil/prilagoditev dela njihovih stroškov električne energije.

(520) Komisija je ugotovila, da so bile družbe v eni od vzorčenih skupin upravičene do posebnih povračil/prilagoditev njihovih stroškov električne energije, ker so te družbe lahko sodelovala v pilotnem programu za „tržno usmerjene posle z električno energijo“. Te družbe niso imele pogodbe s proizvajalcem električne energije za neposredno oskrbo z električno energijo. Povračila/prilagoditve so bili prejeti, ker so zadevne družbe elektrarne vnaprej obvestile o svojih potrebah po električni energiji.

(521) Komisija je ugotovila še, da lahko nekatere preiskovane družbe, tako kot v prejšnjih preiskavah ([118]), kupujejo električno energijo neposredno od proizvajalcev električne energije s podpisom pogodb o neposrednem nakupu. Takšne pogodbe zagotavljajo določeno količino električne energije po določeni ceni, ki je nižja od uradnih cen, določenih na ravni province za velike industrijske uporabnike.

(522) Možnost sklenitve pogodb o neposredni oskrbi z električno energijo ali koriščenja povračil/prilagoditev stroškov električne energije s sodelovanjem v „tržno usmerjenih poslih z električno energijo“ trenutno ni na voljo vsem velikim industrijskim uporabnikom. Na nacionalni ravni mnenja centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo na primer določajo, da „podjetja, ki ne poslujejo v skladu z nacionalno industrijsko politiko ter katerih izdelki in postopki so izločeni, ne bi smela sodelovati v neposrednih poslih“ ([119]). Isti mnenji določata še, da „bi morali po določitvi standardov dostopa posodobiti tudi kataloge lokalnih podjetij za proizvodnjo električne energije in distributerjev električne energije, ki izpolnjujejo standarde, ki jih vsako leto objavijo vlade, ter izvajati dinamično urejanje uporabniškega kataloga. Podjetja za proizvodnjo električne energije, distributerji električne energije in uporabniki, vključeni v katalog, se lahko prostovoljno registrirajo pri institucijah za trgovanje in postanejo udeleženci na trgu“. Zato mora družba za sodelovanje v sistemu neposrednega trgovanja izpolnjevati določene standarde in biti vključena v „katalog uporabnikov“.

(523) V praksi neposredno trgovanje z električno energijo izvajajo province. Družbe morajo od provincialnih organov pridobiti soglasje za sodelovanje v pilotni shemi neposrednega nakupa električne energije in izpolnjevati nekatera merila. Pri nekaterih družbah ni dejanskega postopka pogajanj ali zbiranja ponudb, ki bi temeljil na trgu, saj količine, kupljene na podlagi neposrednih pogodb, ne temeljijo na dejanski ponudbi in povpraševanju. Dejansko proizvajalci električne energije in njeni uporabniki ne morejo neposredno prodati ali kupiti vse svoje električne energije. Omejeni so s količinskimi kvotami, ki jim jih dodelijo lokalne oblasti. Čeprav bi bilo treba cene določiti z neposrednimi pogajanji med proizvajalci in uporabniki električne energije ali prek družb za posredniške storitve, račune za družbe dejansko izdaja družba, ki upravlja državno omrežje električne energije. Na koncu je treba vse podpisane neposredne pogodbe o nakupu predložiti lokalnim oblastem za evidenco.

(524) Kitajska vlada je leta 2018 izdala okrožnico komisije za nacionalni razvoj in reforme ter nacionalne uprave za energijo o dejavnem spodbujanju tržno usmerjenih poslov z električno energijo in nadaljnjem izboljšanju mehanizma trgovanja (Fa Gai Yun Xing (2018) št. 1027). Čeprav je okrožnica namenjena povečanju števila neposrednih poslov na trgu električne energije, so v njej izrecno navedene nekatere industrije, vključno z visokotehnološkimi industrijami, kot je industrija kablov iz optičnih vlaken, ki uživajo podporo in koristi liberalizacije trga električne energije. Zlasti oddelek III Odpiranje za omogočanje vnosa uporabnikov, ki izpolnjujejo zahteve, točka 2, določa, da so „industrije v vzponu z visoko dodano vrednostjo, kot so visokotehnološke industrije, internetne industrije, industrije masovnih podatkov in vrhunske predelovalne industrije, ter podjetja z vidnimi prednostmi in značilnostmi ter visokotehnološko vsebino poslovanja spodbujeni k sodelovanju v poslih, brez omejitev ravni napetosti in porabe energije“.

([117]) Uvodna izjava 182 Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 215/2013 z dne 11. marca 2013 o uvedbi izravnalne dajatve na uvoz nekaterih jeklenih izdelkov, prevlečenih z organskimi premazi, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 73, 15.3.2013, str. 16). Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 451/2011 z dne 6. maja 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz premazanega finega papirja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 128, 14.5.2011, str. 1).

([118]) Glej zadevo v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken, uvodna izjava 531.

([119]) Več mnenj centralnega komiteja Komunistične partije Kitajske in državnega sveta o nadaljnji krepitvi reforme sistema oskrbe z električno energijo (Zhong Fa (2015) št. 9). oddelek III (4).

(525) Poleg tega obvestilo o načrtu za popolno liberalizacijo proizvodnje in porabe električne energije za komercialne uporabnike (2019) št. 1105, katerega cilj je nadaljnja liberalizacija trga električne energije, določa, da „med komercialnimi uporabniki električne energije tisti, ki ne upoštevajo nacionalnih industrijskih politik, začasno ne sodelujejo v tržno usmerjenih poslih, uporabniki električne energije, katerih izdelki in postopki spadajo v izločene in omejene kategorije ‚glavnega kataloga o prilagajanju industrijske strukture', pa dosledno izvajajo veljavno politiko različnih cen električne energije."

(526) Zato zakonodaja določa selektivno uporabo „tržno usmerjenih poslov z električno energijo" na trgu električne energije, ki je omejena na nekatere industrije, kot so industrije, ki upoštevajo nacionalne industrijske politike, s posebnim poudarkom na visokotehnoloških industrijah. Posledično te industrije plačujejo nižje cene električne energije. Posledično te industrije kupujejo električno energijo po nižjih cenah.

(527) Komisija je tudi ugotovila, da so bile nekatere preiskovane družbe v obdobju od marca do junija 2020 upravičene do povračil/prilagoditev stroškov za električno energijo na podlagi nacionalne politike ([120]), katere cilj je razbremeniti družbe zaradi pandemije COVID-19. Komisija meni, da ta ukrep ni specifičen.

(c) Sklep

(528) Komisija je menila, da so znižana cena električne energije in povračila/prilagoditve, ki izhajajo iz sodelovanja v „tržno usmerjenih poslih z električno energijo", zagotovljeni s pogodbami o neposredni oskrbi z električno energijo ali brez njih, ki so jih prejele zadevne vzorčene družbe, subvencija v smislu člena 3(1)(a)(ii) in člena 3(2) osnovne uredbe, saj gre za finančni prispevek kitajske vlade (tj. upravljavca omrežja) v obliki opuščenega prihodka, ki zadevnim družbam zagotavlja ugodnost. Ugodnost za prejemnike je enaka prihranku pri stroških električne energije, bodisi zaradi nižjih cen električne energije, dogovorjenih v okviru pogodb o neposredni oskrbi z električno energijo, bodisi zaradi povračil/prilagoditev zaradi sodelovanja v pilotnem programu za „tržno usmerjene posle z električno energijo", saj je bila električna energija dobavljena po ceni, nižji od običajne cene v omrežju, ki jo plačujejo drugi veliki industrijski uporabniki, ki jim država ne dovoli sodelovati v „tržno usmerjenih poslih" za oskrbo z električno energijo.

(529) Ta subvencija je specifična v smislu člena 4(2), točka (a), osnovne uredbe, saj zakonodaja omejuje uporabo te sheme le na podjetja, ki sledijo določenim ciljem industrijske politike, ki jih je določila država, in katerih izdelki ali postopek niso bili izločeni kot neupravičeni.

(530) Komisija je tako sklenila, da se je subvencijska shema uporabljala v obdobju preiskave ter da je specifična v smislu člena 4(2)(a) in člena 4(3) osnovne uredbe.

(d) Izračun zneska subvencije

(531) Znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, se je izračunal glede na ugodnost za prejemnike v obdobju preiskave. Ta ugodnost je bila izračunana kot razlika med skupno ceno električne energije v skladu z uradno ceno električne energije in skupno ceno električne energije, ki so jo plačevale vzorčene skupine družb po znižani stopnji in/ali z odbitkom različnih oblik povračil/prilagoditev.

(532) Stopnja subvencije, določena v zvezi s to shemo v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike, je:

Zagotavljanje električne energije po znižani ceni

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd.	0,18 %

([120]) Okrožnica komisije za nacionalni razvoj in reforme o znižanju stroškov električne energije podjetij za podporo obnovi razvoja dela in proizvodnje ter reformo cen (2020) št. 258.

— Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,06 %

3.8 **Zagotavljanje blaga za plačilo, nižje od primernega**

3.8.1 *Zagotavljanje zemljišč za plačilo, nižje od primernega*

(533) Vsa zemljišča v LRK so v lasti države ali skupnosti, ki jo sestavljajo vasi ali okraji, preden se lahko lastninska pravica do zemljišča ali upravičenost, ki izhaja iz lastninske pravice, prenese na posameznika ali dodeli podjetju ali posameznim lastnikom. Vse parcele na mestnih območjih so v lasti države, vse parcele na podeželskih območjih pa so v lasti vasi ali občin, v katerih so.

(534) Vendar lahko podjetja in posamezniki v skladu z ustavnim pravom LRK in zemljiškim pravom kupijo „pravice do uporabe zemljišč“. Zakupna pravica za industrijska zemljišča običajno velja 50 let in jo je mogoče obnoviti za nadaljnjih 50 let.

(535) Po navedbah kitajske vlade člen 137 zakona Ljudske republike Kitajske o nepremičninah določa, da se „pravica do uporabe zemljišča, ki se uporablja za industrijske ali poslovne namene, zabavo ali komercialne stanovanjske hiše itd., ali pravica do uporabe zemljišča, pri katerem je predviden en ali več uporabnikov, prenese z dražbo, razpisom za oddajo ponudb ali katerim koli drugim načinom javnega zbiranja ponudb“. Poleg tega se kitajska vlada sklicuje na člen 3 začasnih določb Ljudske republike Kitajske o dodelitvi in prenosu pravice do uporabe državnih zemljišč na mestnih območjih. Ta člen določa, da „če ni drugače določeno z zakonom, lahko vsaka družba, podjetje, druga organizacija in posameznik v Ljudski republiki Kitajski ali zunaj nje pridobi pravico do uporabe zemljišča ter sodeluje pri razvoju, uporabi in upravljanju zemljišča v skladu z določbami teh predpisov“.

(a) Pravna podlaga

(536) Za zagotavljanje pravic do uporabe zemljišč na Kitajskem se uporablja zakon Ljudske republike Kitajske o upravljanju zemljišč. Poleg tega pravno podlago tvorijo naslednji dokumenti:

— zakon Ljudske republike Kitajske o nepremičninah (odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 62),

— zakon Ljudske republike Kitajske o upravljanju zemljišč (odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 28),

— zakon Ljudske republike Kitajske o upravljanju mestnih zemljišč (odlok predsednika Ljudske republike Kitajske št. 18),

— začasne določbe Ljudske republike Kitajske o dodelitvi in prenosu pravice do uporabe državnih zemljišč na mestnih območjih (odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske št. 55),

— predpis o izvajanju zakona Ljudske republike Kitajske o upravljanju zemljišč (odlok državnega sveta Ljudske republike Kitajske (2014) št. 653),

— določba o dodeljevanju pravice do uporabe državnih stavbnih zemljišč z razpisom za oddajo ponudb, dražbo in ponudbo (obvestilo kitajske nadzorne komisije za vrednostne papirje št. 39) in

— obvestilo državnega sveta o pomembnih vprašanjih v zvezi s krepitvijo nadzora nad zemljišči (Guo Fa (2006) št. 31).

(b) Ugotovitve preiskave

(537) Lokalni organi v skladu s členom 10 določbe o dodeljevanju pravice do uporabe državnih stavbnih zemljišč z razpisom za oddajo ponudb, dražbo in ponudbo določijo cene zemljišč v skladu s sistemom vrednotenja mestnih zemljišč, ki se posodobi le vsaka tri leta, in vladno industrijsko politiko.

(538) Komisija je v prejšnjih preiskavah ugotovila, da cene, ki so bile plačane za pravice do uporabe zemljišč v LRK, niso reprezentativne za tržne cene, ki se določajo glede na ponudbo in povpraševanje na prostem trgu, saj je bilo za sistem dražb ugotovljeno, da je nejasen, nepregleden in v praksi ne deluje, za cene pa je bilo ugotovljeno, da jih samovoljno določajo organi. ([121]) Kot je navedeno v prejšnji uvodni izjavi, organi cene določajo v skladu s sistemom vrednotenja mestnih zemljišč, ki vsebuje tudi merilo, da organi pri določanju cene industrijskega zemljišča upoštevajo tudi industrijsko politiko.

(539) V sedanji preiskavi niso bile odkrite nobene opazne spremembe v zvezi s tem. Komisija je na primer ugotovila, da je večina vzorčenih družb pridobila pravice do uporabe zemljišč z dodelitvijo s strani lokalnih organov in ne z razpisnim postopkom.

(540) Navedeni dokazi nasprotujejo trditvam kitajske vlade, da so cene pravic do uporabe zemljišč v LRK reprezentativne za tržne cene, ki se določajo glede na ponudbo in povpraševanje na prostem trgu.

(c) Sklep

(541) Ugotovitve te preiskave kažejo, da je položaj v zvezi s pridobivanjem pravic do uporabe zemljišč v LRK nepregleden, organi pa so cene določali samovoljno.

(542) Zato je treba pravice do uporabe zemljišč, ki jih je zagotovila kitajska vlada, obravnavati kot subvencijo v smislu člena 3(1)(a)(iii) in člena 3(2) osnovne uredbe v obliki zagotavljanja blaga, ki družbam prejemnicam prinaša ugodnosti. Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 537 do 540, v LRK ni delujočega trga za zemljišča, uporaba zunanje referenčne vrednosti (glej uvodne izjave 549 do 551) pa kaže, da je znesek, ki so ga vzorčeni proizvajalci izvozniki plačali za pravice do uporabe zemljišč, precej nižji od običajne cene na trgu.

(543) Komisija je v zvezi s preferenčnim dostopom do industrijskih zemljišč za družbe, ki delujejo v določenih industrijah, opozorila, da je treba pri ceni, ki jo določijo lokalni organi, upoštevati vladno industrijsko politiko, kot je navedeno v uvodni izjavi 538. V okviru te industrijske politike je industrija kablov iz optičnih vlaken navedena med spodbujanimi industrijami ([122]). Poleg tega javni organi v skladu s sklepom št. 40 državnega sveta pri zagotavljanju zemljišč upoštevajo „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“ in industrijske politike. V členu XVIII sklepa št. 40 je jasno navedeno, da industrije, ki so „omejene“, ne bodo imele dostopa do pravic do uporabe zemljišč. Iz tega sledi, da je subvencija specifična v smislu člena 4(2)(a) in 4(2)(c) osnovne uredbe, ker je preferenčno zagotavljanje zemljišč omejeno na družbe, ki delujejo v določenih industrijah, v tem primeru v industriji brezkončnih steklenih vlaken, in ker so vladne prakse na tem področju nejasne in nepregledne.

(544) Kitajska vlada je po dokončnem razkritju trdila, da vzorčenim družbam z zagotovitvijo pravic do uporabe zemljišč ni bila zagotovljena ugodnost, ker v LRK obstaja prosti trg za zemljišča. V zvezi s tem se je kitajska vlada sklicevala na člen 347 civilnega zakonika LRK, v katerem je navedeno, da se v primeru, „kadar se zemljišče uporablja za industrijske, poslovne ali turistične namene ali za namene zabave, kot skladišče ali za druge pridobitne namene ali kadar želijo isto zemljišče uporabljati dve ali več oseb, pravica do uporabe zemljišča za gradnjo dodeli z razpisom za oddajo ponudb, dražbo ali drugim javnim zbiranjem ponudb. Cena zemljišča se določi glede na konkurenco na trgu“.

([121]) Glej zadeve v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken, jeklenimi izdelki, prevlečenimi z organskimi premazi, in sončnimi paneli.
([122]) Glej oddelek 3.1.

(545) Komisija je ugotovila, da čeprav obstajajo zakonske določbe, namenjene dodeljevanje pravic do uporabe zemljišč na pregleden način in po tržnih cenah, na primer z uvedbo postopkov zbiranja ponudb, se te določbe pogosto ne spoštujejo, saj nekateri kupci pridobijo zemljišča brezplačno ali pod tržnimi cenami ([123]). Poleg tega si organi pri dodeljevanju zemljišč pogosto prizadevajo uresničiti posebne politične cilje, vključno z izvajanjem gospodarskih načrtov ([124]).

(546) Poleg tega se kitajska vlada ni strinjala s Komisijo, da so ukrepi specifični, saj LRK nima posebne zemljiške politike za nobeno industrijo. Navedla je še, da javnim organom v skladu s sklepom št. 40 državnega sveta ni treba poskrbeti, da se spodbujanim industrijam zagotovi zemljišče.

(547) V zvezi s tem v členu XII sklepa št. 40 državnega sveta ni navedeno, da je „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“ pomemben referenčni dokument za usmerjanje naložb, upravljanje naložbenih projektov s strani vlade ter oblikovanje in izvajanje politik na področju davkov, kreditov, zemljišč (*poudarek je dodan*) ter uvoza in izvoza. Poleg tega je v uvodu v sklep št. 40 navedeno, da „vse zadevne službe pospešijo postopke za oblikovanje in spreminjanje ustreznih politik na področju davkov, kreditov, zemljišč [poudarek je dodan], uvoza in izvoza itd. ter okrepijo usklajevanje z industrijskimi politikami, da bi dodatno izpopolnile sistem politik spodbujanja prestrukturiranja industrije“. Zato je jasno, da morajo javni organi pri zagotavljanju zemljišč družbam upoštevati „katalog smernic za prestrukturiranje industrije“ in industrijske politike. V členu XVIII sklepa št. 40 je navedeno, da industrije, ki so omejene, „niso predmet proučitve, odobritve ali evidentiranja s strani služb, ki urejajo naložbe, poleg tega jim nobena finančna institucija ne sme dati posojil in nobena druga služba, odgovorna za gospodarjenje z zemljišči, urbanistično načrtovanje in gradnjo, varstvo okolja, nadzor kakovosti, gašenje požarov, carinske postopke, industrijo in trgovino itd., ne sme izvesti ustreznih postopkov“ (poudarek je dodan). Zato službe, ki urejajo gospodarjenje z zemljišči, ne smejo zagotavljati zemljišč omejenim industrijam. Zgoraj navedene določbe sklepa št. 40 v smislu „kataloga smernic za prestrukturiranje industrije“ kažejo na jasno povezavo med industrijskimi politikami za spodbujene industrije in politiko zagotavljanja zemljišč. Trditev kitajske vlade je bila zato zavrnjena.

(548) Zato je Komisija menila, da se lahko proti tej subvenciji uvedejo izravnalni ukrepi.

(d) Izračun zneska subvencije

(549) Tako kot v prejšnjih preiskavah ([125]) in v skladu s členom 6, točka (d)(ii), osnovne uredbe so se kot zunanja referenčna vrednost uporabile cene zemljišč z ločenega carinskega območja Tajvan, Penghu, Kinmen in Matsu (v nadaljnjem besedilu: Kitajski Tajpej) ([126]). Ugodnost za prejemnike se izračuna z upoštevanjem razlike med zneskom, ki ga je vsak vzorčeni proizvajalec izvoznik dejansko plačal za pravice do uporabe zemljišč (tj. dejansko ceno iz pogodbe, in kadar je to primerno, ceno iz pogodbe, znižano za znesek vračil/nepovratnih sredstev, ki ga je zagotovila lokalna vlada), in zneskom, ki bi moral biti običajno plačan na podlagi referenčne vrednosti Kitajskega Tajpeja.

(550) Komisija šteje Kitajski Tajpej za primerno zunanjo referenčno vrednost iz naslednjih razlogov:

— primerljiva stopnja gospodarskega razvoja, BDP in gospodarske strukture v Kitajskem Tajpeju ter v večini provinc in mest v LRK, kjer imajo vzorčeni proizvajalci izvozniki sedež,

— fizična bližina LRK in Kitajskega Tajpeja,

— visoka raven industrijske infrastrukture, ki jo imajo Kitajski Tajpej in številne province v LRK,

— močne gospodarske vezi in čezmejna trgovina med Kitajskim Tajpejem in LRK,

— velika gostota naseljenosti v številnih provincah LRK in Kitajskem Tajpeju,

([123]) Commission Staff Working Document on Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations (Delovni dokument služb Komisije o znatnih izkrivljanjih v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite), 20. december 2017 (SWD(2017) 483 final/2) – poglavje 9, str. 213–215.

([124]) Commission Staff Working Document on Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations (Delovni dokument služb Komisije o znatnih izkrivljanjih v gospodarstvu Ljudske republike Kitajske za namene preiskav trgovinske zaščite), 20. december 2017 (SWD(2017) 483 final/2) – poglavje 9, str. 209–211.

([125]) Glej opombo 105.

([126]) Kot je Splošno sodišče potrdilo v sodbi z dne 11. septembra 2014 v zadevi Gold East Paper in Gold Huacheng Paper/Svet, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

— podobnost med vrsto zemljišč in transakcijami, uporabljenimi za oblikovanje ustrezne referenčne vrednosti v Kitajskem Tajpeju, s tistimi v LRK in

— skupne demografske, jezikovne in kulturne značilnosti Kitajskega Tajpeja in LRK.

(551) V skladu z metodologijo, uporabljeno v prejšnjih preiskavah ([127]), in ker v zvezi s tem ni bilo ustreznih informacij, je Komisija uporabila povprečno ceno zemljišča na kvadratni meter, določeno v šestih okrožjih Kitajskega Tajpeja, kjer je večina tajvanskih industrijskih parkov (tj. Taipei, Taichung, Tainan, Kaohsiung, Taoyuan, Hsinchu), popravljeno zaradi inflacije in sprememb v zvezi z BDP od datumov zadevnih pogodb za pravice do uporabe zemljišč. Ker imajo so vsi vzorčeni proizvajalci izvozniki sedeže svojih družb v industrijskih conah LRK, je Komisija menila, da je ustrezno določiti referenčno vrednost na podlagi transakcij, ki so bile prav tako izvedene v industrijski coni. Informacije glede cen industrijskih zemljišč od leta 2013 so bile pridobljene na spletišču industrijskega urada tajvanskega ministrstva za gospodarske zadeve ([128]). Cene so bile za pretekla leta popravljene glede na stopnje inflacije in spreminjanje BDP na prebivalca pri sedanjih cenah v USD za Tajvan, kot jih je objavil Mednarodni denarni sklad.

(552) Kitajska vlada se po dokončnem razkritju ni strinjala z uporabo referenčne vrednosti zunaj celinske Kitajske, zaradi česar izračun ugodnosti ni bil skladen s členom 6(d) osnovne uredbe in členom 14(d) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih. Kitajska vlada je trdila, da na celinski Kitajski obstajajo neizkrivljene referenčne vrednosti, ker se pravice do uporabe zemljišč v skladu z zakonom o upravljanju zemljišč prenašajo z javnim zbiranjem ponudb ali dražbo, in da bi morala Komisija kot referenčno vrednost uporabiti cene na celinski Kitajski, saj lahko zasebne družbe, ki imajo v lasti pravice do uporabe zemljišč, te pravice oddajo v najem ali prodajo nepovezanim kupcem. Poleg tega je kitajska vlada trdila, da dejstvo, da so cene določene s konkurenčnimi razpisnimi postopki in pogajanji, zagotavlja, da niso izkrivljene, temveč odražajo ustrezno tržno ceno.

(553) Vendar kitajska vlada ni predložila nobenih statističnih ali drugih podatkov, ki bi Komisiji omogočili proučitev predloga za uporabo cen, po katerih zasebne družbe oddajajo v najem ali nadalje prodajajo pravice do uporabe zemljišč. Komisija tudi ni našla nobenih javno dostopnih podatkov na to temo. Poleg tega bi se te informacije, tudi če bi bile predložene, nanašale le na sekundarni trg prenosov, saj je na primarnem trgu samo en akter (tj. prvotno dodelitev pravice do uporabe zemljišča vedno opravi kitajska vlada). Primarni trg, na katerem se pravica prvotno dodeli za 50 let, se dejansko razlikuje od najemnine na sekundarnem trgu, ki bi se morala navadno nanašati na veliko krajše obdobje ali pa bi morale zanjo vsaj veljati drugačne klavzule glede prevrednotenja, prekinitve pogodbe itd. Zato se je Komisija še naprej zanašala na razpoložljive informacije o primarnem trgu, ki je v tem primeru trg, ki se preiskuje.

(554) Poleg tega je kitajska vlada trdila, da sta bili metoda primerjave, ki jo je uporabila Komisija, in izbira Kitajskega Tajpeja napačni, če bi bilo treba uporabiti referenčno vrednost zunaj celinske Kitajske. Prvič, Komisija je napačno primerjala nekatere značilnosti Kitajskega Tajpeja, kot so gospodarski razvoj, stanje industrijske infrastrukture itd., z značilnostmi provinc in mest celinske Kitajske, saj si trga nista podobna. Drugič, kitajska vlada je trdila, da cene zemljišč v Kitajskem Tajpeju niso povezane s prevladujočimi tržnimi pogoji na celinski Kitajski, kot zahteva člen 14(d) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, saj je treba v Kitajskem Tajpeju zemljišča kupiti, medtem ko se na celinski Kitajski zemljišča dajejo v zakup za obdobje 50 let. Poleg tega se gostota prebivalstva, velikost in BDP celinske Kitajske in Kitajskega Tajpeja zelo razlikujejo, zato trga nista primerljiva. Leta 2020 je na primer gostota prebivalstva na Kitajskem znašala 149 ljudi na kvadratni kilometer, v Kitajskem Tajpeju pa 650 ljudi na kvadratni kilometer. Poleg tega velikost Kitajskega Tajpeja znaša približno 36 197 km^2, kar pomeni, da je veliko manjši od zadevnih provinc, kot sta Hubej (185 900 km^2) in Jiangsu (102 600 km^2). Zato je kitajska vlada trdila, da je treba izvesti prilagoditev, ki bo izražala te dejavnike. Trdila je še, da ni bila izvedena prilagoditev zaradi inflacije, in zahtevala podrobno razkritje podatkov, ki so bili podlaga za izračun referenčne vrednosti, zlasti v zvezi z uporabljeno referenčno vrednostjo cen v Kitajskem Tajpeju, in podatkov, uporabljenih za prilagoditev iz prejšnjih let.

(555) Skupina ZTT je trdila še, da je referenčna vrednost, ki jo je uporabila Komisija, očitno neustrezna. Prvič, stanje razvoja kitajskih provinc bi bilo treba upoštevati in ga primerjati s stanjem v Kitajskem Tajpeju v času pridobitve pravice do uporabe zemljišč in ne v obdobju preiskave. Drugič, BDP Kitajskega Tajpeja je bil v zadnjih treh letih več kot trikrat višji od BDP celinske Kitajske, leta 2020 pa za več kot 50 % višji od BDP province Jiangsu. Tretjič,

([127]) Glej zadeve v zvezi s tkaninami iz steklenih vlaken, jeklenimi izdelki, prevlečenimi z organskimi premazi, in sončnimi paneli.
([128]) https://idbpark.moeaidb.gov.tw/, nazadnje obiskano 18. avgusta 2021.

korekcijski indeksi, ki jih je treba uporabiti, bi morali biti indeksi kitajskih provinc, v katerih imajo sedež vzorčeni proizvajalci, ne Kitajskega Tajpeja Nazadnje, ta stran je od Komisije zahtevala, da zagotovi smiselne statistične podatke in podrobnosti za izračun referenčne vrednosti ali celovit nabor podatkov, uporabljenih za tak izračun.

(556) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da je izbira Kitajskega Tajpeja kot referenčne vrednosti temeljila na proučitvi številnih dejavnikov, navedenih v uvodni izjavi 550. Čeprav že so nekatere razlike v tržnih pogojih med pravicami do uporabe zemljišč na celinski Kitajski in prodajo zemljišč v Kitajskem Tajpeju, te niso takšne narave, da bi razveljavile izbiro Kitajskega Tajpeja kot veljavne referenčne vrednosti. Poleg tega je kitajska vlada podatke o gostoti prebivalstva primerjala na ravni celotne države. Če se podatki o gostoti prebivalstva dejanskih lokacij proizvajalcev izvoznikov natančneje proučijo, se zdi, da so v povprečju podobni. Gostota prebivalstva v provinci Hubej je na primer leta 2020 znašala 308 ljudi na km^2; v mestu Vuhan, kjer ima sedež večina družb, pa je znašala 1 145 ljudi na km^2 ([129]). Gostota prebivalstva v provinci Jiangsu je znašala 830 ljudi na km^2 ([130]). Komisija je zato menila, da prilagoditev ne bi bila upravičena.

(557) Stopnja subvencije, določena v zvezi s to subvencijo v obdobju preiskave za vzorčene proizvajalce izvoznike:

Zagotavljanje zemljišč za plačilo, nižje od primernega

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	0,84 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	0,40 %

3.8.2 *Zagotavljanje surovin za plačilo, nižje od primernega*

(558) Pritožnik je v svoji pritožbi predložil dokaze, da kitajski proizvajalci kablov iz optičnih vlaken delujejo v spodbujani industriji in da je smiselno sklepati, da subvencije, zagotovljene proizvajalcem surovin, ki se uporabljajo pri proizvodnji kablov iz optičnih vlaken, na koncu koristijo proizvajalcem kablov iz optičnih vlaken. To korist bi proizvajalci kablov iz optičnih vlaken pridobili neposredno, če so vertikalno integrirani, in posredno, če bi takšne subvencije povzročile nižje cene vhodnih materialov na kitajskem domačem trgu kot sicer.

(559) Čeprav je kitajska vlada, kot je navedeno v uvodnih izjavah 168 in 169, med navzkrižnim preverjanjem na daljavo predložila dokumente o ustreznih politikah province Junan, Komisiji ni pomagala pri pridobivanju informacij od zasebnih podjetij ali podjetij v državni lasti, zato se je štelo, da je le delno sodelovala pri zahtevah Komisije za pridobitev informacij o zagotavljanju surovin in zadevnem trgu.

(560) Te ugotovitve ni spremenila trditev kitajske vlade, da je Komisija zahtevala informacije v zvezi z nepomembnim trgom, saj surovina za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken ni bila germanij, ampak germanijev tetraklorid. Ker je germanij surovina za germanijev tetraklorid, predpisi o germaniju in ustreznem trgu vplivajo na poseben derivat germanijev tetraklorid.

([129]) Hubej – Wikipedija.
([130]) Jiangsu – Wikipedija.

(561) Ker so bile preiskovane skupine družb vertikalno integrirane, so bile v preiskavo načeloma vključene tudi surovine, ki so jih zagotavljali povezani dobavitelji proizvajalcev kablov iz optičnih vlaken. Zato so bile nekatere preiskovane subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, prejete na ravni teh povezanih dobaviteljev, vključene v izračune za vsako zgoraj analizirano subvencijsko shemo.

(562) Komisija je proučila še, ali so nepovezani dobavitelji osnovnih surovin vzorčenim proizvajalcem izvoznikom zagotavljali vhodne materiale za plačilo, nižje od primernega. Osredotočila se je zlasti na osnovne surovine za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, ki so jih vzorčene družbe večinoma kupovale od nepovezanih dobaviteljev, tj. germanijev tetraklorid in silicijev klorid.

(563) Prvotni vhodni material germanijevega tetraklorida je germanij, ki je nepogrešljiv za številne visokotehnološke izdelke. Je pomemben vhodni material, ki se uporablja pri proizvodnji kablov iz optičnih vlaken, da se poveča njegov refrakcijski indeks in pomaga zmanjšati izgubo signala na dolgih razdaljah ([131]). Zaradi geoloških razmer ima regija Yunnan bogate zaloge germanija.

(564) Komisija je zaradi delnega sodelovanja kitajske vlade analizirala omejen nabor dokumentov, ki jih je predložila kitajska vlada, in jih dopolnila z raziskavo vladnih načrtov in politik v zvezi s temi vhodnimi materiali na podlagi razpoložljivih informacij ter akterjev na trgu teh materialov. Ugotovila je, da je kitajska vlada izvajala načrte in strategije za podporo industriji germanija v provinci Junan. Načrti za proizvodnjo te surovine vključujejo „13. petletni načrt za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj province Junan“ ([132]), „obvestilo vlade province Junan o razvoju industrije v provinci Junan v obdobju 2016–2020“ ([133]) in „obvestilo vlade province Junan o več ukrepih za podporo razvoju realnega gospodarstva“ ([134]).

(565) V 13. petletnem načrtu za nacionalni gospodarski in družbeni razvoj province Junan se pri opredelitvi cilja „dejavno razvijanje novih materialov za sončne celice, kot sta germanij in tanka izolacijska plast“, ter „podpiranje razvoja industrije informacijske tehnologije nove generacije, pospeševanje razvoja novih elektronskih informacijskih in polprevodniških funkcionalnih materialov na osnovi platinske skupine, germanija, indija ter drugih redkih in plemenitih kovin“ izrecno omenja germanij.

(566) Cilji petletnega načrta se odražajo in razvijajo v nadaljnjih vladnih obvestilih in izvedbenih ukrepih. Kot je navedeno v uvodni izjavi 79, se po sistemu načrtovanja v LRK sredstva dodeljujejo sektorjem, ki jih kitajska vlada opredeli kot strateške ali kako drugače politično pomembne.

(567) V „obvestilu vlade province Junan o razvoju industrije v provinci Junan v obdobju 2016–2020“ je vlada province kot strateške naloge izrecno določila „odločno spodbujanje industrijskega parka za nove materiale iz plemenitih kovin v provinci Junan, [...] izgradnjo nacionalne industrijske baze germanija za nove optoelektronske materiale in naprave“, „odprava tujih tehničnih ovir in pospešitev gojenja novih materialov iz redkih kovin, kot so [...] germanij in novi materiali na osnovi germanija“ ter „proaktivno uvajanje raziskav in razvoja vrhunskih novih materialov, kot je [...] germanij“.

(568) V tretjem dokumentu, ki določa mehanizem za spodbujanje industrije germanija v provinci Junan, je opisana neposredna finančna podpora: *„V skladu z načelom ‚nakupa podjetij in skladiščenja, bančnih posojil, finančnih subvencij, delovanja trga in samofinanciranja“ smo izvedli komercialni nakup in skladiščenje [...] germanija, [...] in drugih ključnih izdelkov iz neželeznih kovin v celotni provinci. Skupna količina nakupa in skladiščenja znaša približno 800 000 ton, čas zbiranja in skladiščenja pa je eno leto. Sredstva, potrebna za zbiranje in skladiščenje, podjetje posodi banki v obliki jamstva za izdelek. Vlada province je za subvencioniranje bančnih posojil podjetjem namenila poseben sklad v višini 1 milijarde juanov. Med drugim bodo podjetja, ki kupujejo in skladiščijo kositer, germanij in indij, prejela subvencijo v obliki 80-odstotnega popusta.“*

([131]) https://www.earthmagazine.org/article/mineral-resource-month-germanium/, nazadnje obiskano 17. avgusta 2021.
([132]) https://www.ndrc.gov.cn/fggz/fzzlgh/gjfzgh/201603/P020191104614882474091.pdf, nazadnje obiskano 4. avgusta 2021.
([133]) http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/201701/t20170106_143075.htm, nazadnje obiskano 4. avgusta 2021.
([134]) http://www.yn.gov.cn/zwgk/zcwj/zxwj/202004/t20200426_203069.html, nazadnje obiskano 4. avgusta 2021.

(569) Komisija je na podlagi javno dostopnih informacij ugotovila, da so družbe, ki delujejo v industriji germanija, vključno s proizvajalci germanijevega tetraklorida v provinci Junan, prejele državne subvencije. Družba YUNNAN Lincang Xinyuan Germanium, ki je delno v državni lasti, in njene odvisne družbe so na primer prejele več plačil kitajske vlade. Družba v svojem letnem poročilu iz leta 2020 poroča o znesku 21 847 627 RMB kot prihodku od plačil subvencij za leto 2019. Leta 2020 so nepovratna sredstva, prejeta od kitajske vlade, znašala 55 361 284 RMB ([135]). Nepovratna sredstva, ki jih je kitajska vlada zagotovila industriji germanija, niso omejena na eno samo podjetje. Družba v državni lasti Yunnan Chihong Zinc and Germanium je v svojem letnem poročilu za leto 2019 prav tako navedla, da je v zadevnem letu prejela subvencije v višini 43 771 439 RMB ([136]).

(570) Zato je očitno, da je kitajska vlada vključena v celotno vrednostno verigo kablov iz optičnih vlaken, kar verjetno vpliva na cene, tako da te ne odražajo tržnih sil. Na zgoraj opisane načine vlada posega v sektorje, ki proizvajajo surovine, ki se uporabljajo za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken, zlasti germanij in germanijev tetraklorid.

(571) Glede na navedeno ter ob upoštevanju dejstva, da se protidampinška dajatev lahko določi na ravni stopnje dampinga, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 769, in morebitnega pomena okoliščin iz uvodne izjave 765 se je Komisija odločila, da ne bo nadaljevala preiskave o tej domnevni subvenciji, in si pridržala pravico, da po potrebi ponovno obravnava to vprašanje.

3.9 **Sklep o subvencioniranju**

(572) Komisija je na podlagi razpoložljivih informacij zneske subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za vzorčene družbe v skladu z določbami osnovne uredbe izračunala tako, da je proučila vsako subvencijo ali program subvencij, nato pa je te številke seštela in dobila skupni znesek subvencij za vsakega proizvajalca izvoznika v obdobju preiskave. Za izračun skupnega subvencioniranja v nadaljevanju je najprej izračunala delež subvencioniranja, ki ustreza znesku subvencije kot deležu skupnega dohodka podjetja od prodaje. Ta odstotek je bil nato uporabljen za izračun subvencije, dodeljene za izvoz zadevnega izdelka v Unijo v obdobju preiskave. Nato je bil izračunan znesek subvencije na tono zadevnega izdelka, izvoženega v Unijo v obdobju preiskave, v nadaljevanju navedene stopnje pa so bile izračunane kot delež vrednosti stroškov, zavarovanja in prevoznine (v nadaljnjem besedilu: CIF) za isti izvoz na tono.

(573) V skladu s členom 15(3) osnovne uredbe se je skupni znesek subvencije za sodelujoče družbe, ki niso zajete v vzorcu, izračunal na podlagi skupnega tehtanega povprečnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenega za sodelujoče proizvajalce izvoznike v vzorcu, razen zanemarljivih zneskov in zneskov subvencij, določenih za izdelke, za katere veljajo določbe člena 28(1) osnovne uredbe. Vendar Komisija ni prezrla ugotovitev, ki so delno temeljile na razpoložljivih dejstvih za določitev zadevnih zneskov. Dejansko meni, da razpoložljiva dejstva, ki se uporabljajo v navedenih primerih, niso bistveno vplivala na informacije, potrebne za pošteno določitev zneska subvencioniranja, tako da izvozniki, ki niso bili pozvani k sodelovanju v preiskavi, z uporabo tega pristopa ne bodo oškodovani ([137]).

(574) Komisija je glede na visoko stopnjo sodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov in reprezentativnost vzorca, tudi v smislu upravičenosti do subvencij, menila, da je ustrezno določiti znesek za „vse druge družbe“ na raven najvišjega zneska, določenega za vzorčene družbe. Znesek za „vse druge družbe“ se je uporabljal za tiste družbe, ki v preiskavi niso sodelovale.

([135]) https://pdf.dfcfw.com/pdf/H2_AN202104221487092732_1.pdf?1619123432000.pdf, str. 171, nazadnje obiskano 5. avgusta 2021.

([136]) https://chxz.chinalco.com.cn/tzzgx/dqbg/202103/P020210325553668267186.pdf, str. 221, nazadnje obiskano 6. avgusta 2021.

([137]) Smiselno glej tudi WT/DS294/AB/RW, ZDA – „Nastavitev na ničlo“ (člen 21.5 dogovora o reševanju spora), poročilo pritožbenega organa z dne 14. maja 2009, točka 453.

Ime družbe	Stopnja subvencije
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,33 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %
Druge sodelujoče družbe	7,8 %
Vse druge družbe	10,33 %

4. **ŠKODA**

4.1 **Merska enota**

(575) Čeprav so uradni statistični podatki o uvozu navedeni v kilogramih, je Komisija v skladu s pripombami proizvajalcev izvoznikov in industrije Unije menila, da ta merska enota ni primerna za ustrezno merjenje zadevnih količin. Preiskava kaže, da industrija kot glavni kazalnik obsega običajno ne uporablja teže, temveč dolžino. Lahko se meri dolžina kabla (kilometer kabla) ali skupna dolžina vlaken, ki jih ta vsebuje (kilometer vlaken). Glede na to, da se sedanja preiskava nanaša na kable, se za najustreznejšo mersko enoto šteje kilometer kabla, ki se bo uporabil pri določanju škode v nadaljevanju.

(576) Zbornica CCCME je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da bi bilo treba obseg uvoza izračunati na podlagi kilometrov vlaken namesto na podlagi kilometrov kablov, saj je kilometer vlaken sprejet industrijski standard in edina merska enota, ki odraža velike razlike v številu vlaken na kabel.

(577) Komisija je trdila, da je kilometer kabla ustrezna merska enota, saj so izdelki, ki so predmet preiskave, kabli, število vlaken v kablu pa je posebna lastnost kabla, ki se odraža v kontrolni številki izdelka. Trditev je bila zato zavrnjena.

4.2 **Opredelitev industrije Unije in proizvodnje Unije**

(578) Podobni izdelek je v obdobju preiskave v Uniji izdelovalo 29 proizvajalcev. Z izjemo dveh družb, navedenih v naslednjem oddelku, pomenijo „industrijo Unije“ v smislu člena 9(1) osnovne uredbe. Po izstopu Združenega kraljestva iz Evropske unije določitev škode temelji na podatkih 27 držav članic (EU-27) za celotno obravnavano obdobje.

(579) Celotna proizvodnja v Uniji v obdobju preiskave je bila določena pri 1,2 milijona na kilometer kabla. Komisija je to količino določila na podlagi vseh razpoložljivih informacij v zvezi z industrijo Unije, kot so neposredne informacije devetih strani – šestih pritožnikov in treh družb, ki so podprle pritožbo –, in tržne informacije za preostale proizvajalce. Kot je navedeno v uvodni izjavi 41, so bili v vzorec izbrani trije proizvajalci Unije, ki so predstavljali 52 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Uniji.

4.3 **Izključitev dveh proizvajalcev iz industrije Unije**

(580) V skladu s členom 9(1) osnovne uredbe je mogoče proizvajalce, ki so povezani s kitajskimi izvozniki ali uvozniki in/ali so sami uvozniki domnevno dampinškega izdelka, izključiti iz industrije Unije. Člen 9(2) določa, kdaj se proizvajalci štejejo za povezane z izvozniki ali uvozniki.

(581) Komisija je proučila obstoječe povezave med industrijo Unije in izvozniki ali uvozniki zadevnega izdelka. Preiskava je pokazala, da je en vzorčeni proizvajalec Unije uvozil majhno količino kablov iz optičnih vlaken iz Kitajske, drugi pa ima manjšinski delež v nevzorčenem proizvajalcu izvozniku. Glede na zanemarljive količine, ki jih je uvozil prvi proizvajalec, ter dejstvo, da je drugi dokazal, da ne nadzoruje proizvajalca izvoznika niti proizvajalec izvoznik ne nadzoruje njega in da se zaradi učinka te povezave ni vedel drugače kot nepovezani proizvajalci, je Komisija sklenila, da ni razloga za izključitev katere koli od teh družb iz industrije Unije.

(582) Kar zadeva tretjega nevzorčenega proizvajalca, je Komisija zaradi njegove povezave s kitajskim proizvajalcem izvoznikom (ki ga nadzoruje isti subjekt) in velike količine uvoza iz Kitajske menila, da ga je primerno izključiti iz opredelitve industrije Unije, čeprav je ta družba v Uniji imela precejšnjo proizvodnjo.

(583) Podobno je Komisija v zvezi z nesodelujočim proizvajalcem v Uniji, ki je prijavil veliko količino uvoza iz Kitajske, odločila, da bi ga bilo treba ob upoštevanju povezave s kitajskim proizvajalcem izvoznikom in velikih količin uvoza prav tako izključiti iz industrije Unije.

(584) Preiskava ni pokazala, da bi bil kateri koli drug proizvajalec bodisi povezan s kitajskimi izvozniki bodisi da bi uvažal iz Kitajske, zato niso potrebne nadaljnje izključitve iz opredelitve industrije Unije.

(585) Zbornica CCCME je trdila, da so številni proizvajalci Unije povezani s kitajskimi proizvajalci kablov iz optičnih vlaken, in od Komisije zahtevala, naj izvede segmentirano analizo škode z ločeno analizo tega uvoznega toka.

(586) V svojih pripombah na dokončno razkritje je ponovila svojo trditev, da je treba uvoz proizvajalcev Unije ločiti in oceniti ločeno od uvoza drugih strani. Menila je tudi, da bi morala Komisija razkriti obseg in delež uvoza proizvajalcev Unije od povezanih in nepovezanih kitajskih proizvajalcev v OP.

(587) Kot je navedeno zgoraj, je Komisija v svoji analizi ustrezno upoštevala povezave proizvajalcev Unije s kitajskimi družbami, tako da je izključila proizvajalce z znatnim uvozom iz Kitajske, ter upoštevala njihov odnos s kitajskimi izvozniki. Vzorčeni proizvajalci Unije so uvažali majhne količine (manj kot 1 % svoje proizvodnje) zadevnega izdelka od povezanih družb na Kitajskem. Druge družbe, ki proizvajajo v Uniji in uvažajo znatne količine, se niso štele za industrijo Unije v smislu člena 9(1) osnovne uredbe, kot je določeno v uvodnih izjavah 582 do 584. Trditev je bila zato zavrnjena.

(588) Družba Connect Com je predložila seznam drugih proizvajalcev kablov iz optičnih vlaken v Uniji, ki v pritožbi niso bili upoštevani. Komisija je ugotovila, da te družbe niso sodelovale pri preiskavi in da so bile ocene za nesodelujoče proizvajalce Unije zagotovljene na podlagi zanesljivih tržnih informacij ([138]).

4.4 **Določitev zadevnega trga Unije**

(589) Da bi ugotovila, ali je industrija Unije utrpela škodo, ter da bi določila potrošnjo in različne gospodarske kazalnike, povezane s stanjem industrije Unije, je Komisija proučila, ali in v kakšni meri je treba pri analizi upoštevati nadaljnjo uporabo podobnega izdelka, ki ga proizvaja industrija Unije.

4.5 **Uporaba za lastne potrebe**

(590) Komisija je ugotovila, da je bilo v obravnavanem obdobju med 5,8 % in 4,4 % proizvodnje proizvajalcev Unije namenjenih uporabi za lastne potrebe. Kabli so se v zadevnem primeru dobavljali znotraj iste družbe ali skupine družb za nadaljnjo predelavo nižje v prodajni verigi, zlasti za proizvodnjo kablov s konektorji.

([138]) Tržne napovedi družbe CRU za trg kablov (avgust 2020), dopolnjene s tržnimi informacijami pritožnika.

(591) Za analizo škode je pomembno razlikovati med zaprtim in prostim trgom, saj izdelki, namenjeni uporabi za lastne potrebe, niso izpostavljeni neposredni konkurenci z uvozom. Nasprotno pa so izdelki za prodajo na prostem trgu neposredno izpostavljeni konkurenci z uvozom zadevnega izdelka.

(592) Da bi lahko Komisija čim bolj celovito prikazala razmere industrije Unije, je pridobila podatke za celotno dejavnost na področju optičnih vlaken in proučila, ali je bila proizvodnja namenjena za uporabo za lastne potrebe ali za prosti trg.

(593) Komisija je nekatere gospodarske kazalnike, ki se nanašajo na industrijo Unije, preverila na podlagi podatkov za prosti trg. Ti kazalniki so: obseg prodaje in prodajne cene na trgu Unije; tržni delež; rast; obseg izvoza in cene; dobičkonosnost; donosnost naložb in denarni tok. Kjer je bilo to mogoče in upravičeno, so se ugotovitve preiskave primerjale s podatki za zaprti trg, da bi se zagotovila celotna slika stanja industrije Unije.

(594) Drugi gospodarski kazalniki pa bi se lahko smiselno proučili le glede na celotno dejavnost, vključno z uporabo proizvodnje industrije Unije za lastne potrebe ([139]). Ti kazalniki so: proizvodnja; zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti; naložbe; zaloge; zaposlovanje; produktivnost; plače in zmožnost zbiranja kapitala.

(595) Zbornica CCCME je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da se pri analizi splošnega tržnega položaja industrije Unije zaprti trg ne bi smel zanemariti.

(596) Kot je opisano spodaj, Komisija v zvezi s tem ni zanemarila zaprtega trga, ampak ga je opredelila in ocenila njegov razvoj skozi čas. To je zagotovilo celovito sliko položaja industrije Unije. Zaradi majhnosti in upadajoče velikosti tega trga ta trg nima pomembnega vpliva na položaj industrije Unije. Komisija nadalje opozarja, da kabli s konektorji niso zadevni izdelek.

4.6 **Potrošnja Unije**

(597) Komisija je potrošnjo Unije določila na podlagi: podatkov o prodaji, kot jih je določil pritožnik, in podatkov o uvozu, pridobljenih v skladu z metodologijo, opisano v uvodnih izjavah 600 do 607.

(598) Potrošnja Unije se je gibala na naslednji način:

Preglednica 1

Potrošnja Unije (v km kabla)

	2017	2018	2019	OP
Celotna potrošnja na prostem trgu Unije	1 276 902	1 537 999	1 655 737	1 760 092
Indeks	*100*	*120*	*130*	*138*
Zaprti trg	61 505	59 802	62 710	54 205
Indeks	*100*	*97*	*102*	*88*

Vir: sodelujoči proizvajalci izvozniki, carinski organi EU, Eurostat, pritožniki.

(599) V obravnavanem obdobju se je potrošnja na prostem trgu v Uniji povečala za 38 %. To je trg, ki je povezan z intenzivno digitalizacijo v EU in dosega močno rast, ki se bo še naprej hitro povečevala ([140]). Potrošnja se je povečevala do OP kljub dejstvu, da je drugi del obdobja (tj. prva polovica leta 2020) sovpadal s prvimi meseci motenj, povezanih s pandemijo COVID-19. Ugotovitve preiskave kažejo, da so pandemija, ki se je začela v zadnjih

([139]) Ti kazalniki so temeljili na neposrednih podatkih, ki jih je pritožnik zbral o osmih proizvajalcih, ki so se pritožili ali podprli pritožbo (razen ene družbe iz razlogov, pojasnjenih v uvodni izjavi 574) in so v OP predstavljali skoraj 80 % proizvodnje Unije, ter na oceni za preostale proizvajalce Unije, ki je temeljila na tržnih raziskavah in informacijah.

([140]) CRU Cables Market Outlook (avgust 2020), str. 29, in CRU Worldwide Cable Market Summary by Application and Region, februar 2021.

mesecih OP, in z njo povezani preventivni ukrepi upočasnili rast, vendar niso preprečili povečanja potrošnje zadevnega izdelka v Uniji v celotnem obdobju preiskave. Zaprti trg vključuje uporabo kablov iz optičnih vlaken pri rešitvah povezljivosti, ki jih ponujajo družbe, tudi kablov, opremljenih s konektorji; njen obseg, ki je zelo omejen glede na celotni trg, se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 12 %.

4.7 **Uvoz iz zadevne države**

4.7.1 *Obseg in tržni delež uvoza iz zadevne države*

(600) Uradni statistični podatki o uvozu za oznako KN 8544 70 00 so navedeni v kilogramih, ista oznaka pa poleg zadevnega izdelka vsebuje tudi druge izdelke. Da bi pridobila natančnejšo sliko uvoza, je Komisija pregledala podrobne informacije nacionalnih carinskih organov o celotnem sklopu enotnih uvoznih transakcij v obdobju 2017–OP, ki so jih uvozniki sporočili v svojih carinskih deklaracijah in so jih obdelali zgoraj navedeni organi. Informacije so se nanašale na uvoz v devet držav članic (Bolgarija, Danska, Francija, Nemčija, Madžarska, Nizozemska, Portugalska, Romunija in Španija) in so se štele za reprezentativne, saj so zajemale 79 % uvoza v obravnavanem obdobju. V skladu s podrobno analizo, opravljeno na tej podlagi, so bili sprejete spodaj navedene ugotovitve.

(601) Družba Connect Com je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da je bil uvoz proučen samo v devetih državah članicah in da to ni reprezentativno, saj velike države članice, kot so Italija, Poljska, Avstrija itd., niso bile vključene v to analizo. V zvezi s tem Komisija ugotavlja, da so bile informacije, prejete od nacionalnih carinskih organov, dodatna analiza za natančnejšo opredelitev zadevnega izdelka v okviru celotne oznake KN 8544 70 00. Komisija je uporabila informacije vseh nacionalnih organov, ki so pravočasno odgovorili na njeno zahtevo po informacijah, in menila, da 79 % celotnega uvoza predstavlja reprezentativno sliko deleža zadevnega izdelka med celotnim uvozom pod oznako KN. Zato je Komisija menila, da je ta trditev neutemeljena.

(602) Obseg uvoza iz Kitajske je bil določen na enaki podlagi kot v ločeni protidampinški preiskavi, tj. na podlagi informacij, ki so jih zagotovili kitajski proizvajalci izvozniki pri vzorčenju.

(603) Uvoz iz drugih tretjih držav je bil določen na podlagi podrobnega pregleda iz uvodne izjave 600, v katerem je bil ugotovljen uvoz zadevnega izdelka v kg, in je bil pretvorjen v kilometre kabla z uporabo natančnih pretvorbenih faktorjev, ki so jih kitajski proizvajalci izvozniki navedli v svojih odgovorih na dodatno zahtevo po informacijah iz uvodne izjave 60.

(604) Tržni delež uvoza je bil določen na podlagi obsega uvoza glede na obseg potrošnje na prostem trgu iz preglednice 1.

(605) Uvoz iz zadevne države se je gibal na naslednji način:

Preglednica 2

Obseg uvoza in tržni delež

	2017	2018	2019	OP
Obseg uvoza iz zadevne države (v km kabla)	189 479	354 167	434 754	498 335
Indeks	*100*	*187*	*229*	*263*
Tržni delež (v %)	14,8	23,0	26,3	28,3
Indeks	*100*	*155*	*177*	*191*

Vir: sodelujoči proizvajalci izvozniki, Eurostat, carinski organi EU.

(606) Zaradi velike kitajske presežne zmogljivosti (ki naj bi bila po ocenah dvakrat večja od zmogljivosti celotnega trga EU, na podlagi analize trga, ki so jo predložili pritožniki ([141])) se je uvoz iz zadevne države v obravnavanem obdobju povečal s približno 190 000 kilometrov kabla na približno 500 000 kilometrov kabla, kar pomeni zelo hitro dvainpolkratno povečanje. To 163-odstotno povečanje je več kot štirikrat večje od povečanja potrošnje, kar priča o globini in zagonu kitajskega prodora na ta trg.

(607) Posledično se je tržni delež tega uvoza v obravnavanem obdobju povečal s 14,8 % na 28,3 %, kar prav tako pomeni znatno, tj. 91-odstotno povečanje. Opozoriti je treba, da se je obseg kitajskega uvoza vsako leto obravnavanega obdobja povečal, kar kaže na hitrost in obseg prodora na trg.

(608) Zbornica CCCME je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da je tržni delež industrije Unije podcenjen in da je tržni delež kitajskega uvoza napihnjen. V zvezi s tem je zbornica CCCME nadalje trdila, da bi morali tržni podatki temeljiti na kilometrih vlaken namesto na kilometrih kabla, zaradi česar bi bil tržni delež kitajskega uvoza manjši.

(609) Preiskava je pokazala, da je kabelski kilometer najustreznejša enota za merjenje zadevnega izdelka, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 575. Trditev je bila zato zavrnjena.

4.7.2. *Cene uvoza iz zadevne države, nelojalno nižanje prodajnih cen in znižanje cen*

(610) Komisija je cene uvoza določila na podlagi odgovorov, ki so jih predložili sodelujoči izvozniki v odgovor na zahtevo po informacijah.

(611) Povprečna cena uvoza iz zadevne države se je gibala, kot sledi:

Preglednica 3

Uvozne cene (v EUR/km kabla)

	2017	2018	2019	OP
Kitajska	452,9	401,9	468,5	349,1
Indeks	*100*	*89*	*103*	*77*

Vir: sodelujoči proizvajalci izvozniki.

(612) Cene uvoza iz Kitajske so se v obravnavanem obdobju znižale s 452 na 349 EUR/km kabla, tj. za 23 %. Ta razvoj bi bilo treba obravnavati ob upoštevanju povečane agresivnosti kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki je povezana s presežno zmogljivostjo v zadevni državi (glej uvodno izjavo 606). Ta kazalnik je treba nadalje obravnavati ob upoštevanju znatnih razlik v cenah za določeno dolžino med različnimi vrstami izdelka ter velikih razlik v ponudbi izdelkov iz leta v leto. Razlika v proizvodu je izhajala iz spremenljivosti in s tem cene vrst prodanih kablov, pa tudi iz dejstva, da se niso vsako leto objavili razpisi za vse vrste izdelkov oziroma se ti izdelki niso prodajali vsako leto.

(613) Da bi se izognila razlikam v naboru izdelkov, ki so del serije cen v obravnavanem obdobju, ter da bi pridobila natančnejše in reprezentativnejše podatke, je Komisija analizirala tudi celovite informacije vzorčenih kitajskih izvoznikov in proizvajalcev Unije na podlagi bolj združenih skupin neposredno primerljivih izdelkov. Na podlagi tega je bilo opredeljenih 35 identičnih (primerljivih) skupin, ki jih prodajajo kitajski izvozniki in industrija Unije in za katere je bila v vsakem proučenem letu opravljena prodaja. Z drugimi besedami, Komisija je pridobila celotno časovno vrsto s ceno za posamezno vrsto izdelka za vsako leto v obravnavanem obdobju. Te cene se lahko štejejo za reprezentativne za celoten kitajski izvoz v tem obdobju, saj zajemajo 62 % izvoza vzorčenih družb v OP. Dobljena reprezentativna časovna vrsta se je gibala na naslednji način, in sicer na ponderirani združeni podlagi:

([141]) Ocene na podlagi javnih virov (članek CRU z dne 10. januarja 2020 z naslovom „Further instability on the horizon as tumultuous year ends“ in diapozitivi s konference CRU o žičnih kablih junija 2019), ki so bile predložene kot prilogi 6.1 in 6.5 k pritožbi in jih je pritožnik podrobno predstavil.

Preglednica 3a

Kitajski uvoz (v EUR/km kabla)

	2017	2018	2019	OP
Povprečna cena	854	720	593	320
Indeks	*100*	*84*	*69*	*38*
Reprezentativnost	94	35	59	62

(614) To kaže na znaten in stalen padec cen kitajskega izvoza. Z drugimi besedami, kadar se prodaja istih vrst izdelka primerja za vsako leto posebej, je jasen in zaznaven padec cen kitajskega uvoza v vsakem letu, te pa so bile precej nižje od cen proizvajalcev Unije v obdobju 2018–OP (preglednica 7a).

(615) Komisija je ob upoštevanju navedenega nelojalno nižanje prodajnih cen v obdobju preiskave določila tako, da je primerjala:

— tehtane povprečne prodajne cene vzorčenih proizvajalcev Unije za posamezno vrsto izdelka, zaračunane nepovezanim strankam na trgu Unije in prilagojene na raven cene franko tovarna, ter

— ustrezne tehtane povprečne cene za posamezno uvoženo vrsto izdelka vzorčenih kitajskih proizvajalcev prvi neodvisni stranki na trgu Unije, določene na podlagi CIF (stroški, zavarovanje in prevoznina) z ustreznimi prilagoditvami za stroške, nastale po uvozu.

(616) Primerjava cen je bila opravljena za vsako vrsto transakcije posebej na isti ravni trgovine, po potrebi ustrezno prilagojene. Rezultat primerjave je bil izražen kot odstotek prihodkov od prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije v obdobju preiskave. Primerjava je pokazala, da je bila tehtana povprečna stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen za dva vzorčena proizvajalca izvoznika 30,0-odstotna oziroma 33,2-odstotna, kar je pomenilo, da je bila splošna stopnja nelojalnega nižanja prodajnih cen 31,5-odstotna. Kot je opisano v uvodni izjavi 673**Error! No bookmark name given.**, analiza razpisov potrjuje obstoj nelojalnega nižanja prodajnih cen na ravni razpisov.

(617) To je v skladu s cenami, opredeljenimi v uvodnih izjavah 613 in 614.

(618) Skupina ZTT je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila tudi, da Komisija ni pojasnila združenih skupin kontrolnih številk izdelka, ki so bile zato poljubno oblikovane. Zbornica CCCME je trdila, da uporaba teh skupin pomeni, da obstaja problem usklajevanja in primerljivosti cen industrije Unije in kitajskih cen. Zbornica CCCME se je sklicevala na poročilo odbora v zadevi Kitajska – Rentgenska oprema ([142]), v katerem je bilo navedeno, da mora preiskovalni organ zagotoviti, da so izdelki, ki jih je primerjal v analizi nelojalnega nižanja in dviganja cen, dejansko primerljivi, in trdila, da Komisija ni zagotovila takšne primerljivosti cen.

(619) Komisija se s to trditvijo ni strinjala iz dveh razlogov. Prvič, te skupine niso bile uporabljene za izračun nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen. Drugič, uporabljene so bile za primerjavo cen po posameznih vrstah, kot je določeno v uvodni izjavi 613, in sicer ravno zato, da se je zagotovilo, da gibanja cen skozi čas niso bila oslabljena zaradi pomembnih sprememb v naboru izdelkov, s čimer se je povečala natančnost primerljivosti skozi čas na podlagi skupin, ki so bile, kot je pojasnjeno zgoraj, reprezentativne za zadevni izdelek.

(620) Komisija je poudarila, da se pri oceni stopenj nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen za podlago pri primerjavi uporabijo modeli, ki se v Unijo izvažajo iz zadevne države. Pri primerjavi izvozne prodaje proizvajalcev izvoznikov s prodajo industrije Unije je popolnoma naravno, da industrija Unije vseh izvoženih modelov ni prodala. V tem primeru je stopnja ujemanja znašala približno 70 % za vzorčene kitajske proizvajalce izvoznike, ki jo je Komisija štela za povsem zadostno za zagotovitev široke in poštene primerjave izvoženih modelov in modelov, ki jih je prodajala industrija Unije.

([142]) Poročilo odbora, Kitajska – Dokončne protidampinške dajatve na rentgensko opremo za varnostne preglede iz Evropske unije, WT/DS425/R, točka 7.67.

4.8 **Gospodarski položaj industrije Unije**

4.8.1 *Splošne pripombe*

(621) V skladu s členom 8(4) osnovne uredbe je bila v proučitev vpliva subvencioniranega uvoza na industrijo Unije vključena ocena vseh gospodarskih kazalnikov, ki so vplivali na položaj industrije Unije v obravnavanem obdobju.

(622) Komisija je prejela več pripomb strani v zvezi s škodo. Kitajska vlada je trdila, da uvoz iz Kitajske ni povzročil škode ali nevarnosti škode, saj so kazalniki kazali, da je bil položaj industrije Unije dober in da je imela industrija Unije s svojim tržnim deležem še vedno prevladujoč položaj. Družba Connect Com je opozorila, da je bilo zmanjšanje tržnega deleža industrije Unije zelo omejeno in se je zgodilo v okviru verjetno oligopolnega trga.

(623) Navedla je, da bi bila škoda, tudi če bi obstajala, zanemarljiva, če bi dobiček dosegal minimalno 5-odstotno stopnjo dobička, in v zvezi s tem opozorila na sklep Komisije z dne 23. decembra 1988 o zaključku protidampinškega postopka v zvezi z nekaterimi brezžičnimi mobilnimi radiotelefoni s poreklom iz Kanade, Hongkonga in Japonske ([143]) ter na sodbo z dne 17. decembra 1997 v zadevi EFMA/Svet ([144]). Vendar je treba opozoriti, da je bila v sklepu o radiotelefonih stopnja dobička proučena ob upoštevanju drugih kazalnikov izboljšanja in da se je navedena sodba Sodišča nanašala na zahtevek, ki ga je Splošno sodišče zavrnilo, in sicer da bi moral biti ciljni dobiček, ki ga je Komisija določila med preiskavo, višji. Zato te precedenčne zadeve ne podpirajo mnenja, da bi bila škoda neznatna, kadar so stopnje dobička višje od 5 %. Škoda je ugotovljena na podlagi celovite ocene vseh dejavnikov iz člena 8(4) osnovne uredbe, analiziranih v okviru specifičnega trga in zadevne industrije. Poleg tega je bil dobiček, ki ga je ustvarila industrija, nižji od ciljnega dobička, določenega ob upoštevanju vseh elementov v zvezi z zadevno industrijo, kot zahteva člen 12(1a) osnovne uredbe.

(624) Komisija je za določitev škode razlikovala med makro- in mikroekonomskimi kazalniki škode. Makroekonomske kazalnike je ocenila na podlagi podatkov iz izpolnjenega vprašalnika, ki ga je predložil pritožnik in je zajemal podatke, ki so se nanašali na vse proizvajalce Unije. Komisija je mikroekonomske kazalnike ocenila na podlagi podatkov iz izpolnjenih vprašalnikov vzorčenih proizvajalcev Unije.

(625) Makroekonomski kazalniki so: proizvodnja, proizvodna zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, obseg prodaje, tržni delež, rast, zaposlenost, produktivnost, višina subvencijske stopnje in okrevanje od preteklega subvencioniranja.

(626) Mikroekonomski kazalniki so: povprečne cene na enoto, stroški na enoto, stroški dela, zaloge, dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala.

4.8.2 *Makroekonomski kazalniki*

4.8.2.1 Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

(627) Celotna proizvodnja Unije, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 4

Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

	2017	2018	2019	OP
Obseg proizvodnje (v km kabla)	1 062 482	1 195 017	1 250 881	1 229 252
Indeks	*100*	*112*	*118*	*116*

([143]) UL L 362, 30.12.1988, str. 59, uvodna izjava 7.
([144]) Sodba z dne 17. decembra 1997, EFMA/Svet, T-121/95, EU:T:1997:198, točka 105 in naslednje.

Proizvodna zmogljivost (v km kabla)	1 585 738	1 748 667	2 019 526	2 084 082
Indeks	*100*	*110*	*127*	*131*
Izkoriščenost zmogljivosti (v %)	67	68	62	59
Indeks	*100*	*102*	*92*	*88*

(628) V celotnem obravnavanem obdobju se je obseg proizvodnje industrije Unije povečal za 16 %. Podrobna analiza kaže, da se je proizvodnja Unije v obdobju 2017–2019 povečala za 18 %, medtem ko se je v obdobju preiskave rahlo zmanjšala za 2 odstotni točki.

(629) Skupno povečanje v obravnavanem obdobju je bilo rezultat povečanja povpraševanja, navedenega v preglednici 1. Vendar je industriji Unije v obravnavanem obdobju uspelo povečati svojo proizvodnjo le za 16 %, medtem ko se je trg povečal za 38 %. Industrija Unije zato ni mogla v celoti izkoristiti rasti trga.

(630) V obravnavanem obdobju se je proizvodna zmogljivost Unije povečala za 31 %. To odraža naložbe nekaterih proizvajalcev Unije, s katerimi so sledili potencialu rasti trga. Ta poskus je oviral večji prodor kitajskih izdelkov, ki je temeljil na nepoštenih strategijah oblikovanja cen in vse bolj prevzemal tržne deleže industriji Unije.

(631) Zato se je izkoriščenost zmogljivosti zmanjšala za 12 % in v OP dosegla raven, nižjo od 60 %. Proizvajalci Unije niso mogli povečati proizvodnje v skladu z rastjo trga.

4.8.2.2 Obseg prodaje in tržni delež

(632) Obseg prodaje in tržni delež industrije Unije sta se v obravnavanem obdobju gibala na naslednji način:

Preglednica 5

Obseg prodaje in tržni delež

	2017	2018	2019	OP
Obseg prodaje na trgu Unije (v km kabla)	882 772	945 842	1 009 439	995 703
Indeks	*100*	*107*	*114*	*113*
Zaprti trg	61 505	59 802	62 710	54 205
Indeks	*100*	*97*	*102*	*88*
Prodaja na zaprtem trgu kot % prodaje Unije	7,0	6,3	6,2	5,4
Indeks	*100*	*91*	*89*	*78*
Prodaja na prostem trgu	821 268	886 040	946 729	941 498
Indeks	*100*	*108*	*115*	*115*
Tržni delež prodaje na prostem trgu	64,3	57,6	57,2	53,5
Indeks	*100*	*90*	*89*	*83*

Vir: industrija Unije.

(633) V celotnem obravnavanem obdobju se je obseg proizvodnje industrije Unije povečal za 13 %. Vendar se je tržni delež na prostem trgu zaradi povečanja potrošnje v obravnavanem obdobju zmanjšal s 64,3 % na 53,5 %, kar pomeni zmanjšanje za več kot 10 odstotnih točk (–17 %).

(634) Obseg prodaje na prostem trgu Unije se je v obravnavanem obdobju prav tako povečal, in sicer za 15 %. Prodaja v Uniji je zelo tesno sledila gibanju proizvodnje Unije, saj industrija večinoma uporablja sistem proizvodnje po naročilu.

(635) Zaprti trg industrije Unije (izražen kot odstotek celotne prodaje v Uniji) je bil v obravnavanem obdobju na zelo nizki ravni, pri čemer se je odstotek zmanjšal s 7 % leta 2017 na 5,4 % v OP. To je imelo majhen vpliv zaradi omejenega obsega tega trga.

4.8.2.3 Rast

(636) Industrija Unije zaradi zmanjšanja tržnega deleža obsega prodaje v Uniji v obravnavanem obdobju ni mogla izkoristiti rasti na trgu Unije.

4.8.2.4 Zaposlenost in produktivnost

(637) Zaposlenost in produktivnost sta se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 6

Zaposlenost in produktivnost

	2017	2018	2019	OP
Število zaposlenih (v EPDČ ([145]))	4 088	4 589	4 815	4 659
Indeks	*100*	*112*	*118*	*114*
Produktivnost (v km kabla/ekvivalent polnega delovnega časa)	260	260	260	264
Indeks	*100*	*100*	*100*	*102*

Vir: industrija Unije.

(638) Zaposlenost v industriji Unije se je v obdobju 2017–2019 povečala za 18 % na podlagi EPDČ. Temu povečanju je sledilo zmanjšanje za 4 odstotne točke v obdobju preiskave. Ta razvoj večinoma sledi gibanju obsega proizvodnje, prikazanemu v preglednici 3.

(639) Ker so bili podatki za proizvodnjo in zaposlenost zelo podobni, je produktivnost, izražena v kilometrih kabla na zaposlenega, ostala večinoma stabilna.

4.8.2.5 Višina subvencijske stopnje in okrevanje od preteklega subvencioniranja

(640) Vse subvencijske stopnje so bile nad stopnjo *de minimis*. Višina dejanskih subvencijskih stopenj je glede na obseg in cene uvoza iz zadevne države znatno vplivala na industrijo Unije.

(641) To je prva protisubvencijska preiskava v zvezi z zadevnim izdelkom. Zato ni bilo na voljo nobenih podatkov za oceno učinkov morebitnega preteklega subvencioniranja.

([145]) Ekvivalent polnega delovnega časa.

4.8.3 *Mikroekonomski kazalniki*

4.8.3.1 Cene in dejavniki, ki vplivajo nanje

(642) Tehtano povprečje prodajnih cen vzorčenih proizvajalcev Unije na enoto za nepovezane stranke v Uniji se je v obravnavanem obdobju gibalo na naslednji način:

Preglednica 7

Prodajne cene v Uniji

	2017	2018	2019	OP
Povprečna prodajna cena na enoto v Uniji (v EUR/km kabla)	816	861	944	821
Indeks	*100*	*105*	*116*	*101*
Stroški proizvodnje na enoto (v EUR/km kabla)	756	785	860	758
Indeks	*100*	*104*	*114*	*100*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(643) Prodajne cene na trgu Unije za nepovezane strani (prosti trg) so se v obdobju 2017–2019 zvišale za 16 % ter se nato v OP znižale in dosegle podobno raven kot cene, zabeležene leta 2017 (+1 %). Vendar je raven cen močno odvisna od kompleksnosti prodajanih izdelkov, saj se cena lahko močno razlikuje glede na značilnosti kabla (vključno s številom vlaken, številom in vrsto premazov itd.).

(644) To je očitno pri primerjavi razvoja cen z razvojem stroškov proizvodnje, saj kompleksnejši kabli, ki se lahko prodajajo po višjih cenah, pomenijo tudi višje stroške proizvodnje.

(645) Stroški proizvodnje na enoto so se v obdobju 2017–2019 zvišali za 14 %, približno v skladu s povprečnimi cenami na prostem trgu Unije (16 %). Pozneje so se znižali za 14 %, prav tako v skladu s padcem cen v istem obdobju, tj. 2019–OP (15 %).

(646) Kot je navedeno v uvodni izjavi 613, je Komisija analizirala celovite informacije vzorčenih kitajskih izvoznikov in proizvajalcev Unije na podlagi bolj združenih skupin neposredno primerljivih izdelkov, da bi se izognila razlikam v naboru izdelkov, ki so del serije cen v obravnavanem obdobju. Na podlagi tega je bilo opredeljenih 35 identičnih (primerljivih) skupin, ki jih prodajajo kitajski izvozniki in industrija Unije in za katere v vsakem letu obravnavanega obdobja obstaja celovita časovna vrsta.

(647) Te so reprezentativne za prodajo industrije EU v zadevnem obdobju, saj je bilo v obdobju preiskave prodanih več kot 34 % takih primerljivih izdelkov. Dobljena reprezentativna časovna vrsta je naslednja:

Preglednica 7a

Industrija Unije (v EUR/km kabla)

	2017	2018	2019	OP
Povprečna cena	817	780	792	719
Indeks	*100*	*95*	*97*	*88*
Reprezentativnost	42	38	35	34

(648) To kaže na znaten padec cen industrije Unije, podoben padcu cen kitajskega izvoza iz uvodne izjave 613.

(649) Poleg tega glede na to, da stranke pogosto zaprosijo za vrste kablov iz optičnih vlaken, narejene po meri, ki so prilagojene njihovim posebnim potrebam, in ker nekatere države članice opredeljujejo tudi posebne tehnične zahteve, primerjava cen za isto stranko in državo članico sčasoma ustvari še natančnejšo sliko gibanja cen. Industrija Unije je v zvezi s tem predložila dodatne podrobne informacije. Cene najpomembnejših dvajsetih takih kombinacij skupin proizvodov, strank in držav članic so se gibale na naslednji način ([146]):

Preglednica 7b

Industrija Unije (v EUR/km kabla, indeks)

2017	2018	2019	OP
100	*73*	*56*	*59*

(650) To spet kaže na jasen padec cen industrije Unije v tem obdobju po padcu cen kitajskega izvoza, omenjenega v uvodnih izjavah 610 do 614.

4.8.3.2 Stroški dela

(651) Povprečni stroški dela vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 8

Povprečni stroški dela na zaposlenega

	2017	2018	2019	OP
Povprečni stroški dela na zaposlenega (v EUR/EPDČ)	39 511	35 826	39 157	38 966
Indeks	*100*	*91*	*99*	*99*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(652) Povprečni stroški dela na zaposlenega so v obdobju 2017–OP ostali razmeroma stabilni. Rahlo zvišanje leta 2018 je skladno s 13-odstotnim povečanjem števila EPDČ in izraža stroške te dodatne delovne sile.

4.8.3.3 Zaloge

(653) Ravni zalog vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibale na naslednji način:

Preglednica 9

Zaloge

	2017	2018	2019	OP
Končne zaloge (v km kabla)	134 925	161 561	161 878	171 058
Indeks	*100*	*120*	*120*	*127*
Končne zaloge kot delež proizvodnje (v %)	12,7	13,5	12,9	13,9

([146]) Te so reprezentativne in zajemajo 36 % prodaje industrije EU v OP.

Indeks	*100*	*106*	*102*	*110*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(654) Zaloge vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju povečale za 27 %. Medtem ko povečanje zalog pomeni manjši prihodek od prodaje nekaterih ponavljajočih se izdelkov in bi lahko bilo povezano z vse večjimi težavami industrije Unije pri prodaji njenih izdelkov zaradi zelo agresivne cenovne konkurenčnosti kitajskih proizvajalcev izvoznikov, je tudi povečanje v obdobju 2019–OP lahko povezano s sezonskim učinkom. Glede na to, da večina proizvodnje temelji na naročilih in specifikacijah strank, zaloge vsekakor niso glavni kazalnik škode.

4.8.3.4 Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

(655) Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb vzorčenih proizvajalcev Unije so se v obravnavanem obdobju gibali na naslednji način:

Preglednica 10

Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in donosnost naložb

	2017	2018	2019	OP
Dobičkonosnost prodaje nepovezanim strankam v Uniji (v % prihodka od prodaje)	8,1	8,4	8,5	7,9
Indeks	*100*	*104*	*104*	*97*
Denarni tok (v EUR)	33 254 746	48 644 480	41 707 715	39 805 852
Indeks	*100*	*146*	*125*	*120*
Naložbe (v EUR)	60 405 839	67 794 023	82 761 718	59 886 812
Indeks	*100*	*112*	*137*	*99*
Donosnost naložb (v %)	34	36	24	20
Indeks	*100*	*105*	*70*	*58*

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

(656) Komisija je dobičkonosnost vzorčenih proizvajalcev Unije določila tako, da je neto dobiček pred obdavčitvijo pri prodaji podobnega izdelka nepovezanim strankam v Uniji izrazila kot delež prihodkov od te prodaje.

(657) Dobičkonosnost vzorčenih proizvajalcev je bila pozitivna, vendar nenormalno majhna v celotnem obravnavanem obdobju in se je zmanjšala z 8,1 % leta 2017 na 7,9 % v obdobju preiskave.

(658) Skupina ZTT je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da je industrija Unije z obratnim inženiringom ustvarila zelo visoke dobičke z zaračunavanjem pretiranih cen na trgu Unije, zaradi česar obstaja resen dvom o škodi za industrijo Unije, in da je nelojalno nižanje prodajnih cen posledica nerazumnega oblikovanja cen industrije Unije in ne poceni uvoza iz Kitajske.

(659) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Analiza obratnega inženiringa, ki jo je predstavila skupina ZTT, je bila delna ter ni temeljila na celoviti oceni stroškov in cen. Komisija je na podlagi izčrpnih informacij preverila stopnje dobička in ta analiza je pokazala, da so bile takšne, kot je opisano v uvodnih izjavah 655 do 657. Trditev je bila zato zavrnjena.

(660) Pritožniki so trdili, da bi bila za potrebne naložbe in raziskave v sektorju potrebna 15-odstotna stopnja dobička. Preiskava je pokazala, da bi bilo treba raven že načrtovanih naložb, ki bi se izvedle v običajnih okoliščinah, da bi se sledilo razvoju trga, vzdrževati s povprečno 13,4-odstotnim dobičkom na podlagi obravnavanega obdobja. Te naložbe so zajemale naslednje točke: stroški zamenjave in vzdrževanja obratov, da se zagotovi učinkovitost obstoječih zmogljivosti, pri čemer se zmogljivost prilagodi spreminjajoči se ponudbi izdelkov; povečanje zmogljivosti; izdatki za raziskave in razvoj (inovacije izdelkov in procesov).

(661) Komisija je ugotovila, da je zgoraj navedeni obseg v skladu s preteklimi dobički brez kitajskega subvencioniranega uvoza, ki, kot je poudarjeno v analizi v preglednici 10a, znaša 12 %.

(662) Iz tega je razvidno, da stopnja dobička v razponu 8 % v obravnavanem obdobju ne zadostuje za ohranitev dejavnosti na rastočem visokotehnološkem trgu in torej pomeni škodo za industrijo Unije.

Preglednica 10a

Dobičkonosnost industrije Unije pred letom 2017

	2014	2015	2016
Stopnja dobička (v %)	10,4	12,6	12,4

(663) Vendar to ni bilo zaznano v obravnavanem primeru. Dobičkonosnost se je v primerjavi z obdobjem 2014–2016 dejansko zmanjšala. Nižja stopnja dobička v celotnem obravnavanem obdobju izraža znatno cenovno škodo v celotnem obravnavanem obdobju. Zaradi negativnega pritiska, ki ga je povzročil uvoz iz Kitajske (v smislu večjega obsega in nizkih cen), industrija Unije ni mogla zvišati cen, da bi zmanjšala stroške in posledično dosegla normalne stopnje dobička, ki jih je dosegala pred najintenzivnejšo širitvijo, vsekakor pa dobička ni mogla povečati.

(664) Po povečanju leta 2018 se je denarni tok v drugi polovici obravnavanega obdobja zmanjšal.

(665) Zaradi neposrednega pritiska uvoženega blaga je morala industrija Unije odložiti naložbe, vključno z nekaterimi, že načrtovanimi in odobrenimi. Te naložbe, katerih cilj je bil povečati obstoječo proizvodno zmogljivost Unije, so bile v obravnavanem obdobju ustavljene (tudi ko se je izvajanje že začelo), kar je neposreden učinek spremenjenih tržnih razmer, ki so nastale zaradi agresivnega oblikovanja cen kitajskega uvoza. Zato so se naložbe proti koncu obravnavanega obdobja močno zmanjšale, kar je v nasprotju z gibanjem iz prejšnjih let in splošno rastjo trga.

(666) Donosnost izvedenih naložb se je v obravnavanem obdobju razvijala negativno in se dejansko znižala za 42 %. Ta negativni razvoj kaže, da se je kljub nadaljnjim naložbam za ohranitev in izboljšanje učinkovitosti in konkurenčnosti donosnost zadevnih naložb v obravnavanem obdobju močno zmanjšala zaradi nezmožnosti industrije Unije, da bi izboljšala stopnjo dobičkonosnosti.

(667) Zaradi tako hitrega upada donosnosti naložb je očitno ogrožena zmožnost vzorčenih proizvajalcev za zbiranje kapitala v prihodnosti, če se stanje ne bo izboljšalo.

4.9 **Analiza prodaje na podlagi razpisov**

(668) Velika večina kablov iz optičnih vlaken se prodaja prek razpisnih postopkov. Za pridobitev potrebnega vpogleda v ta pomemben vidik trga in za dopolnitev preostale analize škode je Komisija od kitajskih proizvajalcev izvoznikov, vzorčenih proizvajalcev Unije, uvoznikov in uporabnikov zahtevala podrobne informacije o razpisih. Zastavljena so bila vprašanja o naravi, postopku, časovnem okviru in drugih ustreznih značilnostih, ki so zajemala zaključene in tekoče razpise. Naročniki so pokazali zelo majhno pripravljenost na sodelovanje s Komisijo. V preiskavi ni sodeloval noben javni naročnik, od velikih telekomunikacijskih operaterjev pa je le Deutsche Telekom predložil podrobne informacije o razpisih.

(669) Komisija je po neuvedbi začasnih ukrepov od vzorčenih proizvajalcev Unije zahtevala dodatne podrobne informacije o vseh razpisih, v katerih so sodelovali v obravnavanem obdobju, vključno z informacijami o ponudbah, cenah in konkurentih, če so bile na voljo.

(670) Predložene informacije so pokazale zelo raznoliko in razdrobljeno sliko z zelo velikim številom razpisov, ki se vsako leto organizirajo v različnih državah članicah, številnimi naročniki in ponudniki ter različno dolgimi trajanji razpisov in razpisnimi pogoji. Kar zadeva naročnike, so lahko razpisi bodisi javni, ki jih organizirajo občine ali drugi javni subjekti, bodisi zasebni, ki jih organizirajo veliki telekomunikacijski operaterji ali omrežni operaterji. Obstajajo tudi številne druge manjše vrste ponudb, kotacije, e-dražbe in manjše količine, ki se lahko pridobijo z neposrednim stikom s strankami. Vsak razpisni postopek je posebej prilagojen naročniku, ki lahko uporabi različne postopke, odvisno od zadevnega razpisa in razvoja trga. Obstaja tudi veliko različnih akterjev, ki oddajajo ponudbe v okviru razpisov. Kitajski proizvajalci izvozniki sodelujejo neposredno (tudi prek svojih hčerinskih družb) in posredno s povezovanjem z lokalnimi družbami v različnih državah članicah. Proizvajalcem Unije konkurirajo tudi uvozniki, trgovci in distributerji. Včasih so vključeni tudi monterji, prek katerih poteka prodaja izbranih dobaviteljev telekomunikacijskim operaterjem.

(671) Preiskava je tudi pokazala, da več razpisov, organiziranih v Uniji, vključuje zelo visoke zneske. Trije vzorčeni proizvajalci Unije so skupaj poročali o več kot 500 razpisih, na katerih so neposredno sodelovali v obdobju preiskave. Eden od sodelujočih nepovezanih uvoznikov sodeluje na 150–200 razpisih na leto, pri čemer se osredotoča samo na nemški trg.

(672) Trajanje razpisov je zelo raznoliko, od takojšnje izvedbe do treh let. Pri daljših razpisih so cene sicer dogovorjene, vendar količine niso določene, zato lahko naročniki ob padcu cen objavijo dodatne razpise, ki nadomestijo obstoječe. Čeprav torej razpisi zagotavljajo neke vrste splošno „zgornjo mejo“ za cenovne pogoje, se lahko cene med trajanjem razpisa dinamično spreminjajo, kar se tudi dejansko dogaja. Zato se običajno prilagajajo in v veliki meri odražajo trenutne tržne razmere.

(673) Komisija je analizirala podrobne informacije o razpisih, ki so jih sporočili vzorčeni proizvajalci Unije v odgovor na njeno zahtevo. Od sporočenih razpisov, v katerih so proizvajalci Unije predložili ponudbo v obravnavanem obdobju, je Komisija analizirala tiste, za katere so obstajali konkretni dokazi o sodelovanju Kitajske. V obravnavanem obdobju je bilo 55 takih razpisov. Analizirani razpisi znašajo 45 % prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije in 14 % celotne potrošnje EU v obdobju preiskave. Za te razpise je bila opravljena podrobna analiza škode v zvezi s ceno in obsegom za posamezen razpis, ki je pokazala znatne izgube prodaje (med 25 % in 100 %) in/ali znižanje cen (med 5 % in 55 %) in/ali nelojalno nižanje prodajnih cen (med 8 % in 39 %). Ta analiza, izvedena za vsak posamezen razpis, je nadalje potrdila znižanje cen in nelojalno nižanje prodajnih cen, ki sta bila že ugotovljena za celotno obdobje.

(674) Družba Connect Com je predložila pripombe v zvezi z razpisnimi postopki in poudarila, da proizvajalci Unije, ki jih je zastopal pritožnik, na splošno niso izgubili velikega števila razpisov, ampak samo enega ali nekaj velikih zasebnih razpisov. Poudarila je, da se je pritožba nanašala na eno povabilo k predložitvi ponudb in določanje cen enega kitajskega proizvajalca kot dokaza nelojalnega nižanja prodajnih cen. Predložila je obvestilo o oddaji naročil v nemškem okrožju, kjer so bile cene izbranega ponudnika izrecno navedene. Navedla je, da je pritožnik iz svoje predstavitve izpustil celoten tržni segment javnih razpisov. Po navedbah družbe Connect Com proizvajalci Unije, ki jih je zastopal pritožnik, niso bili uspešni na teh razpisih, ker niso izpolnili zahtevanih meril (npr. skladišča, zaloge, širok nabor izdelkov, logistični koncept). Družba Connect Com je poudarila zlasti majhno skladiščno zmogljivost družb Prysmian in Corning. Trdila je, da bi bilo zanikanje obstoja tržnega segmenta javnih naročil napačno, saj se cene na trgih javnih in zasebnih razpisov večinoma ujemajo ali so medsebojno odvisne. Po navedbah družbe Connect Com ne bi bilo prav uvesti dajatev na celotnem trgu, ki je segmentiran na javne in zasebne razpise. Naveden je bil sklic na uvodno izjavo 42 Sklepa Komisije 98/230/ES ([147]). Družba Connect Com je na podlagi navedenega sklepa trdila, da v primeru segmentiranih trgov industrija Unije na splošno ne utrpi škode, če ima kljub določenemu upadu prodaje v enem tržnem segmentu (v tem primeru so to zasebni razpisi) prodajne možnosti v drugem tržnem segmentu (v tem primeru javni razpisi), ki nadomestijo zmanjšanje obsega prodaje.

([147]) Sklep Komisije 98/230/ES z dne 20. marca 1998 o ustavitvi protidampinškega postopka za uvoz volframovega oksida in volframove kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 87, 21.3.1998, str. 24).

(675) Trditve in analiza iz uvodne izjave 673 so v nasprotju s temi trditvami. Kljub znatnim prizadevanjem industrije Unije za ohranitev cenovne konkurenčnosti so velike deleže trgov prevzeli kitajski izvozniki, s ponudbami katerih se industrija Unije v smislu cen ni mogla kosati. Kar zadeva sklep Komisije iz leta 1998 v zvezi z uvozom volframovega oksida in volframove kisline, je Komisija v navedenem primeru ugotovila, da je treba zmanjšanje tržnega deleža industrije Unije na odprtem trgu obravnavati ob upoštevanju težnje industrije Unije, da vse večji delež svoje proizvodnje zadevnega izdelka uporabi za proizvodnjo izdelkov na koncu proizvodne verige uporabi. Osnovno dejansko stanje v zvezi s tema različnima tržnima segmentoma industrije Unije (odprti trg in uporaba za lastne potrebe) se razlikuje od konkurenčnega položaja v tem primeru, ko se velikost zaprtega trga v obravnavanem obdobju rahlo zmanjšuje in predstavlja zelo majhen del proizvodnje zadevnega izdelka. Zato so bile te trditve zavrnjene.

(676) Družba Connect Com je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da Komisija ni razkrila, na koliko razpisih je bil izbran kitajski proizvajalec in iz katerega razloga, ter ponovila svojo trditev, da cena nikoli ni bila edino odločilno merilo, temveč sta prevladali kakovost in logistika. Poleg tega je družba Connect Com zahtevala razkritje rezultatov analize iz uvodne izjave 673.

(677) V zvezi s tem je Komisija zbrala podrobne informacije o razpisih v obravnavanem obdobju. Komisija je preverila in analizirala te informacije, ki so strogo zaupne, zaradi česar jih ni mogoče razkriti zainteresiranim stranem.

(678) Analiza razpisov kaže na postopek pospešene zamenjave izdelkov industrije Unije s kitajskimi izdelki, kar potrjujejo javni razpisi ob koncu obdobja preiskave. To je razkrilo znižanje cen in nadaljnje znatne izgube količin za industrijo Unije, ki so skladne s splošno sliko škode in jo potrjujejo.

4.10 **Sklep o škodi**

(679) Več kazalnikov je kazalo pozitivno gibanje, kot na primer proizvodnja, zmogljivost, obseg prodaje na trgu Unije in zaposlenost. Vendar se razvoj teh kazalnikov ni ujemal s povečanjem potrošnje in dejansko bi se morali taki kazalniki bolj povečati, da bi lahko industrija Unije v celoti izkoristila rast trga. Dejansko je industrija Unije kljub povečanju obsega prodaje izgubila 10,8 odstotne točke tržnega deleža (s 64,3 % na 53,5 %) na rastočem trgu. To je povezano s cenovnim pritiskom, ki so ga ustvarjali kitajski izvozniki z znatnim nelojalnim nižanjem prodajnih cen, vsekakor pa z znižanjem cen v celotnem obravnavanem obdobju.

(680) To je povzročilo finančno škodo v obliki nižjih dobičkov ter zmanjšanja naložb in njihove donosnosti.

(681) Poleg navedenega, kot je pojasnjeno zgoraj v uvodni izjavi 673, analize prodaje prek razpisov kažejo, da sta zmanjševanje tržnega deleža in nižanje cen vse hitrejša ter se bosta nadaljevala zaradi izjemno agresivnega vedenja kitajskih proizvajalcev izvoznikov.

(682) Zbornica CCCME je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da več ključnih kazalnikov ni kazalo, da bi industrija Unije utrpela škodo, saj je njena produktivnost ostala stabilna in se v OP celo povečala, obseg proizvodnje in zaposlenost sta ostala stabilna, zmogljivost se je povečala, prodajne cene so ostale stabilne z rahlim znižanjem, dobičkonosnost in naložbe pa so ostale na visoki ravni. Trdila je tudi, da je odbor v zadevi Tajska – H-nosilci ([148]) navedel, da „bi takšna pozitivna gibanja številnih dejavnikov zahtevala prepričljivo razlago, zakaj in kako je glede na takšne očitne pozitivne trende domača industrija utrpela ali ostala oškodovana v smislu Sporazuma“. Trdila je še, da Komisija ni zagotovila takšne prepričljive razlage. Poleg tega je trdila, da je Komisija v zadevi v zvezi z vinsko kislino ([149]) sklenila, da zadevna industrija ni utrpela škode, saj so se dobičkonosnost, denarni tok, naložbe in zaposlenost v obravnavanem obdobju povečali kljub upadanju proizvodnje, obsega prodaje in tržnega deleža industrije.

([148]) Poročilo odbora, Tajska – Protidampinške dajatve na kotne profile in drugi profili iz železa ali nelegiranega jekla ter H-nosilce iz Poljske, WT/DS122/R, točke 7.245–7.256.

([149]) Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2016/176 z dne 9. februarja 2016 o ustavitvi protidampinškega postopka za uvoz vinske kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jo proizvaja Hangzhou Bioking Biochemical Engineering Co. Ltd (UL L 33, 10.2.2016, str. 14), uvodna izjava 140.

(683) Kot je navedeno v uvodni izjavi 679, je treba te kazalnike oceniti glede na povečano potrošnjo na rastočem trgu in ta analiza je pokazala, da industrija Unije ni mogla ustrezno izkoristiti rastočega trga, kar priča o dejanskih negativnih učinkih na rast industrije Unije. Poleg tega je podrobna analiza razpisov pokazala zelo jasno nelojalno nižanje prodajnih cen in naraščajočo izgubo prodaje industrije Unije. Trditev je bila zato zavrnjena.

(684) Komisija opozarja, da se tehtanje dejavnikov škode od primera do primera razlikuje glede na industrijo in dejanske razmere. Vendar pa nobena od zadev, ki jih je navedla zbornica CCCME, ni dejansko primerljiva s tem primerom. Na primer, v zadevi v zvezi z vinsko kislino je dobičkonosnost industrije Unije v obravnavanem obdobju kazala stalno pozitivno gibanje in v obdobju preiskave celo presegla ciljni dobiček, kar pa v tem primeru ne drži. Podobno je bilo dejansko stanje v preiskavi, ki jo je obravnavala posebna skupina v zadevi Tajska – H-nosilci, bistveno drugačno. Najpomembnejše pa je, da je posebna skupina izrazila pomisleke glede dejstva, da tajski preiskovalni organ ni pojasnil, kako naj bi pozitivna gibanja (zlasti dobičkonosnost) podprli njegovo pozitivno ugotovitev o škodi. Tudi tukaj velja, da dejstva v tem primeru niso podobna dejstvom v zadevi v zvezi s H-nosilci. Razen dejstva, da je v tem primeru več kazalnikov škode pokazalo negativno gibanje, je Komisija v celoti pojasnila svojo analizo in sklepe glede dejavnikov škode. Zato je Komisija ugotovila, da sklepi v zadevah, ki jih je navedla zbornica CCCME, ne veljajo za sedanjo preiskavo.

(685) Zbornica CCCME je trdila tudi, da samo merilo tržnega deleža ne more biti podlaga za ugotovitve o znatni škodi v skladu z razlago posebne skupine v zadevi Evropske skupnosti in nekatere države članice – Veliki civilni zrakoplovi ([150]) in da so s povečanjem povpraševanja vsi udeleženci na trgu povečali prodajo, kar kaže na odprt in konkurenčen trg. Poleg tega je zbornica CCCME trdila, da prihodnje poslabšanje položaja industrije Unije in presežna zmogljivost izvoznikov ne moreta biti podlaga za znatno škodo, saj v tej preiskavi ni bila ocenjena nevarnost škode in ni bil izpolnjen dokazni standard, ki se zahteva za tak primer v skladu z zadevo T-528/09 – Hubei Xinyegang Steel/Svet ([151]), v kateri je Splošno sodišče oceno presežne zmogljivosti izvoznikov obravnavalo kot del preskusa „nevarnosti škode“.

(686) V zvezi s tem Komisija opozarja, da ugotovitev o znatni škodi ne temelji samo na tržnih deležih, temveč na vseh gospodarskih kazalnikih, ocenjenih v uvodnih izjavah 599, 606, 612 in 661, ki so med drugim vključevali dejanske negativne učinke na rast, padec cen, nelojalno nižanje prodajnih cen, nelojalno nižanje ciljnih cen in zmanjšane dobičke, ki kažejo na znatno škodo. Trditev je bila zato zavrnjena.

(687) Ob upoštevanju navedenega je Komisija v tej fazi sklenila, da je industrija Unije utrpela znatno škodo v smislu člena 8(4) osnovne uredbe.

5. **VZROČNA ZVEZA**

(688) Komisija je v skladu s členom 8(5) osnovne uredbe proučila, ali je subvencionirani uvoz iz zadevne države povzročil znatno škodo industriji Unije. V skladu s členom 8(6) osnovne uredbe je proučila tudi druge znane dejavnike, ki bi lahko hkrati povzročili škodo industriji Unije. Komisija je zagotovila, da se morebitna škoda, ki so jo povzročili drugi dejavniki in ne subvencionirani uvoz iz zadevne države, ni pripisala temu subvencioniranemu uvozu. Ti dejavniki so: uvoz iz tretjih držav, izvozna uspešnost industrije Unije, prodaja za lastne potrebe in cene surovin.

5.1 **Učinki subvencioniranega uvoza**

(689) Zmanjšanje tržnega deleža industrije Unije v celotnem obravnavanem obdobju je bilo sočasno in neposredno povezano z znatnim prodorom precejšnjega obsega uvoza iz Kitajske na trg Unije, kar je znatno nelojalno nižalo cene industrije Unije in v vsakem primeru povzročilo precejšnje znižanje prodajnih cen v Uniji.

([150]) Poročilo odbora, Evropske skupnosti in nekatere države članice – Ukrepi, ki vplivajo na trgovino velikih civilnih letal, WT/DS316, točka 7.2083.

([151]) Sodba Splošnega sodišča z dne 29. januarja 2014 v zadevi Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd/Svet Evropske unije, T-528/09, ECLI:EU:T:2014:35, točki 79 in 80.

(690) Obseg uvoza iz Kitajske se je povečal (kot je navedeno v preglednici 2) s približno 189 000 kilometrov kabla leta 2017 na približno 498 000 kilometrov kabla v obdobju preiskave, kar pomeni dvainpolkratno povečanje (+163 %). Tržni delež se je v istem obdobju povečal s 14,8 % na 28,3 %, tj. za skoraj dvakrat (+91 %). V istem obdobju (kot je navedeno v preglednici 5) se je prodaja industrije Unije na prostem trgu povečala za samo 14 %, njen tržni delež pa se je zmanjšal s 64,3 % na 53,5 %, tj. za 10,8 odstotne točke (–17 %). Prodaja na manjšem zaprtem trgu se je rahlo zmanjšala (–12 %). Subvencionirani uvoz se je povečal v absolutnem in relativnem smislu. Kot je navedeno v preglednici 1, se je potrošnja na trgu Unije v obravnavanem obdobju povečala za 38 %, in očitno je, da je to rast večinoma izkoriščal uvoz iz Kitajske.

(691) Cene subvencioniranega uvoza so se v obravnavanem obdobju znatno znižale, na primer za 62 % glede na preglednico 3a. Primerljive prodajne cene industrije Unije na trgu Unije nepovezanim stranem (prosti trg) so se v tem obdobju na podlagi analize v preglednici 7a skupno znižale za 12 %, na podlagi natančnejše analize v preglednici 7b pa za 41 %. Raven cen je v veliki meri odvisna od zapletenosti prodajanih vrst izdelka, za proučevanje gibanj cen pa je najbolj natančna primerjava med izdelki, proizvedenimi na domačem trgu, in uvoženimi izdelki iz zadevne države glede na vrsto izdelka (na podlagi vzorčenih družb). V obdobju preiskave to kaže tehtane povprečne stopnje nelojalnega nižanja prodajnih cen za dva vzorčena proizvajalca izvoznika, višje od 30 %.

(692) Zaradi tega agresivnega ravnanja se je začel tržni delež industrije Unije na začetku obravnavanega obdobja zmanjševati, v OP pa so bili na trgu še vedno na voljo kitajski izdelki po izjemno nizkih cenah (precej nižjih od stroškov proizvodnje industrije Unije). To je med drugim potekalo prek mehanizmov, opisanih v oddelku o razpisih (uvodne izjave 670 do 673), ter povzročilo znižanje cen, zmanjšanje obsega prodaje in tržnega deleža ter finančno škodo v smislu zmanjšane dobičkonosnosti in zmanjševanja naložb, kar je ogrozilo obstoj industrije Unije.

(693) Kot je opisano v uvodni izjavi 665, so obstajali tudi dokazi, da so bile nekatere načrtovane naložbe in projekti širitve industrije Unije odpovedani ali začasno ustavljeni zaradi povečanja uvoza iz Kitajske po agresivnih cenah in posledične izgube tržnega deleža industrije Unije.

5.2 **Učinki drugih dejavnikov**

5.2.1 *Uvoz iz tretjih držav*

(694) Uvoz iz drugih tretjih držav se je v obravnavanem obdobju gibal, kot je navedeno v nadaljevanju.

Preglednica 11

Uvoz iz tretjih držav

Država		2017	2018	2019	OP
Koreja	Obseg (v km kabla)	20 450	51 339	44 405	45 908
	Indeks	*100*	*251*	*217*	*224*
	Tržni delež (v %)	1,6	3,3	2,7	2,6
	Povprečna cena (v EUR/km kabla)	796	873	1 627	1 073
	Indeks	*100*	*110*	*204*	*135*
Turčija	Obseg (v km kabla)	26 732	32 932	22 922	37 008
	Indeks	*100*	*123*	*86*	*138*
	Tržni delež (v %)	2,1	2,1	1,4	2,1
	Povprečna cena (v EUR/km kabla)	428	501	776	594
	Indeks	*100*	*117*	*181*	*139*

Norveška	Obseg (v km kabla)	12 143	11 622	22 728	26 471
	Indeks	*100*	*96*	*187*	*218*
	Tržni delež (v %)	1,0	0,8	1,4	1,5
	Povprečna cena (v EUR/km kabla)	330	271	279	261
	Indeks	*100*	*82*	*85*	*79*
Druge tretje države	Obseg (v km kabla)	126 307	114 520	77 787	107 334
	Indeks	*100*	*91*	*62*	*85*
	Tržni delež (v %)	9,9	7,4	4,7	6,1
	Povprečna cena (v EUR/km kabla)	1 631	1 728	2 447	1 218
	Indeks	*100*	*106*	*150*	*75*
Skupaj za vse tretje države, razen za zadevno državo	Obseg (v km kabla)	185 633	210 414	167 842	216 721
	Indeks	*100*	*113*	*90*	*117*
	Tržni delež (v %)	14,5	13,7	10,1	12,3
	Povprečna cena (v EUR/km kabla)	1 280	1 247	1 708	964
	Indeks	*100*	*97*	*133*	*75*

Vir: podatki carinskih organov EU, Comext (Eurostat).

(695) Uvoz iz Koreje se je v obravnavanem obdobju povečal s približno 20 000 kilometrov kabla leta 2017 na približno 45 000 kilometrov kabla v obdobju preiskave. Tržni delež tega uvoza se je povečal z 1,6 % leta 2017 na 2,6 % v obdobju preiskave. Povprečne cene Koreje se zdijo precej višje od cen industrije Unije in proizvajalcev izvoznikov. Zato je videti, da uvoz iz Koreje glede na visoke cene in omejen obseg ni vplival na škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(696) Zdi se, da se je uvoz iz Turčije prodajal po nizkih cenah, čeprav so bile te v obdobju 2018–OP višje od cen kitajskega uvoza in so se postopno zviševale. Tržni delež turških izvoznikov je bil v obravnavanem obdobju večinoma stabilen – nekoliko višji od 2 %. Ta gibanja temeljijo na statističnih podatkih, ki vključujejo veliko vrst izdelkov, zato Komisija glede na splošno omejen obseg ne more natančno oceniti vpliva tega uvoza na položaj industrije Unije. Čeprav ni mogoče izključiti, da je morda turški uvoz prispeval k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, glede na relativni obseg uvoza zadevnega izdelka in stabilen tržni delež v celotnem obdobju, je Komisija sklenila, da tudi če je ta uvoz omejeno vplival na položaj industrije, ni zmanjšal vzročne zveze med subvencioniranim uvozom iz Kitajske in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(697) Poleg tega se je tudi uvoz iz Norveške v obravnavanem obdobju povečal. Norveške cene, ki so bile že leta 2017 nizke, so se v obravnavanem obdobju še naprej zniževale (–21 % v obdobju 2017–OP), pri čemer je bila raven cen precej nižja od ravni industrije Unije in kitajskih izvoznikov. Tržni delež norveških izvoznikov se je v istem obdobju povečal z 1 % na 1,5 %. Ta gibanja temeljijo na statističnih podatkih, ki vključujejo veliko vrst izdelkov, zato Komisija

glede na splošno omejen obseg ne more natančno oceniti vpliva tega uvoza na položaj industrije Unije. Čeprav ni mogoče izključiti, da je morda norveški uvoz prispeval k škodi, ki jo je utrpela industrija Unije, glede na relativni obseg uvoza zadevnega izdelka, je Komisija sklenila, da tudi če je ta uvoz omejeno vplival na položaj industrije, ni zmanjšal vzročne zveze med subvencioniranim uvozom iz Kitajske in škodo, ki jo je utrpela industrija Unije.

(698) Uvoz iz drugih tretjih držav se je v obravnavanem obdobju v absolutnem smislu nekoliko zmanjšal in pri tem izgubil velik tržni delež. Povprečne cene so bile visoke in zato nič ne kaže, da bi povzročile znatno škodo industriji Unije.

(699) Zbornica CCCME je trdila, da ni bilo nikakršne korelacije med uvozom iz Kitajske in razvojem industrije Unije. Trdila je zlasti, da je industrija Unije ob največjem povečanju obsega uvoza iz Kitajske v letih 2017 in 2018 povečala svojo dobičkonosnost. Trdila je tudi, da so proizvajalci Unije v obdobju 2018–2019, ko se je kitajski uvoz povečal in cene znižale, zvišali prodajne cene, ne da bi izgubili tržni delež.

(700) V zvezi s tem Komisija opozarja, da velika večina trga temelji na dolgoročnih dobavnih pogodbah, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 668 do 678. Poleg tega je bila dobičkonosnost industrije Unije v celotnem obravnavanem obdobju pod ciljnim dobičkom, kar kaže, da je industrija Unije utrpela škodo že v letih 2018 in 2019, ko se je, kot je ugotovila zbornica CCCME, močno povečal dampinški uvoz iz Kitajske. Zato Komisija meni, da zgoraj navedeni argumenti zbornice CCCME ne kažejo na neobstoj vzročne zveze med dampingom in škodo. Dejansko je samo potrdila, da je med povečanjem uvoza zadevnega izdelka iz Kitajske in negativnim gibanjem nekaterih kazalnikov škode obstajal določen časovni razkorak.

(701) Glede na navedeno uvoz iz držav razen Kitajske ne bi mogel povzročiti ugotovljenega poslabšanja uspešnosti industrije Unije ter v nobenem primeru ne bi zmanjšal vzročne zveze med slabšanjem položaja industrije Unije in prodorom kitajskega uvoza.

5.2.2 *Izvozna uspešnost industrije Unije*

(702) Obseg izvoza industrije Unije se je v obravnavanem obdobju gibal na naslednji način:

Preglednica 12

Izvozna uspešnost proizvajalcev Unije

	2017	2018	2019	OP
Obseg izvoza (v km kabla)	85 676	99 295	95 397	108 672
Indeks	*100*	*116*	*111*	*127*
Povprečna cena (v EUR/km kabla)	1 329	1 111	1 282	949
Indeks	*100*	*84*	*96*	*71*

Vir: industrija Unije.

(703) Izvoz industrije Unije se je v obravnavanem obdobju povečal za 27 %, in sicer s približno 85 000 kilometrov kabla leta 2017 na približno 108 000 kilometrov kabla v obdobju preiskave.

(704) Povprečna cena tega izvoza vzorčenih proizvajalcev Unije se je v obravnavanem obdobju znižala za 29 %, in sicer s 1 329 EUR/kilometer kabla leta 2017 na 949 EUR/kilometer kabla v obdobju preiskave. Ravni cen so bile višje od ravni v Uniji.

(705) Glede na povečevanje izvoza in razmeroma visoke ravni cen je jasno, da ta izvoz ne bi povzročil škode industriji Unije.

5.2.3 *Obseg za lastno uporabo*

(706) Kot je prikazano v preglednici 4, se je uporaba industrije Unije za lastne potrebe v obravnavanem obdobju zmanjšala za 12 %.

(707) Ob upoštevanju omejene velikosti trga (ocenjene na manj kot 5 % proizvodnje Unije v OP) je Komisija ugotovila, da rahlo zmanjšanje uporabe za lastne potrebe ni povzročilo znatne škode industriji Unije.

5.2.4 *Cena surovin*

(708) Glavna surovina, ki jo uporablja industrija Unije, so optična vlakna, proizvedena v Uniji ali uvožena. Več uvoznikov je trdilo, da vzorčeni proizvajalci Unije kupujejo vlakna od svojih povezanih družb zunaj Unije po transfernih cenah, ki ne ustrezajo tržni ceni te surovine. Dejansko so uvozniki menili, da so bile te transferne cene previsoke in so vodile do nizke stopnje dobička vzorčenih proizvajalcev EU.

(709) Zlasti družba Connect Com je izrazila pomisleke glede notranjih transfernih cen za transakcije med družbami, ki so potekale znotraj skupin Prysmian in Corning.

(710) Da bi Komisija proučila to trditev, je od vzorčenih proizvajalcev Unije zahtevala dodatne informacije o njihovih nakupih optičnih vlaken, ki so se v OP uporabljala za proizvodnjo kablov iz optičnih vlaken. Zahtevala je tudi informacije o optičnih vlaknih, ki jih proizvajajo povezane družbe vzorčenih proizvajalcev Unije, ter o prodaji teh vlaken (obseg in količina) povezanim in nepovezanim strankam v Uniji in zunaj nje. S primerjavo prodaje istovrstnih vlaken povezanim in nepovezanim strankam je Komisija ugotovila, da so bile cene enako visoke in da je zato prodaja vlaken povezanim družbam potekala pod običajnimi tržnimi pogoji. Podatki o tej dejavnosti so specifični za posamezno družbo in zaupni, zato jih ni mogoče razkriti.

(711) Zato je sklenila, da znatna škoda, ki jo je utrpela industrija Unije, ni bila posledica vpliva transfernih cen na dobičkonosnost vzorčenih proizvajalcev Unije.

5.2.5 *Učinek pandemije COVID-19*

(712) Zbornica CCCME je v pripombah glede začetka preiskave iz uvodne izjave 5 trdila, da obstaja jasna korelacija med upadom prodaje v industriji kablov iz optičnih vlaken v EU (in po svetu) in začetkom pandemije ter da se tega stanja ne bi smelo izkoriščati za uvedbo neupravičenih ukrepov trgovinske zaščite. Družba Connect Com je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da ni jasno, kateri del podatkov za OP se nanaša na leto 2019 in kateri na leto 2020, zato pričakovanega učinka pandemije COVID-19 ni mogoče oceniti, in zahtevala razčlenitev podatkov za OP. V zvezi s to trditvijo Komisija ugotavlja, da je zahtevala vse podatke za OP, ki so jih predložile strani, razčlenjene po četrtletjih, da bi ocenila morebitni učinek pandemije COVID-19 na OP. Preiskava je pokazala, da je imela pandemija COVID-19 le zelo omejen in začasen vpliv na industrijo (kot je opisano v uvodnih izjavah 599 in 729) ter ni preprečila znatnega povečanja potrošnje v Uniji v obravnavanem obdobju.

5.3 **Sklep o vzročni zvezi**

(713) Komisija je opredelila učinke vseh znanih dejavnikov na položaj industrije Unije in jih ločila od škodljivih učinkov subvencioniranega uvoza. Noben od drugih dejavnikov ni pojasnil negativnega razvoja industrije Unije v smislu izgube tržnega deleža, znižanja cen in nizke dobičkonosnosti ter zmanjšanja naložb in njihove donosnosti.

(714) Negativni vpliv na dobičkonosnost, ki sta ga povzročila subvencionirani uvoz in stalen cenovni pritisk, industriji Unije ni omogočal, da bi izvedla potrebne naložbe za dolgoročno preživetje panoge. To potrjujeta trend zmanjševanja, kot je opisan v uvodni izjavi 657, in odpoved načrtovanih naložb, obravnavana v uvodni izjavi 665.

(715) Na podlagi zgoraj navedenega je Komisija v tej fazi sklenila, da je subvencionirani uvoz iz zadevne države povzročil znatno škodo industriji Unije. Drugi znani dejavniki, posamično ali skupaj, niso mogli zmanjšati vzročne zveze med subvencioniranim uvozom in znatno škodo.

6. **INTERES UNIJE**

(716) Komisija je v skladu s členom 31 osnovne uredbe proučila, ali bi lahko kljub ugotovitvi o škodljivih subvencijah jasno sklenila, da sprejetje ukrepov v tem primeru ni v interesu Unije. Določitev interesa Unije je temeljila na presoji vseh različnih zadevnih interesov, vključno z interesi industrije Unije, uvoznikov, uporabnikov in drugih zadevnih gospodarskih subjektov.

(717) V zvezi z interesom Unije je bilo predloženih več pripomb. Kitajska vlada je trdila zlasti, da uvoz iz Kitajske učinkovito spodbuja razvoj tehnologije v panogi in konkurenco na trgu Unije. Po navedbah kitajske vlade bi industrija kablov iz optičnih kablov v Uniji, če bi bila preveč zaščitena, nazadovala samo v primerjavi s tretjimi državami, zato Unija nima interesa za izvedbo preiskave v sektorju, ki bi škodovala dvostranskemu sodelovanju med Kitajsko in Unijo na digitalnem področju.

(718) Tudi družba Connect Com je trdila, da bi uvedba ukrepov škodovala industriji, saj uvozniki iz Kitajske na razpisih ne bi mogli več oddajati privlačnih ponudb. Posledično bi se raven cen v razpisnih postopkih zvišala, kar bi imelo negativne posledice za javne proračune.

(719) Zbornica CCCME je opozorila, da bi bilo za agendo EU za digitalizacijo in prehod na 5G najbolj koristno, če se dobave visokokakovostnih kablov iz optičnih vlaken iz Kitajske ne bi dodatno omejevale.

(720) Družba Cable 77 je poudarila, da bi uvedba dajatev za kable iz optičnih vlaken vplivala tudi na druge panoge in da bi bilo treba dajatve, če bi se uvedle za kable, uvesti tudi za vlakna, saj proizvajalci Unije uporabljajo tudi vlakna, proizvedena zunaj Unije.

(721) Vendar, kot je podrobno opisano v naslednjih uvodnih izjavah, Komisija ni našla utemeljenih razlogov za sklep, da uvedba ukrepov na uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Kitajske ni v interesu Unije.

6.1 **Interes industrije Unije**

(722) V Uniji kable iz optičnih vlaken proizvaja 29 družb, ki imajo približno 4 700 zaposlenih. Proizvajalci so močno razpršeni po vsej Uniji.

(723) Uvedba ukrepov bi industriji Unije omogočila, da ohrani konkurenčni položaj na trgu in ponovno pridobi izgubljen tržni delež ter hkrati izboljša svojo dobičkonosnost na trajnostno raven.

(724) Odsotnost ukrepov bi verjetno imela znaten negativen učinek na industrijo Unije v smislu nadaljnjega zniževanja cen ter manjše prodajo in proizvodnjo, pri čemer bi se dodatno poslabšal finančni položaja v smislu dobičkonosnosti in naložb, kar bi ogrozilo njeno prihodnost.

6.2 **Interes nepovezanih uvoznikov**

(725) Sektor uvoza je pokazal razmeroma majhno pripravljenost za sodelovanje. Obrazec za vzorčenje je v roku predložilo pet nepovezanih uvoznikov. Od teh petih uvoznikov so štirje predložili izpolnjen vprašalnik. Po začetku protisubvencijske preiskave v zvezi s kabli iz optičnih vlaken iz Kitajske se je javil še en uvoznik, ki je zaprosil za sodelovanje tudi v sedanji preiskavi. Komisija je temu uvozniku za sedanjo preiskavo dodelila status zainteresirane strani, ki je veljal od dneva, ko se je javil, in proučila informacije, predložene za to preiskavo, brez poseganja v postopkovne korake, ki so se že iztekli.

(726) Pet sodelujočih uvoznikov je predstavljalo približno 12 % kitajskega uvoza. Dva uvoznika sta v izpolnjenem vprašalniku navedla popolne informacije, medtem ko preostali trije niso mogli predložiti točnih podatkov o dobičku za zadevni izdelek v OP. Vsi sodelujoči uvozniki so nasprotovali ukrepom.

(727) Sodelujoči uvozniki so v štirih različnih državah članicah, na katere se osredotoča tudi večina njihove dejavnosti. 70–90 % kablov iz optičnih vlaken uvozijo iz Kitajske, preostali del pa kupujejo od proizvajalcev Unije in proizvajalcev v drugih tretjih državah. Poudarili so pomen različnih virov dobave. Za uvoz kablov iz optičnih vlaken iz tretjih držav se v Uniji ne plačuje carina.

(728) Pomemben del dejavnosti sodelujočih uvoznikov je sodelovanje na razpisih za manjše projekte. Poleg teh ponudb strankam ponujajo tudi dodatne izdelke (npr. vode, priključke in omarice) in kompleksne storitve. V povprečju zadevni izdelek predstavlja približno tretjino njihovega celotnega prihodka.

(729) Nobeden od uvoznikov ni trdil, da je pandemija COVID-19 pomembno vplivala na njegovo poslovno dejavnost. En uvoznik je navedel, da je prišlo marca 2020 do določenega upada zaradi omejitve gibanja, vendar je poudaril, da se je zaradi krize pomen vlaken za projekte na področju „optike do doma“ (FTTH) še povečal.

(730) Uvozniki menijo, da je njihova konkurenčna prednost pred proizvajalci Unije v učinkoviti prodajni strukturi in logistiki. Skrajšali so dobavne roke z vzdrževanjem velikih količin zalog v skladiščih, njihov cilj pa je odzivati se hitro in prožno na potrebe strank.

(731) Uvozniki so trdili, da ne morejo kupiti vseh kablov iz optičnih vlaken od industrije Unije, ker industrija ne more dobaviti zahtevanih količin v zahtevanih rokih. Trdili so tudi, da so morali zaradi pomanjkanja kablov iz optičnih vlaken in njihove glavne surovine (optičnih vlaken) na trgu v obdobju 2017–2018, ko industrija Unije ni mogla zadostiti njihovemu povpraševanju, poiskati druge dobavitelje. Nekateri uvozniki so poudarili, da se z uvajanjem optičnih omrežij in omrežij 5G povečuje povpraševanje po kablih iz optičnih vlaken, pričakuje pa se, da se bo še naprej povečevalo. Trdili so, da bi to povečano povpraševanje, v kombinaciji z morebitnimi ukrepi trgovinske zaščite, lahko vodilo do novega pomanjkanja na trgu ter zamud pri širitvi omrežij iz optičnih vlaken in omrežij 5G.

(732) Industrija Unije je ovrgla trditev o težavah z dobavo in navedla, da ima industrija Unije veliko prostih zmogljivosti. Dejansko je preiskava pokazala, da je bila izkoriščenost zmogljivosti industrije Unije v OP 59-odstotna in da je proizvodna zmogljivost za kable iz optičnih vlaken 2 milijonov kilometrov kabla, kar je precej več od ocenjene potrošnje kablov iz optičnih vlaken v Uniji za prihodnja leta. Industrija Unije je predložila dokaze, da imajo proizvajalci Unije zmogljivost za proizvodnjo več kablov iz optičnih vlaken, če bi bilo to potrebno. Poleg tega v tretjih državah obstajajo alternativni viri dobave.

(733) Uvozniki so tudi trdili, da imajo s svojimi strankami sklenjene dolgoročne pogodbe o dobavi, v katerih so dogovorjene fiksne cene za skupno obdobje od dveh do štirih let in ki ne vključujejo klavzule o prilagoditvi cen v primeru nepredvidenih zvišanj njihovih nakupnih cen. Zato ne bi bilo mogoče prenesti višjih stroškov na njihove stranke. Poleg tega so uvozniki trdili, da ne morejo sodelovati na razpisih, ki so objavljeni med sedanjo preiskavo, saj ne vedo, po kakšni ceni bodo plačali kable iz optičnih vlaken v primeru uvedbe ukrepov.

(734) Uvozniki so tudi trdili, da se glede virov nabave v primeru veljavnih pogodb ne bi bilo mogoče preusmeriti na druge tretje države, saj so bili za kable opravljeni zapleteni postopki odobritve, zaradi česar obstaja tveganje velikih zamud in precejšnjih težav pri postopku pihanja, ki mora biti prilagojen togosti kabla, ki se od dobavitelja do dobavitelja razlikuje, tudi za izdelke z enako tehnično specifikacijo.

(735) Poleg tega so nekateri uvozniki trdili tudi, da so kitajski kabli kakovostnejši od kablov, ki jih proizvaja industrija Unije. Čeprav so tehnične specifikacije enake, trdijo, da se kitajski kabli iz optičnih vlaken proizvajajo na novejših proizvodnih linijah ter da za končno obdelavo, zvijanje in tehnične značilnosti velja višji standard. Ti uvozniki tudi trdijo, da se razlika v kakovosti ne nanaša le na izdelek, ampak da kitajski proizvajalci bolj prožno in pravočasno zadovoljujejo individualne potrebe strank ter zagotavljajo boljše poprodajne storitve. Poleg tega en uvoznik trdi, da

je razlika v ceni med kabli iz optičnih vlaken iz Unije in Kitajske manjša, kot je navedeno v pritožbi. Ta uvoznik tudi trdi, da proizvajalci Unije dobavljajo druge izdelke (vode, vstopne jaške in zapirala), ter meni, da bi ukrepi omogočili proizvajalcem Unije, da te druge izdelke vežejo na kable iz optičnih vlaken in jih prodajajo v okviru projekta. Meni tudi, da bi ukrepi odvračali proizvajalce Unije od inovacij, saj bi jih ščitili pred konkurenco. Po njegovem mnenju bi to pripeljalo do upočasnitve vzpostavljanja omrežij.

(736) Družba Connect Com je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da predlagana raven dajatev znatno presega njene stopnje dobička. To bi povzročilo znatne izgube, saj dajatev ne bi mogli prenesti na svoje stranke, s katerimi imajo sklenjene dolgoročne pogodbe s fiksnimi cenami Poleg tega je družba Connect Com trdila, da je njena stopnja dobička pri javnih naročilih običajno precej nižja od 20 % in da protisubvencijski ukrepi skupaj s protidampinškimi dajatvami ne bi omogočili izpolnjevanja obstoječih pogodb. Zato bi lahko dajatve sčasoma privedle do njenega stečaja. Trdila je tudi, da proizvajalci Unije niso bili sposobni ali pripravljeni pravočasno dobaviti kablov iz optičnih vlaken, ki bi ustrezali njihovim zahtevam, in da bi v primeru uvedbe ukrepov prišlo do pomanjkanja kablov iz optičnih vlaken ter znatne zamude pri pripravi in postavitvi omrežij. Poleg tega je družba Connect Com trdila, da ni prav, da se proizvajalcem iz EU poveča stopnja dobička z 8 % na 12 %, medtem ko se stopnja dobička uvoznikov zmanjša na nič ali celo na izgubo.

(737) Komisija je ugotovila, da čeprav imajo sodelujoči uvozniki stabilne vezi s svojimi dobavitelji kablov iz optičnih vlaken na Kitajskem, z njimi nimajo sklenjenih dolgoročnih pogodb, v katerih bi bile določene količine ali nakupne cene. Dejansko oddajajo redna naročila za večje količine kablov iz optičnih vlaken in od kitajskih proizvajalcev za vsako naročilo prejmejo cenovno ponudbo. Čeprav uvozniki trdijo, da bi bila zamenjava dobaviteljev draga in zamudna, vsi kupujejo tudi od drugih virov (tj. v Uniji, Združenih državah, Indiji, Kazahstanu, Belorusiji in Ukrajini) in so med domnevnim pomanjkanjem v obdobju 2017–2018 uspešno našli nove dobavitelje. To kaže, da čeprav bi uvozniki dejansko morali plačati višjo ceno za naročila, ki so bila pred uvedbo ukrepov že oddana, niso pa bila še prejeta, zanje ne bi bilo pretežko preiti na nove dobavitelje v razmeroma kratkem času.

(738) Čeprav bodo imeli izravnalni ukrepi verjetno določen negativni vpliv na uvoznike in lahko zmanjšajo njihovo dobičkonosnost, bodo uvozniki glede na svoje visoke, več kot 20-odstotne stopnje dobička lahko prevzeli del zvišanja stroškov, ki bi ga povzročila dajatev, in/ali del tega zvišanja prenesli na svoje stranke. Poleg tega imajo možnost, da poiščejo alternativne vire dobave, tudi iz drugih tretjih držav in industrije Unije. Zato bi kombinacija drugih virov dobave zadevnega izdelka in možnosti prevzema in/ali vsaj delnega prenosa učinka dajatev na stranke pomenila, da uvedba ukrepov ne vpliva nesorazmerno na nepovezane uvoznike.

(739) Zbornica CCCME je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da bi uvedba izravnalnih ukrepov škodovala agendi EU za digitalizacijo in ciljem povezljivosti, saj bi povzročila kritično pomanjkanje tega ključnega izdelka za omrežja 5G in zvišanje cen, ne da bi v zvezi s tem predložila dokaze.

(740) Trditve v zvezi z razlikami v kakovosti, pomanjkanjem ponudbe, nezmožnostjo ali nepripravljenostjo industrije Unije za oskrbo trga, cenovnimi razlikami, dobičkonosnostjo uvoznikov, tveganji monopola ali oligopola, spodbudami za inovacije in časom vzpostavljanja telekomunikacijskih omrežij niso bile utemeljene in jih zato ni bilo mogoče sprejeti.

(741) Preiskava je vsekakor pokazala, da je eden od pomembnih vidikov škode v tem primeru prav dejstvo, da industrija Unije zaradi kitajskega dampinškega uvoza ni mogla doseči stopnje dobička, ki bi ji omogočila, da bi med drugim še naprej vlaga v nadaljnjo zmogljivost za zadovoljitev naraščajočega povpraševanja na rastočem trgu Unije. Pričakovani učinek ukrepov je prav ponovna vzpostavitev enakih konkurenčnih pogojev in omogočanje takšnih dobičkov, naložb in povečanja zmogljivosti.

(742) Družba Connect Com je v svojih pripombah na dokončno razkritje trdila, da so se stroški surovin znatno zvišali v vseh sektorjih in da je to vplivalo tudi na proizvodnjo širokopasovnih kablov. V zvezi s tem je družba Connect Com navedla primere zvišanja cen nerazkritega kitajskega dobavitelja od drugega četrtletja leta 2020 do drugega četrtletja leta 2021. V zvezi s tem je družba Connect Com trdila, da je v Evropi nujno treba razširiti širokopasovna kabelska omrežja, vendar proizvajalci Unije povpraševanju kratkoročno ne morejo zadostiti po konkurenčnih in sprejemljivih cenah, zato se dajatve ne bi smele uvesti ali bi jih bilo treba vsaj začasno opustiti.

(743) Niti reprezentativnost niti učinek tega zvišanja cen na uporabnike in uvoznike nista bila utemeljena. Trditev je bila zato zavrnjena.

6.3 **Interes uporabnikov in distributerjev**

(744) Zadevni izdelek kupuje več industrij, večinoma veliki telekomunikacijski operaterji, javni organi (kot so občine), odgovorni za širitev širokopasovnega omrežja, monterji in operaterji ter distributerji.

(745) V preiskavi je sodelovalo malo uporabnikov: dva velika telekomunikacijska operaterja (Deutsche Telekom iz Nemčije in Proximus iz Belgije), pet omrežnih monterjev in operaterjev, en distributer in majhen uporabnik. Sodelujoči uporabniki skupaj predstavljajo manj kot 12 % celotnega obsega uvoza kablov iz optičnih vlaken iz Kitajske in manj kot 9 % celotnega obsega porabe kablov iz optičnih vlaken v EU v OP.

(746) Številni izpolnjeni vprašalniki uporabnikov so bili zelo pomanjkljivi in niso vsebovali trditev ali informacij o interesu Unije. Nobeden od javnih organov, ki kupujejo kable iz optičnih vlaken, ni sodeloval v preiskavi.

(747) BYCN Axione in še en uporabnik, ki kable iz optičnih vlaken večinoma kupujeta od proizvajalcev Unije, nista nasprotovala ukrepom. Deutsche Telekom in španski distributer Comercial Electro Industrial S.A. („Comel“) sta nasprotovala uvedbi ukrepov.

(748) Deutsche Telekom pričakuje povečanje povpraševanja po kablih iz optičnih vlaken zaradi množičnega uvajanja 5G in trdi, da so kabli iz optičnih vlaken svetovni trg s standardizirano tehnologijo ter globalno uporabo in globalnimi dobavitelji. Trdi tudi, da lahko dajatve na kable iz optičnih vlaken iz Kitajske pripeljejo do precejšnjih težav pri zagotavljanju povpraševanja po kablih v Uniji in ovirajo ali povzročijo zamude pri uvajanju omrežij ter vodijo do precejšnjega povišanja stroškov za stranke v EU. Poleg tega trdi, da so se cene znižale zaradi obstoječih presežnih zmogljivosti in da so med domnevnim pomanjkanjem dobave pred nekaj leti vsi akterji vlagali v povečanje zmogljivosti.

(749) Komisija je sklenila, da bi izravnalne dajatve neizogibno povzročile stroške za uporabnike, ki kupujejo kable iz optičnih vlaken iz Kitajske, vendar da je bilo to posledica nepoštenega izvoznega ravnanja kitajskih izvoznikov. Poleg tega je bilo v preiskavi ugotovljeno, da kabli iz optičnih vlaken predstavljajo samo majhen delež celotnih stroškov uvajanja pri projektih digitalnih omrežij – v primeru 5G precej manj kot 5 %. Nakupi zadevnega izdelka s strani sodelujočih telekomunikacijskih operaterjev pomenijo zanemarljiv delež prihodkov družbe in družba velik del kablov iz optičnih vlaken kupuje iz drugih virov. Kar zadeva trditev drugega uporabnika, da je težko zamenjati dobavitelja, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 737, je bilo ugotovljeno, da drugi uvozniki kupujejo tudi od drugih virov v tretjih državah. Poleg tega imajo uporabniki možnost, da poiščejo alternativne vire dobave, vključno z dobavitelji iz drugih tretjih držav. Ker se pričakuje, da se bo povpraševanje po kablih iz optičnih vlaken v prihodnjih letih povečalo, bodo uporabniki in distributerji konkurirali na večjem trgu kot prej. To je zanje priložnost, da ohranijo in razvijajo svoje dejavnosti, tudi če se njihove cene zvišajo zaradi izravnalnih dajatev.

(750) Poudarjeno je tudi, da obstoj presežne zmogljivosti zaradi Kitajske ne upravičuje nepoštenih trgovinskih praks, ki povzročajo škodo industriji Unije, ki ogroža njeno prihodnost ter raznolikost ponudbe in s tem konkurenco na trgu Unije.

(751) Zato je Komisija sklenila, da uvedba ukrepov ne vpliva nesorazmerno na uporabnike in distributerje.

6.4 **Drugi dejavniki**

(752) Kabli iz optičnih vlaken so potrebni za izgradnjo hitrih širokopasovnih omrežij, zaradi česar so zelo pomembni za državljane, podjetja in javne subjekte v EU, ki so odvisni od teh omrežij zaradi dela od doma, učenja doma, vodenja podjetja ali zagotavljanja storitev. Naložbe v okviru programa NextGenerationEU ([152]) so ena od glavnih prednostnih nalog Evropske unije, katere cilj je tudi vzpostaviti visokotehnološko širokopasovno infrastrukturo, ki bi dosegla vse kotičke v EU. Kabli iz optičnih vlaken so tako ključni za digitalno desetletje EU ([153]) in tudi za njeno digitalno suverenost.

(753) Glede na pomen zadevnega izdelka je Komisija ob upoštevanju zgoraj navedenih javnih ciljev skrbno proučila vpliv možnih ukrepov na projekte uvajanja širokopasovnih omrežij.

(754) Več strani je trdilo, da bi uvedba ukrepov škodovala potrošnikom in javnim proračunom v Uniji, ker bi se cena kablov iz optičnih vlaken in s tem skupna cena projektov uvajanja omrežij zvišala.

(755) Komisija je zato analizirala stroške kablov iz optičnih vlaken pri skupnih stroških projektov uvajanja omrežij. Preiskava je pokazala, da kabli iz optičnih vlaken predstavljajo majhen delež skupnih stroškov uvajanja digitalnih omrežij. Dejansko so gradbena dela (tj. izkopavanje tal za položitev kablov) najpomembnejša stroškovna postavka pri teh projektih, saj predstavljajo približno 80 % stroškov. Preostalih 20 % predstavljajo stroški materiala, ki vključujejo tudi druge izdelke, kot so vodi, priključne omarice in priključki. Komisija je ugotovila, da kabli iz optičnih vlaken predstavljajo majhen delež vseh stroškov projektov uvajanja omrežij, ki v primeru 5G po podatkih enega od velikih uporabnikov znašajo manj kot 5 %. Proizvajalci EU in sodelujoči uvozniki so tudi trdili, da kabli iz optičnih vlaken predstavljajo približno 5–10 % vseh stroškov projektov uvajanja omrežij.

(756) Nizka raven sodelovanja glavnih operaterjev omrežij v EU in javnih organov, odgovornih za velike projekte uvajanja omrežij, tudi kaže, da morebitni ukrepi v zvezi s kabli iz optičnih vlaken ne bi bistveno vplivali na stroške in časovno razporeditev teh projektov.

6.5 **Sklep o interesu Unije**

(757) Preiskava je pokazala, da v Uniji in drugih tretjih državah obstaja zadostna zmogljivost za nadomestitev uvoza iz Kitajske. Poleg tega bi uvedba izravnalnih ukrepov industriji Unije omogočila naložbe v proizvodne obrate v Uniji in nove tehnologije v korist industrije uporabnikov. Hkrati ukrepi ne bi preprečili, da bi uvoz iz tretjih držav (vključno s Kitajsko) pošteno konkuriral na trgu Unije. Tudi če bi se povpraševanje po kablih iz optičnih vlaken v naslednjih letih povečalo, kot pričakujejo udeleženci na trgu, uvozniki in uporabniki zadevnega izdelka ne bi bili izpostavljeni opaznim tveganjem nezadostne dobave in tako ne bi prihajalo do zamud pri uvajanju širokopasovnega omrežja iz optičnih vlaken za gospodinjstva in podjetja.

(758) Čeprav bi na splošno uporabniki, uvozniki, končni odjemalci in javni proračuni zaradi neobstoja ukrepov kratkoročno lahko imeli koristi od cenejših izdelkov, bi subvencionirani uvoz iz Kitajske nedvomno pregnal proizvajalce Unije s trga Unije, kar bi vodilo do izgube dragocenih virov za industrijo uporabnikov in morebitnega znižanja uvoznih cen zaradi neobstoja konkurence proizvajalcev Unije. Nazadnje, preživetje proizvajalcev Unije je ključno za digitalno suverenost EU.

(759) Na podlagi navedenega je Komisija sklenila, da v tej fazi preiskave ni utemeljenih razlogov, zaradi katerih uvedba ukrepov za uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske ne bi bila v interesu Unije.

([152]) Predsednica Komisije Ursula von der Leyen je v svojem govoru o stanju v Uniji leta 2020 navedla: „Spodbujanje naložb prek instrumenta NextGenerationEU je edinstvena priložnost, da širitev povezljivosti zajame prav vsako vas. Zato želimo naložbe osredotočiti na varno povezljivost, širitev omrežij 5G, 6G in optike. Poleg tega je NextGenerationEU enkratna priložnost za razvoj skladnejšega evropskega pristopa k povezljivosti in vzpostavitvi digitalne infrastrukture.“ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sl/SPEECH_20_1655.

([153]) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: 2030 Digital Compass: the European way for the Digital Decade (Digitalni kompas do leta 2030: evropska pot v digitalno desetletje), Bruselj, 9. marec 2021 (COM(2021) 118 final).

7. **DOKONČNI IZRAVNALNI UKREPI**

(760) Na podlagi ugotovitev o subvencioniranju, škodi, vzročni zvezi in interesu Unije ter v skladu s členom 15 osnovne uredbe bi bilo treba uvesti dokončno izravnalno dajatev.

7.1 **Raven dokončnih izravnalnih ukrepov**

(761) V tretjem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je določeno, da znesek dokončne izravnalne dajatve ne preseže ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(762) V četrtem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je navedeno: „Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno ugotovi, da ni v interesu Unije, da se določi znesek ukrepov v skladu s tretjim pododstavkom, je znesek izravnalne dajatve nižji, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije."

(763) Komisija ni prejela takih informacij, zato bo raven izravnalnih ukrepov določena ob upoštevanju tretjega pododstavka člena 15(1).

(764) Na podlagi navedenega bi morale biti stopnje dokončnih izravnalnih dajatev, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane carinske dajatve, naslednje:

Družba	Stopnja izravnalne dajatve
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,3 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %
Druge družbe, ki so sodelovale v protisubvencijski in protidampinški preiskavi, navedene v Prilogi I	7,8 %
Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa v protisubvencijski preiskavi, navedene v Prilogi II	10,3 %
Vse druge družbe	10,3 %

(765) Protisubvencijska preiskava se je izvajala vzporedno z ločeno protidampinško preiskavo v zvezi z istim zadevnim izdelkom s poreklom iz LRK, v kateri je Komisija uvedla protidampinške ukrepe na ravni stopnje dampinga. Komisija je zagotovila, da uvedba skupne dajatve, ki izraža stopnjo subvencioniranja in celotno stopnjo dampinga, ne bo dvakrat izravnala učinkov subvencioniranja („dvojno štetje") v skladu s členom 24(1) in členom 15(2) osnovne uredbe.

(766) Normalna vrednost je bila konstruirana v skladu s členom 2(6)(a) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ([154]), s sklicevanjem na neizkrivljene stroške in dobičke v ustrezni zunanji reprezentativni državi. Zato je Komisija v skladu s členom 15(2) osnovne uredbe in za preprečitev dvojnega štetja najprej uvedla dokončno izravnalno dajatev na ravni določenega dokončnega zneska subvencioniranja, nato pa uvedla preostalo dokončno

([154]) Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

protidampinško dajatev, ki ustreza ustrezni stopnji dampinga, znižani za znesek izravnalne dajatve, do višine ustrezne stopnje odprave škode, določene v ločeni protidampinški preiskavi. Ker je Komisija znižala ugotovljeno stopnjo dampinga za celoten znesek subvencioniranja, ugotovljen v LRK, ni bilo vprašanj glede dvojnega štetja v smislu člena 24(1) osnovne uredbe.

(767) Glede na visoko stopnjo sodelovanja kitajskih proizvajalcev izvoznikov je Komisija ugotovila, da bi bila raven najvišje dajatve, uvedene za vzorčene družbe, reprezentativna za „vse druge družbe“. Dajatev, ki velja za „vse druge družbe“, se bo uporabljala za družbe, ki v tej preiskavi niso sodelovale.

(768) V skladu s členom 15(3) osnovne uredbe se je skupni znesek subvencije za sodelujoče proizvajalce izvoznike, ki niso zajeti v vzorcu, izračunal na podlagi skupnega tehtanega povprečnega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določenega za sodelujoče proizvajalce izvoznike v vzorcu, razen zanemarljivih zneskov in tudi zneskov subvencij, določenih za izdelke, za katere veljajo določbe člena 28(1) osnovne uredbe. Vendar Komisija ni prezrla ugotovitev, ki so delno temeljile na razpoložljivih dejstvih za določitev zadevnih zneskov. Dejansko je menila, da razpoložljiva dejstva, ki se uporabljajo v navedenih primerih, niso bistveno vplivala na informacije, potrebne za pošteno določitev zneska subvencioniranja, tako da izvozniki, ki niso bili pozvani k sodelovanju v preiskavi, z uporabo tega pristopa ne bodo oškodovani.

(769) Na podlagi navedenega so stopnje, po katerih se bodo uvedle take dajatve, določene na naslednji način:

Družba	Stopnja dampinga	Stopnja subvencije	Stopnja odprave škode	Stopnja izravnalne dajatve	Stopnja protidampinške dajatve
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	19,7 %	5,1 %	42,0 %	5,1 %	14,6 %
Druge družbe, ki so sodelovale v protisubvencijski in protidampinški preiskavi, navedene v Prilogi I	31,2 %	7,8 %	52,7 %	7,8 %	23,4 %
Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa v protisubvencijski preiskavi, navedene v Prilogi II	31,2 %	10,3 %	52,8 %	10,3 %	20,9 %
Vse druge družbe	44,0 %	10,3 %	61,3 %	10,3 %	33,7 %

(770) Stopnja izravnalne dajatve za posamezne družbe iz te uredbe je bila določena na podlagi ugotovitev sedanje preiskave. Zato izraža stanje, ugotovljeno med preiskavo v zvezi z zadevno družbo. Ta stopnja dajatve (v nasprotju z dajatvijo na ravni države, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se torej uporablja izključno za uvoz izdelkov s poreklom iz zadevne države in proizvedenih v navedeni družbi. Za uvožene izdelke, ki jih proizvaja katera koli druga družba, ki ni izrecno navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, se te stopnje ne morejo uporabiti in zanje velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(771) Družba lahko zahteva uporabo teh individualnih stopenj dajatev, če naknadno spremeni ime svojega subjekta. Zahtevek je treba nasloviti na Komisijo. Zahtevek mora vsebovati vse ustrezne informacije, s katerimi je mogoče dokazati, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno pravico do izkoriščanja ugodnosti stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi uredba o spremembi imena.

7.2 **Posebna klavzula o spremljanju**

(772) Za zmanjšanje tveganja izogibanja ukrepom zaradi razlik v stopnjah dajatev so potrebni posebni ukrepi za zagotovitev ustrezne uporabe posameznih izravnalnih dajatev. Družbe, za katere veljajo individualne izravnalne dajatve, morajo carinskim organom držav članic predložiti veljaven trgovinski račun. Ta račun mora ustrezati zahtevam iz člena 1(3) te uredbe. Za uvoz, za katerega navedeni račun ni bil predložen, bi bilo treba uporabiti izravnalno dajatev, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(773) Čeprav je predložitev tega računa potrebna, da lahko carinski organi držav članic uporabijo individualne stopnje izravnalne dajatve za uvoz, to ni edini element, ki ga morajo carinski organi upoštevati. Tudi če predloženi račun izpolnjuje vse zahteve iz člena 1(3) te uredbe, bi morali carinski organi držav članic izvajati svoje običajne kontrole in kot v vseh drugih primerih zahtevati dodatne dokumente (odpremne listine itd.) za preverjanje točnosti navedb v deklaraciji in zagotoviti, da je posledična uporaba nižje stopnje dajatve upravičena v skladu s carinsko zakonodajo.

(774) Če bi se po uvedbi zadevnih ukrepov obseg izvoza ene od družb, za katere veljajo nižje individualne stopnje dajatev, znatno povečal, bi se tako povečanje obsega lahko obravnavalo kot sprememba v vzorcu trgovanja, nastala zaradi uvedbe ukrepov v smislu člena 23(1) osnovne uredbe. V takih okoliščinah in če so izpolnjeni pogoji, se lahko začne preiskava proti izogibanju. S to preiskavo se lahko med drugim prouči potreba po odpravi individualnih stopenj dajatve in posledični uvedbi dajatve na ravni države.

(775) Da se zagotovi ustrezno izvrševanje izravnalne dajatve, bi bilo treba stopnjo dajatve za vse druge družbe uporabljati ne le za nesodelujoče proizvajalce izvoznike, ampak tudi za tiste proizvajalce, ki v obdobju preiskave niso izvažali v Unijo.

8. **RAZKRITJE**

(776) Zainteresirane strani so bile obveščene o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih naj bi se predlagala uvedba dokončne izravnalne dajatve na uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz LRK. Zainteresirane strani so imele možnost predložiti pripombe k točnosti izračunov, s katerimi so bile posebej seznanjene.

9. **KONČNE DOLOČBE**

(777) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta ([155]) je obrestna mera, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, obrestna mera, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljena v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

(778) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 765 in 769, je Komisija od stopnje dampinga odbila del zneska subvencije, da bi preprečila dvojno štetje. Tako bi se morala v primeru kakršne koli spremembe ali odprave dokončnih izravnalnih dajatev višina protidampinških dajatev samodejno povečati v enakem razmerju, da bi izražale dejanski obseg dvojnega štetja kot rezultat spremembe ali odprave. Ta sprememba protidampinških dajatev bi se morala izvesti po začetku veljavnosti te uredbe.

(779) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 ([156]) –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz monomodalnih kablov iz optičnih vlaken, izdelanih iz enega ali več posamično oplaščenih vlaken, z zaščitnim ovojem, kombiniranih z električnimi vodniki ali ne, ki se trenutno uvrščajo pod oznako KN ex 8544 70 00 (oznaka TARIC 8544 70 00 10), s poreklom iz Ljudske republike Kitajske.

Izključeni so naslednji izdelki:

(i) kabli, pri katerih so vsa optična vlakna posamično opremljena z operativnimi konektorji na enem koncu ali na obeh, in

(ii) kabli za podvodno uporabo. Kabli za podvodno uporabo so kabli iz optičnih vlaken s plastično izolacijo, ki vsebujejo bakreni ali aluminijasti vodnik in v katerih so vlakna v kovinskih modulih.

2. Dokončna izravnalna dajatev, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatev za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, je:

Družba	Dokončna izravnalna dajatev	Dodatna oznaka TARIC
Skupina FTT: 1. FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. 2. Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. 3. Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	10,3 %	C696
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	5,1 %	C697
Druge družbe, ki so sodelovale v protisubvencijski in protidampinški preiskavi, navedene v Prilogi I	7,8 %	

([155]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

([156]) Kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) 2018/825 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1036 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije, in Uredbe (EU) 2016/1037 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 143, 7.6.2018, str. 1).

Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa v protisubvencijski preiskavi, navedene v Prilogi II	10,3 %	
Vse druge družbe	10,3 %	C999

3. Pogoj za uporabo individualnih stopenj izravnalne dajatve, določenih za družbe iz odstavka 2, je, da se carinskim organom držav članic predloži veljaven trgovinski račun, ki vsebuje izjavo z datumom in podpisom uradnika subjekta, ki izdaja tak račun, ter njegovim imenom in funkcijo, in sicer: „Podpisani potrjujem, da je (količina) (zadevnega izdelka), prodanega za izvoz v Evropsko unijo, ki ga zajema ta račun, proizvedla (ime in naslov družbe) (dodatna oznaka TARIC) v Ljudski republiki Kitajski. Izjavljam, da so informacije na tem računu popolne in točne.“ Če tak račun ni predložen, se uporabi dajatev, ki se uporablja za vse druge družbe.

4. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

5. V carinski deklaraciji se navede dolžina izdelka iz člena 1(1) v kilometrih, če je ta navedba v skladu s Prilogo I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 ([157]).

6. Kadar se izravnalna dajatev odšteje od protidampinške dajatve za nekatere proizvajalce izvoznike, zahtevki za nadomestilo v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2016/1037 sprožijo tudi oceno stopnje dampinga za navedenega proizvajalca izvoznika, ki prevladuje v obdobju preiskave v zvezi z nadomestilom.

Člen 2

Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/2011 ([158]) se spremeni:

(1) Člen 1(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelek iz odstavka 1, ki ga proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Družba	Dokončna protidampinška dajatev	Dodatna oznaka TARIC
Skupina FTT: — FiberHome Telecommunication Technologies Co., Ltd. — Nanjing Wasin Fujikura Optical Communication Ltd. — Hubei Fiberhome Boxin Electronic Co., Ltd.	33,7 %	C696
Skupina ZTT: — Jiangsu Zhongtian Technology Co., Ltd. — Zhongtian Power Optical Cable Co., Ltd.	14,6 %	C697
Druge družbe, ki so sodelovale v protisubvencijski in protidampinški preiskavi, navedene v Prilogi I	23,4 %	
Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa v protisubvencijski preiskavi, navedene v Prilogi II	20,9 %	
Vse druge družbe	33,7 %	C699“

([157]) Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. ulija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1), Priloga I „Kombinirana nomenklatura“.

([158]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2021/2011 z dne 17. novembra 2021 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 410, 18.11.2021, str. 51).

(2) Vstavi se nov člen 1(7):

„7. Če bi se dokončne izravnalne dajatve, uvedene s členom 1 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2022/72 (*), spremenile ali odpravile, se dajatve iz odstavka 2 ali Priloge I ali Priloge II povečajo v enakem razmerju, pri čemer so omejene na dejansko ugotovljeno stopnjo dampinga ali ugotovljeno stopnjo škode, kot je ustrezno za posamezno družbo, in se uporabljajo od začetka veljavnosti te uredbe.

(*) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2022/72 z dne 18. januarja 2022 o uvedbi dokončnih izravnalnih dajatev na uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2021/2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz kablov iz optičnih vlaken s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 12, 19.1.2022, str. 34).“.

(3) Vstavi se nov člen 1(8):

„8. Kadar se izravnalna dajatev odšteje od protidampinške dajatve za nekatere proizvajalce izvoznike, zahtevki za nadomestilo v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2016/1037 sprožijo tudi oceno stopnje dampinga za navedenega proizvajalca izvoznika, ki prevladuje v obdobju preiskave v zvezi z nadomestilom.“.

(4) Priloga I se nadomesti s Prilogo I in Prilogo II te uredbe.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. januarja 2022

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN

PRILOGA I

Druge družbe, ki so sodelovale tako v protisubvencijski kot v protidampinški preiskavi

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Dongjie Optical Technology (Suzhou) Co., Ltd.	C700
Fasten Group: Jiangsu Fasten Optical Communication Technology Co., Ltd. Jiangsu Fasten Optical Cable Co., Ltd.	C701
Hangzhou Futong Communication Technology Co., Ltd.	C702
Hangzhou Tuolima Network Technologies Co., Ltd.	C703
Jiangsu Etern Co., Ltd.	C704
Jiangsu Hengtong Group: Hengtong Optic-Electric Co., Ltd. Guangdong Hengtong Optic-electronical Technology Co., Ltd. Jiangsu Hengtong Smart Grids Co., Ltd. Zhejiang Dongtong Optical Network and IOT Technology Co., Ltd.	C705
Jiangsu Tongguang Optical Fiber Cable Co., Ltd.	C706
LEONI Cable (China) Co., Ltd	C707
Nanjing Huamai Technology Co., Ltd	C708
Ningbo Geyida Cable Technology Co., Ltd.	C709
SDG group: — Shenzhen SDG Information Co., Ltd. — Shenzhen SDGI Optical Network Technologies co., Ltd.	C725
Shanghai Qishen International Trade Co., Ltd.	C712
Shenzhen Wanbao Optical Fiber Communication Co., Ltd.	C713
Sichuan Huiyuan Optical Communications Co., Ltd.	C714
Suzhou Furukawa Power Optic Cable Co., Ltd.	C715
Suzhou Torres Optic-electric Technology Co., Ltd.	C716
Twentsche (Nanjing) Fibre Optics Ltd.	C717
XDK Communication Equipment (Huizhou) Ltd.	C718
Yangtze Optical Fibre and Cable group: — Yangtze Optical Fibre and Cable Joint Stock Limited Company — Yangtze Optical Fibre and Cable (Shanghai) Company Ltd. — Yangtze Zhongli Optical Fibre and Cable (Jiangsu) Co., Ltd. — Sichuan Lefei Optoelectronic Technology Company Limited — Everpro Technology Company Limited	C719

PRILOGA II

Druge družbe, ki so sodelovale v protidampinški preiskavi, ne pa tudi v protisubvencijski preiskavi

Ime družbe	Dodatna oznaka TARIC
Anhui Tianji Information Technology Co., Ltd.	C698
Prysmian Wuxi Cable Co., Ltd.	C710